

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově

Cena 1 Kčs

LEDEN 1971

Vstup do nového roku se tradičně (jako např. v následující stati), spojuje nejen s pohledem zpět, ale především s dalšími plány, záměry a cíli i s nejedním přáním pro blízkou i vzdálenější budoucnost. Také Naše Tišnovsko takto vstupuje do roku padesátého výročí založení KSČ, vedoucí a rozhodující síly naší socialistické společnosti. Dělnické hnutí a založení KSČ má i na Tišnovsku bohatou a slavnou histroii a nutně se proto obrazí při regionálním kulturně historickém a kulturně politickém zaměření našeho zpravodaje v jeho obsahu, zejména ve zvláštním čísle, které se připravuje k vlastnímu datu výročí. Redakce je odhodlána udělat v příštím ročníku vše dostupné pro zvýšení úrovně jak kulturních a společenských informací, tak i kulturně výchovného a vzdělávacího působení časopisu.

-lš-

Aby mohlo spatřit světlo světa těch 148 stran prvního ročníku našeho zpravodaje, bylo třeba, aby se šestičlenný kolektiv redakce sešel 28 krát. Jedna redakční schůze trvala průměrně 3 hodiny.

Do prvního ročníku přispělo svými články, fotografiemi a kresbami 39 autorů, z toho 8 kolektivů nebo organizací. Během roku jsme otiskli úryvky z dopisů 24 našich čtenářů. Rodina našich „kytičkárů" dosáhla r. 1970 počtu 147.

Celý roční náklad Našeho Tišnovska činil 23.700 ks. Průměrně se měsíčně prodalo 1592 výtisků, nejvíce v říjnu 1954 ks. Stálých předplatitelů (převážně bydlících mimo Tišnov) jsme během roku 1970 získali 148. Náš zpravodaj je rozšiřován poštou a pravidelným prodejem na 14ti místech v Tišnově a Předklášteří.

Zvláštní číslo našeho Tišnovska - almanach k 50. výročí gymnasia (připraveno ve spolupráci s redakcí almanachu) vyšlo v říjnu v nákladu 2200 výtisků.

(i)

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v lednu dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Emilii Danielové, Tišnov II, Komenského 1063. Dožívá se 1. 1. 80 roků.

Antonii Gleichové, Tišnov, Jiráskova 494. Dožívá se 1. 1. 86 roků.

Františce Kloudové, Tišnov, Černohorská 437. Dožívá se 3. 1. 80 roků.

Josefu Valovi, Tišnov, Karasova 450. Dožívá se 4. 1. 85 roků.

Anně Schwarzbachové, Tišnov II, Víska 1198. Dožívá se 4. 1. 80 roků.

Julii Lesné, Tišnov, Cáhlovská 210. Dožívá se 9. 1. 90 roků.

Marii Kosové, Tišnov, Družstevní 553. Dožívá se 13. 1. 83 roků.

Antonínu Hauerovi, Tišnov, Rudé armády 791. Dožívá se 14. 1. 88 roků.

Františce Opltové, Tišnov, Na mlékárně 255. Dožívá se 22. 1. 85 roků.

Marii Jurnečkové, Tišnov, Na hrádku 750. Dožívá se 28. 1. 91 roků.

Františku Dolíhalovi, Tišnov, Cáhlovská 452. Dožívá se 29. 1. 82 roků.

Ludmile Doubkové, Tišnov, Na hrádku 750. Dožívá se 29. 1. 81 roků.

Marii Špačkové, Tišnov II, Chaloupky 1069. Dožívá se 31. 1. 82 roků.

Foto na titulní straně Ant. Šikula. Brněnská ulice v zimě.

Slovo máte vy

Koncem minulého roku jsme dostali dopis od paní A. Š., ve kterém kritizovala stav chodníku na Erbenově ulici. Než jsme jí však stačili odpovědět, byl chodník opraven. A tak jsme dostali od této paní ještě jeden dopis, ve kterém nám píše: „Vážená redakce, jsem velmi překvapena zjištěním, že chodník na Erbenově ulici v Tišnově je schůdný a vzorně upravený. Velice pěkně se nám po něm chodí a za všechny uživatele, kteří se dříve po něm obávali chodit, vám vážení přátelé děkuji..." K tomu dodáváme, že poděkování nepatří nám, ale pracovníkům MěstNV, kteří tuto akci provedli. Jak jsme se dověděli, má být v nejbližší době na jmenované ulici také opravena vozovka, a pak už bude opravdu všechno v pořádku.

Milí čtenáři,

vracíme se dnes k naší anketě, kterou jsme vyhlásili v říjnu minulého roku. I když se nesetkala s takovým ohlasem, jaký jsme očekávali, z došlých odpovědí jsme si mohli udělat obrázek o tom, jak se Vám náš zpravodaj líbí. Pomohlo nám rovněž v našem rozhodování o náplni i úpravě Našeho Tišnovska v tomto roce. Výsledek pak vidíte už na stránkách tohoto lednového čísla. Pro informaci uvádíme tři nejoblíbenější rubriky, jak je vyhodnotili naši čtenáři: 1. Malé kapitoly z historie Tišnovska, 2. Stalo se před sto lety, 3. Náš medailónek. Za ním pak následuje rubrika Místo kytičky. Z účastníků naší ankety byl vylosován jako výherce Pavel Jiráček z Brna, kterému blahopřejeme a zasíláme knihu J. F. Karase „Ondra Foltýn".

Z dopisů, které hodnotily Naše Tišnovsko, jsme vybrali následující: „Nejsem sice pravidelnou odběratelkou „Tišnovska", ale příležitostně si jednotlivá čísla kupuji. Je dobře, že vychází a informuje obyvatele o kulturních podnicích i ostatních událostech ve městě i o jeho výstavbě. Líbí se mi Náš medailónek, rubrika Místo kytičky, Slovo máte vy, nejraději však čtu (spolu se svými dětmi) Malé kapitoly z historie Tišnovska. Myslím si, že by si tento malý časopisek zasloužil více propagace, aby se stal časopisem nás všech (obyvatel Tišnova), kteří máme své město rádi, a kteří bychom chtěli, aby se rozrůstalo a stalo se přitažlivým i pro široké okolí, které se už tradičně sjíždělo do Tišnova nejen za nákupy, ale i za kulturou". K tomuto dopisu ing. Věry Matonohové ještě náleží zajímavý dovětek: Snad by nebylo špatné zahájit někdy anketu na téma: „Co bych si přál, aby se v našem městě zlepšilo, vybudovalo, upravilo, eventuálně odstranilo". Předkládáme tedy tento návrh našim čtenářům k posouzení.

(vb)

Kresba: Miroslav Pavlík

OHLASY na oslavy 50 let tišnovského gymnasia byly tak živé, že se k této významné kulturní a společenské události ještě jednou vracíme několika citáty z velmi srdečných dopisů těch, kdo se nemohli setkání zúčastnit osobně, nebo se o své zážitky chtěli podělit s organizátory oslav.

Tak bývalá žákyně a později profesorka gymnasia Jar. Kudová z Brna napsala: „Všichni, kdož jsme se tam sešli, vysoce jsme ocenili nejen nesmírnou námahu a práci, ale i výbornou organizaci celého průběhu oslav. Děkujeme z plna srdce i za to... jedinečné shledání po tolika letech s milými kolegy, s bývalými spolužáky i s desítkami žáků. Budeme dlouho vzpomínat..."

Velmi srdečně pozdravila všechny tišnovské přátele profesorka dr. Vl. Šanderová z Brna a poděkovala „... především za výtisk sborníku. Ten mi způsobil upřímnou radost. Je vpravdě pěkný, vkusný, milý; doplňuje naše znalosti o tišnovském gymnasiu a zároveň nás vede k tomu, abychom je měli ještě raději než dosud".

Také univ. prof. UJEP a vědecký pracovník ČSAV dr. Rob. Konečný „vzpomněl upřímné a znamenité spolupráce se všemi kolegy, pozdravil srdečně i všechny své bývalé žáky a vyznal se ze své nepomíjející a nerezavějící lásky" k organizátorům i účastníkům oslav.

MVDr. Jiří Filka, CSc z Kuřimi vyjádřil dík a úctu za všechny maturanty z r. 1953: „Jsme hrdi na to, že jsme prošli branou gymnasia v Tišnově a vždycky se rádi budeme vracet do škamen, které pod vynikajícím pedagogickým vedením nám ukázaly domov i svět. Přejeme ústavu, aby slavná padesátka se stala odrazovým můstkem k dalšímu tvůrčímu rozvíjení dobrých tradic".

Ať se tedy splní jeho „Vivat, crescat, floreat ALMA MATER!"

-Iš-

Nezapomenutelný večer prožili všichni, kteří se shromáždili v sobotu 21. listopadu 1970 v tišnovské sokolovně, aby u příležitosti Dnů sovětské kultury v ČSSR zhlédli vystoupení kubáňského kozáckého souboru „Klas" z Leninova kolchozu v Tichoreckém okrese Krasnodarského kraje RSFSR.

Bohatý program souboru, v němž se střídaly starodávné kozácké písně a choreografické kompozice, zachycující kubáňské obřady a zvyky, ruské a ukrajinské lidové písně i soudobé sovětské písně a tance, strhl mnohokrát přeplněnou sokolovnu k bouřlivému potlesku i během jednotlivých čísel. Zvláště hluboký dojem v návštěvnících zanechaly „Píseň o rodné vesnici", „Pochodový tanec" a skladba „Kočubejovci". Dlouho budeme vzpomínat na sovětské hosty, jejichž vystoupení v našem městě přispělo k poznání života sovětského lidu na kubáňské vesnici.

(i)

BYDLENÍ DŮCHODCŮ

Stručnou zprávu v minulém čísle N. T. doplňujeme o řešení bytové otázky a tvorby vhodného životního prostředí pro naše staré spoluobčany. Průměrný lidský věk se prodloužil na 69 let, důchodců v současné společnosti je asi 20%. U většího počtu starších lidí se setkáváme s různými tělesnými i duševními neduhy a poruchami, zejména se sníženou či zcela omezenou pohyblivostí (ve věku 60 let u 24%, ve věku 75 let až u 47%). Proto je potřebí budovat nejen speciální domovy pro důchodce a kliniky pro nemoci stáří – ale také bytové buňky pro bydlení starých lidí zvlášť upravené. U nás zatím byla výstavba takových bytových buněk resp. obytných domků zanedbávána.

V Tišnově žije nyní 1300–1400 důchodců, z nichž 450 žije osaměle a jen asi 110 trpí chronickými neduhy stáří s omezením pohyblivosti; z nich pak jen deseti se dosud dostávalo pravidelné pomocné péče. Je tedy projekt výstavby vhodných obytných buněk pro tyto občany naléhavým politickým úkolem a slouží ke cti Tišnovu, že se o jeho realizaci jako jedno z prvních míst v okrese zasazuje.

-Iš-

NAŠ MEDAILÓNEK

JINDŘICH SEDLÁK (11. 7. 1875 – 1. 6. 1956) nositel Řádu práce

Tišnovák tělem i duší, i když narozen v blízkých Hradčanech, kde jeho matka tehdy vedla najatý hostinec. Spojil nerozlučně své jméno s boji za dělnické hnutí a se založením komunistické strany na Tišnovsku, proto mu věnujeme první medailónek v jubilejním roce KSČ.

Učení zámečníkem, průmyslovka a zejména 5letá „zkušená" s poznáním života dělníků ve zbrojovce ve Steyru mu byly nesmírně cennou školou života a silně předznamenaly jeho pozdější neobyčejně bohatou veřejnou činnost. Po návratu domů, když se u nás zavádělo nemocenské pojištění dělníků, se pohotově ujal vedení nemocenské pojišťovny a úspěšně tuto funkci vykonával až do svého uvěznění a nuceného odchodu za nacistické okupace.

Je všeobecně známo jeho důvěrné přátelství s mistry proletářské literatury a poesie I. Olbrachtem a Frant. Halasem i s jinými významnými umělci, kterých si velmi vážil, ale jeho spíše střízlivě prakticky založené osobnosti lépe vyhovovala činnost na poli praktické politiky a sociálním. Vzácný smysl pro to, co lidi spojuje, spolu s živelnou touhou lidem pomáhat mu umožňovaly vytvářet pevné skupiny proletářských pracovníků a úspěšně řešit i společensky velmi složité situace v prosazování politických a sociálních práv chudých dělnických vrstev. Iniciativně přispíval i k řešení problémů budování města (např. první návrh městského vodovodu ze Šmelcovny, lázní aj.) i daleko za rámec města (pojmenování brněnské nemocnice Hybešovým jménem bylo jeho návrhem). A co se nepodařilo jeho mistrné taktice, již leckdy ani jeho spolupracovníci a soudruzi plně nechápali (odtud asi označení „salonní" komunista), dovedl obyčejně dosáhnout dík svému významnému společenskému postavení a pomoci ze strany mnoha věrných přátel, soudruhů z dělnického a komunistického hnutí na úrovni regionální (místní a okresní) i vyšší (J. Hybeš, J. Juran, dr. B. Šmeral, dr. J. Dolanský, red. Tausig a řada dalších). Měl podíl na organizování stávek za dělnická práva, na organizaci interbrigádníků pro Španělsko, a jeho domek v Tišnově byl důležitou přestupní stanicí mnoha funkcionářů komunistické strany při jejich přechodu do ilegality a do zahraničí.

Ne tedy náhodou je jméno Jindry Sedláka spojeno se založením prvních organizací komunistické strany na Tišnovsku v památném roce 1921 a ne náhodou byl v r. 1945 vyvolen za předsedu revolučního národního výboru v Tišnově a později za prvního předsedu okresního nár. výboru obnoveného okresu tišnovského. Za zásluhy o komunistické hnutí a budování socalismu byl mu k pětasedmdesátinám zaslouženě udělen Řád práce.

-Iš-

SČÍTANÍ LIDÍ, bytů a domů k 1. 12. 1970 v Tišnově proběhlo v 17ti sčítacích obvodech a vyžádalo si více než týdenní pilné práce 40ti sčítacích komisařů a revizorů vedle práce pracovníků národního výboru. Kolik jich asi bylo potřebí v Brně nebo v Praze?

JOSEF UHER A TIŠNOV

J. M. Weimann

U příležitosti nedožitých devadesátin spisovatele Josefa Uhra (náš medailónek v minulém čísle) jsme obdrželi zajímavou studii o vztahu tohoto „básníka Tišnovska" a „moravského Gorkého" k Tišnovu. Je v souladu se zaměřením našeho časopisu, ale nemáme možnost otisknout ji celou, proto uveřejňujeme se svolením autora aspoň její podstatné části.

Jen jednou za ty tři roky tišnovské měšťanky bydlel Jos. Uher kratší dobu u svého příbuzného, krejčího Vrzala,

„... kterýž bydlel v domě židáčka Davida Pollaka na náměstí P. Marie naproti masným krámům v prvním poschodí...",

jak na to vzpomíná v povídce „Sestřenka" (Dílo J. U. 1954 str. 495). Většinou konal těch 8 km z Podolí do Tišnova podél Svratky a zase zpátky denně pěšky a popsal v povídce „Pětka" z cyklu Dětství (Dílo st. 189).

„Šli jsme domů. Po dlouhé cestě jsme šli mezi lukami. Ach, to byly louky dlouhé a zelené. Vždycky nějaké kvítí tam svítilo a kvetlo červeně a modře, nebo žlutě a bíle..."

Úvodní odstavec povídky „Pětka" Jan Čep stylisticky přirovnává (Listy pro umění a kritiku 1933) ke slohu Vlad. Vančury.

Uhrovým třídním na tišnovské měšťance byl učitel Vacek, který Josefa Uhra neměl rád a připsal k jeho jménu v katalogu mimo jiné poznámku, že se do učitelského ústavu naprosto nehodí. Josef Uher se však na učitelský ústav do Brna přece dostal.

Větší zmínku o Tišnově najdeme v Uhrově díle v kapitole „Peníze" nedokončeného románu „Bratránci". Povídku, ve které Antůšek Perna (ve skutečnosti Uhrův otec) pronásleduje jednoho ze svých podnájemníků – světoběžníků Lasiče, jehož podezírá, že utekl s penězi, napsal Uher podle skutečné události, jak se na ni pamatoval z domova (poprve otištěna v Lidových novinách 27. 8. 1905, v Díle J. U. z r. 1954 zařazena od str. 295). Antůšek se rozběhne za Lasičem z Podolí od rodné chalupy.

„Po cestě běží", píše Uher, „rychle, maličkými kroky jako bažant. Vlevo stojí mu zelené zahrady s kývajícím ovocem. Vpravo řeka běží. V zahradách i řece široký úsměv. Léto...". O několik řádků dále: „...za několik minut stáčí se k cestě železniční násep. Pálí do očí svou žlutou hlínou. Na hlíně tu a tam uložil se člověk, jenž vypil již svoji míru Rakije, aby zahladil na chvíli horkou duši. – Antůšek běže po náspu ostře prohlíží oprahlé obličeje spáčů, leč nikde nenalézá křivého nosu Lasičova"... „V dálce za stromy viděti už bílé zdi. Nad střechy pozdvihuje se komín koželužny. Vlevo u města stojí hora, jejíž patu trhají dynamitem a v kusech rozvážejí do vápenic. Město T., špinavá hromada domů s okresním soudem uprostřed".

„Konečně přibližuje se známá stráň s akátovým hájem, řeka se úží v regulovaném řečišti, komín koželužny celý se pozdvihl nad černou papírovou střechou. Odkudsi z vikýře vystrčen je červenobílý prapor od nějaké slavnosti".

„... (Antůšek) znovu pouští se v běh. Silnici mžikem přeletěl a už v samém rynku města se rozhlíží. Je trhový den. Shon a křik. Lidé zrovna se rojí a zrovna lokty do sebe bijí. Ale oči Antůškovy, to nejsou oči – jsou jehly, on probodává celý dav. A hle, kdosi smýkne se za rohem panského domu a uličkou vzhůru pluje, jako by rybou byl. Než takové ryby Antůšek přišel lovit. I on švihne sebou jako by sto nohou měl a v tom rybu drží za ploutev. Ploutev – kabát Lasičův...".

Jen několika črtami v pár řádcích a přece živě vykreslil Uher Tišnov a jeho obyvatele v trhový den v polovině 90. let minulého století.

I v jiných pracích oslavil Jos. Uher svůj rodný kraj, své Tišnovsko s řekou Svratkou, s rodným Podolím, horou Jahodnou, s Lomnicí. Vracel se sem nejen ve svém díle, nejen za studií o prázdninách, ale i později, zejména když se vracíval z marného léčení na Jadranu.

V jedné ze svých prvních povídek „Loučení, loučení..." (otištěna poprve r. 1901 v časopisu Morava), která je vlastně národopisných obrázkem ze života rekrutů v rodém Podolí, zalétá v duchu se svým hrdinou Tondou Marhulovým z výšin nad Brnem, od Klajdovky k severozápadu, kde

„... se rozvíralo létem zladěné panorama Moravy... a rozpálené šlahnutí očí myšlenky doprovázely. Jako holubi v cizině vypuštění hledaly si cestu nad rozházenými drobty lesů, mezi zelenými a zažloutlými tabulkami polí, na nichž dlouhými vlnami klaněla se žita, háčkovaly ječmeny a v zrnech napjatých tvrdlo živné mléko božího daru. Přes tmavé, docela blízké hráze královopolských hájin ke Kuřímu, přes ty druhé, už světleji nahozené na obzoru, podobné srostlým řadám hříbků a modráčků, a nejdále tam, kde obloha jako bílá trávnice plavala ke Květnici, se namáhal. Odtud už blízko bylo „k nám".

Také v povídce „Ledaři" (otištěna poprve r. 1902 v Lidových novinách, snad krátce po napsání a nyní v Díle 1954 zařazena do cyklu Ostatní povídky na str. 374-381), jejíž děj se odehrává na Štědrý den, Uher připomíná Tišnov i jeho některé tehdejší osoby ve vyprávění dvou chudých lidí, kteří v předvečer vánočního svátku na Svratce dobývají led.

Začteme-li se pozorně do Uhrova díla, poznáme, že mu čestný přívlastek básníka Tišnovska právem patří. Vždyť ten svůj rodný kraj měl tak rád, že v touze po domově v črtě „Domov", kterou napsal při svém léčení na dalekém jihu, volá: „Můj malý, než přece veliký domove!"

O JMÉNĚ LUBĚ

Jméno potoka, který se nedaleko Březiny vlévá do řeky Svratky, je na mapách psáno buď **Lubě,** nebo **Lubja.** Podívejme se jak toto slovo vysvětlují jazykovědci.

Významný badatel v oblasti toponomastiky (tj. nauka o zeměpisných jménech) Antonín Profous vykládá původ tohoto jména od slova **lub,** které ve všech slovanských jazycích znamená kůru stromovou. Lubě se pak nazýval ten potok, jehož hladina byla v některých dobách pokryta kousky kůry a ztrouchnivělými větévkami. Podobná jména vsí (Lubenec, Lubná, Lubné, Lubno, Lubník, Podlubníček) vznikla přenesením jména blízkého potoka nebo rybníka na tyto osady nebo označovala ty vsi, kde domy byly pokryty stromovou korou.

Název stejnojmenné obce na Blanensku však odvozuje starší badatel František Černý na podkladě zápisů tohoto pojmenování ze 14. stol. (in villa Lyby 1368, Lybij 1378) od základu **ĺjub-,** jenž souvisí se slovem **libý** (tj. líbezný, příjemný, milý). Přehláska **u** v **i** se tu zrušila.

Teprve po důkladnějším zkoumání všech poznatků o konkrétním jméně mohlo by se dojít k závěru, který by se eventuálně mohl odlišovat od některého z předešlých. Je však zcela možné, že oba různé závěry jsou v těchto případech správné.

Podoba **Lubja** je utvořena analogicky podle celé řady jmen řek, která jsou v českém jazyce většinou rodu ženského (např. Svratka, Loučka, Bobrůvka, Svitava, Vltava apod.).

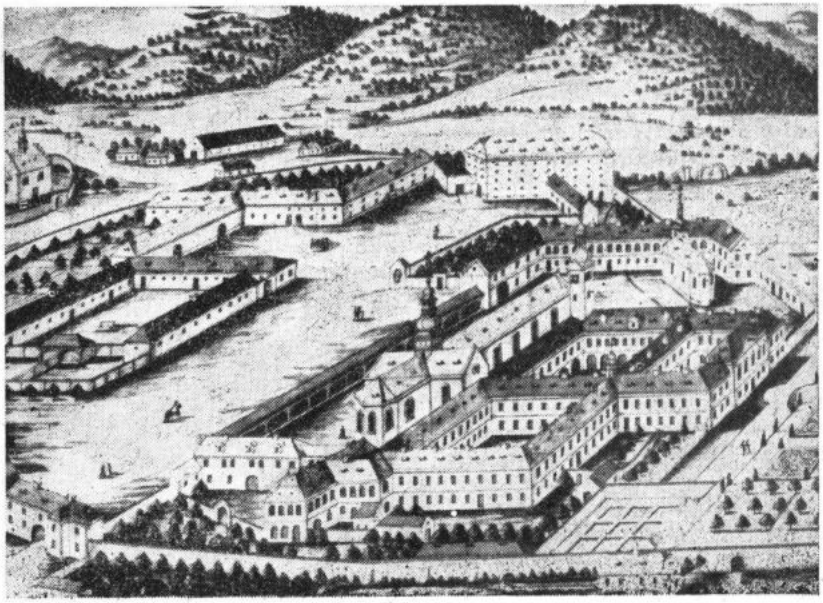
K. F.

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

Bazilika tišnovského kláštera Porta coeli (Brána nebes) patří k světoznámým skvostům nejranější gotiky. Klášter byl založen v r. 1233 (dostavěn 1239), královnou Konstancií, dcerou uherského krále Bely III., vdovou po českém králi Přemyslu Otakaru I. a jejím synem moravským markrabětem Přemyslem. Královna si nově zbudovaný klášter zvolila za místo svého trvalého pobytu a posléze i za místo posledního odpočinku (7. prosince 1240). Klášter za více jak 700 let svého trvání přečkal četné válečné pohromy. Domněnky, že r. 1241 zpustošili klášter Tataři, nebo, že r. 1252 za válek Přemysla Otakara II, s králem Belou uherským byl vypleněn Maďary a Kumány, nejsou doložené. Během 14. století blahobyt kláštera darováním četných statků a udílením výsad od českých panovníků i moravských markrabat, neobyčejně vzrostl, takže náležel k nejbohatším v českých zemích. Zato za husitských válek prošla Tišnovem vojska husitská i křižácká (28. – 29. října 1425) vedené samotným císařem Zikmundem a za těchto tažení klášter značně utrpěl. Mnohé z jeho statků staly se vítanou kořistí sousední husitské šlechty, zejména Bavora a Jana z Pernštejna. Po rozsáhlých opravách byl klášterní chrám znovu vysvěcen v r. 1454 a v dalších letech nabyl klášter postupně opět značného bohatství. Za stavovského povstání v r. 1619, byl dočasně zrušen, avšak již r. 1625 znovu obnoven. Ve válce třicetileté se kláštera dvakrát zmocnili Švédové a za válek s Marií Terezií jej dvakrát vydrancovali Prusové. Za Josefa II. r. 1782, byl klášter zrušen. V jeho majetku se vystřídalo přes 80 měst a obcí, mezi nimi Tišnov, Jihlava, Mor. Budějovice, Mor. Třebová, Velká Bíteš, Krnov ve Slezku i některé statky v Uhrách. Panství zrušeného kláštera koupil r. 1789 průmyslník Vilém baron Mundi, který je r. 1821 prodal Bedřichu Schellovi, sv. pánu z Wittinghofu. Budova proboštství stala se sídlem těchto nových majitelů. V klášteře byla umístěna tkalcovna s barvírnou a posléze cukrovar. R. 1861 bylo panství prodáno ženskému cisterciánskému klášteru v Mařídolu (Marienthal) v Lužici a r. 1899 byl klášter znovu osazen řeholnicemi. Na místě staré klášterní sýpky byla v r. 1900 postavena pseudogotická kaple pro klášter a sousední bazilika zůstala kostelem farním.

A. CH.

Klášter Porta coeli před r. 1782

Z RYBÁŘSKÉ HISTORIE

(dokončení)

Složení rybí osádky Svratky mělo rozhodující vliv na způsob rybolovu. Již v r. 1929 bylo značně omezeno a pak zcela zakázáno chytání ryb čeřenem (bylo povoleno pouze třem občanům z Březiny); zcela převládl lov udicí a rybářství v Tišnově má tedy již řadu desetiletí vyloženě sportovní charakter. U břehů Svratky našlo klid a potěšení z rybářského sportu za těch uplynulých 60 let stovky lidí, spojených jedinou velkou touhou, která rybáře stále znovu láká k vodám: dočkat se dne, kdy každý chytí svoji kapitální rybu, jakou ještě nikdy nechytil. Vyrostla tu řada opravdových rybářských mistrů, z nichž jen namátkou buďtež uvedeni např. pan Fr. Hubáček z Předklášteří, starý pan Dusík z Tišnova, Antonín a Alois Vágnerové, St. Roháček nebo v poslední době zesnulý MUDr. F. Bílý, jeden z nejvěrnějších ctitelů Svratky, který s rybářským prutem a fotoaparátem ztrávil u Svratky valnou část svého života a vysloužil si dokonce žertovné a jím samým s humorem používané přezdívky „Fotosvrátec".

Na základě dochovaných zpráv víme, že i v dobách, kdy Svratka kolem Tišnova byla bohatě zarybněna ostroretkou, parmou a jelcem pomáhali rybářští hospodáři zvyšovat stav ušlechtilých ryb násadami, tehdy hlavně kapra a štiky. Po zahájení těžby grafitu v Tresném a vybudování vírské přehrady, což změnilo průtok vody ve Svratce pod přehradou i její čistotu a teplotu, se podařilo intenzívní prací tišnovských i okolních rybářů dobře zarybnit obhospodařované revíry novými druhy ryb, kterým změněné poměry vyhovují – pstruhem a lipanem – takže jsou dnes nejrozšířenějšími rybami ve Svratce. Ovšem pěstování pstruží a lipanové násady na chovných potocích, to je každoročně tisíce brigádnických hodin.

Dobré hospodaření se výrazně obrazilo ve vykázaných úlovcích, které podle záznamů činily v r. 1940 "4.323 ryb, v r. 1944 dokonce 27.122, v převratovém roce 13.595 ryb, r. 1953 to bylo 5.953 ryb, 1968 už 7.488 a z toho 3.596 pstruhů a 578 lipanů, v r. 1969 celkem 6.856 ryb, z toho 3.605 pstruhů a 731 lipanů. Rapidní vzestup počtu rybářů i zajištění takových úlovků lze vysvětlit jen dobrým hospodařením. Vždy ovšem byli i lidé, kteří chytali „na černo", hlavně kluci. Proto je důležitá práce porybných (vzpomeňme jen např. „pana štábního" F. Tesaře nebo dnešního s. J. Skalníka), kteří svědomitě pečují, aby u vody nebylo nepřístojností.

Nový způsob hospodaření a nové zarybnění změnilo i způsob rybaření. Dnes se na Svratce buďto vláčí nebo muškaří, pro tento způsob lovu jsou tu nejlepší podmínky; lov lipanů na umělou mušku je pak vrcholem rybaření vůbec. Na Svratce jsou pravidelně pořádány mezinárodní muškařské závody (zatím proběhly čtyři úspěšné ročníky), za zmínku stojí také navázání družby se slovenskými rybáři z Dolného Kubína. Hosté na našich revírech oceňují zejména dobré zarybnění Svratky a překrásné její okolí.

Své slovo k rybaření řekla i historie. V padesátých letech se rybářské družstvo změnilo na rybářský okresní spolek v Tišnově, jehož členy se stali i rybáři z oblasti Loučky a obvod se rozšířil o povodí Svratky až po Nedvědici. Dnes jsou rybáři sdruženi v místní organizaci Českého rybářského svazu (MO ČRS) v Tišnově s předsedou M. Andělem. Organizace je ve svazku Národní fronty, zapojuje se do různých akcí pro zvelebení města i ostatních obcí, takže v našich změněných poměrech nabývá dříve vyloženě zájmová organizace i nového širšího společenského významu.

Všem obětavým členům, dnešním i těm dřívějším, patří proto dík za jejich práci a náš pozdrav „Petrův zdar!".

M. Jeřábek

(Zkrácení delšího pojednání provedla redakce N. T.)

PAPÍRNA V TIŠNOVĚ - PŘEDKLÁŠTEŘÍ

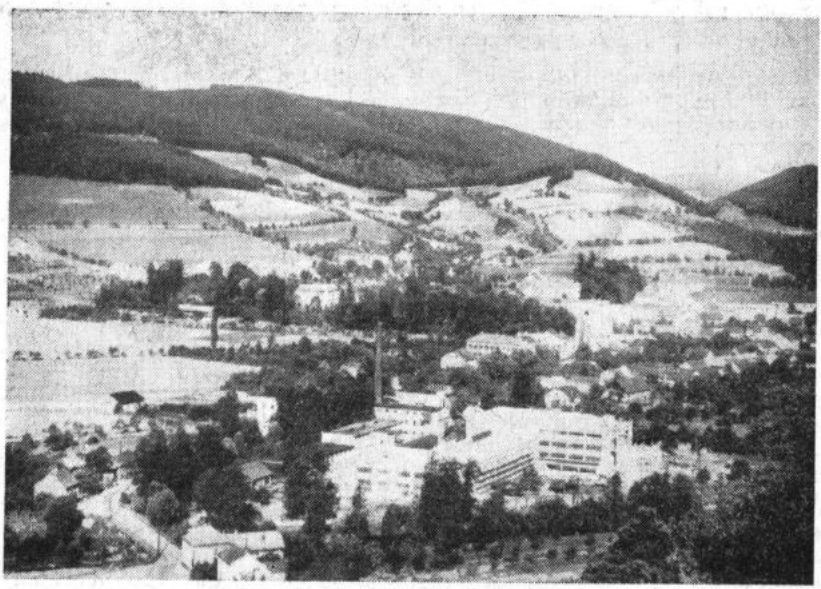
Papírna v Tišnově-Předklášteří se svou více nežli dvěstěletou historií je nejen asi nejstarším průmyslovým závodem v Tišnově, ale i jednou z nejstarších papíren v našich zemích. Byla dodnes a je prakticky největším a nejvýznamnějším závodem v obvodu města a je proto pochopitelné, že s historií a rozvojem papírny je úzce spjata i historie dělnického hnutí na Tišnovsku, v němž hráli zaměsntanci papírny od počátku nikoliv pominutelnou roli. Proto začínáme sérii reportáží z tišnovských závodů, které zamýšlíme v letošním jubilejním roce v našem časapise uveřejňovat, právě reportáží z papírny.

Sedíme v přívětivé, jednoduše, ale účelně zařízené pracovně ředitele závodu a v družném rozhovoru s nynějším ředitelem, dlouholetým a zkušeným pracovníkem papírny soudruhem Antonínem Vlasákem se dovídáme mnoho zajímavých faktů o práci závodu, o výrobních úspěších i starostech a obtížích při zajišťování provozu i zabezpečování pracovníků a sociálních a hygienických podmínek pro jejich práci. Náš rozhovor je co chvíli přerušován naléhavým zvoněním telefonu nebo osobním dotazem či žádostí některého ze zaměstnanců závodu; ostatně i pohled z okna do prostoru závodu a jeho okolí nenechává na pochybách, že jde o živý provoz cílevědomě řízeného zmodernisovaného papírenského závodu. Soudruh Vlasák nestojí v jeho čele poprve; již v letech 1949-1953, když tišnovská papírna se stala po znárodnění základním závodem tehdy vytvořeného nár. podniku Předklášterské papírny, byl jeho vedoucím, později pak vedl trvale úsek plánování, takže jeho sdělení mohou být informacemi opravdu „od pramene".

Dnes je papírna v Tišnově-Předklášteří jediným výrobním závodem nár. podniku Brněnské papírny, jeho místně odloučeným organizačním útvarem, hospodářsko rozpočtovou jednotkou uvnitř podniku; je to technologicky a místně uzavřený celek. Závod je spravován podle zásad organizace a řízení moderního socialistického podniku, zejména podle zásady jednoty politického a hospodářského vedení, zásady řízení jediným odpovědným vedoucím za účasti pracujících na řízení výroby a uplatnění výroby místní soustavy řízení.

Na otázku po výrobním programu závodu se dovídáme, že v tišnovské papírně se vyrábí dřevovina, řada druhů papíru od šedáku a balicího přes tiskové a sešitový až ke speciálním technickým a dutinkovým, jakož i některé druhy lepenky. Závod zpracovává převážně papírový průmyslový odpad a dřevovinu, kterou sám vyrábí. Program tedy značně rozsáhlý, technologicky zajištěný čtyřmi papírenskými stroji, stroji na výrobu lepenky a brusy na rozvlákňování dřeva a výrobu dřevoviny. Strojní zařízení není ovšem jednotné i když zmodernizované (počátky nejstaršího papírenského stroje sahají až do 90tých let minulého století, nejnovější stroj byl postaven jako zcela nový a moderní v rekordně krátké době dvou let a dán do provozu v r. 1961. Za zmínku stojí moderní vodní hospodářství papírenských strojů, které podstatně snižuje spotřebu vody při výrobě papíru (voda se dokonale čistí a znova používá). Na léta 1972/3 se plánuje přestavba energetického hospodářství závodu na kombinované použití plynu a mazutu.

Modernizací strojního zařízení a socialistickou soutěží pracujících se podařilo zvýšit objem výroby v závodě více nežli 3,5 krát, na 90 t denně je ve srovnání s objemem výroby v závodě před znárodněním. Průměrný měsíční výdělek se pohybuje na slušné úrovni okolo 1.800 Kčs. Vzorně zajišťuje národní podnik sociální a kulturní potřeby pracujících závodu: byly vybudovány moderní šatny, závodní jídelna, klubovna a rekreační středisko v Nihově; v nastupující pětiletce je zajištěna podniková družstevní bytová výstavba pro zaměstnance závodu, celkem 96 byt. jednotek, což znamená podstatný příspěvek ke stabilizaci zaměstnaneckých kádrů, zejména odborně kvalifikovaných pracovníků.

Velmi úspěšně se rozvíjí i mezinárodní družba a spolupráce tišnovské papírny s papírenským závodem ve Weissenbornu v NDR, se kterým soutěží nejen na úseku výrobním, ale i kulturním a rekreačním (výměnné pobyty pro děti i celé rodiny).

Na otázku, v čem vidí hlavní potíže, se nám dostává pohotové a jednoznačné odpovědi: v nedostatku pracovníků. Perspektivou závodu je totiž zavedení nepřetržitého provozu, kterým se (spolu s úpravou strojů) zvedne výroba za nastávající pětiletku téměř o 40% oproti roku 1970, produktivita o 16% a průměrné mzdy o 17% (na více než 2.100 Kčs měsíčně, takže vyhlídky pracovníků pokud jde o výdělky nejsou zrovna špatné); k tomu je však potřebí jen mužských pracovních sil o 56 více. Péče o lidi, mzdy a byty a důsledné zajišťování technického rozvoje (modernizace a automatizace výroby) jsou proto dva hlavní ukazatelé plánování v závodě.

Význam a úloha, kterou sehrál závod ve společenském vývoji z hlediska regionálně historického je rovněž vysoký. Jako dědictví z dob minulých byla ještě i za první republiky většina kvalifikovaných pracovníků německé národnosti. Měli různá privilegia a také platově byli proti českým dělníkům ve výhodě; jejich vliv se ještě zvětšil na počátku okupace. Kapitalistický majitel papírny nadto tvrdě pronásledoval u dělníků jakýkoliv projev sympatie k nastupujícímu revolučnímu dělnickému hnutí, jak dokazují vzpomínky tehdejších zaměstnanců; zvyšování uvědomělosti dělníků a jejich projevům však zabrániti nemohl. Zapojovali se do demonstrací za dělnická práva i do stávkových hnutí, za okupace byli členy protifašistických bojových skupin a vězněni (např. A. Parolek, F. Svoboda, A. Vlasák). Z iniciativy některých uvědomělých dělníků vznikl v papírně po osvobození revoluční výbor, jehož zásluhou byla hned po osvobození znova zahájena výroba a prosazováno znárodnění závodu; v tom směru pak pokračovaly řádné zvolené odborové orgány. V r. 1951 byl zřízen při znárodněné papírně závodní klub ROH, který soustředil ve své působnosti téměř veškerou kulturní a tělovýchovnou činnost a významně přispěl k jejich rozvoji.

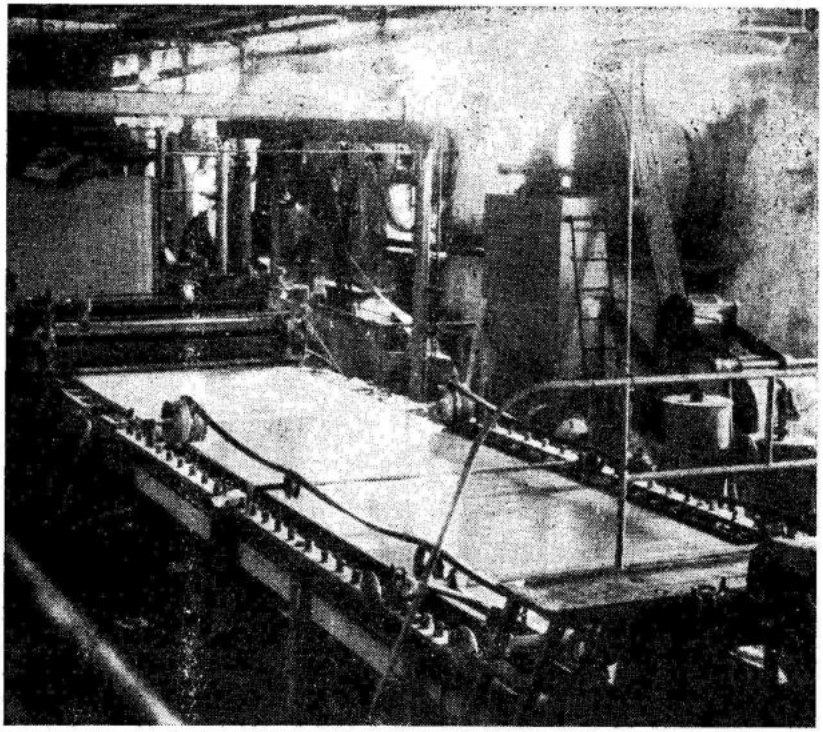
Po založení stranické závodní organizace (1948) ještě vzrostla iniciativa pracujících a úspěchy v socialistické soutěži. Z této slavné tradice čerpá i sou-

časná aktivita a obětavost převážné většiny dnešního osazenstva závodu v plnění výrobních i politických úkolů.

Historie papírny v Tišnově-Předklášteří je zajímavou kapitolou z historie města. Byla založena klášterem Porta coeli, její počátky sahají, jak se zdá podle dochovaných pramenů, až do poloviny 17. stol. Již na staré vedutě města Tišnova z r. 1723 je vyznačena jako „Papier-Mühl", s charakteristickým vyobrazením, existovala tedy určitě už před tímto rokem. Další zmínky v archivních spisech moravských jsou dochovány z let 1733 a 1750 a zejména záznamy (zpravidla kupní smlouvy) o změnách majitelů po zrušení klášterů Josefem II. jsou výmluvnými doklady velikého zájmu dehdejších podnikatelů o tento zřejmě výnosný hospodářský objekt. Jsou z let 1793 (Jos. Taubr, ale jiné prameny zde uvádějí Mag. Jedličkovou), 1801, 1898 (Jos. Keisler), 1814 (tišnovský měšťan Duchoslav), 1828 (A. Žižka) až konečně v revolučním roce 1848 ji koupil Karel (Carl) Maxm. Kopřiva a jeho rod ji vlastnil až do znárodnění v r. 1946; posledním držitelem byl ing. Vlad. Kopřiva, vnuk C. M. Kopřivy, prvního majitele. Kopřivové papírnu několikrát přestavěli a zmodernisovali (dvakrát – 1892 a 1912 pa zničení požárem), takže před druhou světovou válkou už měla asi 400 zaměstnanců a její roční výroba činila asi 1.000 vagónů papíru ročně. Válečnými událostmi na konci války v r. 1945 byla papírna, zvláště druhý, novější stroj, dosti značně poškozena a její nové uvedení do provozu nebylo snadnou záležitostí dělnického revolučního výboru.

-lš-

Foto archiv (celkový pohled na závod) a M. K. Sicha (pohled do výrobní haly).

Zima, to není jenom lyžování a sáňkování, červené nosy a ohrnuté límce. Zima je také pro většinu lidí velkou starostí o sálající kamna, nekonečné běhání kolem uhlí, starosti s popelem a všechny další náležitosti s tím související. Jde mi právě o popel, záležitost tak říkajíc okrajovou. Inu, je to už tak. Pokrok se dostavil i do Tišnova a tak nyní vroubí ulice místo nejrůznějších nádob rozmanitých tvarů jednotné popelnice. Vývoj se prostě nedá zastavit. Kuka vůz přijede, odveze popel, nepráší se, zkrátka vymoženost jak říkají pamětníci. I v Brně jezdí Kuka vozy, jenže tam pokrok dospěl mnohem dál. Totiž po ulici před vozem jdou po každé straně dva muži, vykutálejí popelnice až odkudsi z temných zákoutí dvorků, vůz, který potom přijede spolyká dávku smetí a potom opět další dobrý člověk poklidí popelnice zpátky na místo. Maličkost, a popelnice nikde nestraší na ulici přes týden, když se třeba odvoz zpozdí. Také Tišnov by se mohl této nežádoucí dekorace zbavit.

A ještě něco. Viděli jste někdy nějakého staršího člověka nebo důchodce jak pracně strká ven popelnici, aby mu ji vyprázdnili? Zajisté pohled nepříliš důstojný naší společnosti. Šetřme své starší občany. Nadělali se za celý život dost a tak snad mají právo na zasloužený klid. Nevím sice kolik se platí za odvoz popele v Brně a kolik v Tišnově, ale domnívám se, že když to jde v Brně, že by to šlo i v Tišnově. Lze se potom divit tomu, že lidé z venkova se tlačí do měst, když chudák našinec – venkovan musí být bit za to, že ho osud pohodil na venkov?

-lík-

OK 2 KEA

V rámci družby mezi složkami Národní fronty Jihomoravského kraje a kraje Erfurt v NDR navštívilo na podzim reprezentační družstvo radioamatérů Jihomoravského kraje NDR. Ve výpravě byli z našeho města dva závodníci v honu na lišku O. Staněk a J. Ondroušek a trenér K. Souček.

Jihomoravští radioamatéři se setkali se členy organizace Gesellschaft für Sport und Technik (obdoba našeho Svazarmu), se kterými si vyměnili zkušenosti a navázali osobní přátelství, prohlédli si města Erfurt, Mühlhausen, Eisenach a navštívili hrad Wartburg. Na závěr pobytu v NDR se naši svazarmovci zúčastnili závodů v radioamatérském sportu. V honu na lišku obsadil O. Staněk 1. a 3. místo a J. Ondroušek 9. a 12. místo.

Na oplátku přijeli němečtí přátelé do ČSSR a navštívili také Tišnov. Po prohlídce radioklubu a besedě s jeho členy byli na tišnovské radnici přivítáni předsedou OV Svazarmu Brnovenkov V. Lipovským, předsedou Měst NV J. Jobánkem a předsedou tišnovského radioklubu F. Výrostou. Po vzájemné výměně upomínkových darů pokračovala družná zábava. Vedoucí německé delegace K. Krische poděkoval za milé přijetí a za krásné chvíle prožité v Tišnově; bude v Erfurtu prosazovat, aby jednotlivé složky Národní fronty v Erfurtu a v Tišnově navázaly družbu.

Všechno má svůj konec, uplynuly i dvě hodiny na tišnovské radnici; poslední stisky rukou, poslední „Auf Wiedersehen!" a auta s německými přáteli odjela.

Skončily návštěvy, ale přátelství a družba mezi Tišnovem a Erfurtem se úspěšně rozvíjí. Spojení bylo navázáno éterem i pomocí dopisů. A co ostatní organizace v Tišnově? Neměly by zájem o podobnou družbu jako mají radioamatéři? I jim by určitě přinesla ovoce.

-ok-

SPORT

ODBOR TURISTIKY TJ Baník Tišnov čítá po provedené nové evidenci a po výměně nových turistických průkazů celkem 43 členů. Z toho je 13 dorostenců a dorostenek. Žactvo zatím není evidováno, ale počet se pohybuje kolem dvaceti až třiceti. Rozvíjí se znovu dobrá spolupráce se ZDŠ na Gottwaldově ulici. V uplynulé sezóně v zimním období se čtyři turisté zúčastnili zimního pochodu Českomoravskou vysočinou, někteří zajížděli na Novoměstsko a na blízký Šýkoř. Jarní činnost byla zahájena srazem na Květnici, kterého se zúčastnilo celkem 60 turistů a hostů. Turističtí vedoucí a cvičitelé uskutečnili několik dvoudenních výletů a mnoho půldenních vycházek na Vysočinu i do okolí.

Činnost vyvrcholila v letních prázdninách, kdy tábořily tři skupiny na „Piknusku" u Moravce nebo na Skaláku u Zubří. Dospělí turisté již tradičně zajíždějí do Vysokých Tater na turistickou základnu ve Starém Smokovci. Někteří dorostenci a cvičitelé se pak zúčastnili vedení oddílů v letním táboře. Někteří další dospělí turisté plánují zájezdy se Sporturistem do zahraničí. (NDR, BLR, RLP).

V orientačním sportu se žactvo zúčastnilo okresního přeboru v Bílovicích n. Svit. a získalo dvě první místa. Dorostenec L. Kostelecký dosahuje velmi dobrých výsledků v orientačních oblastních závodech. Dobyl první místo v Brněnském draku a první místo v Jihlavě. Je naděje, že ve spolupráci se školou znovu zlepší práce na bývalou úroveň.

Naši turisté se vždy zúčastnili v co největším počtu jarních a podzimních turistických seminářů v Lomnici a Jedovnicích, kde byli vyškoleni dva noví turističtí vedoucí.

Od výboru jednoty bylo získáno povolení na zakoupení 1 stanu a 1 busoly v hodnotě 1.030 Kčs.

Karel Formánek

ODDÍL LEDNÍHO HOKEJE KONČÍ

TJ Baník Tišnov byla nucena odhlásit ze soutěží oddíl ledního hokeje. Důvodů, které vedly Baník k tomuto kroku bylo několik a tak nebude na škodu seznámit s nimi i sportovní veřejnost.

Jedním z důvodů je skutečnost, že dosavadní vedoucí oddílu Frant. Malý již nemůže tuto funkci vykonávat a v současné době se nenašel jiný dobrovolný pracovník pro tuto odpovědnou funkci. Nepodařilo se sehnat ani hospodáře oddílu pro údržbu kluziště. Situace byla zkomplikována také stavebními pracemi prováděnými na Ostrovci, v důsledku kterých došlo k odpojení a likvidaci původního přívodu elektrického proudu a také snížení stavu vody ve studni, ze které byla čerpána voda. Velký podíl na zrušení oddílu mají mnozí hráči, pro svůj malý zájem a neodpovědný přístup ke kolektivu.

B. Tišnov má v úmyslu zřídit kluziště na hřišti u sokolovny. Veřejnost bude o tomto včas informována.

Co říci závěrem? Je to opravdu škoda. Výbor Baníku udělal všechno co bylo v jeho silách, ale když samotní hráči nemají zájem o hru, potom všechny snahy o udržení oddílu jsou marné. V Tišnově, který má přes sedm a půl tisíce obyvatel bohatou sportovní tradici, se nenajde parta mladých lidí, kteří by se dovedli pro tento mužský sport zapálit. Opravdu dvojnásob škoda, když potkáváme mladé lidi po různých lokálech. Daleko lépe by se jejich mládí a síla vyjímala na hřišti. Doufejme, že se snad opět po čase zablýská na lepší časy.

-lík-

24. 1. 1971 v 10 hodin dopoledne v sále SZK ROH v Tišnově

BESEDA SE ČTENÁŘI A PŘÍZNIVCI zpravodaje NAŠE TIŠNOVSKO

Promítání dokumentárních a historických snímků z Tišnova.

Vstup volný. Zve REDAKCE

PODHORÁCKÉ MUZEUM
Předklášteří - Porta-coeli

Státlá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 25. výročí osvobození Tišnova – Tišnovsko ve válečných fotografiích a dokumentech.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod. V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE
ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
uspořádání svatebních hostin.
Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ
ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.
Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

PLESY V LEDNU

9. 1. ve 20 hod. Sokolovna
Tradiční myslivecký ples
Speciality myslivecké kuchyně

16. 1. ve 20 hod. Sokolovna
Šibřinky
TJ Baník ZTV

16. 1. ve 20 hod. Sál SZK ROH
Tradiční rybářský ples

23. 1. ve 20 hod. Sokolovna
Reprezentační ples Národní fronty

30. 1. ve 20 hod. Sokolovna
PLES míst. požárního sboru ČSPO

Měsíc l e d e n v SZK ROH Tišnov

Pro zimní období 1971 připravuje Sdružený závodní klub v Tišnově cyklus přednášek nazvaný

„KAPITOLY O UMĚNÍ"

V šesti večerech seznámí se posluchači s přehledem dějin evropského výtvarného umění (malířství, sochařství, stavitelství, včetně uměleckého průmyslu).

Jednotlivé kapitoly budou věnovány těmto námětům:

6. 1. – **Dějiny umění** – všeobecně
20. 1. – **České malířství 19. století** (se zvláštním zřetelem na umělce kolem výstavby Národního divadla v Praze).
3. 2. – **Francouzské malířství 19. století** (Barbizonská škola, umělecké směry ve francouzském malířství, improsionismus).
17. 2. – **Ruské umění 19. století** (se zvláštním zřetelem na skupinu Perodvižníků).
3. 3. – **25 let českého výtvarného umění (kulturně historické** zajímavosti).
17. 3. – **Kapitola o zajímavých objevech na okr. Brno-venkov.**

Přednášky budou podány populárně vědeckou formou s přihlédnutím k nejnovějším světovým poznatkům, doplněny diapositivy. Vysokou kvalitu **zaručuje** volba lektora, jímž bude **PhDr. A. B. Král CSc** – z odboru školství a kultury rady ONV Brno-venkov.

Zveme všechny občany města, zajímající se o historii k návštěvě přednáškového cyklu, **zvláště pak učitele všech tišnovských škol a mládež.**

Začátek každé přednášky je v 19 hod. v sále SZK ROH.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, K. Fic, J. Hájek, I. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava Mir. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 2345-70

KINO PANORAMA

1. pá, 2. so, 3. ne – 17.30 a ve 20 hod.

SLADKÉ HRY MINULÉHO LÉTA

Slovenská filmová hříčka podle povídky Guy de Maupassanta „Muška". Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

5. út – 17.30 a ve 20 hod.

OTEC A SYN

Bulharský psychologický film.

7. čt – 17.30 a ve 20 hod.

BRANCALEONOVA ARMÁDA

Italský barevný film. Válečná a milostná dobrodružství potulného rytíře. Česká verze. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

9. so, 10. ne – 17.30 a ve 20 hod.

KREMELSKÝ ORLOJ (širokoúhlý)

Sovětský film podle stejnojmenné hry N. Pogodina.

11. po, 12. út – 17.30 a ve 20 hod.

MRTVÝ V PODEZŘENÍ (širokoúhlý)

Kriminální film NDR s Güntherem Simonem v hlavní roli. Česká verze. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

14. čt – 17.30 a ve 20 hod.

VELKÁ NEZNÁMÁ

Český film. Třikrát o věcech mezi nebem a zemí.

16. so, 17. ne, 18. po, 19. út – 17.30 a ve 20 hod.

BROOKLYNSKÝ KLUB VRAHŮ

Západoněmecký barevný film. Nová napínavá dobrodružství detektiva Jerry Cottona. Česky mluveno. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

21. čt – 17.30 a ve 20 hod.

KRUTÉ DĚTSTVÍ

Sovětský film. Příběh o statečném chlapci Váňovi.

23. so, 24. ne, 25. po – 17.30 hod.

SPARTAKUS I - II (širokoúhlý)

Barevný americký film s Kirkem Douglasem a Laurencem Olivierem v hlavních úlohách. Vstupné 10, 12, 14 Kčs.

26. út – 17.30 a ve 20 hod.

JEDENÁCTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Starší český film s H. Haasem v hlavní roli.

28. čt – 17.30 a ve 20 hod.

ÚNOSCI

Barevný rumunsko-kanadský film o odvaze a statečnosti čtyřnohých kamarádů. Česky mluveno.

30. so, 31. ne – 17.30 a ve 20 hod.

ĎÁBELSKÉ LÍBÁNKY (širokoúhlý)

Český film. Bláznivá komedie ze života. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

Dětská představení:

1. pá – 9.30 hod.

POHÁDKA O VĚČNÉM MLÁDÍ

Rumunský barevný film. Česky mluveno.

2. so – 9.30 hod.

MALÁ TANEČNICE

Sovětský barevný širokoúhlý film. Vstupné: děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

10. ne – 9.30 hod.

BÍLÁ MUŠLE

Film NDR, česky mluveno.

17. ne – 9.30 hod.

CÍSAŘŮV SLAVÍK

Český barevný film.

24. ne – 9.30 hod.

DOBRODRUŽSTVÍ VE STARÉM LESE

Sovětský barevný film. Česká verze.

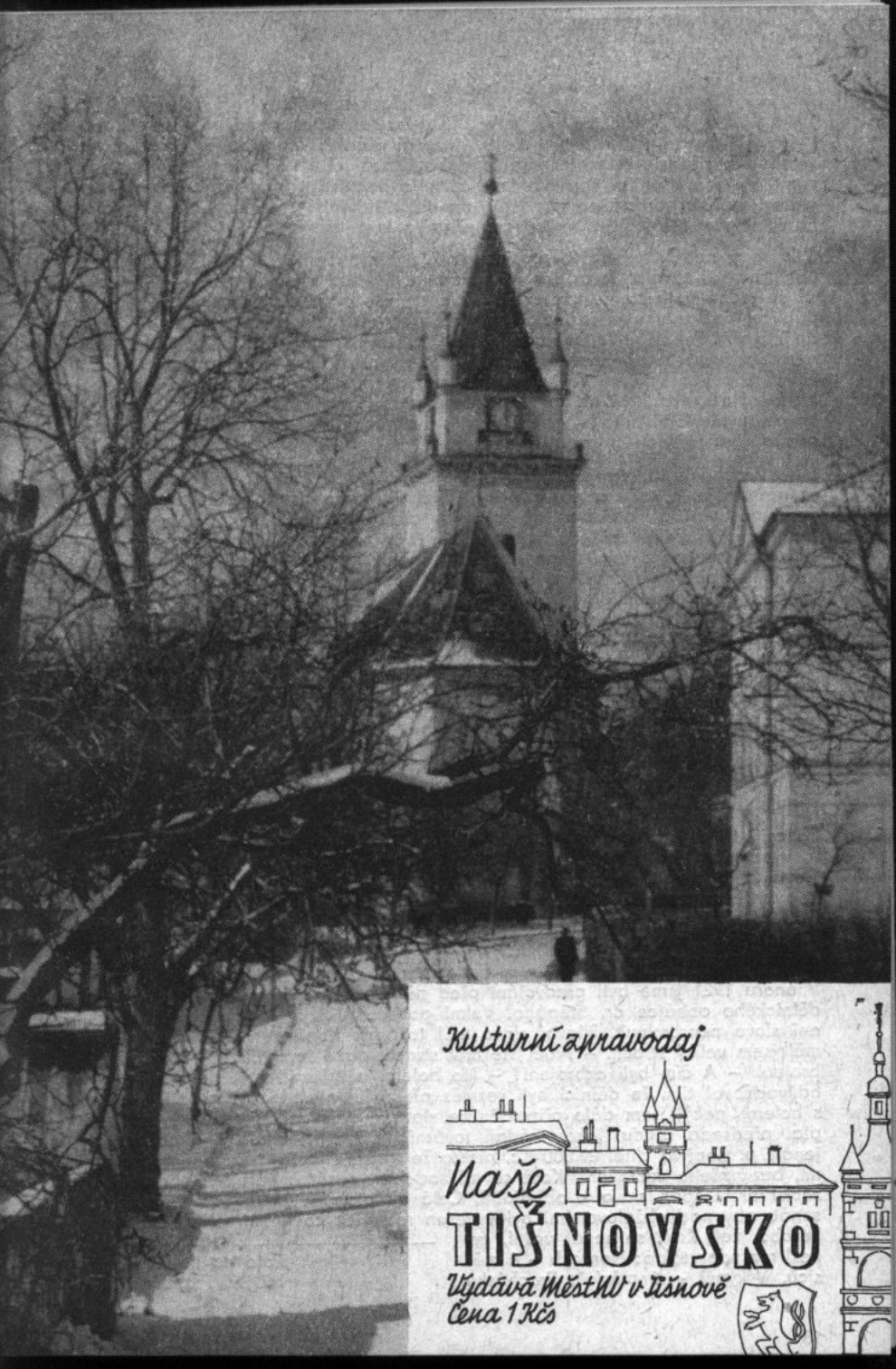
31. ne – 9.30 hod.

NAICA CESTUJE DO BUCUREŠTI

Barevný slovenský film.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež vyjímečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově

Cena 1 Kčs

50 LET KSČ

K slavnému 50. výročí založení KSČ zařazuje redakce od různých autorů sérii článků, které se svým obsahem vztahují k Tišnovu. A protože je to doba, která ještě má své pamětníky, dáváme slovo především jim. Jedním z nich je Bohumil Vykypěl, zakládající člen strany, který vzpomíná na rok 1920, na ohlas tehdejší prosincové stávky v Tišnově, stávky, která svým způsobem přispěla k založení KSČ.

Bylo to v neděli večer 12. prosince 1920. Jindra Sedlák, ředitel nemocenské pojišťovny si zavolal Jaroslava Hornocha a mne do svého bytu. Vysvětlil nám, oč se jedná, totiž to, že v pondělí bude vyhlášena generální stávka v celé republice, což znamená zastavit práci ve všech závodech a v průvodu dorazit do Tišnova. Tehdy se demontoval v Předklášteří cukrovar, kde jsem byl zaměstnán a vykonával přitom funkci důvěrníka. Jaroslav Hornoch měl tutéž funkci ve vápence na Dřínové. Asi před dvěma roky jsem přišel z ruského zajetí, kde jsem byl od roku 1914 až do 1918. Těsně před převratem jsem prodělal v Rusku celou revoluci, a to mně přišlo při stávce vhod. Asi čtrnáct dní před touto stávkou jsme kladli požadavky za zvýšení mezd. Avšak neklaplo to.

Když v pondělí 13. prosince ráno přišli dělníci do práce, oznámil jsem jim, že se nepracuje, a to v celé republice. Všichni souhlasili, jenom správce cukrovaru mne varoval, abychom se takových choutek vzdali, což jsem odmítl. Za chvíli se dostavili v plném počtu dělníci z vápenky a od velkostatku v čele s Fr. Procházkou a razili jsme si cestu z Předklášteří k Tišnovu. Když jsme se zastavili u papírny firmy Kopřiva, aby se k nám přidali také ostatní dělníci, tak tento požadavek odmítli, že oni mají jinou organizaci a že nemáme právo jim poroučet. Po chvíli vyjednávání se dostavil továrník Kopřiva a já mu ohlásil, o co jde a požádal, aby továrnu zastavili. On prohlásil, že továrnu nezastaví, načež jsem mu odpověděl: „Dobře, pane továrníku, my jdeme do Tišnova a já se na to přeptám, máme-li to právo nebo ne". (Do soudního protokolu však továrník Kopřiva uvedl, že pan Vykypěl vystoupil a rozkazujícím způsobem prohlásil: „Jestli továrnu ihned nezastavíte, přivedu z Tišnova posilu 300 mužů a továrnu rozbijem".) Potom jsme továrnu opustili. Druhá zastávka byla v koželužně továrníka Müllera. Ten však dal ihned příkaz k zastavení práce a dělníci v čele s Fr. Stejným se přidali do průvodu. Poslední zastávka byla u továrníka Řezáče a se stejným výsledkem jako v koželužně.

Po celé tři dny jsme pak sledovali u Hamingerů zprávy z Oslavan. První den to vypadalo velmi slibně, když oslavanští dovedli odzbrojit vojsko, které přišlo stávku zlikvidovat, ale na druhý den byl vyslán jiný oddíl vojska, a to už se oslavanským nepodařilo zdolat. Stávka byla prohraná, nastalo vyšetřování a zakládání protokolů u okresního soudu v Tišnově. Soudu předsedal soudní rada Ciboch. Protokoly byly sepsány tak, jak si továrníci sami nadiktovali, jako na příklad továrník Kopřiva.

V únoru 1921 jsme byli předvoláni před pětičlenný senát do Brna. Měli jsme dělnického obhájce dr. Štěpána. Velmi povedený obhájce, po celé přelíčení ani slova nepromluvil. Hlavní slovo měl továrník Kopřiva: „Přišli do továrny, měl jsem veliký strach. – Proč jste měl strach, pane továrníku? – No byli ozbrojeni. – A čím byli ozbrojeni? – No holemi a tyčemi" atd. Když jsme toto odůvodňoval tím, že dělníci byli vesměs přespolní a do práce chodili vždycky s holemi, nebyl jsem dále připuštěn ke slovu a další svědci také ne. Když se ptal předseda soudu, jakou žádají továrníci náhradu, nikdo ji nepožadoval, jenom p. Kopřiva chtěl 20.000 Kč, přesto že továrnu zastavili až odpoledne sami, bez našeho zakročení. Když se měl odebrat senát k poradě, teprve si vyžádal dr. Štěpán slovo k obhajobě. Celá obhajoba vyzněla tak, že požádal senát, aby nad obžalovanými byl vynesen rozsudek co nejmírnější. Pěkná obhajoba, že? Když se senát vrátil, vynesl rozsudek takto: Hornoch – 6 měsíců, Vykypěl – 6 měsíců, Procházka

Foto na titulní straně
MUDr. František Bílý

– 6 týdnů, Stejný – 6 týdnů, Pečka – osvobozen.

Tak skončila generální stávka. Souzeni jsme byli jako bolševici přesto, že jsme jimi ještě nebyli.

Tak jsme stranu zakládali, základy postavili a dnes mnozí z těch, kteří po nás tehdy plivali, na těchto základech žijí a přitom říkají „ale to bylo tenkrát". A nám stavitelům se tak dostává morálních facek.

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v únoru dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Janu Peterkovi, Tišnov, Karasova 454. Dožívá se 4. 2. 89 roků.

Františku Hanákovi, Tišnov, Družstevní 560. Dožívá se 18. 2. 89 roků.

Marii Ondráčkové, Tišnov, Družstevní 520. Dožívá se 2. 2. 87 roků.

Augustinu Habalovi, Tišnov, Družstevní 672. Dožívá se 18. 2. 87 roků.

Anně Korečkové, Tišnov, Gottwadova 686. Dožívá se 28. 2. 87 roků.

Františce Bílkové, Tišnov, Za mlýnem 481. Dožívá se 4. 2. 84 roků.

Antonii Tiché, Tišnov, Trmačov 144. Dožívá se 5. 2. 83 roků.

Marii Smolkové, Tišnov II, č. 1121. Dožívá se 13. 2. 82 roků.

Boženě Balášové, Tišnov, nám. 28. října 29. Dožívá se 23. 2. 82 roků.

Antonii Muchové, Tišnov II, Palackého 1049. Dožívá se 19. 2. 81 roků.

Alexandru Havelkovi, Tišnov II, Víska 1037. Dožívá se 17. 2. 80 roků.

Janu Kopřivovi, Tišnov II, Ve dvoře 1184. Dožívá se 18. 2. 80 roků.

SOUTĚŽ

v rozvíjení iniciativy pracujících za dosažení nejlepších pracovních výsledků, v dalším zvelebování měst a obcí a ve zlepšování životních a pracovních podmínek obyvatelstva pokračuje v letošním roce na počest 50. výročí založení KSČ v duchu výzvy MěstNV v Humpolci. V našem okrese přijal výzvu Humpolce jako jeden z prvních Měst NV v Oslavanech a vyzval všechny národní výbory, aby se do této soutěže také přihlásily. Soutěží se o získání titulu „Vzorné město" pod heslem „Konkrétními činy pro rozvoj naší socialistické vlasti oslavíme 50. výročí založení KSČ". Toto soutěžní hnutí národních výborů v budování socialistické společnosti má podnítit co nejširší účast všech občanů na rozvoji politického, hospodářského a kulturního života v městech, proto se soutěžní závazky budou soustřeďovat na úkoly společensky nejzávažnější, jejichž splněním se uspokojí především naléhavé místní potřeby, ale pro které jsou také reálné místní podmínky materiálního a finančního zabezpečení, ať již jde o vytváření nových hodnot, nebo o nutnou jejich údržbu a zlepšování životního prostředí. Aktivní politická, organizátorská a výchovná práce národních výborů, jejich orgánů a složek Národní fronty pak povede k získání širokých vrstev občanů k účasti na soutěži a k žádoucímu prohloubení vztahů mezi národním výborem a občany.

Každý MěstNV přihlášený do soutěže vypracuje svůj celoměstský soutěžní závazek, odpovídající místním podmínkám a potřebám; zahrne úkoly na úseku budování, zvelebování a úprav města, dále na úseku kulturně politickém a výchovném a konečně vlastní závazky závodů a organizací v obvodu města.

Rada MěstNV v Tišnově již rozhodla přijmout oslavanskou výzvu a do sou-

těže se přihlásit. Současně zajistila vypracování celoměstského soutěžního závazku a programu jeho realizace. Městský národní výbor očekává, že zájem, iniciativa a široká účast občanů se projeví již při zpracování soutěžního závazku tím, že budou národnímu výboru zasílat a podávat své náměty, návrhy a připomínky i závazky k účasti na jejich realizaci.

Jakmile bude soutěžní plán vypracován, neopomeneme své čtenáře seznámit s jeho obsahem a postupně pak informovat o jeho plnění a o výsledcích soutěže.

-Iš-

Resignace předsedy MěstNV v Tišnově

Na základě osobního rozhodnutí požádal o uvolnění z funkce dosavadní předseda MěstNV v Tišnově s. Jiří Jobánek. Jeho žádost byla příslušnými orgány přijata a byl dnem 31. 12. 1970 z funkce uvolněn.

Na národním výboře v Tišnově působil s. Jobánek plných deset let; v letech 1960-1964 jako tajemník MNV, potom jako předseda MěstNV. Pro tuto zodpovědnou práci měl výbornou průpravu ze svých dřívějších vedoucích funkcí hospodářských i ze zkušeností brigádníka v ostravsko-karvinských dolech, po stránce politicko organizátorské pak zejména z doby svého působení na býv. okresním byru OV KSČ v Tišnově. Jeho nadšená cílevědomá práce ve vedoucích funkcích národního výboru zanechala nesmazatelné stopy zejména ve významných výsledcích budovatelské práce na rozvoji a zvelebení města Tišnova, za což mu právem náleží díky všech, komu není osud a stav našeho města lhostejný.

Při srdečném rozloučení s dosavadními spolupracovníky v radě MěstNV provázela s. Jobánka přání mnoha zdaru a úspěchů na jeho novém působišti.

Red.

Co říkám I. ročníku Našeho Tišnovska?

Všechna čest všem těm, kteří se o Naše Tišnovsko zasloužili. Díky za kapitoly historie Tišnovska, za medailónky, za informace i za otevřená slova.

Zvlášť mne zaujala rubrika Z galerie hrdinů, kterou by bylo dobré rozšířit o portréty hrdinů naší doby, poněvadž i v našem městě i okolí se zrodili a žijí zlepšovatelé, vynálezci, nositelé řádů.

Mezi společenskými organizacemi marně hledám příspěvky ROH a Svazu žen.

Rubrika „Místo kytičky" by určitě místo ve Zpravodaji měla mít. Nastavuje nám zrcadlo pamětníků počátku našeho století, občanů, kteří si zaslouží pozornost. Pišme také o mládeži a konfrontujme její svět se světem minulým. A co takhle píseň Pepíka Růžičky, pozoruhodné kresby dětí našich škol, případně rubrika „Co se nám líbí a nelíbí"?

profesor Antonín STEJSKAL
předseda České mírové rady

Slovo máte vy

Městský národní výbor v Tišnově poskytl osamělým a těm nejpotřebnějším důchodcům k vánočním svátkům poukázky v hodnotě 200 Kčs, aby si mohli udělat předvánoční nákup. Jak tento dárek důchodci přivítali, o tom svědčí sedm milých dopisů od nich. Paní Anna Staňková z Tišnova píše: „Je mi milou povinností, poděkovati Vám srdečně i zdvořile za tak cenný dar, který jste mi k vánocům nadělili. Cenu a hojnost Vašeho daru plně ocením v lednu a únoru, na které-žto měsíce si jej uchovám. Přála bych Vám, abyste také v životě prožili ten milý a dojímavý pocit, kdy Vás někdo neočekávaně obdaří, třeba jen vzpomínkou. Za to vše – dary i vzpomínku v mém stáří (kdy už nikoho ze své vlastní rodiny nemám) přijměte ještě jednou moje upřímné díky".

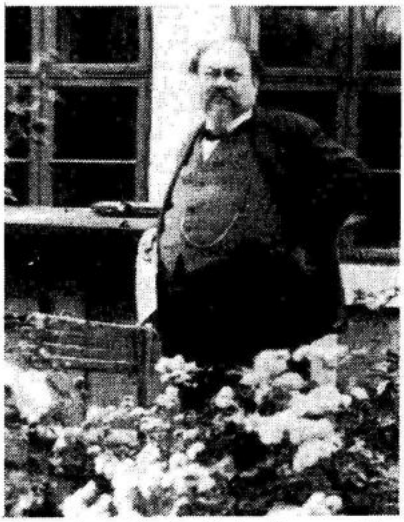
NÁŠ MEDAILÓNEK

V tomto měsíci uplyne 40 let od smrti významného tišnovského rodáka, pokrokového žurnalisty a plodného spisovatele **Josefa Františka KARASA** (4. 12. 1876 – 19. 2. 1931).

Narodil se v Tišnově v domku čp. 180 v dnešní Cáhlovské ulici v rodině místního soukeníka, kterýžto cech byl tehdy v Tišnově značně početný a vážený. Jeho matka Kateřina pocházela z rodu Klinkáčů, jejichž bývalý dům na rohu ulic Cáhlovské a Rudé armády nedávno musel ustoupit nové bytové výstavbě pod Humpolkou.

J. F. Karas byl nadšeným národně uvědomělým (podle tehdejších představ především protirakousky zaměřeným) a pokrokovým (volnomyšlenkářského ladění) novinářem; redigoval regionální časopis „Palacký" ve Valašském Meziříčí, později časopis „Obzor" v Přerově a bydlel v Dluhonicích, kde také zemřel.

Vedle své činnosti novinářské vytvořil překvapivě bohaté dílo literární, které zahrnuje několik sbírek tendenčních veršů převážně s národně politickou a sociální tématikou, zejména však veliký počet lidových povídek a románů (Valašská vojna, Do čtyř artikulů, Halali, Valdštýnův tábor aj., celkem přes 50 svazků, vydávaných u B. Kočího), dále práce pro mládež (Na Žižkově válečném voze atd.) i lidová

dramata, určená především pro lidové a ochotnické scény (Kostnické plameny, Mučeník Brixenský aj.). Většina jeho literárních prací čerpá děj z významných událostí českých dějin, ostatní staví na tématice sociální. Umělecká náročnost Karasových prací vesměs nepřekračuje úroveň lidového vkusu, ale pro romanticky poutavý sloh nacházely často cestu do širokých vrstev čtenářů, kde vykonaly užitečnou národně uvědomovací práci. Po převratě r. 1918 se J. F. Karas pokusil dokonce i o popularizující souborně historické práce. –lš–

Druhý dopis, také z Tišnova, od manželů Starých: Václav Starý s manželkou co nejsrdečněji děkují za přijatou poukázku na odběr zboží v hodnotě 200 Kčs. Jaký velký přínos do naší skromné domácnosti a jak ohromně zapůsobil na naše city. To nebyla radost, bylo to něco víc, co se nedá ani perem vypsat. Plakali jsme ohromným dojetím a radostným překvapením a jsme Vám neskonale vděčni. Naše vzpomínka a vroucí pozdravy Vás budou každoročně provázet. Ještě jednou srdečné díky všem ve zdravotně sociální komisi a odboru správním za Vaši humánní a sociální pomoc v předvánoční době . . .".

Není jistě na škodu si občas připomenout sociální vymoženosti, které nám poskytuje naše společnost a zamyslit se nad skutečností, která byla kdysi, a jaká je dnes . . . Byly doby, kdy naši spoluobčané odcházeli za chlebem do ciziny a museli tam zůstat. Mnozí z nich asi vzpomínají na svou vlast tak jako paní Marie Hájková, která žije v Nebrasce (USA):

„Chtěla bych Vám poděkovat za milé chvíle, které trávím při čtení každého řádku Vašeho zpravodaje „Naše Tišnovsko". Červnová vycházka do Lomnice vyvolala mnoho milých vzpomínek na můj domov – šla jsem tedy v duchu s Vámi podívat se po letech domů a kráčet po známých cestách a krásných koutech milého kraje". (ob)

MALÉ KAPITOLY
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

STARÝ TIŠNOV

JOSEF FRANTIŠEK KARAS

Kdyby někdy vstal z hrobu starý Kolbábek, otec pana „obrpolicajta" našich mladých dnů, podivil by se a jistě řekl: E, e, ve kakraholti jedni, e, e, co totok je? A divil by se právem, neboť jeho Tišnov byl docela jiný – malé venkovské městečko, odříznuté od světa, s Brnem spojené jen „štelvógnem" a poštou, která leckdy přivezla asi tři dopisy, čtvery nebo patery noviny (málo se četlo), jednou za onoho času balík – město bez průmyslu (až na začínající p. Müllerovu koželužskou továrnu – zato v Předklášteří byly Kopřivova papírna a cukrovar) se slavnými trhy, s jediným hotelem vedle ohyzdných prý „masných" krámů, jehož točivé šneky tmavé, rozvrzané, byly jakoby stvořeny pro toho, kdo otce i matku zamordoval, město, jehož byrokracie sestávala i s okr. exekutorem, diurnisty a pánem nad arestanty z dvanásti hlav. Nebylo ani dráhy, lázní, hejtmanství, procházek na Klucanině, sokolovny, politického ruchu; patriarchálně se žilo tehdy u nás, jako v časích Abrahamových, v počestném kdysi městě chaldejském, Ur řečeném.

Obyvatelstvo pod Květnicí se živilo všelijak – rolnictvím, sadařstvím, řemesly, nejvíce bývalo domácích tkalců, pracujících do Lomnice – dělilo se na patricie a plebs jako všude. Na rynku i v Brněnské sídlili beati possidentes, vládcové města, jeho pýcha, my, plebs misera contribuens, bydlili na periferiích, v Žabské, na Korábově, v Prdlově nebo na Kukýrni – obecní volby tehdy nevzrušovaly mladé i staré, kdyby je Kolbábek nevybubnoval, ani by se nevědělo, že jsou! Nebylo stran zuživě se potírajících a proto nebylo ani plakátů na rohy lípaných, mnoho dobrého slibujících těm, kdož čísti nebo čtené slyšeti budou – ostatně by lidé neměli být spokojeni s vládou svojí, když nikdo neví, co po ní přijde? Obecní přirážky byly malé a těm, kdo nemohli trefit z hospody pro nedostatek obecních luceren, se řeklo doma seďte, proč by tedy lidé brblali?

Poslanecké volby item tiché bývaly, často ani se o nich nevědělo! Tišnov zastupoval staročech Fandrlík, juris utriusque doktor, až, tuším, do roku 1895, kdy se o mandát utkali purkmistr Müller s brněnským dr. Adolfem Stránským – v Tišnově měl tehdy pan Müller ohromnou většinu, genius loci nezklamal, ale jinde to vyhrával Stránský a tyhle volby první byly, které si Tišnováci jak náleží libovali, ne tak pro učené hluboké řeči kandidátní o Taofovi a Windischgraetzovi, jako pro novum jiné, volební guláše a volební truňk! Neznali tehdy paragrafu o přísné abstinenci volební a pilo se ve všech hospodách od Kradlůvky v Zamlýní a Humpolky, až za Peklo a Ztracenou vartu na Kukýrni! Ale Tišnováci jsou lid dobrý, řídili se biblickým: Nezapadejž slunce nad hněvem tvým – a slavný soud neměl hrubě práce s rovnáním volebních sporů, zřídka kdy poseděl si někdo u Pokorného v „dunklu" při šístce, za nějakou tu ostřejší „kritiku" politickou. Ita splendeat lux vestra soram hominibus, platilo tehdy o sporech; když mělo už dojít na pohlavky, rozvadění smířili se bratrsky, aby dali příklad světu – a pili na novo! Ne kikeon jako staří Heléni, ale pivo s vodou mozky utišující!

Periferie se o politiku (a ovšem i o kulturní práci) nestaraly vůbec, domorodci byli konzervativní, ctili zákony – revolucionáři byli přistěhovalci, hlavně z Čech! Usadila se tu německobrodská rodina Fettrova, přišly za ní jiné, přibylo advokátů (dr. Šílený, jenž tehdy nosíval husitskou bradu a dr. Seyfert byli mladočeši), také studenti přinášeli nové myšlenky, začínalo se číst. Když se u nás objevil první socialista v ohromném širáku à la Fra Diavolo a rudé vlající mašli, vyvalovali na něj lidé oči jako na ďábla a v žádné hospodě mu nenalili!

Pondělky bývaly nejslavnějšími dny. Co obilí přivezli sedláci! Pšenici krásně zlatou od Lipůvky, Malhostovic, Drásova, Hradčan, i od Čebínky hory krkolom-

né (ach, co dalo „štelvógnovi" práce, nežli se vydrápal silnicí nahoru), žito od Vohančic, Deblína, z krajiny vápeňáků bok Sokolí, i z horního konce okresu; ječmen pěstovali hlavně Tišnováci, na poloudělích pod hradčanskou (brněnskou) silnicí však často polehával od mokrosti zemské a na písčinách pod Klucaninou slabě metal. Obilí skupovali židé, ti měli jakýsi neprotokolovaný koncern a neskřípl-li člověka jeden, uskřípl druhý – ale co peněz vteklo do města! Trhy držely celý rynk, hospody, kupce vším zbožím – i obecní policajti měli v pondělí mastné huby jako o hodech!

Brambor, jimž dál v horách říkali jablóška nebo zemský jabka, pěstovali u nás dva druhý, žluté rané „jánky" a bílé, vodnatější, hodně pozdní „marukánky" velmi úrodné, ale málo chutné; zelináři tu i tam sadili jablóška „rohlíčky" – pro chlupaté panské jazyky. Dobytek na Tišnovsku býval drobný i laciný, za sto rénských bévala ož kráva jako malá chalopa, ale ovšem jen jako ta chalupa, již měl cikán Ferda Daňhel u sv. Jana pod lipami! Yorkširů tehdy nechovali, zato o Václavě hodně tržil bagouňař.

Tišnovskému sedláctví ovšem těžké rány zasazovala Svratka. Čerti vědí, co s ní tehdy šilo! Mrskla sebou náhle jako gymnaotus electricus a bylo potom: chlívky plavou, retuj se, kdo můžeš! Čili: utíkejte lidé, kam který! Svratka rvala břehy, zaplavovala níže položené ulice, luka zanesla bahnem i pískem a krásná poloudělí pod městem bývalo široké jezero, lidé tam nad zničenou úrodou mohli jezdit na člunech jako někde v Bačce! O těchto starostech novější pokolení už nemá potuchy! Větších i menších povodní já pamatuji několik, leckdy jsem utíkal před velkou vodou s utíkajícími. Kolem roku 1884 přestalo, jakoby uťal! Tehdy byla taková hrůza, že se hornímu panu otci i ryby utopily v haltýři! Ovšem kdosi mínil, že mu je Daňheli otrávili chebulí, proto plavou hore břichem, ale pan otec si dlouho nedal vymluvit své mínění o extrakatastrofálních účincích povodně!

95 LET TIŠNOVSKÉHO POŽÁRNÍHO SBORU

Zd. Melkes

Když před 95 lety dne 16. února zasedlo 20 členů tišnovského Sokola, který byl z nařízení tehdejších úřadů zrušen, aby zvolili výbor nově zakládaného tělocvično-hasičského sboru v Tišnově, jistě nikdo z přítomných netušil, jakého rozmachu tento sbor dosáhne a kolik práce vykonají členové tehdy hasičského a později požárního sboru ve prospěch svých spoluobčanů. 16. února 1876 byl položen základ organizace, jejíž členové věnují svůj volný čas tomu, aby byli vždy připraveni pomoci, kde je toho zapotřebí. A nebojují jenom s požáry. Stojí připraveni pomoci při záchraně lidského života, je-li v nebezpečí, k boji s živelními pohromami, ale pomáhají také při budování svého města.

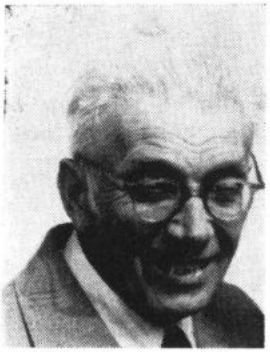
Jestliže se dnes ohlížíme zpět a hodnotíme vykonanou práci, je nutno vzpomenout také těch, kteří stáli u kolébky tohoto sboru: Fr. Svoboda, starosta; Jan Macků, náčelník; Josef Zenotti, první naddůstojník; Leop. Pokora, druhý naddůstojník; Neuman, Hanzel, Bukal – to byli členové prvního výboru tělocvično-hasičského sboru, který vznikl na místě zrušeného Sokola. Je však třeba vzpomenout i dalších mnoha členů, kteří převzali práci po těch, kteří odešli. Z mnoha těch dobrovolných pracovníků alespoň několik: Dr. V. Šílený, Met. Vlček, Jan Zelinka, Al. Řezáč, Jan Štourač, Jan Vrzal, Fr. Kotbauer, Jos. Motyčka, Ant. Mouka, Jos. Raus, Tomáš Knecht, Fr. Slezák, Al. Pařízek, Vl. Zenotti, Jos. Horníček, Fr. Komprs, Bed. Kotbauer, Jar. Hovorka. Tito všichni stáli postupně v čele a spolu s mnoha dalšími členy vytvářeli dobré jméno tišnovského požárního sboru. Z celé řady dobrých pracovníků můžeme poděkovat za vykonanou práci a stisknout ruku dnes už jen Jaroslavu Hovorkovi, který v letech 1945-1959, tedy celých 14 let vedl požární sbor jako velitel a ještě i dnes rád přichází mezi ty, kteří stojí v řadách požárního sboru. Všem ostatním – a ne jen těm jmenovitě uvedeným – kteří zemřeli, věnujme aspoň vzpomínkou dík za práci, kterou pro požární sbor vykonali. Dnes je tišnovský požární sbor po stránce technické jedním z nejlépe vybavených. Má k dispozici 2 automobilové cisterny s čerpadly, jednu automobilovou stříkačku, jednu přenosnou motorovou stříkačku na podvozku, dále výsuvný dvoukolový žebř 12 m a k záchraně tonoucích má dva lehké potapěčské přístroje.

Dokončení příště.

TOKS mezi krajskou špičkou

Taneční orechstr Karla Seyferta reprezentoval jako nejlepší orchestr okresu Brno-venkov tento okres a samozřejmě i naše město na krajské přehlídce tanečních orchestrů v Břeclavi. A že reprezentoval dobře, o tom svědčí hlasy odborných porotců, celkové hodnocení orchestru i ohlas z přítomného obecenstva.

V přehlídce nejlepších amatérských orchestrů Jihomoravského kraje se dostalo plného uznání muzice, s kterou TOKS již po léta vystupuje na veřejnosti. Do Břeclavi se sjelo 10 amatérských orchestrů se svými zpěváky a sólisty, aby v půlhodinovém programu předvedlo vlastní program; toto časové omezení nebylo pro TOKS příliš výhodné, protože nemohl ukázat v plné šíři svou největší přednost, kterou je poctivé propracování téměř všech druhů taneční hudby od lidovky,

ODEŠEL MUDr. FRANTIŠEK BÍLÝ...

16. října 1970 zemřel po krátké nemoci MUDr. František Bílý, s jehož fotografiemi se naši čtenáři setkali i na stránkách Našeho Tišnovska. Narodil se 18. 8. 1890 v Tišnově, záhy osiřel a jeho poručníkem se stal známý tišnovský vlastenec dr. Jos. Drbal. Vystudoval lékařství na Karlově univerzitě v Praze u prof. Jesenského. Po první světové válce se zařadil mezi první zubní lékaře v Brně, zastával řadu čelných funkcí ve Spolku českých lékařů i jinde, od r. 1948 byl lékařem MÚNZ v Brně. Odborníkem byl zvláště v záchovné stomatologii a svou prací vzorem všem spolupracovníkům.

MUDr. Fr. Bílý zůstal tělem i duší Tišnovákem do posledního dne svého života. Z rodinného domku pod Klucaninou měl pěkný výhled na město a Svratku, jež tolik miloval. Volné chvíle věnoval od mládí svým koníčkům – rybaření a fotografování. Jeho snímky prozrazují vnímavost a citlivost umělce-milovníka přírody a svědčí o bystrém postřehu fotografa-dokumentaristy. Škoda, že se již nedočkal udělení čestného titulu a zlaté medaile od Čs. svazu fotografů amatérů za zásluhy o čs. fotografii. Jeho posledním dílem měl být velký, tématicky učleněný a vlastním slovem doprovázený soubor fotografií, věnovaný rodnému Tišnovu a milované Svratce. Dílo už sice nedokončil, ale bylo by škoda, kdyby zůstalo nevyužito. (vb)

---

koncertních valčíků, charakteristických tang přes náznaky jazzu, dixiland, přes swingovou hudbu k současné taneční hudbě a znakům beatovým. Ve svém pořadu uvedl skladby: Pochod námořníků a Good bay v úpravách Karla Pokorného, dixilandovou skladbu Svatí pochodují, současný Veteškův brněnský hit Černé pátky a dvě nejpopulárnější skladby Josefa Růžičky Zeptej se květů a Krčma u moře, známé z „brněnského kola".

Zpěvačka orchestru Květa Smrkalová získala svým přednesem obou Růžičkových písní a Veteškových Černých pátků 1. cenu v soutěži zpěváků a zpěvaček. Tento velký úspěch je výsledkem poctivé a svědomité práce Květy Smrkalové, pečlivého výběru skladeb a jejich stoprocentního nastudování v osobitém projevu. Tato první cena je tím cennější, že byla získána ve velmi silné konkurenci zpěváků a zpěvaček, z nichž někteří již působili před mikrofonem čs. rozhlasu, a že u odborné poroty rozhodla profesionální hlasová vyrovnanost tišnovské zpěvačky.

V soutěži orchestrů získal 1. cenu favorizovaný orchestr Fatry Napajedla, který má již za sebou vítězství v rámci ČSSR a mezinárodní zájezdy. Podle hodnocení poroty byl TOKS zařazen hned za vítězným souborem. Jako nejlepší rytmická skupina byla vyhlášena rytmika břeclavského orchestru. První cena v soutěži sólistů-instrumentalistů nebyla udělena.

V dlouhodobé činnosti Tanečního orchestru Karla Seyferta je vystoupení v Břeclavi dosavadním nejlepším úspěchem a dobrou reprezentací nejen okresu ale i našeho města, za což jistě patří všem členům orchestru dík a plné uznání.

Podle informací poskytnutých JUDr Karlem Seyfertem zapsal Václav Borek.

SPORT

TENISOVÁ MLÁDEŽ OPĚT ÚSPĚŠNÁ

Jako všechny sportovní oddíly, tak i tenisté TJ Baník Tišnov hodnotili celkovou činnost za rok 1970.

Tenis, který stál v Tišnově před několika lety téměř před likvidací, dosáhl v poslední době všestranného rozmachu, zejména díky mimořádné péči věnované tenisovému „potěru". Při minimálním počtu dobrovolných pracovníků, kteří obětují tomuto sportu téměř všechen volný čas, byl dán základ pro dobrý sportovní oddíl.

Členové oddílu, zejména mládež, vybudovali na Ostrovci pěkný sportovní stánek, kterému se obdivují všichni hostující tenisté. Za finančního přispění TJ Baník se podařilo vybudovat nové oplocení a získat pro budoucí léta šatny. Je možné, že už příští sezónu dojde ke komplexnímu vybavení dvorců.

Několikaletá péče o mladé tenisty již přináší nové plody: Pohlédneme-li na žebříček dorostenců sdružených okresů Brno-venkev, Blansko a Vyškov za rok 1970, je pět tišnovských dorostenců mezi prvními deseti: 1. Karel Seyfert, 3-4. Miloš Novotný, 6. Vladimír Pospíchal, 8. Václav Seyfert – žák, 9.–10. Marian Sendler. Také další tišnovské dorostence můžeme pochválit za dobré umístění: 14.–16. Jiří Kozáček a 17. Jan Vaščák. První tři dorostenci byli zařazeni v žebříčku Jihomoravského kraje, který nebyl v době psaní této zprávy ještě známý. Jestli se podaří zvýšit výkonnost u děvčat, pak by mohlo být postaráno o budoucnost také v soutěžích družstev.

Stejně jako minulého roku dosáhl v tišnovském tenisu největšího úspěchu žák Václav Seyfert, který v roce 1970 přešel do kategorie starších žáků, kde byl na základě dosažených výsledků hodnocen v žebříčku ČSSR jako 22. (z ročníku 1957 je 5.), v žebříčku ČSR 20., v Jihomoravském kraji 3. (z ročníku 1957 je 1.), ve sdružených okresech Brno-venkov, Blansko a Vyškov je 1. Také další žák Ivo Vaščák zaznamenal výkonnostní růst a je ve sdružených okresech na 5. místě. Také v zimě mladí tenisté nezahálejí a trénují čtyřikrát týdně v sokolovně s těmi, kteří mají být v budoucnu v závodních družstvech. I omezené sálové možnosti se jistě projeví kladně v příští sezóně.

Je potěšitelné, že se tvoří nové žákovské družstvo z nových nadšenců a že tito nejmladší začínají mít takový zájem, jaký je k tenisu zapotřebí. K rychlejšímu růstu všech je však potřeba zkušených hráčů, kteří by se věnovali mládeži jednotlivě alespoň v hlavní sezóně: těch je však nedostatek. Snad úspěchy mladých probudí ty, kteří již pověsili závodní raketu na hřebíček, aby pomohli v dobře započaté a záslužné práci.

(vb)

PLESY V ÚNORU

6. 2. ve 20 hod. Sokolovna
Reprezentační ples
zemědělských škol v Tišnově

6. 2. ve 20 hod. Sál SZK ROH
Ples MO Čs. strany lidové

13. 2. ve 20 hod. Sokolovna
Sportovní ples TJ Baník Tišnov

20. 2. ve 20 hod. Sál SZK ROH
Ples rodičovského sdružení
při ZDŠ na Smíškově ul.

20. 2. ve 20 hod. Sokolovna
Maškarní ples n. p. Modeta

27. 2. ve 20 hod. Sokolovna
Hornický ples

PODHORACKÉ MUZEUM
Předklášteří - Porta-coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 25. výročí osvobození Tišnova – Tišnovsko ve válečných fotografiích a dokumentech.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANCÍME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

Měsíc únor v SZK ROH Tišnov

Středa 3. 2. v 19 hod. Sál SZK

LA – Francouzské malířství 19. stol.

Přednáška PhDr. A. B. Krále, CSc (Barbisonská škola, umělecké směry ve francouzském malířství, impresionismus)

Středa 10. 2. v 19 hod. Sál SZK

Výživa ovocných dřevin

další přednáška LA zahrádkářů

9. 2. – 13. 2. denně 10–16 hod.

Výstava fotografií

OSLAVANSKÁ STAVKA

Sobota 13. 2. v 15 hod. Sál SZK

Princezna Jitřenka se vdává

loutková pohádka pro děti

Neděle 14. 2. v 16 hod. Sál SZK

Diskotéka pro mladé

Středa 17. 2. v 19 hod. Sál SZK

Ruské malířství 19. století

Přednáška PhDr. A. B. Krále, CSc
Skupina Peredvižniků

Sobota 27. 2. v 15 hod. Sál SZK

Červený kvítek

loutková pohádka pro děti

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, K. Fic, J. Hájek, I. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava Mir. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 215-71. 456.12-1971/Sm 10-215-71

KINO PANORAMA

1. po – 17.30 a ve 20 hod.

● **ĎÁBELSKÉ LIBÁNKY** (širokoúhlý)

Český film. Bláznivá komedie ze života. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

2. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **CHARLIE BUBBLES**

Anglický barvený film o muži, který se nudil a nudil a nudil.

4. čt – 17.30 a ve 20 hod.

NEBUĎ SMUTNÝ

Sovětský barevný film. Trochu hořká komedie.

6. so, 7. ne, 8. po, 9. út – 17.30 a ve 20 hod.

ČETNÍK SE ŽENÍ (širokoúhlý)

Francouzsko-italský barevný film. Další příhody populárního hrdiny. Mluveno česky. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

11. čt – 17.30 a ve 20 hod.

● **322**

Slovenský film režiséra Dušana Hanáka.

13. so, 14. ne, 15. po – 17.30 a ve 20 hod.

GROŠÁK

Americký barevný film. Napínavý western s Marlonem Brando v hlavní roli. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

16. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **VRABEC JE TAKY PTÁK**

Maďarská barevná filmová veselohra. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

18. čt – 17.30 a ve 20 hod.

● **VRAH SKRÝVÁ TVÁŘ** (širokoúhlý)

Český širokoúhlý film.

20. so, 21. ne – 17.30 a ve 20 hod.

ODPLATA (širokoúhlý)

Sovětský širokoúhlý film. Filmový přepis románu Konstantina Simonova.

22. po, 23. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **DOBRODRUŽSTVÍ**

Monica Vittlová v hlavní roli italského filmu režiséra Michelangela Antonioniho. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

25. čt – 17.30 a ve 20 hod.

DOKTOR SOMMER

Film NDR. O prvních zkušenostech mladého chirurga.

27. so, 28. ne – 17.30 a ve 20 hod.

NA KOMETĚ

Český barevný film na motivy románu Julese Verna.

Dětská představení:

7. ne – 9.30 hod.

K NOZE MUCHTARE

Sovětský širokoúhlý film. Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

14. ne – 9.30 hod.

JAK PRASÁTKO Z OBRÁZKU

Český barevný film.

21. ne – 9.30 hod.

PRVNÍ V CÍLI

Anglický film. Mluveno česky.

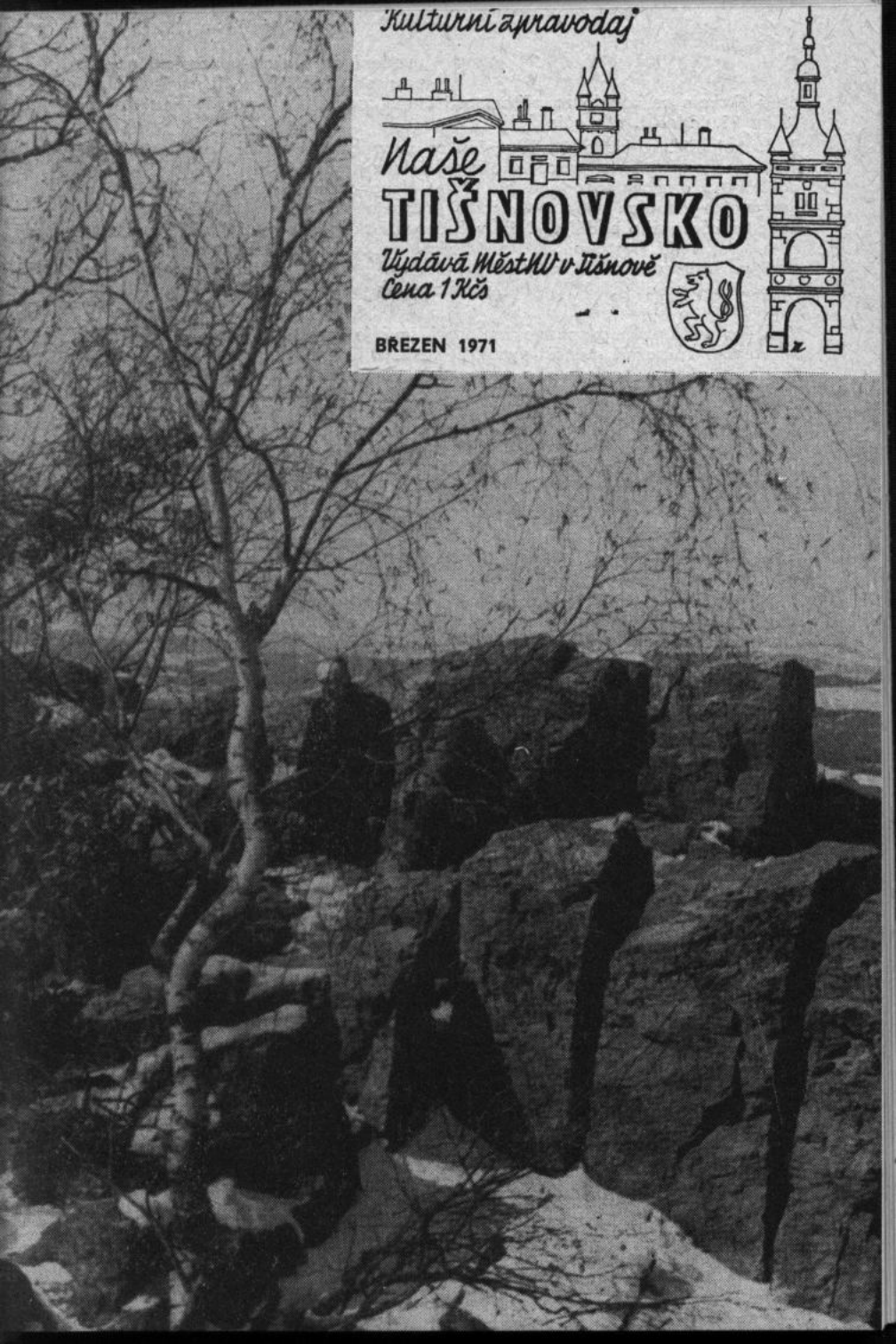
28. ne – 9.30 hod.

ZVÍŘATA V LESE

Sovětský barevný film. Mluveno česky.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež vyjímečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj
Naše
TIŠNOVSKO
Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs
BŘEZEN 1971

SLAVNOSTNÍ uvedení do funkce po zvolení nového předsedy MěstNV v Tišnově s. Františka Cvrkala se konalo za přítomnosti člena rady ONV Brno-venkov s. J. Maláška 28. ledna t. r. v sále SZK.

S. Cvrkal přichází do odpovědné funkce se zralými životními zkušenostmi kvalifikovaného dělníka a pracovníka v dělnickém hnutí, již od r. 1945 též veřejně politického pracovníka a pak po 10 let člena a funkcionáře MNV v Tišnově, pracovníka Lidových milic, pomocníka při socializaci zemědělství a posléze vedoucího kádrového oddělení MEZ v Drásově. Za úspěšnou práci ve funkci soudce z lidu, v níž postoupil až ke státnímu soudu, obdržel čestné uznání ministerstva spravedlnosti. V r. 1968 byl osočen protisocialistickými a protisovětskými živly, avšak již 1970 plně stranicky rehabilitován obdržel čestné uznání okr. výboru KSČ.

Ve svém nástupním programovém prohlášení (o jeho obsahu ještě přineseme informace) zdůraznil nutnost vynaložit veškeré úsilí na zajištění rozvoje města nejen po stránce společensko ekonomické, ale i kulturní a osvětové.

Red.

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v březnu dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Františku Pánkovi, Tišnov, Trnec 648. Dožívá se 23. 3. 94 roků.

Vilémě Stejné, Tišnov II, Chaloupky 1081. Dožívá se 21. 3. 90 roků.

Emilii Staňkové, Tišnov, Hybešova 589. Dožívá se 30. 3. 90 roků.

Marii Křenkové, Tišnov, Družstevní 559. Dožívá se 25. 3. 89 roků.

Rozálii Marečkové, Tišnov, Janáčkova 333. Dožívá se 1. 3. 87 roků.

Josefě Kastnerové, Tišnov, Kvapilova 782. Dožívá se 1. 3. 87 roků.

Julii Fárníkové, Tišnov II, Komenského 1069. Dožívá se 26. 3. 86 roků.

Janu Vácovi, Tišnov, Palackého 684. Dožívá se 31. 3. 86 roků.

Františce Pliskové, Tišnov II, Víska 1136. Dožívá se 7. 3. 85 roků.

Janu Vrbasovi, Tišnov, Klášterská 359. Dožívá se 25. 3. 85 roků.

Eleonoře Markové, Tišnov, J. Hanáka 420. Dožívá se 26. 3. 84 roků.

Štěpánce Tichavské, Tišnov, Trnec 888. Dožívá se 15. 3. 83 roků.

Arnoště Oharkové, Tišnov, Klášterská 357. Dožívá se 19. 3. 83 roků.

Marii Kothbauerové, Tišnov II, Riegrova 1001. Dožívá se 30. 3. 83 roků.

Františce Rašovské, Tišnov II, Chaloupky 1075. Dožívá se 2. 3. 82 roků.

Růženě Zelinkové, Tišnov, Gottwaldova 676. Dožívá se 13. 3. 82 roků.

Josefu Pokornému, Tišnov, Jiráskova 594. Dožívá se 9. 3. 81 roků.

Marii Maloňové, Tišnov, Jungmannova 81. Dožívá se 9. 3. 81 roků.

Josefu Hehlovi, Tišnov, Na zahrádkách 238. Dožívá se 18. 3. 81 roků.

Františce Koutilové, Tišnov II, Fučíkova 1258. Dožívá se 5. 3. 80 roků.

Marii Kopřové, Tišnov, Družstevní 539. Dožívá se 6. 3. 80 roků.

Josefě Benešové, Tišnov II, Chaloupky 1121. Dožívá se 18. 3. 80 roků.

Vojtěchu Vančurovi, Tišnov, Rudé armády 800. Dožívá se 23. 3. 80 roků.

Foto na titulní straně

MUDr František Bílý:
Velká skála na Květnici

Ve dnech, kdy celá republika vzpomíná 3. výročí volby armádního generála Ludvíka Svobody do funkce presidenta Československé socialistické republiky, připomínáme osobní setkání soudruha Svobody s Tišnováky na besedě v sokolovně, která se konala u příležitosti oslav měsíce československo-sovětského přátelství dne 12. prosince 1960 ve výroční den podepsání sovětsko-československé spojenecké smlouvy. Soudruh Svoboda navštívil tehdy i tišnovské školy.

Někteří z nás byli tehdy ještě školáky, všemu zcela nerozuměli, ale zážitky z besedy, který zůstal, je trvalý jak u starších účastníků besedy, tak i u těch mladších.

Vždyť jsme tehdy slyšeli vypravovat o slavné bojové cestě československé vojenské jednotky po boku Rudé armády z Buzuluku až do Prahy od svědka nejpovolanějšího – přímo od jejího velitele!

Soudruh Svoboda zajímavě vypravoval zvláště o hrdinství mladých bojovníků jednotky, chlapců i děvčat, z nichž celá řada položila za svobodu a za lepší budoucnost našich národů i to nejcennější – svůj život.

Na fotografii zachytil Vl. Bílý soudruha Svobodu při podpisu do kroniky ZDŠ na Smíškově ulici.

Z DĚJIN BOTANICKÉHO VÝZKUMU TIŠNOVSKA

Jaro už ťuká na dveře a my se chystáme uvítat je na Květnici .Proč právě na Květnici? Protože Květnice hostila a hostí spoustu rostlin a ne zrovna ledajakých. Už z roku 1853–54 pocházejí první záznamy o květeně Tišnovska. Byl to Frant. Salvator Pluskal, zámecký lékař na Lomnici. Kromě své lékařské praxe věnoval pozornost květeně okolí Lomnice. Navštívil několikrát Čebínku, Květnici, botanizoval kolem Podolí, Nedvědice, Rašova a Osik.

Dr. Pluskal uvádí z Květnice, kromě jiných, tyto rostliny: plamének plotní n. barvínek, dřišťál obecný, skalník černý, lomikámen vždyživý, oman oko Kristovo, mochyně n. židovská třešeň, ožanka hroznatá. Dále uvádí: oman srstnatý, koniklec luční a podražec obecný. Ty už bohužel na Květnici nerostou. Zajímavé je, že mochyně, kterou uvádí už Pluskal, se tam dosud udržela.

Floristicky zajímavé nálezy rostlin z Květnice, Dřínové i Čebínky uvádějí ještě ve svých pracích: A. Makowsky, A. Oborny, E. Formánek, A. Wildt, J. Hrubý, J. Podpěra a J. Šmarda. Výzkum mechorostů je nerozlučně spojen se jménem prof. dr. J. Podpěry a doc. dr. Šmardy. Prof. Podpěra byl první, kdo poukázal na geobotanický význam Květnice.

H. Š.

Beseda se čtenáři Našeho Tišnovska v neděli 24. ledna t. r. v sále SZK jistě uspokojila zájemce, kteří nelitovali námahy a přišli pobesedovat se členy redakční rady. Shlédli zajímavé dokumentární snímky starého Tišnova, oživili si vzpomínky a redakce využila možnosti objasnit a prověřit si záměry dalšího obsahového zaměření časopisu. Mezi účastníky besedy jsme uvítali i nového předsedu MěstNV v Tišnově s. Fr. Cvrkala.

Red.

Možná se vám už stalo, že jste potkali v Tišnově nebo okolí chlapce s dravcem na ruce. Pět tišnovských hochů – Jaroslav a Petr Bártovi, Viktor Stejskal, Pavel Běhounek a Stanislav Čepelka – má totiž nezvyklého, ale velice zajímavého koníčka – sokolnictví.

Této zálibě se věnují již tři roky. Dravce získávají buď zachraňováním mláďat, která by jinak uhynula nebo odchytem dospělých na návnadu do jestřábích košů. V současné době mají tři jestřáby, které pojmenovali Kiri, Erick a Dick. Každý dravec určený k lovu, vyžaduje velkou péči – vzorné ošetřování, pravidelné krmení a pravidelný denní výcvik. A tak chlapci většinu svého volného času věnují svým jestřábům.

Na loňském znojemském vinobraní, kam jeli jen proto, že se dozvěděli, že v programu budou předváděni vycvičení dravci, se seznámili s několika předními československými sokolníky a díky jim se stali členy Klubu sokolníků při ústředním výboru Československého mysliveckého svazu. Klub má sídlo v Hradci Králové.

Proto také byli pozváni na mezinárodní setkání sokolníků, které se konalo v říjnu minulého roku v Opočně. Tišnovští sokolníci se zúčastnili nejen setkání, ale se svými jestřáby i lovu, který byl při příležitosti setkání pořádán. Na tomto lovu patřili mezi nejmladší, ale také nejúspěšnější účastníky. (Petr Bárta je vůbec nejmladším členem klubu.) Sám předseda klubu sokolníků jim v dopise, který nedávno obdrželi, blahopřeje k úspěchu při lovu v Opočně a děkuje za vzorné chování na srazu.

A plány chlapců do budoucnosti?

Letos by chtěli mít už dravce všichni, a protože mimo toho nejmladšího dovrší 18 roků, chtějí složit myslivecké zkoušky, které musí mít pro pěstování své záliby. Chlapci doufají, že potom se na ně budou myslivci dívat jako na kolegy, kteří mají stejnou lásku k přírodě jako oni, ale místo puškou loví prastarým způsobem – cvičeným dravcem. Určitě i tento způsob lovu má své kouzlo a plně se svou krásou vyrovná jiným způsobům. –ok–

Foto: Jos. Ondroušek

NAŠ MEDAILONEK

Do galerie předních pracovníků dělnického či lépe komunistického hnutí na Tišnovsku nesporně patří tišnovský rodák JOSEF HANÁK. Narodil se 1. 8. 1896 na Trnci, kde také trvale bydlel, v jedné z nejmalebnějších, avšak druhdy také nejchudších částí města.

Vyučil se stolařem a spolu s řemeslem poznal i nutnost práce pro povznesení dělnické třídy z kapitalistického područí. Při své ohnivě temperamentní povaze a neobyčejném zápalu pro věc dělníků se brzy stal vyhlášeným bojovným řečníkem, komunistou tělem i duší a neúnavným funkcionářem strany. Za KSČ byl členem obecního zastupitelstva v Tišnově, po dlouhou dobu i členem městské rady; komunistickou stranu zastupoval i v několika městských komisích (finanční, hospodářské, disciplinární) a ve výboru spořitelny města Tišnova.

Ani po rozpuštění KSČ v r. 1938 nastupujícím fašismem nesložil s. J. Hanák ruce v klín. Ujal se práce v ilegálním vedení strany tišnovského okresu (spolu se s. J. Pestrem a dalšími), jehož instruktorem byl jiný známý Tišnovák-komunista, Josef Leiberzeit; nejčastějším místem tajných schůzek byla ovšem zase zákoutí Trnce a hostinec u hradčanské zastávky.

Na konci listopadu 1944 však přece neušel zatčení a věznění, z počátku v Kounicových kolejích a později ve Flossenbürgu. Transport odtud na jaře 1945 stal se pro něj skutečným transportem smrti.

—lš—

Z KORESPONDENCE

naší redakce jsme vybrali:

Paní D. K., profesorka v. v. z Tišnova vzpomíná na svou učitelku Elišku Menšíkovou (roz. Bytešníkovu), která zemřela náhle 8. ledna 1971 ve věku 82 let takto: „Výborná učitelka, vzácná žena ušlechtilé povahy, všestranných znalostí a širokého rozhledu, obdivuhodně pokroková, dala mnoho cených vědomostí a rad svým žákyním... Žila v nedalekých Boskovicích a na rodný Tišnov stále vzpomínala. Její žákyně nezapomenou nikdy na svou učitelku. Čest její památce!"

Pan František Kos z Králova Pole píše, že rád vzpomíná na tišnovský kraj, kde ztrávil své mládí a také na to, jak pracoval na stavbě tišnovské radnice. Třebaže zde už dlouho nebydlí, má stále zájem o tento kraj a hodlá pravidelně NT odebírat.

Pan Leo Stachelberger z Tišnova II. nám píše: „Každé nové číslo NT očekáváme dychtivě a čteme s velkým zájmem. Já sám, ač původně cizozemec, srostl jsem v našem kraji se vším na život a na smrt. A jestliže se při národním výboru v Tišnově najde při všech starostech a práci čas na tvoření něčeho tak krásného a užitečného, je to tisíckrát lepší, nežli diskriminování poctivých a upracovaných občanů, kteří chtějí též něco užitečného pro stát přes momentální potíže vytvořit..."

(vb)

MALÉ KAPITOLY
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

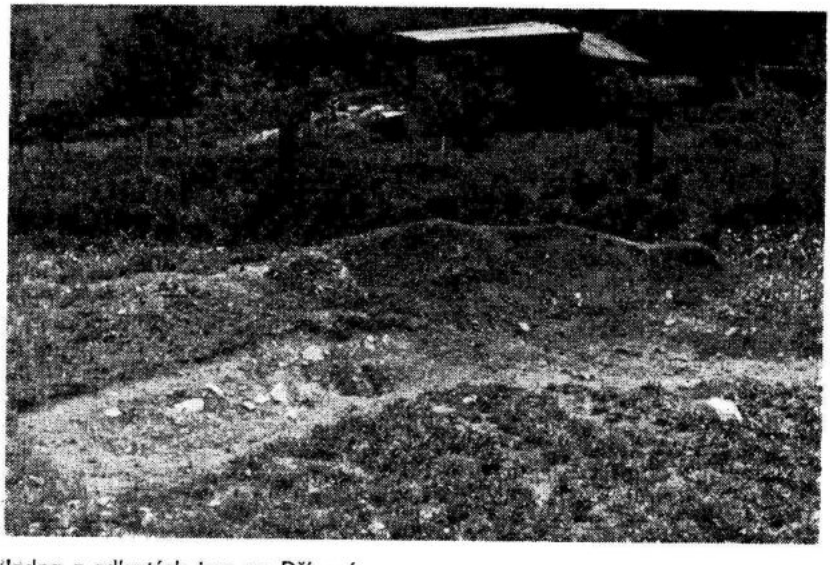
SÍDLIŠTĚ LOVCŮ A RYBÁŘŮ POD DŘÍNOVOU HOROU U TIŠNOVA

Oldřich KOS

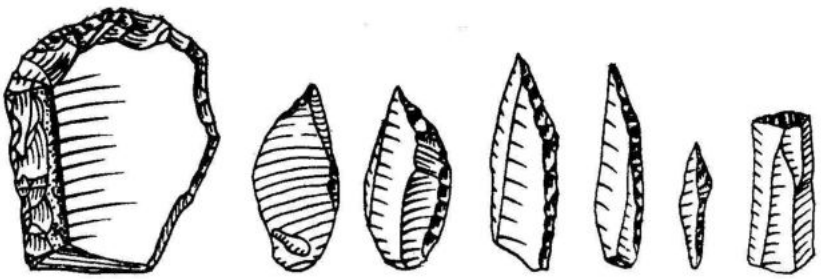
V bezprostřední blízkosti Tišnova leží dvě významná naleziště štípaných kamenných nástrojů (obecně zvaných pazourky). První z nich, kopec Horka u Hradčan, byl osídlen již asi před 30.000 lety a spolu s nálezy z nedaleké cihelny pod Klucaninou poskytuje vůbec nejstarší doklady působení pravěkého člověka na Tišnovsku.

Zhruba o dvacet tisíc let později (10.000 let před n. l.) byla osídlena plošina pod Dřínovou horou. Bylo to téměř na samém konci starší doby kamenné – paleolitu. Nálezy z tohoto období jsou doposud velmi vzácné. V srovnání s podobnými nalezišti na území Československa je tišnovská stanice nejbohatší.

Rozkládá se na terasovité plošině u paty jihozápadního svahu Dřínové hory, severozápadně od Tišnova a hory Květnice, na levém břehu řeky Svratky, asi 300 m nad jejím soutokem s říčkou Loučkou a potokem Besénkem. První štípané kamenné nástroje zde nalezl r. 1935 major J. Lavický. Další etapu výzkumu tišnovské stanice zahájil náš přední archeolog dr. B. Klíma. Během několika let, počínaje r. 1947, získal povrchovým sběrem rozsáhlejší kolekci štípaných kamenných předmětů, jejíž část je dnes vystavena v pavilónu Anthropos v Brně-Pisárkách. V letech 1966–1967 provedl brněnský ústav Anthropos pod Dřínovou horou první systematický výzkum povrchového pozdně paleolitického sídliště na Moravě. Byl to vlastně výzkum záchranný, neboť na podzim r. 1967 byla dosud volná plocha naleziště zničena rozšířením nedalekého lomu.

Jedna z odkrytých jam na Dřínové.

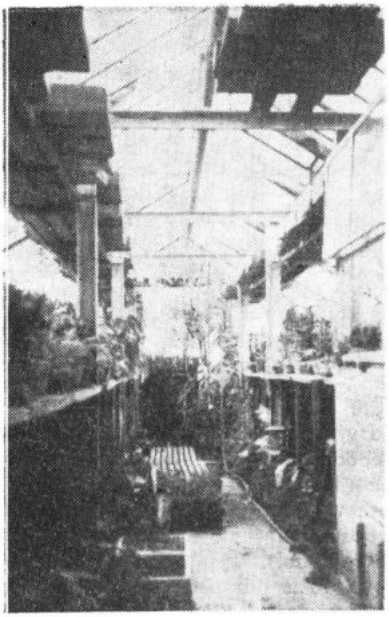

Ukázky kamenných nástrojů.

Původní rozlohu sídliště se nepodařilo zjistit, poněvadž terén byl v tomto místě silně narušen. Část plošiny byla svahovitě seříznuta terénními úpravami při stavbě železnice, jiná část byla porušena výstavbou lomu a přilehlé vápenky. Více než polovina sídliště leží, zřejmě neporušena, pod silnou vrstvou v lomu vytěženého vápence. Po odebrání povrchové humózní zeminy bylo těsně pod ní zjištěno uložení štípané kamenné industrie v jámovitých objektech, mírně zahloubených do drobné štěrkové suti. Na dosud volné ploše naleziště o rozloze 45×35 m byly odkryty čtyři takové objekty. Ležely, orientovány od severovýchodu k jihozápadu, ve vzdálenosti vždy asi 10 m od sebe v obloukovité linii, sledující spodní okraj plošiny. Dna těchto jam, z nichž největší byla 12 m dlouhá a 2 m široká, byla na mnoha místech pokryta velkými plochými vápencovými kameny. Tvářnost těchto objektů, jejich výhodná orientace, nápadné uložení vápencových kamenů a především pak výskyt po všech stránkách jednolité kamenné industrie svědčí o tom, že se jedná o pozůstatky jednoduchých obydlí pravěkých obyvatel sídliště pod Dřínovou horou.

Pokusme se nyní alespoň stručně na základě nálezů učinit si představu o jejich životě. Základním způsobem obživy byl lov, doplňovaný rybářstvím a sběračstvím. Vyhubení, nebo alespoň zmenšení počtu velké pleistocenní zvěře (mamut, nosorožec) a zdokonalení zbraní dalekého dosahu, tj. objevení luku, mělo nepochybně vliv na změny společenské kultury. Velká tábořiště rodových skupin, vedoucích téměř usedlý život (např. Dolní Věstonice), ustoupila menším přechodným sídlištím více pohyblivých, nevelkých skupin lidí. Ti vyhledávali mírně skloněné, k jihu obrácené svahy, vždy v těsné blízkosti vodního toku. Významným objevem na nalezišti pod Dřínovou horou jsou pozůstatky mírně zahloubených obydlí. Jejich nadzemní část byla pravděpodobně zhotovena z vzájemně propletených větví, které snad byly překryty kůžemi. V jednom takto postaveném přístřešku přebývalo nejvýše 5 až 6 lidí. Životně důležitý byl dostatek kamenných surovin pro výrobu nástrojů a zbraní. Na tišnovském sídlišti byl používán hlavně kvalitní rohovec a pazourek severského původu. Vzácněji byly nástroje zhotovovány z méně kvalitního místního rohovce, medového rohovce, bílého žilného křemene, čirého křišťálu, opálu a obsidiánu východoslovenského původu. Jejich nálezy dokládají čilé obchodování se surovinami často na velké vzdálenosti a z toho plynoucí poměrně dokonalou organizaci tehdejší společnosti.

Sídliště pod Dřínovou horou a na Horce u Hradčan svědčí, spolu s dalšími (Čebín, Nuzířov), o tom, že Tišnovsko již v oněch dávných dobách poskytovalo pravěkému člověku příznivé životní podmínky.

KYTIČKY K MDŽ

Každého, kdo jde kolem devítiletky na Smíškově ulici, upoutá hezká parková úprava okolí této školy. Najdete tu na osmdesát druhů stromů i keřů. O všechno se tu starají žáci devítiletky pod odborným vedením učitelů. V pracovní výchově se žáci učí pracem na školním pozemku.

V zimním období se přenáší výuka do skleníku. Výpěstky se též prodávají našim občanům, na prvém místě zákrsky Velkobítešské broskve; jsou vůbec specialitou zdejší školy.

Ve skleníku se daří také dobře květinám, jako jsou hortensie, konvalinky, kvetoucí amarylis, clivie. Vděčným dárkem k mezinárodnímu dni žen jsou už tradičně primule, sněženky i zínie. Zajímavou květinou je krasule, která v příznivých klimatických podmínkách na chodbě školy dosahuje objemu dvou metrů.

Žáci z devítiletky na Smíškově ulici mají na své zahradě stále co dělat, a to i v době prázdnin.

(vb)

Tišnov býval vždy významným kulturním centrem a tak bychom alespoň někdy chtěli připomenout těch, kterým se stal kumšt posláním i koníčkem, bez něhož by byl život prázdný.

A protože 6. března oslaví své narozeniny Bedřich V a l a, patří tyto řádky, nejen jemu, ale hlavně těm, kteří mají rádi jeho obrázky pro jejich lehkost a barevný cit. Cesta malíře B. Valy je cestou neustálého hledání a objevování. K malování tíhl už od studentských let na Učitelském ústavu v Modré. Od jeho prvních malířských krůčků byla kresba vždy jeho silnou stránkou. Když se člověk probírá desítkami lehce načrtnutých perovek i kreseb tužkou, mají všechny svůj švih a bezprostřednost. A tak od pérovek, a pastelu se dostává r. 1929 k oleji. Hodně kreslí, přibývá hotových věcí, ale také zkušeností a dostavují se první úspěchy. Stává se r. 1943 hostujícím členem Spolku výtvarných umělců moravskoslezských Aleš v Brně. A tak na IV. dílčí výstavě Alše v řadě hostů, vedle malířů K. Formánka, J. Janči, M. Netíka, Ot. Zeminy a dalších vystavuje pod č. 152 svůj obraz „Předjaří u Březiny", také B. Vala. A potom následuje celá řada výstav. Jméno malíře B. Valy najdeme i v brožuře „Český národ Rudé armádě". Jak říká podtitul jde o seznam děl výtvarného umění věnovaných českými umělci Rudé armádě

95 LET TIŠNOVSKÉHO POŽÁRNÍHO SBORU – dokončení

Požární sbor má jedno z nejmodernějších poplachových zařízení: vysílací stanice uvádějí v činnost přijímací stanice v bytech požárníků. Při přerušení dodávky elektrického proudu ze sítě může proud dodávat benzinový agregát. V r. 1971 se plánuje i vybavení vozidel vysílacími stanicemi pro udržování spojení s požární stanicí. K účelům dokumentačním je požární sbor vybaven filmovou kamerou a promítačkou, fotoaparátem a má zařízenou temnou komoru.

V r. 1970 zasahovali požárníci u 22 požárů v městě i okolí; ve dnech 1.–3. 9. se zúčastnilo 14 členů s dvěma

z vděčnosti za osvobození. Jeho jméno se ocitá na základě registrace Bloku i ve Slovníku čs. výtvarných umělců, který vyšel krátce po válce. Je nejen v Bloku, ale též členem Výtvarné sekce okres. osvětové rady v Tišnově. Na společných výstavách pořádaných v loutkovém sále sokolovny v letech 1940–1950 vystavuje řadu obrazů. Jsou to většinou oleje s náměty z blízkého okolí. Vyznává se v nich z lásky k tomuto koutu země. Má rád Tišnov, přilnul k němu i když je vlastně rodákem z nedaleké Nedvědice. Zúčastnil se několika amatérských výstav a soutěží. Naposled vystavoval na krajské výstavě amatérů v Prostějově. Tato výstava byla mimořádným úspěchem okresu Brno-venkov.

Maluje hlavně Vysočinu a Jeseníky (kam od roku 1950 pravidelně zajíždí, jak sám říká „na domeček") a potom moře Sozopol.

Lidé obdivují jeho sepie s náměty z Vysočiny, které s úspěchem vystavoval na Výstavě výtvarných umělců Tišnovska, pořádané v roce 1959 v rámci oslav 700 let města Tišnova. Nyní, kdy je v důchodě, může se plně věnovat svému malování. A tak na cestách hledání se dostává v posledních letech také k tempeře. Kresba dostává větší lehkost, ztrácí přesnost a geometričnost tvarů, které se skládají z rozevlátých barev. Květinová

zátiší snad znamenají další malířovu etapu.

Přejeme Vám, pane učiteli, všechno nejlepší k Vašim narozeninám, hlavně dobrého zdraví, pevnou ruku a ještě mnoho pěkných obrázků. A tak v řadě gratulantů a obdivovatelů Vašich obrázků stojíme také my a připojujeme se s naším skrovným přáním.

–pav–

---

vozidly v Holštejně prací k záchraně 2 členů průzkumné skupiny uzavřených vodou v jeskyních Mor. Krasu, boj o záchranu byl však marný. Dne 11. 12. se členové požárního sboru podíleli na záchranných pracích při železničním neštěstí u Řikonína. Mimo to provedli požárníci též odvoz železného šrotu, instalaci elektrické přípojky pro svou dílnu, instalaci osvětlení budov a pomníků při oslavách, čerpání vody ze sklepů a studní, naplnění koupaliště vodou, omývání silnic a další práce.

V r. 1970 dochází v Tišnově k ustavení smíšeného požárního sboru; v r. 1971 má mít 7 členů z povolání, což bude znamenat značné urychlení výjezdu a zásahu jednotky.

Z tohoto krátkého přehledu je jistě patrno, že náš požární sbor udělal hodně pro to, aby splnil všechny své úkoly. Tato práce by se však v mnoha případech tak zdárně nerozvinula bez vydatné pomoci nadřízených orgánů, našeho MěstNV, zvláště předsedy s. Jobánka a tajemníka s. Dozbaby i rady MěstNV, ale také pracovníků Okresní inspekce požární ochrany Brno-venkov.

Naši požárníci mají svou práci rádi, práci v požárním sboru věnují mnoho hodin svého volného času. Potřebují však vydatnou podporu všech občanů a věří, že se jim jí dostane i v jejich jubilejním roce 1971.

Zd. Melkes

Úspěšný návrat

Po roční přestávce se navrací odbíjená v Tišnově mezi elitu jihomoravského volejbalu. Poctivá a namáhavá příprava družstva pod vedením trenéra ing. Jaskulky, maximální soustředěnost a vyrovnané výkony všech hráčů v průběhu soutěže byly korunovány úspěchem. Pod Květnicí se opět hraje druhá liga!

Odbíjená nejen v Tišnově, je ryze amatérskou záležitostí a vyžaduje od hráčů i funkcionářů velké sebezapření. Zapálení pro věc a cele se věnovat sportu, volné soboty a neděle věnované zápasům, pochopení rodiny a nějaké ty šrámy a zranění, nutnost si hradit zájezdy na mistrovská utkání valnou částí ze své kapsy – taková je dnešní odbíjená.

Poslední mistrovská soutěž začala na domácí půdě s nováčkem soutěže Letovicemi. Konečný výsledek 3:2 pro Baník zanechal u tišnovské volejbalové veřejnosti značné rozpaky. Za týden nato v Bystřici, kde byl Baník přivítán s puncem bývalého druholigového družstva, viděli diváci opět onen pověstný tišnovský vtip, houževnatost a důraz, zkrátka pěknou odbíjenou. Vítězství 3:0 dodalo hráčům Baníku patřičné sebevědomí a klid, takže v sérii pěti odehraných zápasů neztratili tišnovští ani bod.

V přestávce mezi jarní a podzimní částí soutěže se naši volejbalisté zúčastnili velkého mezinárodního turnaje o „Pohár SNP v odbíjené" ve Vyšných Hágách. Turnaj byl rozdělen do dvou výkonnostních skupin, Baník Tišnov se přemístil do Tatranské Poljanky, kde bojovala družstva II. liky. Vítězem turnaje v Poljance se stal Stavbár Žilina, druhým byl Kežmarok a třetí čestné místo obsadil Baník Tišnov, který se do finále probojoval z největší skupiny, ve které právě podlehl celkovému vítězi Žilině. Tyto výsledky ze skupin se započítávaly, předem, takže o finále bylo prakticky rozhodnuto předem.

Svým vystupováním, pestrou hrou a v neposlední řadě i fyzickou výdrží si Tišnováci získali přízeň přítomných diváků. Také od pořadatelů se nám dostalo uznání a milého pozvání na příští ročník tohoto turnaje. Křišťálový pohár a pěkné bronzové medaile nám budou trvale připomínat krásné dny dovolené pod Tatrami.

Druhou, podzimní polovinu soutěže, odehrávali tišnovští odbíjenkáři pod vlivem velkého bodového zisku před svými pronásledovateli Komárovem a Šlapanicemi. Tím se stalo, že Baník ztratil na hřištích soupeřů několik bodů. Ale ani tato skutečnost nekalí radost z postupu do druhé ligy.

Výkon hráčů je hlavně závislý na momentální formě dvojice Polášek–Hanák, kteří tvoří páteř družstva. Polášek, který od počátku sezóny podával vynikající výkon, je hlavně nositelem modreního pojetí tišnovské odbíjené a tvoří s Hanákem výborně sehranou dvojici. Hanák má smysl pro překvapivou nahrávku a je inspirátorem všech pěkných akcí na hřišti. Standartní a spolehlivé výkony podávají Páč a Mrkos. U posledně jmenovaného je obdivuhodné, jak rychle se dokázal vyrovnat se svým zraněním. Plašil svými obětavými zákroky v poli, zapadá do koncepce hry základní šestky velmi dobře. Také Matulka, pokud využívá své síly a výskoku, je pro družstvo přínosem. Kolektiv doplňuje nadějný Elterlein a Boris Páč, který hrál loni až v závěru sezóny a dá se říci, že úspěšně.

Na úspěchu družstva se nemalou měrou podílí trenér ing. Jaskulka, který mistrně využívá svých bohatých hráčských zkušeností a vědomostí z trenérského kursu, který absolvoval. Za obětavou práci vedoucího oddílu ing. Zvěřiny a členů výboru Josefu Kincovi (Páska) je třeba jim vyslovit zvlášť poděkování. Oddíl by pro svou nastávající činnost potřeboval více takových pracovníků. Vy, kteří máte o práci v našem oddíle zájem – přijďte mezi nás, rádi vás přivítáme!

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 25. výročí osvobození Tišnova – Tišnovska ve válečných fotografiích a dokumentech.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVETNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.
Každou sobotu hudba a tanec.

TANCUJEME DENNĚ

ve vinárně **GRILL**. Otevřeno 20–03.
Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

Měsíc březen v SZK ROH Tišnov

Středa 3. března v 19 hod. Klub. SZK
LA – 25 LET ČESKÉHO VÝTVARNÉHO UMĚNÍ
Přednáška PhDr. A. B. Krále, CSc.

Sobota 6. března v 15 hod. Sál SZK
SŮL NAD ZLATO
Loutková pohádka pro děti

Neděle 7. března v 15 hod. Sál sokol.
VELKÝ DĚTSKÝ KARNEVAL
se soutěží o nejlepší 3 masky

Sobota 13. března v 15 hod. Sál SZK
VODNÍKOVA HANIČKA
Loutková pohádka pro děti

Středa 17. března v 19 hod. Klub. SZK
LA – ZAJÍMAVOSTI OKRESU BRNO-VENKOV
Přednáška PhDr. A. B. Krále, CSc.

Sobota 20. března v 15 hod. Sál SZK
PERNÍKOVÁ CHALOUPKA
Loutková pohádka pro děti

Sobota 20. března ve 20 hod. Sál SZK
TANEČNÍ VEČER PRO MLÁDÍ

Pátek 26. března – 4. dubna 1971
VÝSTAVA OBRAZŮ, GRAFIK apod.
umělců Jihomoravského kraje
Výstava bude opět spojena s prodejem děl.

ZO KSČ dolu Rudý říjen v Olší, SZK ROH Tišnov

připravují

k 50. výročí založení KSČ cyklus přednášek z oblasti mezinárodní politiky. První dvě jsou již v březnu:

Čtvrtek 11. března v 18 hod. Sál SZK
LA – Mezinárodní politické postavení ČSSR

Čtvrtek 18. března v 18 hod. Sál SZK
LA – Význam spojeneckých smluv se SSSR a ostatními socialistickými zeměmi

Věříme, že tuto akci podpoří všechny ZO KSČ a ZV ROH na území města Tišnova, doporučí účast všem zaměstnancům a tím přispějí ke konsolidačnímu úsilí naší společnosti.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, K. Fic, J. Hájek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava Mir. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 457-71. 456.12-1971/Sm 11

KINO PANORAMA

1. po – 17.30 a ve 20 hod.
PŘÍSNĚ TAJNÉ PREMIÉRY (širokoúhlý)
Český film. Komedie podle knihy Viléma Hejla, Sebrané zločiny Vl. Hudce. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

2. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **NOVÁČEK**
Polská filmová satira.

4. čt – 17.30 a ve 20 hod.
ŠLECHTICKÉ HNÍZDO
Sovětský barevný film. Milostný příběh podle známé novely I. S. Turgeněva.

6. so, 7. ne, 8. po – 17.30 a ve 20 hod.
BÁJEČNÍ MUŽI NA LÉTAJÍCÍCH STROJÍCH (širokoúhlý)
Anglicko-americký barevný film. Neohrožení dobyvatelé vzduchu aneb z Londýna do Paříže za 25 hodin 11 minut. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

9. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **ČERNÁ MINUTA**
Slovenský barevný film. Sonda do duše mladých lidí v čase prvních dotyků lásky a probuzení erotiky.

11. čt – 17.30 a ve 20 hod.
MLUVÍCÍ PLÁŠŤ
Maďarský barevný film o vrtkavosti světské přízně. Česká verze.

13. so, 14. ne, 15. po, 16. út, 17. st – 17.30 a ve 20 hod.
SNĚHURKA A SEDM TRPASLÍKŮ
Americká barevná kreslená pohádka Walta Disneye. Česká verze. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

18. čt – 17.30 a ve 20 hod.
TAJNÝ OBŘAD
Anglický barevný film. Psychologické drama dvou žen. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

20. so, 21. ne, 22. po – 17.30 a ve 20 hod.
● **PANE, VY JSTE VDOVA** (širokoúhlý)
Česká filmová komedie s Ivou Janžurovou, Olinkou Berovou a řadou dalších hvězd. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

23. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **LÁSKA BEZ PŘEDSUDKŮ**
Francouzský barevný film podle literární předlohy Guy de Maupassanta. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

25. čt – 17.30 a ve 20 hod.
Z ČESKÝCH MLÝNŮ
Český film. Veselé příběhy pana otce Kaliby na pražské Jubilejní výstavě.

27. so, 28. ne – 17.30 a ve 20 hod.
BÍLÉ SLUNCE POUŠTÍ
Sovětský barevný film. Napínavý příběh z bojů proti Basmačům.

29. po, 30. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **ZA MNOU HOLOTO** (širokoúhlý)
Film NDR. Komedie o hrdinovi bez bázně a hany. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

Dětská představení:

7. ne – 9.30 hod.
ÚDOLÍ KRÁLŮ
Anglický barevný film. Mluvneo česky.

14. ne – 9.30 hod.
MEZI NÁMI INDIÁNY
Český barevný film.

21. ne – 9.30 hod.
KONEC ZABÍHO MUŽE
Sovětský film. Česká verze.

28. ne – 9.30 hod.
FABLIO KOUZELNÍKEM
Francouzský film. Mluveno česky.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež vyjímečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs

DUBEN 1971

50 LET KSČ

V únorovém čísle jsme přinesli vzpomínky Bohumila Vykypěla na ohlas prosincové stávky 1920 v Tišnově. Dnes přinášíme další část jeho vyprávění jako jeden z dalších příspěvků k oslavě 50. výročí založení KSČ.

Po vynesení rozsudku soudním senátem jsme začali uvažovat, že když jsme označeni za bolševiky, že by tento rozsudek měl být brán v úvahu. A tak se i stalo: byl jsem z práce propuštěn. Náhodou jsem však dosti brzy zase dostal práci jako zedník v královopolské Borgesce, kde se přestavovala jedna hala. Bylo nás tam Tišnováků víc, Jos. Müller, Stanislav Janků a další. Bylo to v roce 1921. Když tato stavba skončila, začala tatáž firma stavět banku vedle justičního paláce v Brně, na které jsem pracoval od jejích základů. Přestože jsem měl brzy nastoupit trest, přijal jsem na této stavbě funkci důvěrníka. Svěřil jsem se ing. Benešovi, který měl na stavbě dozor, co mě v brzké době čeká. Byl to dobrý člověk, řekl mi: „Nezoufejte, pokusíme se Vás reklamovat jako nepostradatelnou sílu". Tak se stalo, žádost přišla vyřízena na tříměsíční odklad. Po třech měsících podal druhou žádost a opět byla kladně vyřízena. To se opakovalo celkem pětkrát.

Najednou si však pan policejní komisař Ed. Tengler vzpomněl, že Vykypěl je už tak dlouho odsouzen a stále se ještě pohybuje na svobodě. Hned na to jsem dostal předvolání k nástupu trestu. A zrovna na prvního máje. Komisař Tengler byl zarputilý nepřítel dělnické třídy i komunistů. Co teď?

Byl jsem bezradný. Jdu za Jind. Sedlákem a ptám se, co bude s rodinou. Odpověděl: „No, musíš to nějak zařídit" a pokrčil rameny. To mně stačilo a v duchu jsem si něco pomyslel. Tu mě napadlo, že na Husově ulici bydlí poslanec Rouček. Byl jsem s ním znám, protože jsem mu ošetřoval zahradu. A tak jsem šel za ním. Rouček byl poslancem za sociální demokratickou stranu. Ukázal jsem mu obsílku a on povídá: „Nikam nechoď! Já jedu zítra do Prahy a uvidíme, co se dá dělat". Uposlechl jsem jeho rady. Asi za týden jsem dostal „ferman", že nástup trestu se odkládá na neurčito do odvolání. Tím byla celá záležitost vyřízena.

Hornoch, Procházka a Stejný museli trest nastoupit. Hornoch chodíval z Cejlu na práci do justičního paláce a tak já nebo manželka, která chodívala v Brně do několika rodin prát, jsme mu něco občas propašovali, cigarety nebo nějakou tu korunu; přesto že to bylo nebezpečné, vždycky se nám to nějak podařilo. Téhož roku jsme uvažovail o tom, že by bylo možno založit komunistickou, stranu. Bylo to dost obtížné, bylo nás jenom několik a schůzovali jsme po domech. Jednou u Nevrkly, jednou u Votavy, jindy u nás atd. Tehdy byl starostou Jan Borkovec a asi za rok byly vypsány volby do obecního zastupitelstva. Bylo tehdy mnoho stran a obecní zastupitelstvo mělo 18 členů. Sháněl jsem kandidáty. Byl to tvrdý oříšek; stále jsme byli jenom tři a bylo potřeba nejméně pěti členů. Jeden se ohánět tím, že by šel, ale že pracuje ve Zbrojovce a že by ho vyhodili, jiný zase že jako učitel veřejně nemůže, ale že se nechá napsat na kandidátku domovinářů a ve schůzích že bude hlasovat pro nás.

Foto na titulní straně:
Jos. Ondroušek, Tišnov od Květnice.

To jsem však nemohl přijmout a řekl jsem mu: „Buďto půjdeš veřejně nebo nic!" Zůstali jsme jenom tři: Nevrkla, Votava a já, a skutečně jsme tyto tři mandáty dostali. O ostatní se rozdělili lidovci, soc. demokraté, nár. socialisté, domovináři.

Ve schůzích obecního zastupitelstva bývalo rušno. Sebemenší nesouhlas a bylo zle. Jediný Ant. Hort, soc. demokrat a řídící učitel Svoboda, nár. socialista se občas přiklonili k našim názorům. Nejhůře se choval starý Žlebský, soc. demokrat-pravičák. I dnes jsou jemu podobní, někteří z našich řad. Jsem daleko toho, abych se chtěl vytahovat, jenže tenkrát se tito mluvkové báli o práci a já jsem se neměl bát o hlavu, když přišli Němci. Proto jsem byl nucen v r. 1937 se uchýlit stranou, abych nebyl veden v zastupitelstvu jako komunista. Byl utvořen blok Národního souručenství a podle dřívějších mandátů jsme měli zastoupení i nadále. V té době byl starostou lesmistr Weinzetel, který když přišel dotaz, kolik je v obci komunistů, prohlásil, že žádný.

Jak už jsem uvedl, někteří členové měli tehdy strach, že pozbudou práci, a já jsem neměl mít strach! Nebo jsem měl prohlásit, když přišli Němci, „tak tu mě máte, já jsem komunista?" Na to čekalo více lidí. A stejně jsem byl za okupace obžalován za to, že prý jsem řekl, že jakmile budu mít příležitost, že Hitlera zastřelím. Ale nevyšlo jim to. Naopak paní Burišková, která byla na udání podepsána, byla potrestána šesti měsíci a rozsudek se měl vyvěsit na obecní tabuli; to jsem však neudělal, poněvadž na kolenou prosila, že ona to neprovedla. Dodnes mám tento rozsudek schován.

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města kteří se v dubnu dožívají významného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Emilii Brab'ecové, Tišnov, Jungmannova 932. Dožívá se 1. 4. 82 roků.

Emilii Menšíkové, Tišnov, Za Červeným mlýnem 713. Dožívá se 2. 4. 80 roků.

Rudolfu Skládanému, Tišnov, Rudé armády 268. Dožívá se 2. 4. 87 roků.

Josefě Gruberové, Tišnov, Jos. Hanáka 602. Dožívá se 4. 4. 97 roků.

Anastazii Urbanové, Tišnov II, Ve dvoře 1181. Dožívá se 5. 4. 84 roků.

Františku Halouzkovi, Tišnov, Družstevní 535. Dožívá se 8. 4. 81 roků.

Rudolfu Rašovskému, Tišnov, Jungmannova 76. Dožívá se 9. 4. 83 roků.

Marii Zemanové, Tišnov, Revoluční 980. Dožívá se 11. 4. 82 roků.

Anně Jeřábkové, Tišnov, Gottwaldova 434. Dožívá se 12. 4. 85 roků.

Bertě Muchové, Tišnov II, Palackého 1051. Dožívá se 15. 4. 82 roků.

Rudolfu Pospíchalovi, Tišnov II, Komenského 1056. Dožívá se 15. 4. 80 roků.

Marii Babákové, Tišnov, Za Červ. mlýnem 226. Dožívá se 17. 4. 85 roků.

Antonínu Koumarovi, Tišnov, Dobrovského 501. Dožívá se 18. 4. 83 roků.

Františku Havlíčkovi, Tišnov, Jiráskova 829. Dožívá se 21. 4. 80 roků.

Vojtěchu Temlíkovi, Tišnov 949. Dožívá se 23. 4. 80 roků.

Anděle Hlaváčkové, Tišnov, Dvořákova 63. Dožívá se 30. 4. 81 roků.

ČESKÝ SVAZ ŽEN místní skupina v Tišnově nám zaslala příspěvek, který velmi rádi otiskujeme, litujeme však, že už nemůžeme plně reprodukovat jeho pohotovost a aktuálnost – měl být současně pozváním na oslavu MDŽ. Při dvouměsíční výrobní lhůtě našeho časopisu však nemohou být příspěvky došlé redakci do konce února uveřejněny dříve nežli v dubnovém čísle. Prosíme proto o laskavou omluvu a autorku příspěvku pro příště aspoň o měsíční předstih.

Svaz žen se tedy ozývá, aby učinil zadost poznámce z únorového čísla kulturního zpravodaje Naše Tišnovsko. Že je to poprve, je důsledek ženské skromnosti a pozůstatek asi ještě z doby kamenné, kdy ženy pracovaly a muži o tom tesali do kamene. Nechť je tedy známo, že Svaz žen v Tišnově není jenom organizací formální. V minulém roce uspořádal kurs kosmetiky pro ženy, při příležitosti MDŽ obdaroval všechny staré ženy ve městě bombonierami, pozval a uspořádal besedu s partyzánkou Reimannovou, kameramankou z Moskvy, uskutečnil podzimní autobusový zájezd žen do neznáma, spolu s ČSČK uspořádal zájezd pro důchodkyně do brněnské Reduty, odpracoval 100 brigádnických hodin na úpravě tišnovských sadů, uspořádal výstavbu domácího vánočního cukroví, podílel se poomcí i podporou na všech akcích Národní fronty, jako skupina ČSŽ se zúčastňoval všech oslav ve městě; v sobotu 6. 3. t. r. se konala v sále SZK oslava MDŽ. Počtem a mnohostranností akcí se tedy ČSŽ v Tišnově řadí mezi první organizace ve městě. Má však také svoje těžkosti a potřeby. Na tak velké město má poměrně málo členek, 90, skutečně činných je však mnohem méně. Zveme tedy mezi sebe, do své organizace, všechny ženy, které mají dobrou vůli a snahu veřejně pracovat, tedy i manželky funkcionářů, ženy z továren, z domácností, ze všech oborů. Vítáme každou pomoc ze strany národního výboru, jsme přístupny i kritice, pokud kritik dokáže i něco víc než jenom kritizovat.

B.

POŠTA TIŠNOV 1 se změnila k nepoznání. Čtyřicet let staré přepážky byly nahrazeny novými, moderními. Celá přestavba si vyžádala nákladu téměř 100.000 Kčs a byla provedena za plného provozu, za což patří všem zaměstnancům uznání.

Zašli jsme si za vedoucím pošty v Tišnově s. Josefem Šarounem, od kterého jsme se dozvěděli několik zajímavých údajů: Pošta má celkem 36 zaměstnanců. Denně odchází z pošty asi 1100 dopisů, měsíčně přibližně 1400 balíků. Na poštu přichází měsíčně více než 1300 balíků a téměř 51.000 kusů novin a časopisů. Pracovnice peněžní přepážky přijmou asi 5000 peněžních poukázek a vyplácejí 2005 důchodů za měsíc. Přes telefonní ústřednu projde každý měsíc asi 16.550 meziměstských hovorů a 4000 telegramů.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Dne 21. dubna 1971 to bude rok co nás opustila naše milá maminka a babička, paní

ŠTĚPÁNKA FINDEJSOVA

z Tišnova-Předklášteří

Kdož jste ji znali a měli ji rádi pro její milou povahu a šlechetné srdce, vzpomeňte na ni s námi.

Karel Findejs, manžel

Upozorňujeme naše čtenáře, aby příspěvky do „Společenské kroniky" posílali nejpozději do prvního předcházejícího měsíce.

NÁŠ MEDAILÓNEK

V početných řadách těch, kteří platili za rozvoj dělnického hnutí a za vítězství komunismu nejvyšší daň – vlastním životem, má čestné místo mistr houslař **FRANTIŠEK HALOUZKA** z Lomničky. Nepatří sice k zakládajícím členům KSČ, ba v první půldruhé desítce let její existence nestál dokonce ani v jejích řadách, ale přesto je jeho jméno s vývojem komunistického hnutí na Tišnovsku spjato nerozlučně.

Od dvacátých let pracoval s. Halouzka v sociálně demokratické straně, kde usiloval o prosazení správné levé orientace; když však v r. 1937, v době vrcholícího ohrožení československé republiky poznal zrádcovskou politiku tehdejšího vedení sociálně demokratické strany, neváhal a přestoupil do KSČ ačkoliv věděl, jak těžké časy KSČ očekávají.

Že nebyl v řadách komunistů neznámým svědčí nejlépe to, že brzy po svém přestupu do strany byl zvolen okresním důvěrníkem, a když byla KSČ rozpuštěna, stal se v r. 1939 členem širšího ilegálního okresního výboru KSČ v Tišnově. Jeho dílnička v Tišnově by mohla jistě podat řadu svědectví o tehdy nezapisovaných ujednáních mezi ilegálními pracovníky strany.

Prozrazení a likvidace ilegálního vedení KSČ v r. 1941 postihlo na Tišnovsku s. Frant. Halouzku jako prvního. Již 24. 5. byl zatčen gestapem, uvězněn v Kounicových kolejích, pak na Mírově a konečně převezen do Vratislavy, kde byl odsouzen ke 4 letům vězení. Avšak brzy – 4. 10. 1942 – podlehl zřejmě nelidskému zacházení. Jeho tělesné pozůstatky se stopami mučení byly zaslány jeho rodině v papírovém obalu a 12. 10. 1942 pietně uloženy na tišnovském hřbitově do rodné země.

Jeho trvalou světlou památku hlásá v jeho působišti kovová pamětní deska.

–lš–

KLUB OŽIVL

Téměř 14 let uplynulo od doby, kdy byl v Tišnově zřízen klub důchodců. Tenkrát tu bývalo živo, chodilo sem denně 40 až 50 návštěvníků: ženy pletly a háčkovaly, muži četli nebo hráli společenské hry. Klub však osiřel – z r. 1957 tu zůstaly tři osoby ze samosprávy. Byly obavy, že klub zavřou. Věci se však ujal svaz žen, který nechal klubovnu vymalovat a obstaral dříví, takže se tu mohlo již na Silvestra minulého roku začít s první besedou, kterou zorganizoval pan Jaroslav Herzlík s manželkou, kteří ochotně převzali funkci kulturních referentů. A tak je tu každý pátek poučná přednáška spojená s promítáním filmů, které promítá pan Jan Crha, bývalý zubní technik – dnes už také v důchodě. Denně klub navštěvuje 10 až 15 důchodců, o přednášce až 40. Dík patří všem, kteří se o obnovenou činnost zasloužili a o klub tišnovských důchodců pečují.

Samospráva klubu

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

„Za tkalcema do Lomnice..."

Jan Hájek (Ze vzpomínek soudruha Karla Vituly)

Stalo se na přelomu století, kdy se ještě o Tišnovu říkalo, že je to konec světa. Železnice z Brna končila totiž v Tišnově. Průmysl v Tišnově reprezentovala Müllerova továrna na zpracování kůží, v Předklášteří to byla papírna a cukrovar. Dělníci byli závislí výhradně na vůli svých zaměstnavatelů, kteří za pomoci svých lidí zjišťovali jejich postoj k „chlebodárcům".

Jednoho dne se objevil plakát, přilepený na vrata prastarých masných krámů, oznamující Tišnovským, že v místnostech „Panského domu, bude pořádán projev Josefa Hybeše z Brna. V pozdních odpoledních hodinách byla již šenkovna a přilehlá místnost naplněna a ozývaly se hlasy i výkřiky podnapilých. Po Hybešově příchodu se poněkud uklidnili, ale již po jeho několika zahajovacích větách vznikl v místnosti hluk a ozývaly se vykřiky.

Hybeš poznal, že za takových okolností je jakýkoliv projev nemožný, přesto se však snažil výtržníky uklidnit, zvláště když viděl, že je mezi nimi mnoho ošumělých a nuzných lidí. Když však hluk vyvrcholil natolik, že nebylo slyšet jediné slovo a z rohu místnosti, kde seděli ti nejhorší, byla proti němu mrštěna pivní sklenice a za ní druhá, která jej zasáhla, vypotácel se zkrvácený a poplivaný před hospodu. Chvěl se a slzel, ne potupou a bolestí, ale nad těmi ubožáky, kterým chtěl otevřít oči. Klopýtajícího a klesajícího v šeru lip, roubících tehdy cestu k nádraží, dohonil jej občan Macků z Jirchářské ulice, tehdy všeobecně zvaný Holofernes. Vzal ho pod paží a podporuje jej, pomohl mu nastoupit do lomnického dostavníku taženého koňmi.

„Za tkalcem do Lomnice...", šeptal Hybeš. Podnapilí výtržníci dorazili na nádraží, když se dostavník rozjel. Pohrozili ještě za odjíždějícím...

*

Lomnice má čelné místo v dělnickém hnutí na Tišnovsku. R. 1869 zakládají lomničtí tkalci „Podpůrný spolek tkalců". R. 1888 založena byla „Dělnická beseda". Velké stávky tu byly již r. 1869, 1873, 1878, 1885.

*

Obě vzpomínky byly již otištěny ve sborníku „Hybeš ve vzpomínkách současníků", který vyšel r. 1962 a který připravil Otakar Franěk.

Jindřich Sedlák

KANDIDÁT HYBEŠ ZVOLEN!

Kdykoliv přijel Hybeš do Tišnova, neopomněl se stavit u známých soudruhů, odkud pak šel pěšky do některé vesnice na schůze. Nebál se nikdy i té nejčernější vesnice, jak se říkalo vesnicím, kde nenáviděli socialisty dík velké kněžské agitaci.

V roce 1897 kandidoval Josef Hybeš poprvé za poslance do říšského vídeňského sněmu. Proti němu byl postaven za kandidáta tišnovský továrník Müller, starosta města Tišnova. Celý státní aparát, kněží z kazatelen, učitelé a celá měšťácká společnost křičela celé týdny před volbou: „Lidé, nevolte Hybeše! On se chce dělit o majetek! Je to neznaboh!" Každému netahajícímu zvířeti navávali „Hybeši". Hybeš byl dokonce několikrát napaden dělníky z Müllerovy továrny. Náhončí pana starosty a továrníka platili neuvědomělým dělníkům za to, že jej zbili, ačkoliv sami pracovali 16 hodin denně za pár krejcarů. Přestože byl Hybeš varován, že se na něj v obcích chystají na popud farářů, chodil s několika soudruhy od vesnice k vesnici a uvědomoval lid. V našem okrese byla tehdy taková „tma", že v některých obcích nedostal Hybeš i přes

naši agitaci ani hlasu. Továrník Müller, který dal do voleb téměř všechen svůj majetek, už se viděl v parlamentě, jeho kortešové již připravovali velkou manifestaci pro nově zvoleného poslance.

Dělnictvo v Brně a průmyslových místech však volilo Hybeše. V den voleb bylo v Tišnově „boží dopuštění". Školní děti měly nařízeno přijít do školy ve svátečním úboru, hasiči, veteráni, katoličtí tovaryši, policajti, četníci, státní úředníci měli připravený pochodňový průvod a na kopci Květnice mělo být puškařem Brejlem vypáleno několik slavnostních salv z hmoždířů.

Zatím přišel večer stručný telegram: „Kandidát Hybeš zvolen!" Měli jsme radost my, třebaže se vypila jen půlka dobrého klášterského piva. Jeden dobrý soudruh obuvnik – říkali jsme mu Čičatka – prošel tehdy všemi dvaceti tišnovskými hospodami, a všude bylo ticho jako v hrobě.

Starosta města Tišnova, továrník Müller, rytíř řádu Františka Josefa, se tak volbami zadlužil, že později zkrachoval a skočil v roce 1908 u své fabriky do vody, aby zachránil reputaci.

Jan Hájek:

INTERNACE MARIANA LANGIEWICZE V TIŠNOVĚ

V roce 1863, od 3. do 28. dubna, byl v Tišnově na náměstí Palackého, v domě č. 143 – u Křenků – internován 36. letý diktátor generál Marian Langiewicz, vůdce nezdařeného polského povstání.

Langiewiczův případ byl tehdy evropskou senzací a jeho nedobrovolný pobyl v Tišnově, opředený legendárním kouzlem tajemného pokusu o útěk, uvedl jméno našeho města ve známost po celé Evropě. O Langiewiczi se tehdy psalo ve všech novinách, poněvadž evropská buržoazie skládala do něj velké naděje. Jeho nucený pobyt v našem městě, zapadl práve do doby, kdy v Tišnově, tehdy chudém městě ševců a tkalců, po uvolnění policejního systému Bachova a se zavedením ústavnosti r. 1860, se počal rozvíjet spolkový život, ve kterém udávala tón drobná městská buržoazie, představovaná úředníky c. k. okr. soudu a několika patricijskými rodinami s německým nátěrem.

Po bezpečně prokázaném Langiewiczově pokusu o útěk, nebylo možné, aby déle setrval v Tišnově. Byl proto eskortován do pevnostního vězení do Josefova. Příběh s Langiewiczem je hnusný – psal 24. března r. 1862 Marx Engelsovi. Engels v příštím dopise z 8. dubna 1863 odpovídal: Chování Langiewicze se mi jeví velmi pochybné. Vladimír Iljič Lenin označil toto povstání jako „šlechtické". Učinil tak proto, že šlechta byla jeho vedoucí složkou.

Ač vzdáleni od dějiště událostí, zakladatelé vědeckého socialismu správně odhalili reakční postoj dikrátora polského povstání, který tím, že přijal diktaturu z rukou „bílých" tj. strany šlechticko-konzervativní, popřel svou revoluční demokratickou minulost a uvalil na sebe přísný soud dějin.

KONIKLECE KVETOU

Ve skupině Dálky u Čebína, tam kde přestává doubí Horky, rozkvétalo každý rok na jaře sta a sta nádherných fialových zvonků koniklece velkokvětého. Není tomu dávno, pohromadě s ním kvetl v několika exemplářích tmavší koniklec luční. Nyní bychom jej marně hledali v celém kraji od Brna až po Tišnov. Aby stejný osud nepostihl i koniklec velkokvětý, proto píši tyto řádky.

Horka u Čebína je jediné místo v celém úvalu tišnovském, kde na poměrně malé ploše vyvinula se step koniklecová, která se v dubnu rozvíjí v nepopsatelné nádheře. Koniklec velkokvětý roste sice na kopečcích kolem Kuřími, na Klucanině, Květnici a Dřínové u Tišnova, ale jen poskrovnu. V naší květeně je prvkem teplomilným, vyhledávající svahy k jihu obrácené a polohy chráněné. Prosím za ně, netrhejte je.

H. Šmardová

Jdu si chvilku sednout na pivo do hotelu Květnice a po zkušenostech jsem se raději vybavil, kdybych si potřeboval odskočit . . .

Vypravil jsem se za ním dva týdny poté, co se nastěhoval do nového bytu pod Humpolkou a zastihl ho právě ve chvíli, kdy stloukal z prkýnek poličky. (Než se člověk zabydlí, zapotí se jak se patří). Pepík Růžička mne zavedl do útulné pracovny, patřičně hudebně vybavené. Z okna je nezvykle pěkný výhled na Tišnov i Květnici. Náš rozhovor se začal nad rozevřenými partiturami:

Jak dlouho už komponuješ?

První mou skladbou byl orchestrální foxtrot Veterán – před čtyřmi roky. Poslední písnička se jmenuje Krčma u moře, nazpívaná Vladěnou Pavlíčkovou (mohli jste ji slyšet letos v únoru v televizním brněnském kole). Z dalších jmenujme písně Buď pozdraveno léto, kterou nazpíval Štěpán Mátl spolu s Helenou Blehárovou a Dívku neznámou interpretovanou Jiřím Duchoněm. Celkem do dnešního dne třináct písniček. (To už jsme si přehrávali magnetofonový pásek: skladby znějí velice melodicky a mají výbornou rytmiku.)

Od hudebního nápadu k hotové písničce není cesta jednoduchá.

Napřed melodie, potom text, který musí být zpěvákovi „ušit na tělo" (zpočátku mi psali Miroslav Procházka a Jiří Bílek, nyní mi je dělá Růžena Sypěnová). Pak následuje aranžmá, což znamená, že se rozepíší noty pro jednotlivé nástroje a pro zpěváka; když pak jsou rozepsány partitury, může se začít s natáčením. Natáčí se na čtyři stopy. Nejdříve rytmická skupina s žesťovými nástroji, potom play-back tj. dotáčení smyčcových nástrojů, pak sbor a nakonec přijde ke slovu zpěvák. Nu a pak už jen zbývá mixáž, to znamená, že se všechny stopy míchají dohromady – a písnička je hotová. U každého natáčení musím být osobně přítomen, což klade nároky na čas.

JAK SE DĚLÁ

To vše děláš mimo své zaměstnání?

Učím v Lomnici na Lidové škole umě-ně a to na celý úvazek. Vyučuji na hudební nástroje: na harmoniku, kla-vír, trubku i na jiné nástroje, podle zájmu. K tomu přistupuje veřejná čin-nost: oslavy MDŽ, 50 let KSČ apod. V Lomnici též spolupracuji s Uhro-vým divadlem.

Tišnovská veřejnost zná Josefa Růžič-ku především z vystoupení tanečního orchestu Karla Seyferta, kde hraje na trubku, baskytaru, klavir a harmoni-ku. Dále komponuje hudbu pro lout-kové divadlo Mladost v SZK ROH; dělá aranžmá pro rozhlasový orchestr a pro osvětový dům Brno-venkov, i pro TOKS.

Posluchači rozhlasu měli příležitost slyšet tvoje skladby už vickrát.

Bylo to v loňském i letošním brněnském kole, kdy se vysílaly např. písničky Zeptej se květů a Krčma u moře, byl to i půlhodinový pořad se-stavený z mých písniček vysílaný dru-hou říjnovou neděli minulého roku, studiem BS Panoráma.

Naše čtenáře bude jistě zajímat, že vyjdou nahrávky tvých písniček na deskách.

V nejbližší době to má být písnička Zeptej se květů na desce Panton a Krčma u moře na LP desce. (Obě se hrály loňského podzimu v pražské Lucerně v pořadu věnovaném třice-tiletému jubileu orchestru Gustava Broma.

A jaké máš plány?

Chci pokračovat v tvorbě dalších pís-niček a byl bych rád, kdyby se obje-vovaly častěji v rozhlasu i v televizi, protože jsou určeny širokému okruhu posluchačů.

Přeji ti spolu se čtenáři Našeho Tiš-novska, aby se ti to podařilo.

PÍSNIČKA

VÁCLAV BOREK

KVĚTNICE

Marie Mrázková

Název Květnice je velmi starý. Již v nejstarších zápisech čteme o gruntu nebo padělku „pod Kwietnicau", o mramorech z hory Květnice atd.

Nerostné bohatství „zlatonosné" Květ-nice a kdysi prý zrnka zlata v potoku Besénku, který obtéká severozápadní svah hory, daly vznik prastarému míst-nímu pořekadlu:

„Květnice hora, Besének voda —
dražší než celá Morava."

Pořekadlo je jistě přehnané, ale na jeho vzniku se určitě podílejí vzácné nerosty a bohatá květena, kterými je Květnice známa.

Květnice se zvedá na jihovýchodním předhoří Českomoravské vysočiny při středním toku řeky Svratky nad měs-tem Tišnovem. Na severozápadě ji obtéká potok Besének a odděluje ji hlubokým údolím od její původní sou-části, krásného a geologicky i bota-nicky zajímavého kopce Dřínové. Na jihozápadě je Květnice obtékána Svrat-kou, jejíž údolí se k jihu otevírá v ši-roký úval.

Svým západním vrcholem „Pálenky" dosahuje Květnice nadmořské výšky 470 m (průměrná výška proti městu je asi 210 m). Její jižní vrchol s Vel-kou skálou sahá do výšky 452 m a severovýchodní výběžek — Květnička (tj. Malá skála) měří 381 m nadmoř. výšky.

Již v pohanských dobách se na Květ-nici pálívaly žertvy pohanským bo-hům, jak o tom svědčí dodnes za-chované jméno západního vrcholu „Pálenky". Za Přemyslovců se dolo-valo na Květnici stříbro. Za třicetileté války se o to pokusili Švédové, ale bez velkých úspěchů. Pod svahem Květnice v potoce Besénku se prý v dávné době rýžovalo zlato, asi ve velmi skromné míře.

Pokračování příště.

SPORT

PŘED ZAHÁJENÍM JARNÍCH FOTBALOVÝCH SOUTĚŽÍ

Po sehrání serie přátelských utkání s lehčími soupeři budou první dubnovou neděli zahájeny všechny fotbalové soutěže v Jihomoravské župě.

Naše I. mužstvo má v měsíci dubnu tento program:
Neděle 4. 4. 1971: venku Spartak Velká Bíteš v 15.30 hodin.
Neděle 11. 4. 1971: doma: TJ ZKL Brno B v 15.30 hodin.
Neděle 18. 4. 1971: venku: Sokol Drnovice v 16 hodin.
Neděle 25. 4. 1971: doma: Lok. Horní Heršpice v 16 hodin.

Naše dorostenecké družstvo má v dubnu tento program:
Neděle 4. 4. 1971: venku: Spartak Husovice ve 13.30 hodin.
Neděle 11. 4. 1971: doma: Tatran Bohunice ve 13.30 hodin.
Neděle 18. 4. 1971: venku: TJ Zbrojovka Brno C ve 14 hodin.
Neděle 25. 4. 1971: doma: Sokol Mor. Krumlov ve 14 hodin.

První mužstvo oddílu kopané je po podzimní části na druhém místě s dvoubodovou ztrátou za TJ ZKL Brno B. Na podzim jsme 11× zvítězili, 1× remizovali a 3× prohráli. Máme celkové skóre 34:16 a zisk 23 bodů:

Dorostenecké družstvo je po podzimu na 7. místě. Na podzim dokázali 6× zvítězit, 5× remizovat a 4× prohráli. Dosáhli celkového skóre 30:24 a bodový zisk 17 bodů.

Nadcházející jarní sezóna nebude pro naše družstva nijak lehká. Obzvlášť ne pro I. mužstvo. Všichni věříme že naši muži dokáží „prodat" to co umí a že i všichni naši příznivci budou na jaře spokojeni.

A proto věříme, že letos se z Ostrovce nikomu nebude lehko odvážet mistrovské body a že i na ostatních hřištích budeme tak úspěšní jako na podzim 1970.

Výbor oddílu kopané Baník Tišnov

Omlouváme nemilé nedopatření ve sportovní rubrice minulého čísla: vypadlo jméno autora příspěvku „Úspěšný návrat". Je jím s. J. Knoflíček.

Prof. MVDr. J. Taufer a Tišnov

Málokdo dnes ví, že osobnost tohoto mimořádně zasloužilého budovatele a učitele Vysoké školy zemědělské v Brně, která nedávno oslavila padesát let svého trvání, vynikajícího zootechnického odborníka je spjata i s městem Tišnovem. Po absolvování zvěrolékařského studia ve Vídni nastupuje mladý Taufer 1. 1. 1893 jako městský a státní zvěrolékař v Tišnově, kde působil plné dva roky. V našem městě začal r. 1894 vydávat svým nákladem stanovovský měsíčník „Zvěrolékařské rozhledy". Byl to jistě velmi odvážný podnik, zvláště když žádost vydavatele o podporu byla Akademií císaře Františka Josefa pro vědy, slovesnost a umění odmítnuta. Zklamáním byl i nezájem českých zvěrolékařů. (V úvodním slově druhého ročníku čteme: „... ve vlastním táboře se jeví u veliké části lhostejnost a skepse k pokusu našemu zbudovati základy budoucí naší literatury odborné".)

V průběhu r. 1895 byl časopis přejmenován na „Časopis českých zvěrolékařů" a přes velké finanční potíže vycházel až do r. 1902, kdy český odbor Spolku rakouských zvěrolékařů a Spolek českých zvěrolékařů v království českém založily nový časopis „Zvěrolékařský obzor", aniž by přihlížely k velkým finančním obětem, jež zakladatele prvního českého odborného zvěrolékařského časopisu J. Taufra přivedly téměř na okraj finančního vyčerpání.

Díky Taufrově vydavatelské činnosti dostalo se jméno Tišnova do bohaté historie veterinární mediciny a zůstává trvale spjato se vznikem prvního veterinárního časopisu u nás.

Ing. a RNDr. Jaroslav Muzikant

PODHORACKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANCUJME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

Měsíc duben v SZK ROH Tišnov

26. 3. – 4. 4. Sál SZK denně 9-16 hod.

Výstava umělců Jihomoravského kraje

Čtvrtek 8. dubna v 18 hod. Sál SZK ROH

VÝZNAM VŠESTRANNÉ MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

přednáška z cyklu k 50. výročí KSČ

Pondělí 12. dubna v 16 hod. Sál SZK ROH

DISKOTÉKA

Taneční odpoledne pro malé

Čtvrtek 22. dubna v 18 hod. Sál SZK ROH

VÝZNAM VARŠAVSKÉ SMLOUVY

přednáška z cyklu k 50. výročí KSČ

Sobota 24. dubna v 15 hod. Sál SZK ROH

SŮL NAD ZLATO

Pohádka je přihlášená do soutěže lidové umělecké tvořivosti o čestný štít ROH - v rámci okresu Brno-venkov.

Neděle 25. dubna v 16 hod. Sál SZK ROH

DISKOTÉKA

Taneční odpoledne pro mladé

Středa 24. dubna v 19 hod. Sál SZK ROH

LA – Květiny našich oken a zahrad

Pondělí až pátek – jazykové kurzy

Pondělí – kurz šití

Úterý až pátek – hudební výchova

Pátek – kurz pletení

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, K. Fic, J. Hájek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava Mir. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 662-71. 456.12-1971/Sm 11

KINO PANORAMA

1. čt – 17.30 a ve 20 hod.

● **MRAVNOST NADE VŠE**

Starší český film.

3. so, 4. ne, 5. po – 17.30 a ve 20 h.

OSAMĚLÁ VLČICE

Francouzský barevný film. Napínavý kriminální příběh o stíhání pašeráků drog. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

6. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **VŘELOST**

Rumunský film. Romance mladé lásky.

8. čt – 17.30 a ve 20 hod.

ZAMILOVANÍ (širokoúhlý)

Sovětský film. Poetický film uzbeckého režiséra Išmuchamedova.

10. so, 11. ne, 12. po, 13. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **BESTIE MUSÍ ZEMŘÍT**

Francouzsko-italský barvený film. Dramatické hledání vraha.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

15. čt – 17.30 a ve 20 hod.

DENNĚ PŘESNĚ V 11

Sovětský film o lásce, věrnosti a pokušení. Mluveno česky.

17. so, 18. ne – 17.30 a ve 20 hod.

● **ROZSUDEK** (širokoúhlý)

Maďarsko-slovenský film. Tragédie vůdce selského povstání.

24. so, 25. ne, 27. út, 28. st, 29 čt – 17.30 a ve 20 hod.

● **ANGELIKA A SULTÁN** (širokoúhlý)

Francouzsko-italský barevný film. Krásná markýza andělů v zemi dálného orientu. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.
Česká verze.

Přehlídka filmů k 50. výročí KSČ

20. út – 17.30 a ve 20 hod.

ANNA PROLETÁŘKA

Český film. Zfilmovaný román národního umělce Ivana Olbrachta.

21. st – 17.30 a ve 20 hod.

KŘIŽNÍK POTĚMKIN

Sovětský film. Klasické filmové dílo režiséra S. M. Ejzenštejna.

22. čt – 17.30 a ve 20 hod.

NÁSTUP

Český film podle románu Václava Řezáče.

Dětská představení:

4. ne – 9.30 hod.

LIŠÁCI, MYŠÁCI A ŠIBENIČÁK

Český film.

11. ne – 9.30 hod.

POHÁDKA O OSKLIVĚM KAČÁTKU

Sovětský barevný film. Česká verze.

18. ne – 9.30 hod.

V DOMĚ CHYBÍ KLUK

Holandský film. Mluveno česky.

25. ne – 9.30 hod.

BABIČKA

Český film.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež vyjímečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Naše
TIŠNOVSKO
Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs
KVĚTEN 1971

50 LET KSČ

výrazně předznamenává všechna ostatní výročí nejkrásnějšího měsíce v roce. Hned první jeho den, 1. máj, je již přes 80 let svátkem pracujících celého světa, oslavou tvůrčí lidské práce a budování nového, lepšího světa. Slavnou prvomájovou tradici i letos naplníme za účasti občanů nejen z Tišnova, ale i dalších okolních obcí, kteří již tradičně přicházejí do Tišnova ke společné oslavě Svátku práce. Manifestační průvod po seřazení u Humpolky v 8.15 hodin projde ulicemi Dvořákovou a Gottwaldovou na nám. Míru, kde účastníci vyslechnou slavnostní projev a po něm koncert místních hudebních souborů. V 10 hodin bude v kině promítnut pro velké i malé diváky za jednotné vstupné 2 Kčs a 1 Kčs dobový umělecký film. V 16 hodin začíná v sále SZK ROH lidová veselice pro mladé.

Pod dojmem 50. výročí KSČ nabývá zvláštního významu i 26. výročí našeho osvobození Rudou armádou; vliv KSČ, ačkoliv strana byla v hluboké ilegalitě, byl jedním z významných momentů, které podnítily český lid k povstání proti okupantům a rychle přispěchavší Rudá armáda dílo osvobození dovršila. Proto i letošní oslavy 26. výročí osvobození se konají v úzkém spojení s oslavami 50. výročí KSČ. Vlastními akcemi k nim přispějí školy, kulturní komise, i některé místní závody.

V sobotu 8. května v 18.30 hodin se shromáždí občané i školní mládež na nám. Míru a po vyslechnutí zahajovacího projevu doprovodí v lampiónovém průvodu delegace, které položí věnce k pomníkům: padlých bojovníků za svobodu, Rudé armády a Klementa Gottwalda, zakladatele leninských tradic KSČ.

Oslavy 50. výročí KSČ u nás vyvrcholí slavnostním společným zasedáním městských výborů KSČ a NF s měst. nár. výborem v neděli 9. května v 9 hod. v sále kina. Po slavnostním projevu budou udělena čestná vyznamenání zasloužilým členům strany a bude následovat kulturní program.

O programu všech květnových oslav bude veřejnost uvědoměna zvláštními pozvánkami, při jejichž dodáních nabídnou pionýři občanům drobné upomínkové předměty.

Občané jistě vyjádří svůj kladný vztah k těmto závažným událostem nejen účastí na oslavách, ale i péčí o výzdobu a úpravnost svých domů a jejich okolí.

—lš—

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v květnu dožívají významného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Jaroslavu Hoblovi, Tišnov, Rudé armády 700. Dožívá se 1. 5. 81. roků.

Františce Cvrkalové, Tišnov, B. Smetany 529. Dožívá se 12. 5. 83 roků.

Janu Vrchlábskému, Tišnov, Cáhlovská 163. Dožívá se 16. 5. 83 roků.

Antonínu Machovi, Tišnov, Kukýrna 36. Dožívá se 17. 5. 81 roků.

Františku Balášovi, Tišnov II, Víska 1105. Dožívá se 17. 5. 82 roků.

Josefu Chmelařovi, Tišnov, Husova 702. Dožívá se 21. 5. 86 roků.

Františku Válkovi, Tišnov, Brněnská 286. Dožívá se 22. 5. 80 roků.

Foto na titulní straně
Josef Ptáček: **Po manifestaci**

PRÁCE TIŠNOVSKÝCH ZDŠ

Ve schůzi 3. 3. t. r. se zabývala rada MěNV v Tišnově rozborem a hodnocením výchovně vzdělávací práce základních devítiletých škol v 1. pololetí letošního školního roku.

Počet žáků na obou úplných ZDŠ neustále stoupá (ZDŠ na Gottwaldově ul. má 577 žáků, ZDŠ na Smiškově ul. již 604 žáků) a dosahuje už kritického stavu vzhledem k naprostému nedostatku učeben – čím dál více narůstá směnování dětí ve vyučování. Výstavba nové školy je velmi naléhavá. Na ZDŠ 1.–5. ročník v Tišnově-Předklášteří je 110 žáků.

Celkový průměr dosaženého prospěchu se pohybuje kolem 1,8, což odpovídá možnostem škol, propadající žáci jsou vesměs nejen velmi slabí, ale mají i naprostý nedostatke píle (asi 4,2%). Také v chování se vyskytly závažnější nedostatky jen u 4 dětí; jejich rodiče vesměs nenavazují žádnou spolupráci se školou.

Konsolidační proces si vyžádal některé změny kádrové na ZDŠ Gottwaldova ul., na ostatních dvou ZDŠ proběhl bez závažnějších výkyvů a změn. Pracovní kázeň není nikde narušována, všichni se snaží co nejlépe plnit své povinnosti a zodpovědně přistupovat k řešení výchovných úkolů. Jisté potíže se vyskytují tu a tam ještě u starších žáků z rodin, kde rodiče sami konsolidaci málo napomáhají. Pomalu však tyto tendence již ustupují a prosazuje se systém zásad komunistické výchovy.

Na všech ZDŠ se věnuje maximální pozornost pomoci žákům z dělnických rodin a z rodin, kde nemají děti příznivé podmínky pro přípravu do školy. Řadu nadaných dětí z děl. rodin se podařilo získat k dalšímu studiu.

Oproti minulým létům byl zaznamenán pokles počtu žáků docházejících do náboženství o 1–5%.

Všechny tři školy mají dohody s místní skupinou PO o bezplatném propůjčování místností ke schůzkám a tělovýchovného i jiného zaměstnávacího materiálu. Pomalu se daří i získání oddílových vedoucích z řad rodičů. Samostatné organizace SSM na školách nejsou, ale několik žáků 9. tříd je členy městské organizace.

–lš–

PÉČE O DĚTI V TIŠNOVĚ

V r. 1970 byly na úseku péče o děti v obvodu působnosti MěNV Tišnov úkoly plněny operativně ve spolupráci s odborem soc. zabezpečení – orgánem péče o děti ONV Brno-venkov a s příslušnými výchovnými zařízeními. Práce byla ztížena tím, že se nemohla opřít o pomoc sboru důvěrníků péče o děti, který se již v letech 1967-68 prakticky rozpadl a dosud se nepodařilo jej přes několikerý pokus školské komise znovu ustavit; zůstává proto naléhavým úkolem na tomto úseku práce získat dobrovolné pracovníky se zájmem o sociální práci a soustředit je ve sboru důvěrníků péče o děti při školské komisi MěNV.

Agendu péče o děti tvořila jednak spolupráce s nadřízenými organizacemi, VB a soudy, šetření a zjišťování podkladů pro opatření ve věcech péče o děti, pomoc při bezprostředních zásazích i sledování výsledků provedených opatření.

Zvýšená pozornost školské komise byla věnována politickému aspektu prováděných opatření, šetření a zajištění zásad komunistické výchovy při výchovných opatřeních.

–lš–

K 50. výročí založení KSČ připravila redakce Našeho Tišnovska zvláštní číslo, věnované historii strany na Tišnovsku. Sledujte na prodejních stáncích!

DOLNÍ LOUČKY

jsou v současné době jednou ze střediskových obcí okresu Žďár nad Sázavou, ale svým přirozeným spádem v minulosti, ale i ještě nyní jsou stále zaměřeny na nedaleký Tišnov. Charakter obce je zemědělsko-průmyslový.

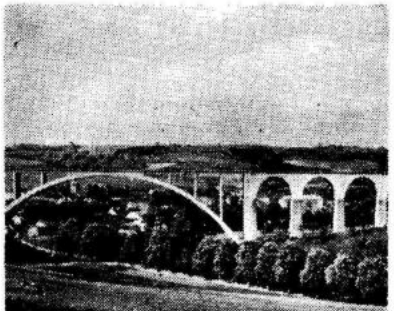
Obec je rozložena v malebné údolní kotlině, kterou protéká řeka Loučka. Je vroubena kopci a lesy a pro tuto svojí přírodní scenérii a i pro ostatní celkovou dobrou vybavenost je vyhledávanou oblastí k výstavbě chat, pro rekreaci občanů z Brna, i když není jako rekreační oblast k tomuto účelu okresem určena.

V současné době zde sice chybí ještě komplexní výstavba vodovodu, kanalizace a asfaltového povrchu na místních komunikacích, ale i tyto akce a ještě mnohé jiné jsou již zařazeny v plánu MNV na léta 1972 až 1978.

Obec se však může pochlubit tím, že za posledních 26 roků to jest od vzniku národních výborů byly v obci vybudovány velké hodnoty ze státních finančních prostředků za pracovního přispění občanů, kdy jejich aktivita a zájem o zvelebování veřejných zařízení a to hlavně po roce 1948 byla příkladná.

V obci je postavena moderní budova základní devítileté školy, administ. budova MNV, požární dům, prodejna Jednoty, staví se bytové jednotky, jsou postaveny autobus. čekárny, mosty a mostky přes řeku, nová opěrná hráz u řeky v Mezihoří, byl vybudován nový vodojem pro vodovod v části obce – Střemchoví, fotbalové hřiště a kabiny, výbojkové osvětlení v obci, byla provedena adaptace mateřské školy a zdravotního střediska.

Vzhled obce se i podstatně zlepšil úpravou návsi a zbudováním květinových záhonů kolem hlavní silnice.

Také nová komplexní výstavba objektů JZD ještě stále pokračuje. Jistě by nebylo účelné zde vyjmenovávat všechny provedené akce, které podstatně přispěly ke zlepšení celkového vzhledu obce, ale při návštěvě Dolních Louček, jistě každý kdo znal tuto obec z dřívějších let pozná změnu, která se zde stala v době po osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

L. V.

MLÁDEŽ NEZAHÁLÍ

Městská základní organizace SSM Tišnov-město uzavřela v lednu letošního roku patronátní smlouvu s odbočkou SČSP č. 2 v Tišnově. Mladí zajišťují pro odbočku kulturní programy: Předvedli již pásmo k výročí úmrtí V. I. Lenina a pásmo o Oslavanské stávce. Organizace SČSP zve oplátkou členy SSM na své besedy a rovněž jim zajistila představení brněnského divadla „Hoře z rozumu".

Členové Svazu socialistické mládeže v Tišnově uzavřeli celoroční závazek pomáhat brigádami při úpravách v dětských jeslích na Gottwaldově ulici. V sobotu 3. dubna už pracovali na směně mládeže v těchto jeslích.

Ve čtvrtek dne 8. dubna se konala slavnostní schůze členů Městské základní organizace SSM, na níž byly za přítomnosti zástupců OV SSM předány místním členům organizace nové členské průkazy.

–ob–

JEDEN Z TĚCH, KTEŘÍ OSVOBOZOVALI TIŠNOV

S pohnutím a radostným vzrušením přijímáme obnovení vzpomínek, které se zdály už zcela zapadlé. Jedna z těchto šťastných náhod se přihodila právě v těchto dnech rodině tišnovského občana Františka Hřiba z Brněnské ulice. Dozvěděli jsme se o ní z brněnské Rovnosti, která 8. 2. t. r. přinesla v článku „Pozdrav z Achtyrky" mj. i pozdrav této rodině od někdejšího sovětského vojáka Petra Fedoroviče Gončarenka z Achtyrky. Zašli jsme si proto do zmíněné rodiny pro několik spolehlivých informací přímo „od pramene".

„V květnu 1945, hned druhý den po osvobození, byli do naší rodiny přiděleni na byt dva sovětští vojáci", začíná se odvíjet pásmo rodinných vzpomínek, „ale na základě dohody s paní M. Jelínkovou z protějšího domu u nás zůstal jen jeden, Petr Fedorovič Gončarenko, kdežto druhý, Viktor Potrochov se ubytoval u paní Jelínkové. Oba byli nerozlučnými přáteli".

Petr Fedorovič zůstal v paměti rodiny Hřibovy jako jeden z hrdinných sovětských vojáků, který se zúčastnil osvobození Brna a okolního prostoru až po Tišnov a dále. Bydlel v rodině Hřibově pět týdnů, denně s rodinou obědval a prohlašoval, že se zde cítí „jako doma".

„Byl velice skromný, chutnalo mu naše jídlo a se svým přítelem Viktorem se rádi učili a zpívali naše národní písně".

Za dobu svého pobytu v Tišnově si vytvořili velmi vřelý vztah nejen k rodině svého hostitele, ale i k Tišnovu a k mnohým občanům Brněnské ulice, kde bylo ubytováno pod jeho velením dalších asi 50 vojáků.

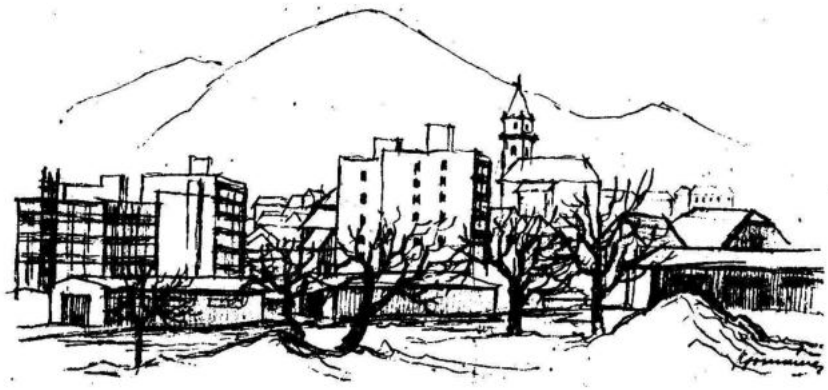
Rodině svého hostitele věnoval svou fotografii, zhotovenou v tišnovském ateliéru N. Pokorného na Kukýrně, na kterou připsal vlastní rukou výrazným písmem věnování, datované v Tišnově 17. 5. 1945: „Po vítězství nad fašistickým Německem, v uznání zásluh hrdinského československého lidu, děkuji tomu, který poskytoval morální i hmotnou podporu ruskému vojákovi; jednomu z nejlepších synů Československa Františku Hřibovi od Gončarenka Petra Fedoroviče na památku". Z věnování vysvítá, že Gončarenko věděl o spojení hostitelské rodiny s odbojovou skupinou „Vzkříšení" (prostřednictvím starší dcery Květy), která pomáhala partyzánským skupinám v prostoru nad Brnem v zásobování léky, potravinami apod. a vytvářet příznivé podmínky pro operace armády Malinovského v tomto prostoru. Fotografie je přirozeně vzácnou rodinnou památkou.

Před odjezdem do vlasti se přijel až od Děčína rozloučit, ale pak se na celých 25 let odmlčel. Až teprve v souvislosti s družbou Brno–Voroněž, po téměř 26 letech se opět ozval a prostřednictvím brněnského deníku zaslal vřelé pozdravy a vzpomínky rodině někdejšího svého hostitele v Tišnově i Tišnovu a občanům Brněnské ulice, kde bydlel.

Vzpomínka po tolika letech jistě dvojnásob milá všem, jimž je adresována.

–lš–

MALÍŘ A GRAFIK Karel Formánek

který 23. května oslaví své narozeniny, má mezi tišnovskými výtvarníky své čestné místo. Stal se Tišnovákem, přilnul k Tišnovu za ta léta i když je vlastně rodákem z Neštědic u Ústí n. Labem. Měl se stát podle otcova přání lesním inženýrem, ale láska k malování ho přivádí do Brna na Školu uměleckých řemesel na grafickou speciálku prof. Petra Dillingera. Po ukončení školy pracuje několik let jako ilustrátor v tiskárně a přichází i léta, kdy v době krize zůstává bez práce až nakonec se dává na kantořinu. Svůj čas dělí mezi své dvě lásky. Malování a sport. Od roku 1937 se stává členem Sdružení výtvarných umělců moravskoslezských Aleš v Brně a jeho obrazy můžeme vidět takřka na všech členských výstavách. Téhož roku vychází půvabná knížka veršů Anny Pamrové „Alegorie dnešní doby", jejíž výtvarný doprovod tvoří osobité dřevoryty a lina K. Formánka. Osobní známost s Annou Pamrovou nepřinesla umělci jenom řadu hezkých vzpomínek a ilustrací k jejím veršům, ale též více než 150 stránkový spisovatelčin rukopis nazvaný „Anti", který do dnešní doby čeká na svého objevitele.

Tvoří ilustrace k Wolkerovu Papírovému Mojšlu, vzniká „Cyklus života", 12 leptů s křehkými akty ženy s jemnými křivkami tvarů. Citlivě něžný je též i cyklus čtyř dřevorytů „Nocturno" (Smutek, Vzpomínání, Opuštění a Naděje). V roce 1962 vzniká cyklus čtyřiceti pérovek pro ONV.

Je zručný grafik, ale jeho osobitou doménou se stává akvarel, vyhovující jeho naturelu. Jeho akvarely vznikají z bezprostředních dojmů uprostřed přírody. Kreslí sice na všech svých toulkách přírodou, ale tíhne k Vysočině, k jejím rybníkům a rybníčkům. Na jeho cestách přírodou ho můžete často vidět v hloučku mladých lidí. Karel Formánek je nejen malíř, ale mnozí ho znají také jako nadšeného turistu, který má rád přírodu a mládí, pro které si vždycky najde čas. Říkají mu „taťulda". Ví o tom a nezlobí se. Vždyť toto důvěrné označení svědčí o tom, že ho mladí mají rádi, za jeho pěkný přístup k nim, za to, že jim dobře rozumí i když je mezi nimi několik „pátků" věkový rozdíl. A tak zpravidla někde na puťáku, než se oddíl nasvačí či odpočine, vznikne nějaký z jeho půvabných akvarelů. Jako vedoucí turistiky pracuje ve výboru Baníku Tišnov

a zároveň je též členem redakce Rady mládeže při Svazu turistů ČSSR. Řada diplomů a medailí je dokladem toho, že práci s mládeží rozumí a že ji dělá dobře. A tak v celé řadě uznání najdeme medaile za I., II. a III. spartakiádu. Jedním z největších ocenění jeho práce je titul Vzorný cvičitel Svazarmu a pamětní plaketa, kterou dostal od ÚV NF při příležitosti 50. výročí vzniku ČSR a medaile II. stupně Za zásluhy o rozvoj Čs. tělesné výchovy a sportu z roku 1969.

Kromě absolvování členských výstav Alše a pozdějšího Bloku měl v r. 1967 soubornou výstavu ve Šlapanicích, kde vystavoval přes osmdesát svých obrazů, akvarelů, olejů i grafiky. A protože je od roku 1967 v důchodě, může se věnovat plně svému malování, sportu i být vzorným dědečkem. K jeho činnosti v poslední době patří i záslužná práce vedoucího kroužku výtvarných amatérů, který vznikl při Kulturním domě TOS v Kuřimi. (Škoda, že něco takového nemáme v Tišnově!) Má ještě hodně plánů, které čekají svého naplnění a tak věřme, že se brzo dočkáme zamýšleného cyklu barevných dřevorytů, ve kterém chce K. Formánek ukázat Tišnov z jeho nových a dosud neobjevených pohledů.

Nezbývá, než popřát uskutečnění všech tvůrčích plánů i osobní pohody. Věřme, že příští rok, až oslaví své jubileum, pětašedesátku, si vzpomene na malíře Karla Formánka i město Tišnov a uspořádá soubornou výstavu jeho obrazů. Pro malíře je to ten nejkrásnější dárek, který může dostat ale zároveň také dát svým obdivovatelům a příznivcům.

—pav—

NEHRAJE VÁM VÁŠ PŘIJÍMAČ? PŘEZKOUŠÍME VÁM ELEKTRONKY každý pátek v radioklubu v tišnovské sokolovně.

Cena za 1 ks — 1 Kčs.

KVĚTNICE

MARIE MRÁZKOVÁ

1. pokračování

V křemencích květnických nacházely se a dosud nacházejí pěkné krystalické odrůdy křemene.

Několikrát se na Květnici doloval baryt, jak o tom svědčí opuštěné štoly. Jedna z nich odkryla jeskyni, která se skládala z několika prostorů menších. V jiné byla objevena podzemní propast, která byla v r. 1958 prozkoumána členy brněnského speleologického klubu, při čemž neměřili hloubku 77,5 m.

Květnice byla původně (až do 16. století) majetkem Tišnova. Ale když byl vybudován v r. 1233 tišnovský klášter, dostalo se celé široké okolí do jeho podruží, s ním i Tišnov a Květnice. V r. 1924 město Tišnov odmítlo výhodnou koupi Květnice od klášterního panství. Teprve po únoru 1948 byla Květnice opět předána městu v celé výměře 128 ha. Pro svou vzácnou květenu a pro výskyt vzácných nerostů byla Květnice prohlášena přírodní rezervací — 8. 4. 1950, a to jižní část za úplnou rezervaci, ostatní za rezervaci řízenou.

Na Květnici a na protější Dřínové jsou nejspodnější sérií žulovité ruly (svratecké), odkryté na železniční trati Tišnov—Štěpánovice, na severozápadním svahu Květnice.

V nadloží ruly jsou břidličnaté pískovce, které oddělují od ruly vápence, tektonicky podsunuté pískovci. Vápence jsou hrubě zvrstvené, označují se jako tišnovské (asi svrchní silur). Můžeme je sledovat až na jižní svah Veliké skály. Nad nimi spočívají na Veliké skále křemence, pokračující na Květničku.

Vápence Květnice jsou shodné s čebínskými, tedy mladodevonské. Označují se jako květnické, spočívají nad křemenci (na Květnici, místy i na Dřínové) většinou však přímo na rule svratecké.

Pokračování příště

Románská socha nalezená v podzemní chodbě pod domem čp. 109 v Tišnově.

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

JAN HÁJEK:

TIŠNOVSKÉ PODZEMÍ

Město Tišnov se nemůže pochlubit tak rozsáhlým podzemím jako například Jihlava, Znojmo či dokonce Tábor, ale i Tišnov své podzemí má.

Tišnovský klášter Porta coeli byl jedním z nejbohatších klášterů v našich zemích a jeho bohatství bylo i za hranicemi proslulé, proto neunikl téměř žádnému vpádu nepřátel. Strasti i slasti kláštera byly utrpením či blahobytem města Tišnova, jež bylo jedním z osmdesátidvou poddanských obcí, které se vystřídaly v majetku kláštera. Častými průchody vojsk, „durchcuky", byl klášter i Tišnov mnohokráte vyplundrován, proto si budovali měšťané tišnovští pod svými domy tajné, spojené sklepy, v nichž ukrývali svůj majetek a jež jim sloužily i k rychlým únikům.

Síť těchto sklepů nachází se pod náměstím. Hlavní větev podzemí vede od radnice, místy kde byly nedávno demolicí odstraněny tři staré domy a směřuje do bývalé ulice Klášterské, kde jsou do ní zaústěny chodby ze středověkých domů „Na Pernštejně", dále domu pověsti neblahé, „Na Pekle", a domů dalších Mnohé chodby vyúsťovaly na skrytých místech v křovinách zahrad a polí. Ze starých záznamů se dovídáme že v roce 1905 se propadl v polích na Kukýrně pod Květnicí místní rolník, soused Kubík, do takovéto chodby i s párem koní a fůrkou hnoje.

Z chodby pod náměstím, do níž byl přístup z domů nyní již demolicí odstraněných, vyprostili pracovníci místního muzea ze zdiva pěkný gotický portálek a pískovcovou románskou sochu. Při budoucích terénních úpravách a výkopech základů v místech demolicí odstraněných domů, se jistě na tyto podzemní prostory přijde a pak budou mít zájemci možnost obtížného a ne příliš bezpečného bádání. Mnohé z těchto chodeb hrozí závalem nebo jsou vysoko zaneseny blátem či zatopeny vodou. Ve středověkém domě občana Továrka před kostelem, je v hlubokém sklepení pramen křišťálově čisté, dobré vody.

Jak léta plynula a nebezpečí vpádu pomíjela, počali měšťané sklepy pod svými domy využívat k ukládání piva vařeného v právovárečných domech.

Šedesátšest domů tišnovských mělo tak zvané „radicírované" právo šenku piva, vína a pálení vín, to jest pálení kořalek z žitného vína.

Zajímavá fotografie Josefa Ptáčka ukazuje pohled s kostelní věže na Kukýrnu.

Jan Hájek: TIŠNOVŠTÍ PRÁVOVÁREČNÍCI

Hlavním pramenem obživy lidu středověkého Tišnova nebylo jen prapůvodní sedlačení, ale byly to řemesla, obchod a především vaření piva a vinopalnictví, to jest pálení kořalek z žitného vína. Není v listinách dochováno, kdy měšťénínové tišnovští obdrželi vejsadní právo k vaření piva a pálení vína, ale již roku 1253 velmi se hněvají konšelé brněnští na své právovárečníky, proč nevaří tak dobré pivo jako v Tišnově a jinde, kudy táž voda teče a odkud lidé v Brně slad kupují.

Požehnaný tišnovský údol rodil ušlechtilou pšenici, ječmen a chmel na vaření piva a žita ku pálení vín. Mimo krčmy formanské, střídaly se výčepní věchýtky na šedesáti šesti štítech domů právovárečných. Fundamentem tišnovského blahobytu byly především tyto domy vejsadní, nákladní neboli právovárečné. Již v raném středověku, mohl každý kdekoliv, pro svou potřebu vařiti pivo. Byla to kuchyňská příprava tak obvyklá, jako pečení chleba. Vyrábělo-li se však pivo po živnostensku, tudíž na prodej, bývala tato živnost v Tišnově, podobně jako v jiných městech, vázána na vlastnictví domu. Bylo to tzv. radicírované právo šenku a každý další, kdo si takový dům odkoupil, mohl v něm vařiti i prodávati pivo.

V 15. století se vařilo v Tišnově pivo světlé z pšenice a červené či černé z ječmene. Světlé či bílé pivo bylo husté, nepříliš sladké, spíše hořké. Pivu z ječmene se říkalo také staré, bylo lehčí, chuti málo nahořklé. Bývalo kořeněné jalovcem nebo bobkovým listem. Nejlepší pivo v Tišnově vařili v čísle 22 u Peterů. Bývalo prý vyhlášené jako v Čechách pivo rakovnické.

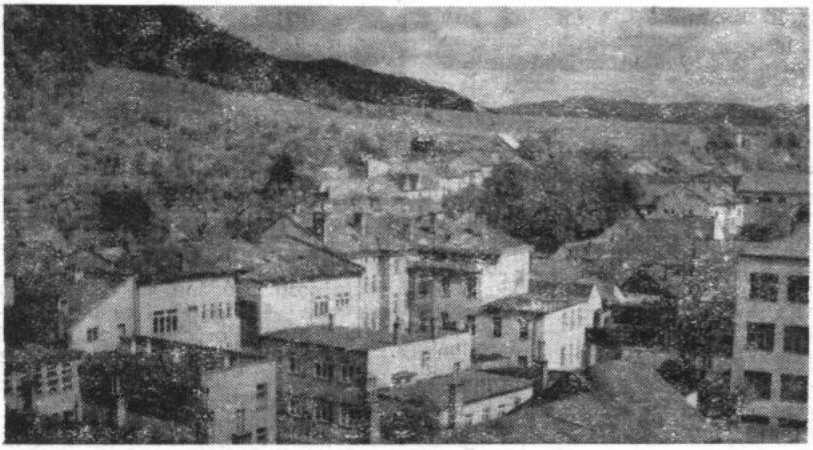
V 15. století usadili se v ulici Brněnské hrnčíři, kteří vyráběli hliněné korbílky z nichž tišnovské pivečko obzvláště výborně chutnalo. Ulici Klášterskou pak v této době obsadili bečváři, jejichž bečky byly potřebné ku stáčení uvařené mladinky, která se ukládala do sklepů k zaležení.

Várky se ohlašovaly na radnici předem a vaření „na černo" trestalo se i ztrátou živnosti a měšťanství.

Není divu, že v městě, ve kterém se vařilo tak znamenité pivo a které mělo časté trhy a jarmarky, kypěl život v krčmách, šencích i zájezdních hospodách. Rovněž každý cech měl svou poradní krčmu a jednotlivá řemesla držela své modré a mokré pondělky ve svých oblíbených šencích.

Ještě v letech osmdesátých století minulého bývalo v Tišnově čtyřicet výčepů piva a kořalek a o jarmarcích bývalo tak hlučno jako o posvícení a nejeden sedlák jel z Tišnova až k ránu, bez nákupu, s prázdnou kapsou, ale s hlavou obtíženou.

Jó, bejvaly to, bejvaly staré zlaté časy.

PODOLÍ V KVĚTECH JABLONÍ

Když kvetou jabloně je zapadlý kout Podolí u Borače jako v pohádce. Po mnoha letech jsem se tam opět vypravila sama, abych se potěšila. A skutečně, celé Podolí i část Borače bylo jako zastřeno narůžovělým závojem. A právě tady žil a tvořil jediný básník a spisovatel Tišnovska — Josef Uher. Jeho rodný dům je v záplavě jabloňových květů a já, jako každý rok dřív s manželem, jsem položila k němu snítku vzpomínek. Neboť i on, jako Wolker, zemřel mlád 28 let, dřív než mohl vyzpívat všechno, co nosil v srdci.

Ale moje cesta vedla ještě dál, třešňovými sady k tunelu u Doubravníka — na Prudkou. V myšlenkách jsem šla a v duchu už viděla rozkvetlé tařice skalní, které tisíci květy vytvářely každým rokem zlatý koberec, pokrývající rulové ostrožny u tunelu. S hlubokou vděčností v srdci jsem vzpomínala na toho, který mě učil tuhle všechnu krásu znát i vidět. Nedočkavě jsem přidala do kroku, ještě zahnout a — přímo omráčena jsem zůstala stát. Rulová skála hodně poničena, tařic poskrovnu, cestičky nahoru, vpravo, vlevo, přímo nad tunelem postaveny chaty, velký kus louky oplocen i s novým mostem přes řeku. (Starý památný most dřevěný, krytý, byl už mimo oplocení a zřejmě si z něho rekreanti brali dřevo na táboráky.)

Polkla jsem naprázdno, protože mne cosi dusilo a utíkala jsem odtud. Až jsem se trochu uklidnila, odepsala jsem si v botanickém zápisníku opět jeden krásný kout našeho kraje.

H. Š.

HON NA LIŠKU

Stejně jako v loňském roce, tak i letos, byli tišnovští radioamatéři pověřeni ústředním výborem Svazarmu ČSSR uspořádat I. mistrovskou soutěž v Honu na lišku. Bude to první ze tří soutěží, které rozhodnou o letošních mistrech republiky v tomto sportu.

Soutěž se bude tentokrát konat v okolí rekreačního střediska TOS Kuřim na Havlově dne 15. května 1971 a bude jednou z akcí, kterými se tišnovští radioamatéři zapojí do oslav 50. výročí založení KSČ a 20. výročí vzniku Svazarmu. Dopoledne se uskuteční závod na krátkých vlnách a odpoledne v pásmu velmi krátkých vln. Vítězové obou závodů obdrží pohár věnovaný redakcí časopisu Amatérské rádio. Soutěže se zúčastní všichni naši nejlepší závodníci v Honu na lišku, včetně všech reprezentantů.

Zkušený organizační výbor, v jehož čele je předseda okresního výboru Svazarmu Brno-venkov Václav Lipovský, dává záruku, že soutěž bude, jak už je to u tišnovských radioamatérů tradicí, po všech stránkách vzorně připravena a závodníci i hosté budou plně spokojeni.

—ok—

ODBÍJENÁ V KVĚTNU

15. 5. 1971 B. T. — Slavoj Juliánov v 16 hod. v Tišnově.

22. 5. 1971 B. T. — Universita Olomouc B v 16 hod. v Tišnově.

23. 5. 1971 B. T. — Cihelny Sametišky v 10 hod. v Tišnově.

29. 5. 1971 VAAZ Brno — B. T. v 16 hod. v Brně.

30. 5. 1971 Tesla Brno — B. T. v 10 hod. v Brně.

HÁZENÁ V KVĚTNU

2. 5. 1971 Slov. Slavia Uh. Hradiště
muži v 10.15 hod.
dorost v 9.15 hod.

16. 5. 1971 ZKL Brno
muži v 10.15 hod.
Královopolská Brno
dorost v 9.15 hod.

30. 5. 1971 ZKL Brno
dorost v 10.00 hod.

Rada MěNV v Tišnově ve své schůzi 31. 3. 1971 vyslechla a podrobně projednala obšírnou zprávu o činnosti a hospodárné situaci TJ Baník Tišnov. Skutečnosti uváděné ve zprávě jsou tak závažné a dotýkají se až samotné podstaty tělovýchovné a sportovní činnosti v Tišnově, že požadujeme za žádoucí k ní obrátit pozornost a zájem naší veřejnosti.

ZPRÁVA O ČINNOSTI TJ BANÍK TIŠNOV

Na výroční schůzi TJ Baník Tišnov místopředseda s. Smažil František podal zprávu o činnosti za období r. 1969-1970. Ve zprávě bylo konstatováno, že výroční členská schůze se koná v roce 50. výročí založení KSČ. V tomto významném roce je stěžejním úkolem všech složek veřejného života zajistit neformální a konstruktivní práci ve všech směrech jejich činnosti. Z tohoto hlediska je nutno posuzovat minulou i budoucí činnost TJ. Politika nového vedení strany vytvořila předpoklad, abychom i v oblasti tělovýchovného hnutí pod vedením KSČ přešli k odstraňování nedostatků v naší minulé činnosti a přikročili k pozitivnímu řešení nahromaděných problémů, pokud jde o masový rozvoj tělovýchovy. Je nutné zabezpečit účinnost politicko-výchovné práce, kvalitu tělovýchovného procesu a vytvářet příznivé materiální a kádrové podmínky. Proto je nutné, aby nastávající směr naší práce se ubíral v duchu těchto zásad a zaměřil se na jejich uplatnění v řadách našich členů. Z tohoto pohledu vychází zpráva o činnosti naší TJ za uplynulé období. Tělesná výchova je významným úsekem společenského života v naší vlasti. Je potěšitelné, že málokterá země se může pochlubit tak bohatou tradicí dobrovolné práce, závislé na práci velkého množství ochotných a obětavých pracovníků bez nichž by nebylo možné ani v tak velké TJ pracovat a dále rozvíjet sportovní činnost. Přes všechny tyto kladné jevy i na naši TJ doléhá tíživý nedostatek nových dobrovolných pracovníků, přílišné starosti rázu finančního a v neposlední řadě i naprosto neutěšitelný stav našich tělovýchovných zařízení. V kritickém stavu je naše sokolovna, kde vzniká velké nebezpečí uzavření této jediné kulturně společenské budovy ve městě, a to z důvodů havarijního stavu elektrické instalace v celé budově.

Budova sokolovny potřebuje nutně generální opravu. I přesto, že za posledních pět let bylo **do opravy sokolovny vloženo téměř 750.000 Kčs** (úprava podlahy a šaten v tělocvičně, GO ústředního topení v celé budově, nová krytina střech na staré budově a nová střecha nad šatnami v tělocvičně), je tato částka malá s porovnáním celkové potřebné částky na odstranění závad v celé sokolovně. V současné době je nutno získati částku téměř půl milionu Kčs na GO elektroinstalace. Jestliže se nám nepodaří získati tuto finanční částku **bude naše sokolovna uzavřena a tím taky ohromena činnost jednotlivých oddílů i společensko-kulturní činnost v našem městě.**

Výbor Baníku Tišnov společně s MěstNV a Městským výborem KSČ vyvolal jednání s OV ČTO Brno-venkov o finančním zajištění provedení této opravy.

Dosud se však nepodařilo finanční prostředky zajistit. Správná je též připomínka OV ČTO Brno-venkov, že otázka oprav sokolovny **musí býti také záležitostí tišnovských závodů, NV, a to jak MěstNV, ale také ONV Brno-venkov JmKNV,** protože v budově sokolovny celoročně provozují školy tělesnou výchvu. Tím, že je hrazeno nájemné v roční částce asi 10.000 Kčs, nemůže tím odpadnout starost o udržování budovy. Kdyby vlastnily podobnou budovu, musely by ročně počítat s daleko vyšší částkou na její údržbu.

Souběžně s výše uvedenými problémy byl výbor TJ Baníku Tišnov postaven před úkol zajistit plynulou činnost a další rozvíjení sportovních oddílů. Celkově **čítá naše TJ 725 členů z toho 535 aktivních a řadí se mezi největší jednoty okresu Brno-venkov.** V současné době máme v činnosti tyto oddíly nebo odbory:

ODBOR SOKOL je naším největším odborem. Zajišťuje pravidelné cvičení mužů, žen, dorostu a žactva. Z celkového počtu 270 členů cvičilo průměrně: 11 mužů, 40 žen, 11 dorostenců, 28 dorostenek a 180 žáků. O činnost odboru se stará cvičitelský sbor, je však ustaven jen u ženských složek, u mužských složek se celý rok zápasilo s naprostým nedostatkem vedoucích. Je škoda, že odpadli „nadšenci tělovýchovy", kteří se přihlásili o práci v létech 1968-1969. Odbor má svůj výbor, který se stará o celkovou činnost odboru Sokola.

ODDÍL KOPANÉ. Tento oddíl čítá 80 členů a nesl pochopitelně největší finanční a organizační starosti. Oddíl má jako jediný sportovní oddílový výbor, který pracuje systematicky a pravidelně. Také při zajišťování různých akcí v sokolovně nesl největší kus práce. Během poslední doby dělá největší starost výboru oddílů kopané neutěšený stav hřiště na Ostrovci. Tento stav se podstatně zhoršil tím, že v jeho nejbližším okolí se provádí akce vodohospodářských prací a kanalizaci. Pokud jde o sportovní činnost má tento oddíl v mistrovských soutěžích muže, dorost a žáky. V současné době bojuje družstvo mužů o postup do I. A tř. V roce 1970 byl uspořádán na počest 25. výročí osvobození naší vlasti žákovský turnaj a Memoriál Františka Hanáka. Také jsme v tomto roce hostili sportovce z Rakouska a to SC Poysbrunn. I v letošním roce, kdy budeme oslavovat 50. výročí založení KSČ a oslavy 70 let trvání organizované kopané v ČSR, budeme pořádat různé sportovní akce. Oddíl se zaměřil na upevnění politicko-výchovné práce, zlepšení stavu hřiště tím, že každý člen odpracuje na těchto úpravách 10 brigádnických hodin.

ODDÍL HÁZENÉ má v soutěžích družstva mužů a dorostenců. V tomto oddíle přes veškerou snahu několika obětavých pracovníků se nepodařilo za několik posledních let, aby družstvo docilovalo výraznějších úspěchů. Je zarážející vzhledem k tomu, že se skládá družstvo mužů z mladých hráčů, kteří mají sice zájem o hru, ale přípravu nepovažují za důležitou. Významnější úspěch r. 1970 byla účast družstva mužů na turnaji ve Žďáře, kde se umístilo na 1. místě. U dorostu je situace obdobná, ztížená ještě nedostatkem dobrovolných pracovníků. Velkou bolestí je, že oddíl nemá v činnosti družstvo žáků, z něhož by bylo možno doplňovat jak družstvo dorostu, tak i později družstvo dospělých. Oddíl házené již započal s výstavbou nového hřiště u sokolovny, kde hodlá již v jarním období hrát. Oddíl si od toho slibuje zvýšení zájmu o házenou u diváků, hlavně u mládeže.

ODDÍL ODBÍJENÉ: Tento oddíl hraje v nejvyšší soutěži, tj. ve II. lize. Dále má oddíl v soutěži B mužstvo, družstvo dorostenců. Oddíl čítá 25 členů. V r. 1970 vyhrálo družstvo mužů oblastní přebor a pro r. 1971 postoupilo do II. ligy. B mužstvo hrálo v okresní soutěži. Nedostatkem tohoto družstva byla určitá nekázeň na tréncích a zápasech. Dobrou činnost vykazovala družstva mládeže. Významným sportovním úspěchem byla účast družstva mužů na turnaji Slovenského národního povstání ve Vyšných Hágách, kde ve velmi silné konkurenci se umístilo na 3. místě. Družstvo dorostenců ve spolupráci s ČTO Brno-venkov hostilo v Tišnově dorostence z NDR a na oplátku se zúčastnilo zájezdu do Lipska. Činnost oddílu byla ohodnocena OV ČTO, a to 3. místem v pořadí nejúspěšnějších družstev okr. Brno-venkov.

ODDÍL KOŠÍKOVÉ má v soutěži družstvo mužů, žen, dorostenců a žáků. V tomto oddíle se projevuje nejvíce nedostatek dobrovolných pracovníků, a nezlepší-li se tato situace, nebude v budoucnu možno počítati s rozšířením sportovní činnosti. Družstvo dorostenek, které hrálo nejvyšší soutěž, dorosteneckou ligu, muselo býti z této náročné soutěže odvoláno pro malou zkušenost tohoto mladého družstva a žařazeno do I. A tř. oblastního přeboru. Družstvo mužů zaznamenává v poslední době slabší výsledky, které byly zaviněny odchodem několika hráčů na vojenskou službu. Ostatní družstva si vedou celkem úspěšně. Je škoda, že finanční potíže nedovolují další rozšíření oddílu.

ODDÍL TENISU má v soutěži družstva dospělých, dorostu a žáků. Čítá celkem 25 členů. U tohoto oddílu je potěšitelné, že hlavně mládež má zájem o hru tenisu. Přeborníky sdružených okresů se stali Karel Seyfert ml. a Vašek Seyfert

v žácích. Posledně jmenovaný byl vyhodnocen v rámci okr. Brno-venkov na 7. místě v anketě o nejlepšího sportovce r. 1970. Příslušníci tenisového oddílu provedli úpravu ten. hřiště většinou brigádnicky.

ODDÍL STOLNÍHO TENISU v současné době má jen družstvo dospělých, ale v poslední době projevuje se i zájem o tento sport mezi mládeží a bude nutno v budoucnu podle finančních možností počítat i se založením dorosteneckého družstva. Oddíl si v r. 1970 vybojoval postup do oblastní soutěže I. tř. Mimo tuto činnost zúčastňoval se turnajů, na kterých dosahoval dobrých výsledků. Z oddílu byli někteří členové vybráni do okresní reprezentace.

ODBOR TURISTIKY čítá 43 členů, z toho 13 dorostenců. Počet žáků není zatím evidován a čítá asi 25 členů. Odbor turistiky rozvíjí zdárnou spolupráci se školami a Pionýrskou organizací. Od. tur. se zúčastňoval různých akcí, které vyvrcholily jarním srazem na Květnici a v letním období tábořením mládeže na Piknusku, na Skaláku a zájezdy dospělých do Tater a zahraničí. Nejúspěšnější je dorostenec Luboš Kostelecký, který se umístil na 10. místě v anketě o nejlepšího sportovce okr. Brno-venkov. Pro zajištění další činnosti byli vyškoleni 2 noví turističtí vedoucí.

ODBOR HOSPODYŇSKÝ A RESTAURAČNÍ je velmi důležitý pro zajištění činnosti sportovních oddílů. Hospodyňský odbor zajišťuje svými dobrovolnými členkami provoz kuchyně a bufetu při všech akcích pořádaných naší TJ a mnohdy i na akcích pořádaných jinými organizacemi. Jedná se o práci namáhavou a tím více si vážíme této práce, protože ji vykonávají již starší členky TJ, a je škoda, že z řad mladších se dosud nenašly ochotné pomocnice. Taktéž odbor restaurační zajišťuje svou dobrou prací velkou část finančních prostředků na krytí sportovní činnosti jednotlivých oddílů a odborů. Je nutné, aby si členové těchto oddílů a odborů uvědomili, že bez práce těchto členů by nebylo možné zajišťovat vlastní sportovní činnost.

TANEČNÍ ORCHESTR TOKS: V tomto případě se nejedná o žádný sportovní oddíl, ale soubor tanečního orchestru, kterého je TJ zřizovatelem a který svou činností pomáhá zvládnout z části finanční situaci. Tento orchestr kromě 31 vystoupení za úplatu hrál také brigádnicky na některých akcích pořádaných TJ, a to: dětská besídka, májová veselice a uspořádal samostatné vystoupení „druhé kolo tišnovských zpěváků a zpěvaček". Na přehlídce nejlepších tanečních orchestrů v Břeclavi se orchestr umístil na druhém místě a zpěvačka Květa Smrkalová získala první cenu zpěváků a zpěvaček. Umělecká kvalita souboru zaznamenává vzrůstající tendenci a soubor se dovede zaměřit a usměrnit tak, aby svou hudnou pobavil posluchače všech generací.

Vlastní činnost výboru TJ byla v poslední době pružnější a pohotovější proto, že v něm byly zastoupeny až na malé výjimky všechny oddíly a odbory. V podzimní sezóně roku 1970 byl dán do klidu hokejový oddíl, a to pro naprostý nezájem z řad hráčů, ale nenašli se ani funkcionáři, kteří by tento oddíl s bohatou sportovní tradicí vedli. Přesto, že tento oddíl vyžadoval na TJ pro svou náročnou činnost velké finanční oběti, nebyl výbor TJ spokojne tímto řešením. Na podzim roku 1970 požádal předseda TJ s. Bohumil Kabeš o zproštění funkce předsedy TJ a tuto funkci zastával místopředseda s. František Smažil.

Podle názoru výboru je v budoucnu nutno se zabývat v oddílech více otázkou kázně, disciplíny a sportovní morálky. Každý sportovec vykonává svou činnost naprosto dobrovolně a je třeba, aby z tohoto základního stanoviska se nad svojí činností zamýšlel. Každý si musí uvědomit, že TJ bude od něho požadovat něco víc než sportovní výkony, ale že je také potřeba zapojit se do brigádnické práce na zlepšení stavů hřišť a tělovýchovného zařízení. Dále výbor TJ konstatuje, že jak ve výboru TJ je nedostatečně prováděna politicko-výchovná práce, tak se toto projevuje i v jednotlivých oddílech a odborech. Proto bude nutné tuto práci zlepšit. S tímto souvisí další otázka, kterou charakterizujeme jako

hospodárnost a slušné zacházení se svěřeným inventářem a zařízením. Velmi často se hovoří o dalším rozšiřování sportovních oddílů. Není pochyb o tom, že bychom rádi, aby bylo v činnosti a pokud možno v nejvyšších soutěžích co nejvíce oddílů. Zároveň však musí být zvážena skutečnost, že činnost všech oddílů a družstev musíme podřídit finančním podmínkám. Vážnou otázkou je prohlubování kvalifikace kádrů všeho druhu. Výbor TJ je toho názoru, že tato činnost by měla býti plánovitá a každý oddíl by měl míti přehled o tom, koho a kdy vyslat na školení a za jakým účelem. Naše činnost je bohatá a mnohotvárná. Máme v ní mnohé nedostatky, ale také četné pěkné výsledky, které nás společně zavazují, abychom dále svoji práci zpřesňovali a stále ji zlepšovali.

Na závěr výbor TJ Baník Tišnov děkuje za podporu tišnovským závodům, které podle svých možností přispívaly na zvládnutí finančních potíží, MěNV Tišnov a všem divákům, kteří podporovali boj našich družstev v jejich zápasech. Výbor TJ doufá, že tato podpora bude i v létech budoucích.

Aby sportovní oddíly mohly úspěšně plnit své poslání a vychovávat zdatnou mládež pro naši socialistickou společnost, potřebují materiální zajištění, finanční prostředky; nejsou to částky malé, jak o tom svědčí dále uvedené údaje o ztrátách jednotlivých oddílů (výdaje po odečtení vlastních příjmů ze sportovní činnosti, tj. vstupného na jednotlivé zápasy): v turistice 2.228 Kčs, v kopané 33.628 Kčs, v hokeji (část sezóny) 1.127, v házené 9.609 Kčs, v odbíjené 11.058, v košíkové 10.856, v tenisu 2.685 Kčs, ve stolním tenisu 1.992 Kčs a v základní tělesné výchově 953 Kčs. Celková ztráta je 74.190 Kčs.

Zdá se neuvěřitelné, že sportovní činnost těchto několik aoddílů si vyžaduje takových nákladů. Pro informovanost našich přátel uvádíme, za co byly tyto prostředky vynaloženy:

Cestovné a dopravné: 55.307 Kčs, rozhodčí při zápasceh 8.117 Kčs, propagace 1.530 Kčs, pomůcky, míče, dresy, sítě, kopačky 26.665 Kčs, drobná údržba zařízení 11.388 Kčs, poštovné 2.509 Kčs, ostatní výdaje – voda, elektřina 6.626 Kčs.

V nákladech základní tělesné výchovy nejsou uvedeny náklady spojené s provozováním tělocviku v sokolovně a tyto nejsou opravdu zanedbatelné. Běžný provoz v sokolovně si vyžádal těchto nákladů:

Drobná údržba sokolovny 10.464 Kčs, poštovné a telefon 3.411 Kčs, mzdy zaměstnanců 21.912 Kčs, opravy většího rozsahu 48.826 Kčs, elektrická energie 18.430 Kčs, otop 22.308 Kčs, národní pojištění, pojištění majetkové a odpovědnostní, vodné apod. 6.098 Kčs.

Abychom mohli tyto finanční povinnosti plnit, organizovali jsme v sokolovně různé taneční zábavy, odpolední čaje, kulturní akce, pronajímali jsme sokolovnu tišnovským závodům a organizacím k pořádání jejich vlastních akcí. Prostředky takto získané však přesto nestačily k pokrytí našich potřeb, proto jsme se obraceli na naše závody a ZV ROH, MěNV, OV ČTO; z jejich kulturních fondů i jiných zdrojů jsme získali 111.797 Kčs.

Využíváme této příležitosti, abychom našim příznivcům poděkovali za jejich morální pomoc, kterou nám věnovali jako diváci na našich sportovních utkáních i za pomoc finanční v podobě vstupného a v neposlední řadě všem našim závodům za finanční podporu.

Výbor TJ Baník věří, že vaše přízeň nás bude provázet také v tomto roce. Bohužel je smutnou skutečností zastavení veškeré činnosti v sokolovně počínaje dnem 1. dubna 1971 pro havarijní stav elektrické instalace a pro nemožnost získat potřebné finanční prostředky.

Výbor TJ Baník však přesto sátle věří, že společným úsilím se podaří prostředky najít a tím zachovat sokolovnu i celou sportovní činnost v Tišnově.

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

Měsíc · k v ě t e n v SZK ROH Tišnov

K 50. výročí KSČ – výstava fotografií
PO STOPÁCH DĚJIN KSČ
7. 5. – 14. 5. v kulturní místnosti brněnských papíren v Tišnově II
17. – 22. května 1971 v sále SZK ROH Tišnov

1. 5. sobota ve 20 hod. Sál SZK
Májový taneční večer
pro mladé **(Diskotéka)**

Čtvrtek 13. května v 18 hod. Sál SZK ROH
KONCEPCE ZAHRANIČNÍ POLITIKY ZEMÍ SOCIAL. TÁBORA
přednáška z cyklu k 50. výročí KSČ.

Sobota 15. května ve 20 hod. Sál SZK
Svaz českých rybářů
Společenský večer s tancem

Neděle 16. května v 15 hod. Sál SZK
SLAVNOSTNÍ AKADEMIE GYMNASIA V TIŠNOVĚ
k 50. výročí KSČ.

Středa 26. května v 19 hod. Sál SZK ROH
LA zahrádkářů
pravidelná beseda s přednáškou
HOUBY – nositelé života a smrti

Čtvrtek 20. května v 18.30 hod. Sál SZK ROH
ZAHRANIČNÍ POLITICKÁ KONCEPCE SOUDOBÉHO IMPERIALISMU
přednáška z cyklu k 50. výročí KSČ.

Pondělí až pátek – jazykové kursy
Pondělí – kurs šití
Úterý až pátek – hudební výchova
Pátek – kurs pletení

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, K. Fic, J. Hájek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava Mir. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: Městí V Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 842-71. 456.12-1971/Sm 34

KINO PANORAMA

1. so, 2. ne – 17.30 a ve 20 hod.
DAVNÉ LÉTO
Maďarsko-švédská barevná koprodukční hudební veselohra.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

3. po – 17.30 a ve 20 hod.
● **SVĚTÁCI** (širokoúhlý)
Český film. Skoro hudební komedie o neztracené iluzi. Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

4. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **VRAŽDA ING. ČERTA**
Český barevný film. Lepší sněžný muž, nežli žádný muž.

6. čt – 17.30 a ve 20 hod.
KAPITÁN KORDA
Český barevný film o chlapci, který měl dvě maminky a dva táty.

8. so, 9. ne – 17.30 hod.
● **ZLOČIN A TREST I. a II. díl** (širokoúhlý)
Sovětský film podle románu Fedora Dostojevského s Igorem Taratorkinem a Innokentijem Smoktunovským v hlavních rolích. Mluveno česky.
Vstupné 8, 10, 12 Kčs.

10. po – 17.30 a ve 20 hod.
SENZAČNÍ PRÁZDNINY (širokoúhlý)
Louis de Funes v hlavní roli francouzské barevné filmové komedie. Česká verze. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

11. út – 17.30 a ve 20 hod.
OKNA DO NEZNÁMA
Maďarská filmová science-fiction. Probuzení do světa bez lidí.

13. čt – 17.30 a ve 20 hod.
● **OČAROVANÁ LÁSKA** (širokoúhlý)
Španělský barevný film. Příběh dvou mladých lidí.

15. so, 16. ne, 17. po, 18. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **SVATBY PANA VOKA** (širokoúhlý)
Česká barevná veselohra o kratochvilném životě posledního Rožmberka.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

20. čt – 17.30 a ve 20 hod.
DÁMA Z JANOVA
Filmový detektivní příběh NDR. Mluveno česky. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

22. so, 23. ne, 24. po, 25. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **BROUK V HLAVĚ** (širokoúhlý)
Komedie z Paříže roku 1900, aneb co se může stát, když si žena vezme brouka do hlavy. Mluveno česky.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

27. čt – 17.30 a ve 20 hod.
DOCELA MALÁ POVÍDKA (širokoúhlý)
Marina Vladyová v sovětském barevném filmu o A. P. Čechovi.
29. so, 30. ne – 17.30 a ve 20 hod.,

31. po – 17.30 hod.
● **ŽÍT A UMŘÍT**
Yves Montand ve francouzském filmu režiséra Clauda Lelouche.
Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

Dětská představení:

1. so – 9.30 hod.
VSTANOU NOVÍ BOJOVNÍCI
Český film podle románu A. Zápotockého. Jednotné vstupné 1 Kčs.

2. ne – 9.30 hod.
DĚTI KAPITÁNA GRANTA
Sovětský film. Česká verze.

16. ne – 9.30 hod.
POKLAD NA STŘÍBRNÉM JEZEŘE
Západoněmecký barevný širokoúhlý film. Česká verze. Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

30. ne – 9.30 hod.
SMUTNÝ LORD
Slovenský film.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj
Naše
TIŠNOVSKO
Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs
ČERVEN 1971

OHLASY 50. VÝROČÍ VZNIKU KSČ

Máme za sebou květen s řadou pro náš stát a pro náš lid významných výročí, pro která byl dokonce symbolicky nazván „československý máj 1971", a vstupujeme do střízlivějšího údobí úsilovného budování a dovršení konzolidace na všech úsecích našeho života. Ohlasu padesátého výročí založení KSČ stejně jako ohlasu ostatních vzpomínaných výročí i samého XIV. sjezdu KSČ se nedostalo výrazu jen nadšenými oslavami, ale zejména ve zvýšeném úsilí našich občanů plnit opatření strany a vlády ke konzolidaci politického i hospodářského života, přispět k odstranění pozůstatků chyb způsobených pravicovým oportunismem v letech 1968 a 1969.

Pro naše město byly tyto naléhavé úkoly konkrétně vytýčeny již v programovém prohlášení předsedy MěstNV s. F. Cvrkala při jeho nástupu do funkce: aktivně řešit bytovou výstavbu, zlepšit zásobování a služby obyvatelstvu, pamatovat i na školství, kulturu, zdravotnictví, tělovýchovu a péči o starší občany. Realisticky si však uvědomujeme, že splnění těchto úkolů bude záviset na angažovanosti a pracovním úsilí všech našich občanů.

Stejnou řečí ostatně hovoří i závěry přijaté XIV. sjezdem KSČ, pro příští období hlavní ukazatel správného směru našeho budovatelského úsilí.

–lš–

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našemo města, kteří se v červnu dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Amálii Srajerové, Tišnov, Ant. Dvořáka 343. Dožívá se 1. 6. 86 roků.

Františce Buršové, Tišnov II, Komenského 1099. Dožívá se 8. 6. 81 roků.

Františce Havlíčkové, Tišnov II, Palackého 1289. Dožívá se 8. 6. 81 roků.

Filoméně Musilové, Tišnov, Kukýrna 44. Dožívá se 9. 6. 88 roků.

Aloisii Šikolové, Tišnov II, Komenského 1057. Dožívá se 13. 6. 82 roků.

Aloisii Veškrnové, Tišnov, Družstevní 556. Dožívá se 19. 6. 86 roků.

Magdě Jarošové, Tišnov, Alšova 691. Dožívá se 19. 6. 82 roků.

Svatoslavě Lisické, Tišnov, Janáčkova 336. Dožívá se 22. 6. 85 roků.

Marii Vrbasové, Tišnov, Klášterská 359. Dožívá se 25. 6. 86 roků.

Marii Dutchkeové, Tišnov II, Riegrova 1001. Dožívá se 27. 6. 89 roků.

Žofii Pánkové, Tišnov, Trnec 648. Dožívá se 27. 6. 85 roků.

Marii Musilové, Tišnov, Jungmannova 754. Dožívá se 28. 6. 81 roků.

Cenná barokní polychr. dřevěná plastika sv. Floriána z 18. stol. (viz článek uvnitř čísla) v Podhorácké muzeu, před kterou pohotový reportérův objektiv zachytil francouzskou účastnici návštěvy pražského diplomatického sboru v Porta coeli. Plastika stávala původně v domě „Na Pernštejně" v Tišnově. Věřilo se, že oblíbený světec „skrze svoji sochu chrání domy před ohněm". Historie však dokazuje, že sama víra byla obyčejně málo platná – Foto na titulní straně.

Slovo máte vy

Vážená redakce!

Mám před sebou dubnový výtisk Našeho Tišnovska, který jsem si se zájmem přečetl. Zasluhuje si opravdu pochvalu, neboť výtisk od výtisku má stále větší úroveň, zejména po stránce obsahové. Myslím si, že pro nás mladší, narozené po 2. světové válce, mohou být pro poučení a poznání dob minulých důležité články – jako např. 50 let KSČ – vyprávění s. Vykypěla, které je podáno prostě, srozumitelně a přesvědčivě. Dále Za tkalcema do Lomnice, Kandidát Hybeš zvolen aj.... Přeji všem členům redakce, aby jejich práce na časopisu byla stále tak dobrá a aby se jim dařila.

Jaroslav Bušina, Tišnov II

Rádi uveřejňujeme tato milá slova z dopisu našeho čtenáře.

PÍŠÍ O NÁS

Vlastivědný věstník moravský v 1. čísle XXII. ročníku (1971) přinesl recenzi J. M. Weimanna o prvním ročníku zpravodaje Naše Tišnovsko. Přetiskujeme z této zprávy některé úryvky, abychom čtenáře našeho zpravodaje seznámili i s ohlasy, které vyvolalo Naše Tišnovsko dále než v Tišnově.

Autor recenze se obsáhleji rozepisuje o náplni měsíčníku, zabývá se podrobněji obsahem rubriky „Náš medailónek" a konstatuje, že medailónky jsou **„často širšího významu, než jen pro Tišnov"**. Z článků, které jsou věnovány historii města uvádí jmenovitě články Jana Hájka „Staré rody tišnovské" a Karla Fice „Původ jména Tišnov". Zvláště oceňuje vtip, jímž jsou Janem Hájkem podány kapitolky z dávné i nedávné historie Tišnova a drobné záznamy „Stalo se před sto lety".

Dále píše: **„Vedle pravidelných medailónků a Malých kapitol z historie Tišnovska najdeme ve zpravodaji např. i odborné články botanické, pro každý měsíc zajímavě vybranou vycházku do tišnovského okolí (redakci v tomto případě je nutno pochválit, že k „Tišnovsku" čítá i ony části krásného okolí města, jež v současném administrativním rozdělení patří jednak okresu Žďár n. Sáz. (Posvratčí proti produ řeky, či údolí říčky Loučky), nebo okolí Lomnice u Tišnova, jež dnes okresem patří do Blanska . . . Každé číslo je doplněno fotografiemi a kresbami (na obálce symbolické znaky města i s městským znakem a pokaždé jiná fotografie, jejichž častým autorem je Vlad. Bílý). Redakční rada „Našeho Tišnovska" při MěNV v Tišnově, s odpověd. redaktorem dr. L. Štejgerlem, začala skromně, ale vede si dobře a svým zpravodajem vskutku obohatila řady krajových periodik, která svým obsahem stávají se nejen milou upomínkou občanům měst a krajů, ale i odborným obohacením v nejrůznějších kulturních odvětvích".**

Slova ocenění stávají se redakci nejlepší odměnou. Potěší i zájem o náš zpravodaj, který projevily v poslední době i některé vědecké instituce.

(i)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

A léta běží, váženi . . .

Nechce se nám věřit, že dlouholetý pracovník Okres. průmysl. podniku

Antonín KOPŘIVA,

oslaví 6. června t. r. již své šedesátiny. My, pracovníci podniku, mu děkujeme především za jeho práci, kterou po plných 17 let v podniku vykonával a stále vykonává, za jeho přátelský, kamarádský a přitom odpovědný přístup ke všem spolupracovníkům a přejeme mu při této příležitosti do mnoha dalších let plné zdraví s přesvědčením, že ještě dlouhá léta bude pomáhat všude tam, kde toho bude potřeba. Vždyť Antonín to při svém postoji k naší společnosti jistě ani jinak nedokáže.

Z ČINNOSTI REDAKCE

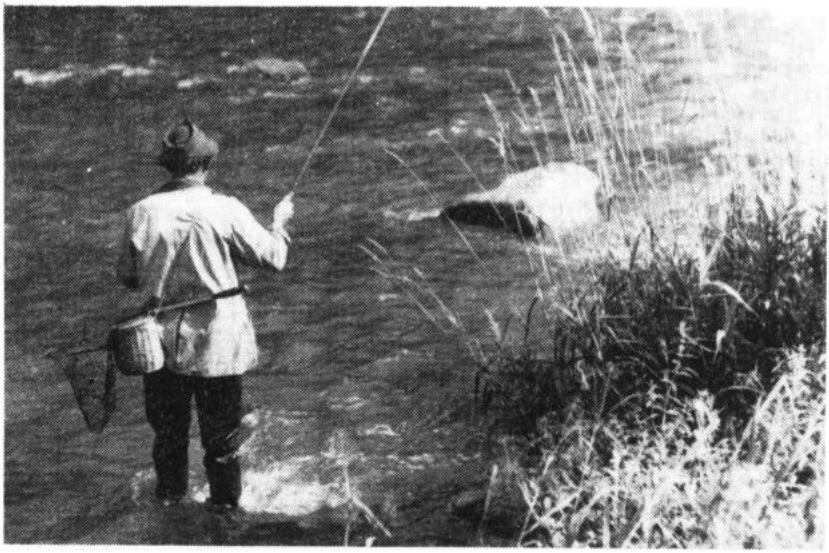
Redakce Našeho Tišnovska se ve své činnosti neomezuje jen na práci související s přípravami jednotlivých čísel svého časopisu. Někteří její členové přispívají i do listů, které svým dosahem slouží větší oblasti než je možno zasáhnout naším zpravodajem. Svými příspěvky usilují jednak informavot o dění v našem městě, o jeho problémech a starostech, jednak chtějí propagovat naše město, jeho bohatou historii i krásu tišnovského okolí.

Pravidelně je seznamvána veřejnost okresu Brno-venkov drobnými články a zprávami V. Borka s novinkami z Tišnova v týdeníku OV KSČ a rady ONV Brno-venkov Směr. (V poslední době např. článek Znovu do ligy apod.) Získat pomoc v řešení složitého případu tišnovské sokolovny i u vyšších orgánů státní správy se snaží článek M. Pavlíka ve Směru 16. 4. 1971.

Také letošní jubileum KSČ se odrazilo v práci redakce nejen na stránkách Našeho Tišonvska. Pavlíkův obsáhlý článek Památce Josefa Lieberzeita v Rovnosti 9. 2. 1971 tvořil důstojný rámec slavnostnímu uctění Lieberzeitovy památky položením kytice rudých květů k jeho bustě na předklášterské škole zástupci redakce Rovnosti v čele se šéfredaktorem s. Vlastimilem Křížem. O otevření výstavy Podhoráckého muzea „O vývoji dělnického hnutí na Tišnovsku" píše J. Hájek ve Směru. Jeho článek podrobně seznamuje s historií dělnického hnutí v tišnovském okrese od jeho počátku až po vítězství pracujících.

Zajímavá vzpomínka s. Vykypěla na zrod strany v Tišnově, která vyšla v našem zpravodaji, byla přetištěna Brněnským večerníkem ve dvou pokračováních 17. a 18. 3. 1971.

V posledním období se o pozoruhodnostech Tišnovska objevilo několik zpráv i v Lidové demkracii. Stalo se tak i nemalým dílem za přispění pracovníků našeho muzea dr. A. Christové a J. Hájka, člena naší redakce, kteří podali redaktorům LD řadu informací jak o klášteru Porta coeli, tak i o Veveří, o nichž přinesly zmíněné noviny obsáhlé reportáže. (i)

NÁŠ MEDAILÓNEK

Galerii osobností, s jejichž jmény a prací je nerozlučně spojeno založení i rozvoj komunistické strany a celého hnutí na Tišnovsku, doplňujeme jménem ženy, která tomuto hnutí byla pevnou oporou.

GUSTA ZDRAŽILOVÁ – BLAŽKOVÁ (1887–1953) pocházela z početné dělnické rodiny Ptáčkovy, která se na přelomu století přistěhovala do velkostatku v Překlášteří. Jako dítě deputátníka v té době jistě neměla dětství a mládí růžové, a snad právě to bylo příčinou, že později vždy stála v první řadě všude, kde se bojovalo za dělnická proletářská práva. Již za generální stávky v r. 1920 vystoupila – sama textilní dělnice – vystoupila neohroženě v zájmu dělnictva, a když pak došlo k roztržce v sociální demokracii, bez váhání se postavila do řad revolučního dělnictva na stranu internacionály. Vstup do první organizace komunistické strany na tišnovském okrese při jejím založení v r. 1921 byl pro ni logickou samozřejmostí; byla první ženou v okrese, která zasedala v obecním zastupitelstvu v Tišnově. Měla na starosti „chudinské", tj. sociální záležitosti.

Účast na všem, co strana v Tišnově podnikala, byla pro Gustu Zdražilovou životní potřebou; v r. 1919 byla u zrodu prvního „konsumu" v Tišnově, byla činná v proletářské tělovýchově, pomáhala mladým najít cestu k proletářskému umění a kultuře.

Po osvobození v r. 1945 však jí už zhoršená choroba nedovolila v činorodé práci pokračovat.

–lš–

Léto, slunce a voda ... tyto pojmy patří nerozlučně k sobě. A rybáři to, myslím, vědí nejlíp. Potvrzuje to i snímek Vladimíra Bílého, nazvaný muškaření na Svratce, který máte před očima. Na řece Svratce, v úseku od soutoku s Loučkou po slav (tam kde můžete ulovit kapra tlouště, parmu či perlína nebo pstruha i lipana) se ozýval v sobotu 15. května opět „Petrův zdar" při tradičních rábářských závodech.

Závodilo se na jeden prut na plavanou i na dva pruty na položenou. V první etapě museli závodníci vytrvat na vylosovaných místech. Ve druhé etapě byla volná volba stanoviště, po nadhození však museli závodníci setrvat na tomto stanovišti až do konce závodu. Zaseknutou rybu musel každý závodník zdolat sám – bez cizí pomoci, jinak by to znamenalo diskvalifikaci. (vb)

MALÉ KAPITOLY
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

JAN HAJEK:

POŽÁRNÍ ŘÁD PRO MĚSTO TIŠNOV

Při příležitosti vzpomenutého 95. výročí založení požárního sboru v Tišnově vraťme se hlouběji do dějin a přečtěme si ze starých, myšinou čpících register vše, co tomuto založení předcházelo.

Město Tišnov bylo od nepaměti sužováno požáry. V pamětní knize panství tišnovského se dočítáme, že mimo menší, každoroční požáry vypukl dne 27. února r. 1668 veliký požár, při němž na 70 domů v prach a popel padlo, kostel s věží a hodinami, fara s archivem a vešekrým zařízením, škola, rathous, Panský dům a dvůr Humpolecký.

Roku 1704, dne 12. října, z neopatrnosti souseda Marečka poblíž rathauzu vypukl oheň a shořelo 43 domů a rathous s archivem.

Také roku 1707 dne 8. června opět shořelo město Tišnov. Oheň vyšel z verštatu mydláře Martina Rytíře, z jehož neopatrnosti 41 domů popelem lehlo, rathaus, šerhovina (drábovna), škola, fara a kostel.

K zamezení škod způsobovaných těmito neustále se opakujícími požáry, vydávaly vrchnostenské úřady různá nařízení o bezpečnostních protipožárních opatřeních. Takový protipožární řád vydala pro město Tišnov v 18. stol., abatyše kláštera tišnovského, Benigna z Deblína.

„Poněvadž z nevyzpytatelného tajemství a dopuštění Božího aneb snad více zkrze neopatrnost obyvatelův v mém městě Tišnově velmi časté pokušení a poděšení lidu se stává, což Bůh svrchovaný ráčiž budoucně zkrze mocné zásluhy a přímluvu svatého svého mučedníka Floriána odvrátiti a zachrániti, kdyby pak někdy nenadálé takové neštěstí ohně vzniknouti mělo, toto nařízení a pravidlo mým věrným poddaným obyvatelům tišnovským, jímž by se říditi mohli a směli, tímto mocí vrchnostenskou ustanovuji a nařizuji, jak následuje.

Totiž: Předně ihned po vyhlášení tohoto mého vrchnostenského nařízení jeden každý soused v městě mém Tišnově žebřík podle možnosti své, kteryžto ustavičně v příbytku svém v místě příhodném uschovati má, zaopatřil.

Za druhé: cechové města téhož, aby koše kožené k dodávání vody zjednali, jak následuje, totiž: řeznický cech 2 koše, ševcovský 2 koše, krejčovský 2 koše, kočářský 2 koše, punčochářský 1 koš, mydláři, pekaři a

kožešníci, soukeníci, hrnčíři, kloboučníci, knihaři, zedníci a barvíři také jeden koš.

Nápodobně primátor s úřadem jemu přidaným ihned se vynasnaží komíny i podlahy chatrné v příbytcích sousedských prohlédnouti a takové bez odkladu aby napraveny byly, nařídíti, což vše ve dvou měsících pořád sběhlých pro uvarování pokuty 5 zlatých chrámu Páně a šestinedělního dělání v železích skutkem vykonáno a zaopatřeno býti má, o čemž mně zpráva dokonalá od úřadu dá. Včas potřeby budou ale předně primátoři a ouřadové hleděti, hned napřed dáti se najíti a lidi k opravdovému bránění napomínati a hrůzou dohánětí dle následujícího pořádku:

Řeznický cech se nařizuje k hákům, mezulánský cech k žebříkům, kteréžto lid s háky a žebříky rychtářové říditi budou povinni. Krejčovský cech a punčochářský ke košům a putýnkám, kovářský a ševcovský k stříkačkám s putýnkami vodu donášeti; tesaři, mydláři, kožišníci a jiní řemeslníci, též nádeníci mají se najíti se sekyrkami. – A tak jeden každý bude povinen podle možností a nejvyšší pilnosti opravdově brániti a primátor s úřadem bude povinen lidi napomínati a říditi. Což všechno tak, jak doloženo, aby se vskutku konalo, jest má vrchnostenská vůle a to sice pod uvarováním nemilosti mé vrchnostenské a přísného příkladného trestání přestupníkův.

V klášteře mém Brány nebeské nad Tišnovem 1. března 1725.

Požáry však i přes toto nařízení řádily dále. Roku 1822, dne 8. června kolem 10. hodiny dopolední, vypukl pod farou z neopatrnosti Andrease Vašince strašný požár, který šířený prudkou vichřicí se tak rozšířil, že kloboučník Vašinec, fara s veškerým nábytkem, hospodářskými staveními, vozy a kočáry, kostel a kostnice úplně vyhořely. Umíráček s věže spadl a tak zvaný „wandrungsglocke" úplně se roztavil. Všechny domy, které vedle kostela stály, změnily se v popel.

SPELEOLOGOVÉ NA KVĚTNICI

Členové speleologické sekce Domu kultury Královopolské strojírny provádějí již po několik let kondiční cvičení – sestupy do nitra hory Květnice. Jejich působištěm je 77,5 metrů hluboká propast nacházející se ve staré barytové štole, 168 metrů vysoko nad potokem Besénkem, severozápadně od kóty 470.

Květnická propast má několik sestupných částí. V hloubce 47 m pod povrchem nastává nejobtížnější část propasti, která je tvořena výraznou tektonickou poruchou. Právě tento úsek vyžaduje při výstupu nejvíce času a opatrnosti a byl kdysi příčinou nesprávných určení hloubky, která byla povětšinou odhadována.

I když propast není tak hluboká, jak se předpokládalo, stále patří k nejhlubším podzemním propastem na Moravě. Lezecky je velmi náročná, hlavně na své spodní části, kde končí v úzké štěrbině se zapříčenými blavany a ssutí.

V květnické propasti utužují se speleologové pro náročné sestupy do nitra největší slovenské propasti Barazdaláše. V těchto místech vyzkoušeli „Královopoláci" také metody radiotestu, kdy pomocí vysílaček zjišťovali tektonickou stavbu květnické propasti. Poprvé do ní sestoupili již v roce 1958, zmapovali ji a uvedli na správnou míru všechny nepřesnosti, které o její existenci a stavbě kolovaly.

Přejeme „Královopolákům" v jejich těžkých a nebezpečných výzkumech mnoho zdaru a úspěchů.

Jan Hájek

OKÉNKO MěstNV V TIŠNOVĚ

V zájmu dosažení širších a hlubších kontaktů mezi občany, společenskými organizacemi sdruženými v NF a MěstNV a pro pohotovější a plynulejší řešení všech aktuálních problémů ve městě bylo na plenárním zasedání městského národního výboru v Tišnově 28. 1. t. r. provedeno podle ústavního zákona č. 117/69 Sb. doplnění počtu poslanců MěstNV na místa těch, kteří resignovali nebo nemohou dále vykonávat svou funkci. Současně bylo v zájmu politického upevnění orgánu rady MěstNV podle zákona č. 69/67 Sb. o národních výborech na návrh příslušných orgánů NF odvoláno pět dosavadních členů rady z této funkce (zůstávají však dále poslanci MěstNV) a na jejich místa zvoleno pět členů nových: Rupert Harák, Boh. Jež, Jiří Klátil, ing. Vlast. Sendler, ing. Vojmír Vychodil.

Rada MěstNV v Tišnově tedy pracuje ve složení: Fr. Cvrkal, předseda; ing. Jar. Slavíček, náměstek předsedy; Rost. Dozbaba, tajemník; Jos. Divín, předseda komise pro veř. pořádek; Habartová Anna, předs. komise sociálně zdravotní; Harák Rupert; Jež Boh., předseda komise pro obchod; Klátil Jiří, předseda komise míst. hospodářství; Máca Pavel; ing. Sendler Vlastimil, předs. komise finanční a plánovací; dr. Štejgerle Lad., předs. komise kulturně školské; ing. Vychodil Vojmír, předs. komise pro výstavbu; Zajíc Viktor, předs. komise bytové. Rada MěstNV v Tišnově se schází pravidelně jednou za 14 dní, ve středu v 16.30 hod. a pracuje podle předem vypracovaného a schváleného plánu práce na pololetí.

Do funkce předsedy místní komise lidové kontroly byl dne 21. 4. právoplatně zvolen poslanec MěstNV Lad. Špaček.

Změny v aparátě městského národního výboru jsou řešeny postupně. Zatím odešla z odboru pro výstavbu techn. R. Rozbořilová a vedením odboru správního byla pověřena ing. V. Matonohová.

Malá slavnost se konala na plenárním zasedání MěstNV 21. 4. t. r. Poslanec ONV V. Misař předal předsedovi MěstNV v Tišnově z pověření rady ONV Brno-venkov čestné uznání III. stupně, s nímž je spojena odměna ve výši 30.000 Kčs, za výsledky dosažené v soutěži národních výborů v r. 1970 ve zvelebování obcí a měst. Předseda s. F. Cvrkal v odpovědi poděkoval okresnímu nár. výboru za udělení uznání a všem poslancům a občanům, kteří se na dosažení úspěchu v soutěži podíleli. Vyslovil při tom naději, že i v letošním roce nebude spolupráce a pomoc všech občanů v soutěži, která pokračuje na výzvu nár. výboru v Oslavanech, menší a že i letos všechny přijaté závazky čestně splníme.

Do soutěže národních výborů pro letošní rok se přihlásil MěstNV v Tišnově opět s řadou významných akcí ke zvelebení města (dokončení letního kina, příprava staveniště pro mateřskou školu u Humpolky, další zlepšování úpravy veřejných prostranství, komunikací, chodníků, osvětlení atd.). Závody, školy, společenské organizace přihlásily zatím závazky odpracovat na počest 50. výročí KSČ a XIV. sjezdu KSČ 40.151 hodin, od občanů byo shromážděno zatím závazků v počtu 21.165 brigád. hodin. V přihlašování závazků se dále pokračuje a již se také začalo s jejich organizovaným plněním: 8. 5. t. r. na výstavbě letního kina pod Klucaninou.

Potěšitelný pokles počtu přestupků, kterých se dopustili občané našeho města byl zaznamenán za rok 1970 oproti roku 1969. V r. 1969 se dopustili občané našeho města 30 přestupků a na pokutách zaplatili 2.350 Kčs, v r. 1970 klesl počet přestupků jen na 22.

–Iš–

Když bylo před dvanácti lety ustaveno Stavební družstvo občanů v Tišnově, nebyly k tomu právě příznivé podmínky ani dostatek pochopení. Družstvo se však během času dokázalo s těžkostmi vyrovnat a postupně se rozrůstalo. Dnes je tu 18 obytných družstevních domů, ve kterých bydlí 256 členů. SBD v Tišnově má celkem 579 členů.

V poslední etapě výstavby bylo odevzdáno členům SBD celkem 120 bytovek na sídlišti pod Humpolkou, letos bude postaveno pod Klucaninou 96 bytů, z toho polovina je již obydlena. V červenci 1971 začne výstavba dalších 36 bytových jednotek pod Klucaninou.

V roce 1972 se má zahájit výstavba bytů v prostoru pod Květnicí. Díky SBD bude dokončením tohoto sídliště v podstatě vyřešen bytový problém v Tišnově.

Výstavba družstevních bytů v Tišnově je prováděna dodavatelsky, to však zdaleka neznamená, že členové dostávají byt „na klíč". Například v r. 1969 odpracovali družstevníci na požádání Pozemních staveb 2.370 hod. a v r. 1970 celkem 3.466 hod. Šlo o ty nejtěžší fyzické práce, jako čistění rýh pro základy, navážení betonu na kolečkách do základů bloků E a D, výkop rýhy pro kabel vysokého napětí v délce 500 metrů na Brněnské ulici, začišťování a zahazování plynového potrubí na ulici Rudé armády. Ani letos členové SBD v Tišnově nezahálejí: odpracovali v rámci závazku k 50. výročí KSČ bezplatně 1.218 brigádnických hodin.

(vb)

TELEVIZNÍ ANTÉNY

na I. i II. program čs. televize a Vídeň

Vám postaví **OPP Tišnov,**

provozovna

RTS Rosice, Palackého 343,

tel. 565

KVĚTNICE

MARIE MRÁZKOVÁ

(2. pokračování)

Stavba Květnice je komplikována četnými poruchami příčnými. Minerální výskyt Květnice a jejího okolí jsou vázány na vápence, křemence a hlavně barytové žíly v nich se vyskytující.

Ve vápenci na severozáp. vrcholu Květnice jsou dosti hojné kalcitové žíly. Blíže vrcholu „Pod křížem" je přirozená jeskyňka, v níž kromě kalcitových krápníků a travertinových povlaků nachází se ve velkých kusech tzv. medový kalcit, místy tvoří drúzy krystalů (romboedry) i několik centimetrů velikých, obyčejně potažených vrstvičkou travertinu. Stejné jsou i vápence na Dřínové, kde je zajímavý štěpný kalcit, violově až červenofialově zbarvený. Zbarvení je způsobeno jemným a stejnoměrným rozptýlením zrneček hoematitu.

Křemence Květnice jsou pomátným naleziště krystalového křemene – v puklinách a dutinách drúzy: bezbarvý křišťál, fialový ametyst – proslavil kdysi Květnici, žlutý citrín, zahněda, morion–černý. Oybčejné krystaly několik milimetrů až 1 cm veliké. Ametyst býval nacházen v krystalech několik centimetrů velikých. Hlavní naleziště – Velká skála, pak na svazích Květničky (skalky a suti). Na východním svahu Květničky těsně nad Lomničkou se nachází fluorit – temně fialový, ale i bezbarvý, narůžovělý a nažloutlý. Tvoří jednak shluky v hornině samé, jednak vyčnívá volně do dutinek s křemennými drúzami.

Nejmohutnější žíly barytu jsou v žule nad vtokem Besénku do Svratky na severozápad. svahu kopce. Dosahují zde mocnosti až 180 cm a byly odkryty kdysi štolami v 6 patrech. Méně mohutné žíly barytu jsou ve vápencích na vrcholku kol kříže – jihových. pod křížem několik štol s jeskyňkou a v okolí Tří stolů.

(Pokračování příště)

SPORT

Oddíl stolního tenisu TJ Baník Tišnov obnovil svoji činnost po několikaleté přestávce v listopadu 1965. Začátky nebyly lehké. Vždyť ani TJ Baník Tišnov neměla zájem o oddíl, především z důvodů finančních. Aby mohla být vůbec zahájena činnost stolních tenistů v Tišnově, rozhodl se oddíl odstěhovat se do SZK ROH v Tišnově a pod tímto jménem se přihlásil do okresní soutěže. Radost několika nadšenců netrvala dlouho. Po několika týdnech, na zásah některých členů výboru SZK ROH byl oddíl vyhoštěn. Bylo obnoveno jednání s Baníkem Tišnov a dohodnuto, že oddíl se přestěhuje nazpět do sokolovny s podmínkou, že finanční nároky budou minimální. O tom, že zájem o stol. tenis byl skutečný, svědčí to, že hráči po dvě sezóny si veškeré výdaje jako nákup sítěk, poštovné, osvětlení, cesty k mistrovským zápasům atd. hradili sami. V těchto skutečně „amatérských" podmínkách vznikla výborná parta, která dala zdravý a ctižádostivý základ dnešnímu mužstvu.

V roce 1965 až 1968 hrálo družstvo mužů v okresní soutěži. V sezóně 1968–1969 postoupilo do okresního přeboru a stalo se okresním přeborníkem okresu Brno-venkov. V sezóně 1969–1970 jako nováček oblastního přeboru II. třídy si vybojovalo další postup do oblastního přeboru I. třídy, kde v současné době je v první polovině tabulky na 6. místě. Přední hráči se zúčastnili v loňském roce několika okresních turnajů, kde vždy obsadili některá z předních míst. Kádr dnešního mužstva tvoří hráči Dospíšil Jiří, Dospíšil Ivan, Vizinger Zdeněk, Tesař Rostislav, Souček Pavel s náhradníkem Kšicou Josefem. Téměř celé mužstvo zastává funkce ve výboru oddílu, který doplňuje ještě Ledvinský Š. s předsedou oddílu Ant. Graciasem. Na závěr sezóny je připravován turnaj v rámci našeho okresu, který bude uspořádán každoročně a dále náborový turnaj mládeže. Hrací dny jsou v pondělí a ve čtvrtek.

Zveme všechny zájemce, hlavně však mládež, aby přišla mezi nás, neboť čím větší bude počet hráčů, tím bude větší výběr pro závodní družstvo a podaří se nám dosáhnout vyšší úrovně v tomto sportu v Tišnově.

Souček Pavel

ODBÍJENA V ČERVNU

5. 6. B. T. — Tatra Studénka 16 hod. v Tišnově.

6. 6. B. T. — Sokol Kateřinky 10 hod. v Tišnově.

12. 6. B. T. — NHKG Ostrava 16 hod. v Tišnově.

13. 6. B. T. — VŠ Ostrava 10 hod. v Tišnově.

19. 6. Kotouč Štramberk — B. T. 16 hod. ve Štramberku

20. 6. Tatra Kopřivnice — B. T. 10 hod. v Kopřivnici

26. 6. Universita Olomouc B — B. T. 16 hod. v Olomouci

27. 6. Cihelny Samotišky — B. T. 10 hod. v Samotiškách

3. 7. Slavoj Juliánov — B. T. 16 hod. v Brně

ZAJEZDY
pro kolektivy i jednotlivce
ZAJISTÍ CIS
Tišnov, Jungmannova, tel 633

PRÁCE PIONÝRŮ v Tišnově-Předklášteří spočívá také v poznávání života našeho lidu v minulosti, kdy dělníci museli za svá práva prolévat krev, kdy národ musel za svou svébytnost bojovat.

Návštěva okresního vlastivědného muzea v Porta coeli 6. května obohatila jejich vědomosti o mnohé. Na výstavce k 50. výročí založení KSČ byli žáci poučeni o počátcích dělnického hnutí na Tišnovsku, o založení strany a jejích zakládajících členech, o odboji za německé okupace, který vedla KSČ, i o slavném vítězství. Členové cyklistického kroužku zajeli do Šerkovic a na Skaličku, kde byla prolita krev partyzánů za naši svobodu. Kytičkou k pomníku uctili památku těchto hrdinů.

D. Š.

PODHORACKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANCÍME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

Měsíc červen v SZK ROH Tišnov

Úterý 1. – čtvrtek 3. června
Mil. Disman
TŘI MEDVÍDATA
Rýša, Míša a Máša

Pohádka pro děti v nastudování žáků ZDŠ na Smíškově ul. pod vedením **s. učitelky Graciasové.**

Pátek 4. června ve 20 hod. Sál KINA

Po dvou úspěšných vystoupeních v Tišnově – opět

SYNKOPY 61
koncertní vystoupení

Předprodej vstupenek SZK.

Pondělí 14. – pátek 18. června.
Sál SZK ROH
VÝSTAVA DĚTSKÉ KRESBY

žáků mateřských škol.

Středa 23. června v 19 hod. Sál SZK

LA zahrádkářů
VÝROBA OVOCNÝCH ŠŤÁV A VÍN

Od 26. května do 24. června 1971 bude OÚNZ provádět v SZK ROH Tišnov denně

snímkování obyvatel

Pondělí až pátek – jazykové kursy
Pondělí – kurs šití
Úterý až pátek – hudební výchova
Pátek – kurs pletení

Redakční sdělení

Značné zvýšení výrobních nákladů Našeho Tišnovska nutí vydavatele uvažovat o zvýšení předplatného (ceny jednotlivých čísel). Prosíme čtenáře, aby toto opatření, budeme-li nuceni k němu přistoupit, laskavě pochopili. Zvýšení ceny se budeme snažit vhodně kompenzovat.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, K. Fic, J. Hájek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava Mir. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 1007-71. 456.12-1971/Sm 34

KINO PANORAMA

1. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **ŽÍT A UŽÍT**

Yves Montand ve francouzském barevném filmu režiséra Clauda Lelouche. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

3. čt – 17.30 a ve 20 hod.

● **VALERIE A TÝDEN DIVŮ**

Český barevný film podle románu Vítězslava Nezvala. Něžný horror o úzkosti a lásce.

5. so, 6. ne, 7. po – 17.30 a ve 20 hod.

SVATA HŘÍŠNICE (širokoúhlý)

Český barevný muzikál na motivy komedie Františka Langra „Obrácení Ferdyše Pištory". Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

8. út – 17.30 a ve 20 hod.

BÍLÉ SLUNCE POUSTĚ

Sovětský barevný film. Napínavý příběh z bojů proti Basmačům.

10. čt – 17.30 a ve 20 hod.

● **LVÍ SKOK**

Maďarská barevná detektivní komedie. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

12. so, 13. ne, 14. po, 15. út – 17.30 a ve 20 hod.

V ŽÁRU NOCI

Americký barevný film. Dva kriminalisté a jedna vražda.
Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

17. čt – 17.30 a ve 20 hod.

ŠÉF PŘIJDE VE DVANÁCT (širokoúhlý)

Kriminální film NDR. Napínavý příběh o pašerácích klenotů.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

19. so, 20. ne, 21. po, 22. út – 17.30 a ve 20 hod.

● **HOGO FOGO HOMOLKA** (širokoúhlý)

Český film Jaroslava Papouška. Nové příhody rodiny Homolkových,
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

24. čt – 17.30 hod.

U JEZERA (širokoúhlý)

Sovětský dvoudílný film. Nataša Bělochvostíkovová v hlavní roli sovětského filmu vyznamenaného na MFF v Karlových Varech.
Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

26. so, 27. ne, 28. po, 29. út – 17.30 a ve 20 hod.

VELKÉ PRÁDLO

Francouzská filmová komedie s populárním Bourvilem. Jak vyléčit televizní horečku. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

Dětská představení:

6. ne – 9.30 hod.

PAN TAU PŘICHÁZÍ

Český barevný film.

13. ne – 9.30 hod.

POHÁDKA O CARU SALTANOVI

Český barevný film.

20. ne – 9.30 hod.

MALÝ PARTYZÁN

Český film.

27. ne – 9.30 hod.

LEV VE STODOLE

Anglický barevný film. Česká verze.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově

Cena 1 Kčs

KULTURNĚ POLITICKÉ PROBLÉMY VÝSTAVBY MĚSTA

Město pod Květnicí je připraveno přijmout do své přívětivé náruče milé hosty, kteří zde hodlají ztrávit aspoň část své dovolené, ale na pracovních stolech těch, kdož se starají o výstavbu a zvelebení města není vidět, že by nastával „oddechový čas". Dubnové plénum MěstNV obrátilo pozornost na hlavní články budovatelského programu města a ukázalo, jak důležitým činitelem úspěchů na tomto poli je zainteresovanost a aktivita širokých vrstev občanů. Jejich pracovní iniciativa a aktivita byla vyjádřena zejména závazky přijatými v rámci soutěže národních výborů a na počest 50. výročí vzniku a XIV. sjezdu KSČ; realizace těchto cenných pracovních závazků se však neobejde bez soustavné organizátorské práce poslanců a funkcionářů nejen národního výboru, ale i všech stranických a ostatních společenských organizací.

V pololetní bilanci letošního jubilejního roku se jeví jako hlavní články plánu výstavby města zejména komplex občanské bytové výstavby v prostoru pod Květnicí a pak výstavba nové kanalizační sítě odpovídající potřebám rozvoje města; obě akce mohou podstatně přispět ke zvýšení kulturnosti životního prostředí v Tišnově.

Projekt občanské výstavby pod Květnicí zahrnuje 698 bytových jednotek a 49 rodinných domků s příslušnou společenskou vybaveností včetně nové základní devítileté školy, která konečně pomůže řešit už dlouho velmi svízelnou a v poslední době už prakticky neřešitelnou situaci katastrofálního nedostatku učeben na tišnovských školách. Zástavba je v blízkosti zákonem chráněné přírodní rezervace, ale projekt je zpracován tak, že zástavba se nijak nepříznivě nedotkne ani bioceózní rezervace na Květnici, ani neporuší charakteristický ráz krajiny. Ba naopak, chráněný objekt bude mít i konkrétní funkci ve smyslu socialistického pojetí kultury: bude bezprostředně přispívat ke zvýšení kulturní úrovně životního prostředí v této části města. Zahájení výstavby budováním inženýrských sítí je plánováno již na rok 1972, dokončení ještě v této pětiletce.

Při výstavbě nové základní kanalizace, napojené na nově budovanou čistírnu u Březiny, působí největší starosti vyřazení dnes již nepotřebného mlýnského náhodnu. Trasa jednoho z hlavních sběračů – větve C, která bude sbírat kanalizační svody z celé severozápadní části města včetně nové zástavby pod Květnicí – měla vést původně právě náhonem a tím měl být účelně zlikvidován, na základě nového směrného územního plánu rozvoje města musela však být tato trasa z valné části změněna a náhon, do kterého bylo neoprávněně vyvedeno několik domovních kanalizací, dělá svým nehygienickým a neestetickým působením velmi nepříjemné starosti nejen občanům bydlícím či pracujícím v jeho bízkosti, ale i národnímu výboru, který vynakládá všemožné úsilí na to, jak tento rušivý pozůstatek překonané minulosti co nejrychleji a nejúčelněji zlikvidovat.

Dokončení příště.

Foto na titulní straně J. Ptáček: nezvyklý pohled na Porta coeli.

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našemo města, kteří se v červenci dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Anně Mičánové, Tišnov, Tyršova 319, se dožívá 3. 7. 83 roků.

Antonii Chroncové, Tišnov, nám. Míru 17, se dožívá 8. 7. 82 roků.

Marii Daniové, Tišnov, Halouzkova 88, dožívá se 9. 7. 80 roků.

Marii Vláčilové, Tišnov, Vrchlického 415, se dožívá 11. 7. 84 roků.

Anně Bochýnkové, Tišnov, A. Dvořáka 571, se dožívá 11. 7. 82 roků.

Anně Dvořáčkové, Tišnov, Jungmannova 70, se dožívá 13. 7. 88 roků.

Amálii Hoškové, Tišnov, Jiráskova 704, dožívá se 15. 7. 80 roků.

Josefu Kosovi, Tišnov, Kukýrna 41, se dožívá 16. 7. 82 roků.

Anně Blažkové, Tišnov II., Riegrova 1, dožívá se 24. 7. 80 roků.

Ivanu Vostrjakovovi, Tišnov, Havlíčkova 405, dožívá se 24. 7. 80 roků.

Rudolfu Hoškovi, Tišnov, Jiráskova 704, se dožívá 25. 7. 81 roků.

Aloisu Královi, Tišnov, Husova 674, objeviteli Demänovských jeskyní a čestnému občanu města Tišnova, se dožívá 30. 7. 94 roků.

MOŽNÁ

že ti, kteří chodí kolem každý den, si toho ani nevšimli, ale člověk, který do těch končin zabrousí jednou za čas, si určitě všimne.

Až půjdete kolem papírny v Předklášteří podívejte se naproti, kde je skládka uhlí; hned u silince je kousek zahrádky s kvetoucími květinami. Něčí šikovné ruce zde v bezprostřední blízkosti prachu silnice a uhlí vykouzlily oázu krásy. Když jde člověk kolem, pro ten kousek krásy ani nevnímá toho černého mouru za ní.

Je sice nyní začátek června a toto číslo vyjde až za měsíc, ale určitě ta krása vydrží celé léto, protože ji vytvořil člověk, který věci rozumí. Nevím, zda za touto krásou stojí ředitelství papírny či nějaký dobrý člověk, budiž jim však za to dík. Kéž by v Tišnově takových pěkných míst a dobrých lidí bylo víc! –ík–

ODPOVÍ TIŠNOVSKÉ ŠKOLY ?

Česká mírová rada letos v červnu vyhlásí již III. ročník dětské výtvarné a literární soutěže „Děti, mír a umění". Mezi nejlepšími pracemi se objevují i práce z našeho okresu, bohužel zatím nikdy práce dětí z Tišnova. Bylo by dobré, kdyby tuto soutěž, které se letos zúčastnilo na 40 tisíc dětí, obeslaly též tišnovské školy. O tom, že zde je výtvarná výchova na vysoké úrovni, svědčí občasné výstavky dětských prací za výkladními skříněmi spořitelny.

Jako člen ústřední poroty této soutěže si troufám tvrdit, že by tišnovské děti, pod dobrým vedením svých učitelů výtvarné výchovy určitě získaly některé z nejvyšších cen. Doufejme, že v příštím ročníku se naše školy určitě zúčastní. Podmínky soutěže přijdou na školy během nejbližší doby. A tak nám nezbývá než držet našim dětem palce, aby v příštím ročníku obhájily čestně barvy našeho města. – PAV –

A jé! Lidi jdou z letního kina!
Kreslil: Mir. Pavlík

POHLEDNICE Z LOMNICE

Lomnice leží v klínu výběžků Českomoravské vysočiny. Když přijíždíte autobusem od Tišnova, otvírá se Vám překrásný pohled na poklidné městečko, které je nyní střediskovou obcí okresu Blansko, ale tradiční spád k bývalému okresnímu městu Tišnovu také ještě zcela nevymizel.

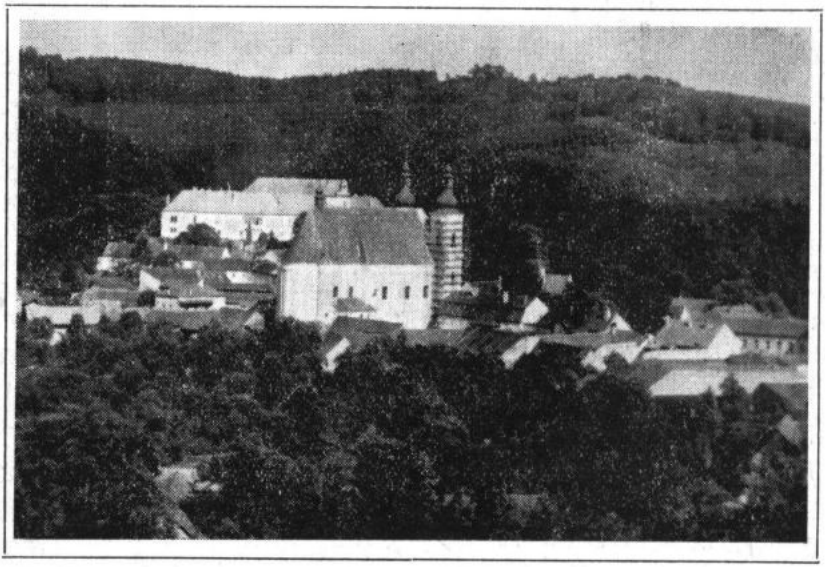
Lomnice má bohatou a zajímavou historii, starou i novější. Nad městečkem se vypíná zámek, původně hrad pánů z Lomnice, jednoho z nejstarších českomoravských rodů, soutěžícího s pány z Pernštejna. Roku 1662 koupil panství zem. hejtman a tajný rada Gabriel hrabě Serenyi a v majetku tohoto rodu zůstalo do roku 1945. V péči o zvelebení svého majetku vybudovali v Lomnici i v okolí několik dnes významných stavitelských památek. Je to především raně barokní kostel, postavený pravděpodobně brněnským stavitelem Weinbergem ve službách rodiny Serenyiovy a vysvěcený 1683 zábrdovickým opatem Oleniem. V polovině minulého století byla výzdoba kostela obohacena o Břenkovo sousoší božího hrobu. Počátkem 18. století (1710) byl naproti kostelu postaven pěkný barokní Mariánský sloup, v min. století opravený rovněž tišnovským sochařem Jos. Břenkem, od něhož najdeme na budově býv. zámeckého pivovaru ještě sochu Cambrina a více plastik v lomnickém okolí. V současné době se rekonstruuje fasáda kostela.

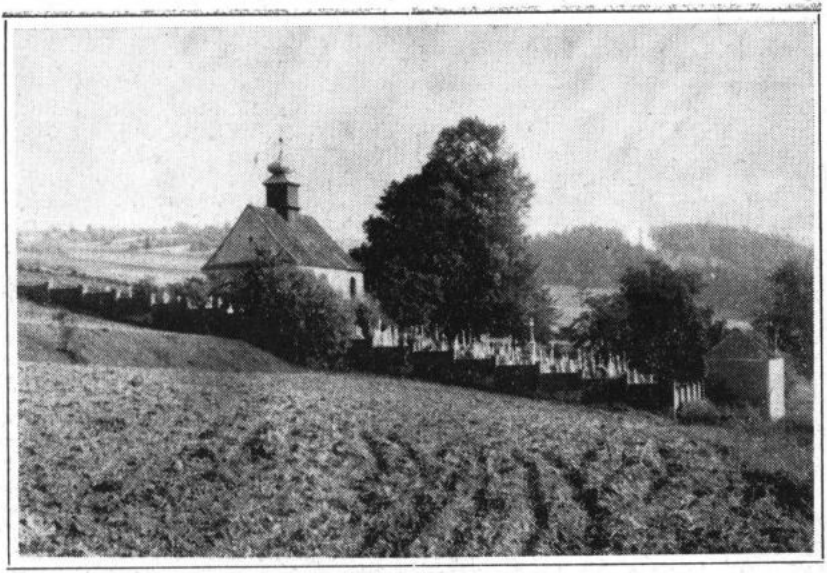
Na radnici, vystavěné na náměstí v druhé polovině 17. stol. majitelem panství, se dodnes uchovávají památky na soudní právo (popravčí meč, hůl purkmistrova a konšelova, listinné doklady), které bylo zrušeno až roku 1729 císařem Karlem VI.

Až do roku 1918 se dělila Lomnice na pol. obec křesťanskou a židovskou, která sem přešla počátkem 18. stol. z Lysic.

Lomnice však vynikla také jako jedno z venkovských středisek textilního průmyslu, a proto se s jejím jménem setkáváme i vhistorii dělnickéhho hnutí. Elektrické osvětlení je v obci od roku 1922.

Částečný pohled na Lomnici – Foto A. Dostál

Kostelík sv. Sanislava u Osik – Foto A. Dostál

Po roce 1945 se rozvinul v Lomnici čilý stavební ruch, vzrostl i hospodářský význam Lomnice (nový lesní závod, širší příležitost zaměstnání zejména žen v textilním závodě Bytex atd.), rozvíjí se i tradičně dobrá práce kulturně osvětová.

Pro návštěvu Lomnice můžete použít výhodného autobusového spojení po trati Tišnov–Lomnice–Brumov, s pěknými zážitky budete jistě spokojeni.

Ant. Dostál

NAŠ MEDAILÓNEK

Dnešní medailónek věnujeme osobnosti umělce-sochaře **Josefa Břenka** (1820–1878), spojeného s Tišnovem a Tišnovskem jednak životopisně (bydlel na sklonku svého nepříliš dlouhého života – 1872 až 1878 – a zemřel v Předklášteří, kde je i pohřben), jednak nápadnou a dosud uspokojivě nevysvětlenou lokalizací většího počtu svých děl právě na Tišnovsko; v Tišnově je to zejména jeho největší dílo, mariánský sloup na dnešním nám. Komenského, v Předklášteří opravy křížové chodby a portálu i plastiky na budovách kláštera Porta coeli, v Lomnici sousoší božího hrobu, socha Cambrinova a řada dalších plastik i v okolí – v tom směru koresponduje náš medailónek s pohlednicí z Lomnice, nebo v Doubravníku (tabernákl oltářní).

Břenka, i když nedosáhl úrovně našich nejlepších mistrů sochařského umění, je třeba počítat k významným sochařům své doby. Je zejména prvním moravským národně uvědomělým sochařem a na jeho uvědomění měl lví podíl vlastenecký kněz dr. J. E. Bílý, který právě v době pobytu Břenkova působil v Tišnově a v Předklášteří; svědčí o tom pojetí mariánského sloupu v Tišnově, který Břenek obklopil téměř jen „národními" světci: sv. Cyril, sv. Metoděj a sv. Václav. Motivy náboženské ovšem v díle Břenkově převládají, protože to byl prakticky jediný zdroj zakázek, přinášející tehdy umělci zdroj obživy.

–lš–

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

JAN HÁJEK:

V TIŠNOVĚ DNE 11. ČERVENCE 1866

Onoho pohnutého roku osmáctistéhošestašedesátého vzpomněl předklášterský farář ve své farní kronice zajímavým rýmováním: „Eis – Maus – Preus – und Scheis!" Toho roku byla totiž dlouhá zima a mnoho ledu – pak se „urodilo" hodně myší – a nakonec přišli Prušáci a s nimi velký průjem – cholera. Dne 11. července 1866 bylo v Tišnově velice živo. Dlouhými pochody unavené ustupující rakouské vojsko odpočívalo. Vojáci hltavě pojídali ve spěchu uvařenou „menáž", byli krmeni koně. Pouze dvě škadrony hulánů byly v pohotovosti. Nikoho však nenapadlo, že již v nejbližších hodinách zde dojde ke krvavé srážce.

Ulice i obě náměstí byly vojskem přeplněny. Stísněnost panovala jak v řadách vojska, tak i mezi obyvateli města a každý hleděl s obavami vstříc nejisté budoucnosti. Pouze v hospodách panoval čilý ruch. Hlučno bylo v hostinci U zlatého jelena, kde šenkýř Matěj Hlávka blahé paměti naléval povětšinou vínka červeného. Hlučno bylo i v piterně krčmy Humpolecké i ve starobylé zájezdní hospodě U hradu Pernštejna. Civilní obyvatelé se však již začínali stěhovat do lesů. K této panice došlo proto, že se urychleně z města stěhovaly úřady a den 10. července byl také posledním dnem úředním. Téhož dne poděloval také „pán nad arestanty", profus Pokorný, na „pecírku" některé bojechtivé sousedy starými „kvéry", které přísnost zákona pobrala za předešlá léta četným „raubšicům" z lesů deblínských a lomnických.

Kritická chvíle nadešla. Předvoj pruských dragounů se od Louček rychle blížil k Tišnovu a rakouské vojsko pohodlně rozložené, s neosedlanými koňmi, nebylo na srážku připraveno. V hostinci U hradu Pernštejna právě hodoval u starodávného dubového stolu jakýsi vysoký důstojník, když náhle vrazil dovnitř tišnovský starousedlík pantáta Kolbábek a téměř bez dechu zvolal: „Pane komandant, Prajzi só tade!" Důstojník však odpověděl: „Aber was fällt Ihnen nicht ein, wo sind noch die Preussen." (Ale co vás napadá, kde jsou ještě Prajzi). V tom však přiběhl „ordonanc", který tuto neočekávanou zprávu potvrdil. To již se rozlehl horkým červencovým dnem vřeštivý zvuk polnice. V největším kvapu chystá se vojsko k odchodu z Tišnova, aby se za městem seřadilo k boji a krylo ustupující mohutné proviantní sbory dojíždějící k Brnu. Rytmistr Berres vyslal okamžitě k Předklášteří vstříc Prusům polovic hulánské škadrony pod velením rytmistra Knesebeka. K prvnímu střetnutí došlo již u mostu přes Švarcavu na prostranství před Špitálkem, kde nastala pravá řež. Na zemi váleli se mrtví a ranění. Vítězství se již klonilo k Rakušanům, kteří byli početně silnější.

V tom zavřeští v Předklášteří polnice. Silný oddíl Prušáků se tryskem blíží od kláštera k mostu. Rytmistr Knesebek, který byl v této šarvátce vzorem statečnosti, dostává posilu druhé poloviny škadrony pod velením ryt-

mistra Barrese. Nyní nastala krvavá řež znovu na ulici Klášterské. Rakušané a Prajzi najíždějí na sebe zuřivě – píky a šavle se míhají v rozpáleném vzduchu. Na krátkém úseku silnice pětkrát Prajzi ustoupili, pětkrát couvli Rakušané, až se posléze dostali do úzké, křivolaké ulice, k starobylému domu Na pekle. Koně tančí po zadních nohách, od hub jim stříká pěna na zdi domů, jež vroubí úzkou ulici. Když bitka u domu „Na pekle" trvala již nějakou dobu, otevřelo se v poschodí okno a bylo z něho na bojující Prusy několikrát vystřeleno. Učinil tak panský zahradník Karmazín, který v domě bydlil.

Rozzuření Prušáci, kteří měli nyní přesilu, zatlačili rakouské hulány z těsné ulice před Dvořáčkův hostinec „U hradu Pernštejna", kde boj ještě zesílil. Kromě pík a šavlí dostaly se ke slovu také karabiny. Několik pruských koulí trčí dosud v mohutných zdech hostince jako památka na onen červencový den. Podkovy koní, bojem zdivočelých a tancujících po hrbolatých kočičích hlavách městského dláždění, se prudkými nárazy utrhovaly a létaly vzduchem. Pruský major Schak, byv sražen hulánskou píkou s koně, klesá mrtev k zemi. Bitka zuří dále širokou ulicí až k masným krámům a Panskému domu i na malém náměstí.

Zápal boje činí z bojovníků hrdiny. Zvláště 27letý hulánský rytmistr hrabě Knesebek, rozdává smrtící rány, avšak prušáckou přesilu nelze zdolat. Zranění koně bez jezdců pobíhají po náměstí pokrytém mrtvolami. Válí se tu v krvi a prachu rakouské čáky vedle pruských přilbic. V blízkém úvoze (nyní silnice k nádraží), kde smrt rovněž krutě řádila, blýská se mezi mrtvolami a potrhaným koňským řemením, množství šavlí, přelomených pík a karabin. Bitva však zuří dále s nezmenšenou silou. Pojednou obklíčilo několik Prajzů rytmistra Knesebeka a on klesá pozpátku s koně, zasažen dvěma sečnými ranami. Naráží hlavou na kámen a zůstává omráčen ležet. Když boj ustával, přiběhl soused Zenotti a s pomocí přítele Skřivánka odnesli rytmistra do stáje Panského domu. Když se vraceli, stali se svědky krvavé scény. Tři rakouští hulány hnali před sebou zajatého pruského dragouna, řvouce naň: „Hund, knie nieder!" (pse, na kolena). Zajatec chtěl využít přestávky v boji a prchnout ke svým. Nacházel se právě se svými pronásledovateli před zadními vraty Panského domu a chystal se vskočit do dvora a tak se zachránit, ale v poslední chvíli někdo ze dvora vrata rychle zavřel. Nebohý Prušák byl skolen

devíti bodnými ranami. Krváceje hrozně ze smrtelných ran, dovlékl se ještě, leza po čtyřech, až do síně domu č. 84 u Vlčků, kde za hodinu skonal. Mezitím co se bojovalo v Tišnově, obsadilo rakouské dělostřelectvo výhodné pozice za městem, na hradčanské Horce. Prusové byli zadrženi nenadálým odporem v Tišnově, čímž byly zachráněny ohrožené rakouské kolony, směřující k Brnu a dále k Vídni.

Prusové obsadili 11. července Tišnov a jejich přední hlídky pronikly toho dne až do Čebína. V pruském předvoji operujícím v Tišnově sloužil i osmnáctiletý dragounský kadet von Hindenburg, pozdější generalissimus a president Německa.

Ztráty na mrtvých, raněných a zajatých v tišnovské bitce, činily na straně rakouské pět důstojníků, 56 mužů a 45 koní. Pruské ztráty nebyly menší.

Těžce raněný rakouský rymtistr hrabě Knesebek ležel v bezvědomí na Panském domě. Později byl dopraven do Předklášteří, kde v domě č. 34 (papírna) dne 22. července 1866 zemřel a byl pochován na hřbitově v Předklášteří. Zápis o jeho úmrtí je poznačen v matrice zemřelých těmito slovy: Julius, hrabě z Knesebeku, c. k. rytmistr v 5. hulánském pluku, z Verdenu v Hanoveránsku, ve službách rakouských, 27 roků stár, zemřel na dvě sečné rány, které dostal do hlavy v bitce tišnovské, dne 11. července 1866 za pruské invase.

Jiní padlí vojáci byli pochováni na hřbitově v Tišnově, kde lze dodnes spatřit hroby opatřené náhrobky.

NAPOSLED VE STARÉ VLASTI

Paní A. Ráboňová, roz. Kociánová nám poslala dopis z Brna, kde nyní žije: píše o svém bratru Benediktovi Kociánovi, který žil po dlouhá léta v cizině, udržoval stále dobré styky se svou vlastí a šířil tam dobré jméno Československa. Snad i naše čtenáře zaujme příběh tohoto tišnovského rodáka, který se po padesátiletém odloučení vrátil do vlasti – naposledy.

Rod Kociánů byl z nejstarších v Tišnově, byli to většinou hrnčíři a provazníci. Můj otec Benedikt Kocián, byl posledním provazníkem. Jeho dva vnuci prof. J. Kocián a dr. Bořivoj Kocián dosud žijí v Tišnově. Ostatní vnuci a pravnuci jsou roztroušeni po světě. Rod nevymřel ani po meči, ani po přeslici. Hrnčířská větev má pokračování ve Slavkově...

Snad by si zasloužil vzpomínku můj bratr Benedikt, kterému by letos bylo 28. dubna 80 let. Jako mladý chlapec odejel do Ameriky, zůstal však ve stálém spojení s dr. Drbalem. Společně s Josefem Mácou vedli sokolskou jednotu v Buenos Aires. V r. 1938 se chystal s výpravou tělocvičného institutu Vida Sana v Santiago de Chile na náš slet. Vláda hodlala tuto výpravu financovat, ale pozvání naší vlády přišlo vlivem Němců pozdě – a tak se výprava neuskutečnila. Teprve v r. 1955 jsme se s ním uviděli po 32 letech!

Na I. celostátní spartakiádě v Praze byl Benedikt Kocián přítomen jako čestný host.

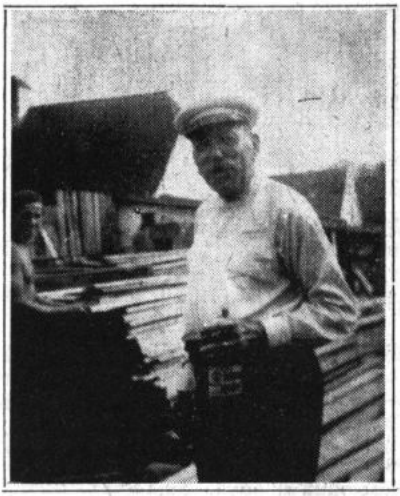
Byl také na druhé i třetí spartakiádě, za námi už však nedojel. Viděli jsme ho již mrtvého. Měl slavný pohřeb ve strašnickém krematoriu a odtud byly jeho pozůstatky odvezeny do Santiaga a zde také slavně pohřbeny.

Zažloutlý výstřižek z Čs. sportu ze dne 28. 7. 1965 je nadepsán: „Naposled ve staré vlasti". Přečtěte si tedy alespoň část.

„Rodák z Moravy odejel do Jižní Ameriky už v roce 1912. Napřed žil v Argentině, pak dlouhá léta v Chile. Byl ředitelem tělovýchovného institutu Vida Sana a neúnavným propagátorem chilsko-československ. přátelství. Nechyběl ani na jediné naší spartakiádě. Do Chile si vždy odvážel tisíce dojmů a stovkami přednášek, desítkami filmů, ale hlavně samotným tělovýchovným projevem přibližoval chilskému lidu krásu naší vlasti. Přesvědčili jsme se o tom při našem pobytu v Chile, kdy nám chilské cvičenky pod jeho vedením předvedly pravé české vystoupení. Bylo mu 75 let a v cizině žil více než padesát let. 15.000 kilometrů od domova, na který nikdy nezapomněl. Letos přijel do staré vlasti už naposled". (vb)

RUDOLF KLÁTIL A PŘEDKLÁŠTEŘÍ

Ke stému výročí narození autora „Pamětí Předklášteří a tišnovského kláštera Porta coeli".

14. 7. 1871 se narodil Rudolf Klátil, tesařský mistr v Předklášteří. Pocházel ze starobylého rodu, v němž přecházelo tesařství z otce na syna již od roku 1700, kdy byl první Klátil povolán klášterem k provádění tesařských prací ze Vsetína. Na starých krovech klášterních objeveny byly podpisy O. Klátila z roku 1725 a J. Klátila, patrně jeho syna, z roku 1738. V matrikách můžeme pak sledovat další členy rodu, vesměs tesaře: Jiřího (nar. 1743), Františka (nar. 1780), Josefa (nar. 1809), Alberta (narozen 1837), otce Rudolfova.

V letech 1887–91 absolvoval Rudolf Klátil nově zřízenou průmyslovou školu v Brně. Čas ztrávil na zkušební praxi ve Vídni a v roce 1896 po složení mistrovské zkoušky v Brně obdržel samostatnou koncesi tesařskou. Se svými spolupracovníky, které vzorně vyučil, provedl nepřehlednou řadu prací v místě i okolí, některé z nich (rekonstrukce kostelních věží, opravy splavů a dřevěných mostů) po stránce odborné velmi náročně. Přesnou a poctivou prací, dobrosrdečností ve styku s lidmi a mnohostranností svých zájmů stal se brzy nejen renomovaným mistrem, ale i veřejným pracovníkem. Již v roce 1905 byl povolán do obecního zastupitelstva v Předklášteří a od roku 1909–1920 byl starostou obce, o kterou pečuje svědomitě a nenáročně, zejména v první světové válce, kdy hlavně zásobování obyvatelstva se stává nejdůležitějším úkolem. Po celou tuto dobu vyřizuje všechny obecní záležitosti prakticky sám za vydatného přispění obecní policajtky, ženy narukovavšího zedníka Vejrosty, Josefy Vejrostové. Za jeho starostování se vysazují ovocné stromy na Trávníkách a ve Visce, zalesňuje se Dřínová, elektrifikuje obec proudem z nové tišnovské elektrárny (1912).

V letech 1923–25 přispěl největším dílem na stavbu pomníku padlým v prvé světové válce, a to výtěžkem z prodeje svých Pamětí, částkou Kč 6.580 z celkového nákladu 20.700 Kč.

Toto dílo, i když sepsané poučeným laikem a nikoliv odborným historikem, snese podle jednotného úsudku dějepisců z povolání nejpřísnější měřítko. Je stále vyhledávaným a žádaným pramenem pro poznávání naší minulosti.

28. 8. 1942 Rudolf Klátil zemřel. V neděli 30. 8. se konal za veliké účasti obyvatel Předklášteří i Tišnova jeho pohřeb. Tesaři, střídajíce se, nesli svého mrtvého mistra v rakvi na ramenou až na stráňovský hřbitov. Odpočívá po boku své maminky a manželky. V historii Předklášteří mu bude vyhrazena čestná stránka.

–k

KVĚTNICE

MARIE MRÁZKOVÁ

3. pokračování

Mimo Květnici se vyskytuje baryt ještě u Štěpánovic (jihových. při silnici ve vápencích) a severových. od Lomničky – jižní svah Rejholce při okraji lesa v rule.

Baryt květnický je bílý, načervenalý až masově červený, vyskytuje se ve velkých štěpných kusech, krystaly jsou celkem vzácné. Chemický rozbor ukázal, že je baryt velice čistý 94–95% $BaSO_4$. Ostatní minerály – haematit, limonit, manganit, siderit, galenit, chalkopyrit a z něho druhotně vzniklý azurit a malachit – jsou tu jen v nepatrném množství.

Květnice se rozprostírá na hranici dvou geologických světů: Českomoravské vrchoviny, jejímiž typickými nerosty jsou krystalické břidlice se žulou, a jižních Sudet, jež charakterisují brněnské vyvřeliny s devonem a kulmem.

Velký vliv na květenu našeho kraje měla doba ledová. Z vápencových předhoří Alp k nám sestoupily tzv. prealpinské rostliny, které se přizpůsobily tehdejšímu podnebí, a dosud je i na Květnici nalézáme. Také příznivé klimatické podmínky (Květnice leží v oblasti průměrné roční teploty 8–9° C a ve srážkové oblasti 500–600 mm) a otevřenost údolí řek Svratky a Loučky nad Tišnovem měly vliv na přítomnost teplomilných rostlin v těchto chráněných údolích.

Velký vliv na vegetační pokrývku má dále rozmanitost geologického složení Květnice. Tento vliv je patrný nejvíce tam, kde horniny bohaté na křemence se rychle střídají s horninami bohatými na vápence. Kde jsou křemence, tam se ihned objevují hercynské typy: vřes, borůvka, smolnička, pavinec a různé dutohlávky. Konečně se projevil také vliv člověka, pod jehož hospodářskými zásahy mizely poslední zbytky původní květeny.

TIŠNOV BÝVAL

vždy výtvarným kulturním střediskem celé spádové oblasti, která se označovala jako Tišnovsko. Hrála se ochotnická divadla, výtvarníci pořádali výstavy atd. Divadla se hrají občas i dnes, ale v kulturním životě města už po mnoho let vymizely výstavy obrazů tišnovských výtvarníků. Ne, že by zde žádní výtvarní umělci nebyli, je jich zde dost ale snad proto, že Sdružený závodní klub v Tišnově je k tišnovským výtvarníkům poněkud skoupý. Když si uvědomíme, že poslední výstava tišnovských výtvarníků se konala v Tišnově v roce 1959 při příležitosti oslav 700 let města Tišnova, je z toho člověku trochu smutno, protože léta utíkají. Kdysi bývala v Tišnově „Výtvarná sekce okresní osvětové rady v Tišnově", snad by bylo dobré ustavit výtvarnou sekci při SZK. Výtvarníci a malíři by mohli udělat mnoho dobrého a užitečného pro město a pro jeho propagaci atd. Malíři a výtvarníci jako na příklad K. Formánek, E. Ranný, Fr. Štěpán, B. Vala a další jsou spolehlivou zárukou toho, že by Tišnov získal své čestné místo i na tomto poli kulturní politiky.

V Tišnově se staví nové domy, stěhují se sem noví občané a jistě by mnohý rád pověsil na stěny nového bytu obrazy s náměty Tišnovska, míst, která tak důvěrně zná anebo která se stala jeho novým domovem.

Věřím, že SZK v Tišnově jistě nebude proti, podá pomocnou ruku a pomůže na svět dobré věci. Jistě by nebylo nemožné, aby ještě v tomto jubilejním roce mohli tišnovští výtvarníci po tak dlouhé době se přihlásit soubornou výstavou.

M. Pavlík

PODHORÁCKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

PĚKNÁ ÚPRAVA VÝKLADNÍCH SKŘÍNÍ některých obchodů v době vrcholení oslav 50. výročí založení KSČ a příprav jejího XIV. sjezdu jistě neušla pozornosti našich občanů. Vtipné nápady a dovedné ruce pracovníků socialistického obchodu dovedly mnohdy na nevelkých plochách vykouzlit i náročnému oku lahodící vyjádření všeho toho, co charakterizuje kladný vztah k socialistické společnosti a k její vedoucí síle – komunistické straně. Aktiv komise MěNV pro obchod zhodnotil slavnostní úpravu a výzdobu výkladů ve dvou kategoriích.

V kategorii soutěžních výloh, jejichž úpravu provedli aranžéři obchodních organizací v rámci okresní a krajské soutěže, bylo pořadí: 1. výloha prodejny textilu–metráže na nám. Míru, 2. Pramen–cukrárna v Brněnské ul. a 3. výloha drogerie.

V kategorii výloh slavnostně vyzdobených samými pracovníky prodejen byly oceněny 1. výloha sběrny prádla na Brněnské ul., 2. výloha prodejny n. p. Kniha, 3. Pramen, vedoucí s. Štěrba.

Kulturní komise vyslovuje touto cestou uznání a dík za významný příspěvek k důstojnému průběhu letošních oslav v našem městě.

REDAKCE PŘIJÍMÁ objednávky na uveřejnění společenských oznámení, blahopřání, projevů soustrasti, vzpomínek ap. v rubrice **Společenská kronika,** jak bylo oznámeno na počátku letošního ročníku, popřípadě i na jiná inzertní a propagační oznámení.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, dr. K. Fic, J. Hájek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava M. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adr. redakce MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 456.12/71-Sm 51 – 1195-71

KINO PANORAMA

1. čt – 17.30 a ve 20 hod.
LASKA A URÁŽKA
Jugoslávský barevný film. Příběh z doby, které se říká „předválečná".

3. so, 4. ne – 17.30 a ve 20 hod., 5. po – 17.30 hod.
PLANETA OPIC (širokoúhlý)
Americký barevný širokoúhlý film. Utopický příběh s Charlionem Hestonem v hlavní roli. Česká verze. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

6. út – 17.30 a ve 20 hod.
U POKLADNY STÁL
Český film podle divadelní hry Jiřího Vernera. Starší český film s Vlastou Burianem.

Dětská představení:

4. ne – 9.30 hod.
VINNETOU – I. díl
Západoněm. barevný širokoúhlý film. Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

LETNÍ KINO TIŠNOV

8. čt – 20.30 hod.
● **PĚNIČKA A PARAPLÍČKO** (široko.)
Český barevný širokoúhlý film. Kasařská romance ze seriálu Hříšní lidé města pražského. Vstupné 8 Kčs.

9. pá, 10. so, 11. ne – 20.30 hod.
TAKOVÝ HODNÝ ČLOVĚK (široko.)
Jean Lefebvre v hlavní úloze barevné francouzské filmové veselohry. Vstupné 7 Kčs.

12. po, 13 út. – 20.30 hod.
● **BENJAMIN**
Francouzský barevný film. Vzpomínky jednoho panice z XVIII. století. Vstupné 6 Kčs.

15. čt – 20.30 hod.
● **JEDEN Z NICH JE VRAH** (široko.)
Český kriminální film. Vstupné 7 Kčs.

16. pá, 17. so, 18. ne, 19. po, 20. út 20.30 hod.
● **BÁJEČNÁ ANGELIKA** (širokoúhlý)
Francouzsko-italský barevný film. Vstupné 8 Kčs. Česky mluveno.

22. čt – 20.30 hod.
SPRÁVNÁ DÍVKA
Americká barevná hudební komedie o obchodnících s děvčaty, emancipovaných dívkách a neohroženém milionáři. Vstupné 6 Kčs.

23. pá, 24. so, 25. ne – 20.30 hod.
● **LUK KRÁLOVNY DOROTKY** (širokoúhlý)
Jana Brejchová v hlavní roli českého barevného filmu podle Vladislava Vančury. Vstupné 7 Kčs.

26. po, 27. út – 20.30 hod.
PLÁČ PRO BANDITU (širokoúhlý)
Španělský barevný film režiséra Carlose Saury. Dobrodružství mužů bez zákona. Česky mluveno. Vstup. 7 Kčs.

29. čt – 20.30 hod.
MRTVÁ SEZONA (širokoúhlý)
Sovětský širokoúhlý film režiséra Kuliše. Příběh, v němž nechybí napínavé honičky, rvačky a výslechy, zaujme především vynikajícím výkonem hlavního představitele, litevského herce Banionise. Česky mluveno.
Vstupné 6 Kčs.

30. pá, 31. so – 20.30 hod.
● **PARTIE KRÁSNÉHO DRAGOUNA** (širokoúhlý)
Český barevný film. Krvavý vaudeville ze seriálu Hříšní lidé města pražského. Vstupné 8 Kčs.

Prodej vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 6 Kčs.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Předprodej vstupenek: pátek 15–18 hod., sobota 8–10 hod., pokud není nával u pokladny též při prodeji vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 2, 3 a 4 Kčs, na širokoúhlé filmy 4, 5 a 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově

Cena 1 Kčs

SRPEN 1971

KULTURNĚ POLITICKÉ PROBLÉMY VÝSTAVBY MĚSTA

(Dokončení)

Zvýšení kultury bydlení závisí na vyhovujícím odkanalizování také na ulici Hanákově, Mánesově, Těsnohlídkově a na Trnci; bude umožněno vybudováním dalšího hlavního sběrače – větve F –, které se podařilo zařadit do plánu výstavby na příští rok.

Po delších jednáních byl konečně získán i prováděcí podnik k vybudování kanalizace v prostoru bytové výstavby na Šafránici v Předklášteří.

Pokračující plynofikace města rovněž znamená přínos pro tišnovské městské životní prostředí; v souvislosti s budováním přívodu plynu do nového sídliště pod Květnicí budou připojeny na plynovou síť školy, nemocnice a jiní velcí spotřebitelé a současně vtipným řešením s výhodou bude připravena i možnost vybudování domovních přípojek jakmile to bude z technických důvodů možné, aniž by bylo třeba znovu provádět rozsáhlé výkopy na hlavní trase.

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v srpnu dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Janu Málkovi, Tišnov, Husova 694. 3. 8. se dožívá 82 roků.

Marii Peterkové, Tišnov, Karasova 454. 4. 8. se dožívá 83 roků.

Marii Neuvirtové, Tišnov II, Šafranice 1281. 8. 8. se dožívá 83 roků.

Marii Pavlíčkové, Tišnov, nám. 28. října 55. 10. 8. se dožívá 82 roků.

Filoméně Vyplašilové, Tišnov, Polní 639. 10. 8. se dožívá 80 roků.

Kristýně Hlouškové, Tišnov, Za mlýnem 213. 11. 8. se dožívá 83 roků.

Františku Balášovi, Tišnov, nám. 28. října 29. 13. 8. se dožívá 85 roků.

Ludmile Bastlové, Tišnov, Alšova 733. 14. 8. se dožívá 83 roků.

Marii Hartmansgruberové, Tišnov, Jiráskova 476. 14. 8. se dožívá 84 roků.

Růženě Ježové, Tišnov II, Víska 1134. 16. 8. se dožívá 86 roků.

Heleně Kopřivové, Tišnov II, Ve dvoře 1186. 17. 8. se dožívá 80 roků.

Františku Ondráčkovi, Tišnov, Družstevní 520. 19. 8. se dožívá 94 roků.

Iljímu Kosteleckému, Tišnov, Černohorská 775. 20. 8. se dožívá 81 roků.

Aloisu Váchovi, Tišnov, Družstevní 580. 24. 8. se dožívá 81 roků.

Bohumile Nedomové, Tišnov, Koráb 131. 26. 8. se dožívá 81 roků.

Emilii Kozlovské, Tišnov, nám. Míru 116. 30. 8. se dožívá 83 roků.

Foto na titulní straně: Milan Loskot

Věříme, že tišnovští sportovci se brzy dočkají opravy sokolovny, aby jejich příprava mohla pokračovat i v zimních měsících.

Několik významných budovatelských akcí se bezprostředně dotýká kulturního života v Tišnově. Je to především v akci Z dobudování letního kina ve velmi pěkném přírodním prostředí bývalého městského parku pod Klucaninou. Jest si jen přáti, aby obětavou spoluprací občanů vybudovaný objekt se dostal pod ochranu zodpovědných obyvatel sídliště pod Klucaninou před nesmyslně ničivými „zásahy, naprosto nezodpovědných živlů z blízkého i vzdálenějšího okolí. Návštěvníci letního kina mají ostatně sami možnost posoudit kulturní přínos tohoto objektu i mimo vlastní jeho určení – pro kulturní zábavu a rekreaci; např. koncem měsíce srpna zde uvidíme okresní dožínkovou slavnost. Během provozu letního kina bude pak provedena výměna sedadel v budově stálého kina, která už byla opravdu nevyhnutelná.

Dalším významným příspěvkem ke zvelebení města je výstavba nové mateřské školy v prostoru sídliště pod Humpolkou. Staré provizorium u Borovičků na Cáhlovské ulici, jehož obrázek si prohlédněte na historické dvojstránce tohoto čísla, vlastně už dávno dosloužilo; v červnu byla provedena demolice objektu a přilehlých dvou domků, aby na jeho místě mohla být včas zahájena výstavba nové budovy. Děti se svými učitelkami se přestěhovaly na dobu výstavby do adaptovaných místností ve vykoupeném domě na rohu křižovatky ulic Dvořákovy a Rudé armády.

Neúprosná skutečnost si vynutila již dlouho potřebnou rekonstrukci tišnovské sokolovny, která se dostala do krajně havarijního stavu, takže musela být vyřazena z provozu, ačkoliv to způsobilo nejen vyřazení největší kulturní místnosti ve městě právě v době vrcholících oslav letošních četných jubilejí, ale i citelné podvázání tělovýchovné a sportovní činnosti ve městě. Rekonstrukce je plánována jako sdružená investice, která si vyžádá nákladu přes půl miliónu korun. MěstNV poskytuje v této věci výboru TJ Baník Tišnov veškerou možnou podporu. Věříme, že všichni, kdo práce na rekonstrukci zajišťují, nepřipustí, aby sokolovna zůstala mimo provoz zbytečně dlouho; doplatila by na to možná nedozírnými škodami kultura i tělovýchova a sport v Tišnově. Nepřipusťme to!

U příležitosti oprav fasády kostelní věže dojde i k rekonstrukci věžních hodin tak, aby opravdu spolehlivě sloužily rozrůstajícímu se městu. Těšíme se, že pohled na věžní hodiny nebude napříště už jen praktickou nutností, ale také příjemný, oku lahodící jako celá dominanta kostelní věže.

–lš–

Z DALEKÉ CIZINY

až z pustin Západního Pakistanu nám zaslal pozdrav a vzpomínku MUDr. Zd. Kafka:

„Vzpomínám zde, na břehu Indu v nehostinné pustině a při 50° C ve stínu často na Tišnov, který se mi stal druhým domovem. Jsem tu, abych střežil zdraví našich lidí a pomáhal pakistanským pracujícím, kteří jsou jedněmi z nejubožejších. Jsem přesvědčen, že země po zdravotnické stránce dobře situované mají povinnost poskytovat zdravotnickou pomoc zemím největší potřeby. A takovou zemi je bezesporu i Pakistan. Za svého několikaměsíčního pobytu jsem tu viděl tolik bídy a utrpení, jaké si doma nedokážeme ani představit. Získávám řadu zkušeností, které budu moci uplatnit v léčení svých pacientů doma. Čas letí a tak doufám, že se vrátím ve zdraví ke svým drahým a ke své práci. Přeji Vám všem ze srdce hodně zdraví a síly do činnosti, kterou vykonáváte ku prospěchu nás všech. Vyřiďte, prosím, mým jménem srdečný pozdrav všem občanům našeho města."

Rádi touto cestou jeho žádost splňujeme.

–lš–

VES V ZAHRADĚ

POHLEDNICE Z MALHOSTOVIC

Jdete-li pěšky silnicí od Tišnova přes Drásov směrem k Brnu, objeví se vám za Drásovem na obzoru ves obklopená sady a zahradami. Všechny vesnice v tišnovském okolí jsou jakoby zasazeny do zahrad a sadů, ale jen Malhostovicím pro jejich zvláštní půvab nejlépe sluší tento opis.

Velmi stará vesnice (první zmínka o obci je ze 14. stol.) náležela v minulosti k dvěma panstvím. Větší část patřila k panství lomnickému, menší k pernštejnskému. Roku 1793 bylo na lomnickém díle 52 usedlostí s 421 obyvateli, na díle pernštejnském 17 domů se 121 obyvateli. Obě části byly spojeny v politickou obec až v 19. století. V r. 1900 měly Malhostovice 670 obyvatel ve 105 domech, r. 1921 již 743 obyvatel, kteří žili ve 131 domech. Dnes má obec 818 obyvatel žijících v 211 domech.

Vzhled Malhostovic se hlavně za období od konce války velmi změnil. Vyrostly tu nejen nové objekty JZD (kravíny, kůlny na stroje i krmivo, porodny prasat, teletníky), které při pohledu od Drásova tvoří výraznou dominantu nad severovýchodním okrajem osady, ale i nové vilky a rodinné domky, které spolu s přestavěnými bývalými selskými usedlostmi dávají vesnici moderní ráz. Ke vzhledu obce velkým dílem přispívá i vkusně upravená náves. Velmi pěkné jsou travnaté záhony s pásy vysázenými růžemi, zvláště koncem června, když kvetou. Náves si upravili občané sami brigádnicky, místní národní výbor obstaral pouze materiál.

Zvelebování Malhostovic se děje systematicky podle plánů, které vypracoval MNV. Plány zahrnují úkoly, které se budou na tomto úseku činnosti obecních orgánů řešit do r. 1976. Mimo jiné plánují Malhostovičtí vybudování chodníků, zpevňování všech dosud neupravených ulic ve vsi štěrkem a asfaltování silnice. V části obce zvané Na Letné (někdy také, hlavně dříve, Cigánka) a Na díle a v úseku hlavní silnice od Pohostinství až po Jednotu plánují vybudování kanalizační sítě, která doplní již existující síť. Téměř všichni občané se dobrovolně zavázali, že se budou na zvelebování obce brigádnicky podílet. Hodnota celého díla bude velmi vysoká, jen na úpravu vozovky v údobí příštích pěti let je plánován náklad 400.000 Kčs.

Složením obyvatelstva mají Malhostovice ráz zemědělsko-průmyslový. I když v obci není žádný průmyslový závod, řada občanů dojíždí do blízkých průmyslových závodů v Drásově (MEZ) a v Čebíně (vápenice) nebo pak dále do Brna. Malhostovické JZD obhospodařuje pozemky bývalých politických obcí Malhostovic a Nuzířova, který spadá nyní do kompetence MNV Malhostovice. Je to přibližně 440 ha polností. JZD vykazuje velmi dobré výsledky, odměna na pracovní jednotku dosáhla výše 30 Kčs. Také malhostovičtí družstevníci mají své starosti, na prvém místě je to nedostatek mladých pracovních sil.

Tradiční spád do Tišnova (bývalého okresního města) se pomalu přesouvá k Brnu, což je umožněno častým a rychlým autobusovým spojením.

Ve vsi je mateřská školka a základní devítiletá škola 1.–5. roč., starší žáci dojíždějí do blízkého Drásova. Do Drásova chodí lidé z Malhostovic i za drobnějšími nákupy průmyslového zboží a textilu, doma v obci mají jen prodejnu Jednoty (potraviny) a pohostinství. Vybudování prodejny masa je plánováno na nejbližší období, zatím ji nahrazuje pojízdná prodejna Masny. Také na filmová představení chodí Malhostovičtí do Drásova. Ostatně to není tak daleko, od posledního malhostovického k prvnímu drásovskému domu trvá cesta jen asi 10 minut.

V místě pracují aktivně požárníci, mládež sdružená v SSM, ČSČK, SČSP, Svaz žen a sdružení myslivců. Zvláště požárníci získali v různých soutěžích řadu ocenění a diplomů.

Jestli bude ves v zahradě ještě krásnější, záleží v prvé řadě na jejich obyvatelích. Úsilí zkrášlit a zvelebit svou obec je pro většinu Malhostovických samozřejmostí. To je zárukou, že se plány snadno změní ve skutečnost. (i)

CO TOMU ŘÍKÁTE?

Naše stálá, a jak ukázala i anketa na konci minulého roku, nejoblíbenější rubrika Malé kapitoly z historie Tišnovska, dík článkům pracovníka Podhoráckého muzea Jana Hájka, přináší čtenářům zajímavá svědectví o životě našeho města v průběhu staletí jeho existence i o minulosti zcela nedávné, která je pro mnohé ze starších spoluobčanů vlastně jen ohlédnutím do uplynulých let. Řada z těchto článků byla již v posledních letech publikována i v jiných novinách a časopisech. Nejucelenější seriál Hájkových článků přinesl v letech 1958–1959 orgán rady ONV v Tišnově – Vesnické noviny Tišnovska. Z desítek titulů článků, které tehdy zvláště zaujaly čtenáře, uvádíme jen některé: Morová rána v Tišnově, Staré tišnovské špitály, Šibenice, stínadlo a pranýř, Jak v Tišnově hodiny opravovali, Staré spolky v Tišnově, Z historie tišnovských divadelních souborů, Internace Mariana Langiewicze, Páni z Věže, Korábův mlýn, Čepička, stráž kláštera, V Tišnově 28. října 1918, Osvobození r. 1945 (válečný zápisník aj.

Naše redakce se zamýšlela nad tím, že by výběr z publikovaných i dosud nepublikovaných Hájkových článků bylo možno shrnout do knižní publikace, jejímž vydáním by se aspoň zčásti zaplnila velká mezera, která v zpracování a publikování tišnovských dějin existuje. Vypravěčský talent autorův a svěžest, s jakou dovede výstižně charakterizovat postavy i postavičky na „tišnovském jevišti" i celou atmosféru doby, jsou zárukou, že by kniha jistě dlouho na knihkupeckém pultě neležela. Svědčí o tom konečně i poptávka turistů přicházejících do Tišnova, na jejichž dotazy, zda o našem městě existuje nějaká publikace, musejí prodavači knih a tiskovin odpovídat záporně.

Možná, že se nám z různých technických důvodů nepodaří náš plán realizovat, ale rádi bychom uvítali vaše připomínky a rady, popřípadě souhlas s připravovanou knížkou. Těšíme se na ně.

Redakce

Nejjasnější panovnice, královno Konstancie! Klášter tento, jenž sluje Porta coeli, nezničí nájezdy barbarů, nezpustoší husitské houfnice ni reforma Josefa II. Přetrvá věky, dvě světové války, ale zajde v 2. pol. XX. stol. na nedostatek výrobních kapacit pro opravy této perly ranně gotické architektury.

Kreslil: Miroslav Pavlík

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

JAN HÁJEK, KAREL FIC

AJI HO NÁS BELI PRAJZI

V minulém čísle našeho zpravodaje jsme vzpomenuli 105. výročí krvavého střetnutí pruských a rakouských vojáků v Tišnově. Dnes se k událostem z r. 1866 vracíme opět, dáváme však slovo vzpomínkám přímých pamětníků, kteří i když již dávno nežijí, dík zápisům autentického vypravování, přibližují nám atmosféru tehdejšího horkého léta daleko blíže než řady stránek strohých dějepisů.

Vypravování dědouška Večeři z Dolních Louček, který se narodil v r. 1845 a zemřel téměř devadesátiletý, zachytil v r. 1932 řídící učitel František Soupal a student J. Bucek. A snad nebude na škodu, přečteme-li si úryvek tohoto vyprávění přímo v nářečí, nyní již skoro zaniklém, jímž mluvil dědoušek Večeřa.

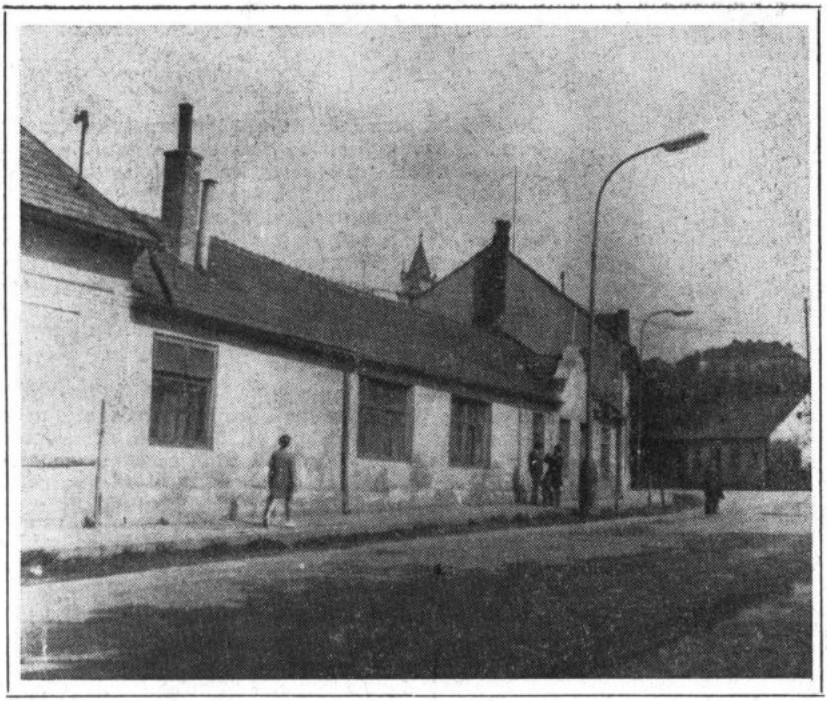
„Za myho mládí se na vojno verbovalo. Před prajskó vojnó verbovali v Tišnově u Zahradničků. Deš se chlapík nechál naverbovat, dostál napit co chcél, pětadvacet rénskéch a pak ešče dva rénský vod staroste.

V šestašedesátým, tak hale před samyma žňama, tíhle dva velký transporte Prajzů vod Horních Lóček a po katovské selnici celé deň he ze stádama volů k Dolním Lóčkám. Naši (rakouští) huláni a kylysaři, keří patrolírovali po kopcách, cófale a kapetulovale před prajskéma dragónama a hojížděli žlebem furt k Beteši. S hostupujícim vojskem rakóským jeli nekeří sósedi z Lóček na fiřpón (přípřež). Domácí ledi, mladí he staří zatím prchale před Prajzama s pecnama chleba nebo hiným kóskem ževobytí k Pásníko na Bílo skalo. Zatím řádile Prajze v dědině. Deš nějakýho vojáka dostihle, tak ho zabile. Naproti Zelinkové hospodě rosekál prajské kvartýrmachr (ubytovatel) jednoho šabló a psál na vrata, kolik mančafto se tam nakvartýroje. Ledi to vám bela hruza! Hospodskýmo Zelinkovi hokradli Prajzi celó furu piva. Zelinka se veznál dobře v němčině ha hotíkal hned k obrštovi na fáro ze stížnosťó. Ten mu dál cedulko a milí Prajze chetli s pivem haž ho Kořima. Pivo moseli vrátit a beli za to pořádně štrófovaní.

Hospodské Zelinka s Darmopilem ze dvora měli zavest Prajze do Hósuší. Vedle je falešnó cestó, habe hochránile dvóch lóčskéch mlénů. Oficírom se zdála cesta troško dlóhá, na špecijálkách zmérčile špatné rychtunk. Pro zrado měli bét vobá zastřelení, nebét pruskýho majora, kterýho Zelinka kustýroval a za voba se přemluvil.

Aji ho nás bél jeden Prajz nakvartýrované. Deš přešél k nám, hodil kvérem do kóta a hned na matko, habe vařila kafé. Nerozuměla mo, a proto zavolala Filipko, co bela ve Vinrnajštótě (Vídeňském Novém Městě). Ta s ním dovedla dyškutýrovat. Tenkrát ho nás kafé hrobě neznale. Donesl se take šrutko masa a Filipka mo k temu hovařila hrach na špeko. Nám dál take po štyklo. Přišla take na besedo marketánka s flašó a nabízela po štamprdleti: Trink!

Prajze nikomu nehobližovali, hani ženském. Beli to selní, statní chlapi, mladi he staři, někeří homěli aji česke. Hale někeři beli bledí ha nemocní, ledi říkale, že pukajó z nestřídmosti. Řádila mezi něma kolera. Ho Burjanů ve stodoli na ňu take jeden homřél. Někeří chlapi beli tak vopovážliví, že hleděli Prajzom kde co hokract. Hale jak beli přestiženi, tak dostale tolik mazo, že prusile vu milosť. Po Prajzech zvostalo v Lóčkách kolik pytlů kafé a hudně ledí ho tenkrát vokuštovalo v životě poprvý za tý prajský vojne."

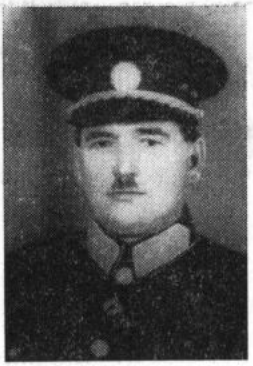

Mateřská škola, umístěná v bývalé hospodě „U Borovičků", patří už také k „zmizelému Tišnovu". –vb–

Na válku v r. 1866 vzpomínali také rolníci z Drahonína – Balák, Frant. Pšikal a Frant. Chyba. Jejich vypravování zapsal r. 1929 do Pamětní knihy obce Drahonín řídící učitel obecní školy v Olší František Vaigl.

Když Prusové vtáhli do svrateckého údolí, ve strachu před nimi prchali lidé i s dobytkem do lesů. Drahoníňští se většinou ukrývali ve zříceninách hradu Víckova. Jen malá část jich zůstala ve svých příbytcích ve vsi. Na kopci Na stráži stále někdo hlídkoval, aby včas podal zprávu o postupu pruského vojska. Prusové skutečně přitáhli až do Drahonína i s děly a polní kuchyní. Přivítala je prázdná náves. Teprve po chvíli se odvážil mlynář Buchal, který jediný ze vsi uměl německy, vyjít z úkrytu. Když ostatní viděli, že se vojáci chovají přátelsky a že se Buchalovi nic zlého nestalo, dodali si odvahy a také vyšli ven. Ze skrýše na Víckově se vrátili později i ostatní vesničané, zvláště když jim Buchal vše vysvětlil.

Večer vařili Prusové na návsi kávu. Domácí, kteří ještě nic podobného nikdy předtím nepili, zvědavě okukovali kolem kotle. Kuchař si všiml, že jedné tetce káva hodně voní, a proto jí dal trochu zrnek. Ta hned i se zvědavými sousedkami utíkala domů, aby kávu uvařila. Jaké však bylo jejíz klamání, když uvařená nerozemletá kávová zrnka, i když silně omaštěná, neměla žádnou chuť. Buchal příhodu pak vypravoval Prusům. Ti se tomu vesele zasmáli a při odchodu z obce dali Drahonínským kávu i poučení, jak se správně vaří.

POHŘBY V OBCI PŘEDKLÁŠTEŘÍ ZA POLICEJNÍ ASISTENCE

Do okrénka pamětníků zařazujeme vyprávění K a r l a F i n d e j s e, policejního strážníka v. v. A protože 6. srpna oslaví své 76. narozeniny, přejeme mu také my do dalších dnů hodně pevného zdraví, aby i nadále mohl s láskou vykonávat své brigádnické práce ve prospěch našeho města. Nejen Klášteráci, ale také Tišnováci ho znají jako výborného a nenapodobitelného vypravěče se svérázným humorem. A tak si zajisté všichni rádi přečtou jedno z jeho vyprávění o události, kterou zajisté ještě mnozí z vás pamatují.

Ve třicátých letech po první světové válce neměly rodiny dělníků na růžích ustláno, obvzlášť byl-li otec rodiny, jak se tehdy říkávalo, trombonista nebo kamarád z mokré čtvrti. Takový táta po poslední výplatě, když se ukončila sezónní práce, měl ještě u Sládků nebo u Dvořáčků čáru, že by to ani dvě výplaty nespravily. A v takových rodinách byla obyčejně kupa dětí a mámě se třásla kolena, když si vzpomněla na to, jak tu zimu s hladovými dětmi přečká.

Mnozí čekali na první listopadový mráz, aby mohli vyrazit na řeky na sekání ledu pro místní pivovar, později pro tři místní řezníky, pana Sládka, Otakara Trantýrka a Stanislava Dvořáčka. V pivovaře a u Trantýrků byly za tyto práce hotové peníze a nějaká ta důdělná, ale u Sládků a u Dvořáčků to bylo horší. V těchto dvou hospodách měli již naši ledaři zálohově naledováno a tak se mnohdy stalo, že když došlo ku konečnému vyúčtování tak většina padla na dluh v hospodě. Ledování trvalo, když zima přála tak 14 dní a tím to končilo. Po těchto dvou výplatách bylo v mnohých rodinách zase smutno. Po těchto pracech nebylo skutečně do čeho vrtnout a nejhůře na tom byly rodiny zedníků, tesařů, pokrývačů, cihlářů a dalších sezónních dělníků. O zednících říkávali sýčkové toto přísloví: „Květnice žloutne, zedníci blednou" nebo „Zedník co za léto vyzdí, to za zimu probzdí". Ale říkává se, že když je nouze největší, že je pomoc Boží nejbližší. A tak co se nestalo.

V obci Předklášteří byl v této době majitel mlýna pan František Dvořáček, kapitán čs. armády v důchodě, takto rodák z Tišnova. Ve mlýně u Dvořáčků bylo dobře jak pro služebný personál tak i pro veškeré hospodářské zvířectvo. V této době choval pan Dvořáček statného koně valacha jménem Luci. Tento statný mohykán o živé váze 10 q onemocněl na nebezpečnou zvířecí nákazu sněti slezinnou. Na slovo vzatý veterinář rada Zbirovský nařídil koně nuceně odporazit a po pitvě byl tento exemplář určen k zakopání na místním mrchovišti. Z koně byla stařena pouze kůže, a tuto práci prováděl pan Alexandr Havelka, který dodnes žije ve Vísce č. p. 37. V dopoledních hodinách tohoto kritického dne telefonuje tehdejšímu panu starostovi pan rada Zbirovský, aby dnes odpoledne vyslal policejní asistenci jako průvodce k tomuto pohřebnímu aktu. Podle příkazu pana starosty jsem vyfasoval 2 litry petroleje a tímto se mělo maso tohoto tučného valacha znehodnotit, aby tak mnohým odpadla chuť toho masa používat. V odpoledních hodinách jsem petrolej přelil ve svém bytě do náhradní konve, která byla v mém vlastnictví a do služební konve jsem nabral v mlýnském náhonu vodu. Takto vyzbrojen očekávám u mlýna pohřební vůz, který řídil pan Antonín Jůst z Trávníků. Když se tento dopravní prostředek dostavil a maso bylo naloženo, včetně vnitřností a 3 kopyt, které byly usekány až po kolena, pohnul se tento povoz. Ze mlýna měli arabi pana Jůsta co táhnout, až jim v kostře praštělo a jejich ubohá srst se ježila, jako když se dva kocouři perou o jednu kočku. Když jsme dojeli na rozcestí silnice štěpánovské a loučské odbočili jsme na vozovou cestu, která vedla kolem

řeky Loučky na hranice katastrálního území Střemchoví, na úpatí lesa Hradisko, kde bylo již od dob c. k. Rakouska stanoveno mrchoviště. Na této vozové cestě se odbývalo hotové drama. Dva chlapi skočili po zadku vozu vyzbrojení dlouhými řeznickými noži. A potom už to lítalo. Pěti až desetikilové kusy masa se házely z vozu dolů a tam je již sbíraly ženy ba i děti a cpaly do pytlů. Než jsme dojeli na pohřebiště tak Františkovi arabi měli již na voze jen drsťku a tři kopyta. Tato část údů slavného koně byla v jámě dle předpisu polita petrolejem a potom hoši jámu slavně zahrnuli, čímž byl slavný pohřeb skončen.

Ale co čert nechtěl. Některá fajnůvka, od kohosi ochutnala kousek tučné koniny a záviděla všem, kteří se mají zadarmo tak dobře. A nyní to začalo. Pohřeb byl tehdy v úterý a ve čtvrtek ráno přijde ke mně četnický strážmistr Vincek Školný a požádal mě o jména všech, kteří se zúčastnili tohoto slavného pohřbu. Jelikož jsem byl pod přísahou tak jsem také dle pravdy některé občany musel označit a ty ostatní se Vincek dověděl od nich. Celkem jich bylo ze Štěpánovic, z Mezihoří a Předklášteří 27 a já byl 28. Během jednoho týdne jsem dostal modrou obálku jako všichni ostatní a za čtyři dny jsme se svorně sešli u okresního soudu u nádraží. Byl jsem panem Kociánem zavolán první. Za stolem seděl pan rada Ciboch, který mne krátce vyslechl. Hlavně mi bylo za vinu kladeno, že jsem neučinil hlášení o tom, že bylo maso z vozu rozebráno a já, že jsem proti té útočné rotě byl bezmocný. Když jsem panu radovi jaksi vysvětlil tu bídu, jak si lidé žijí, tak mi řekl, že jako úřední osoba jsem na to neměl koukat a oznámení učinit. „Kociánku pište! Karel Findejs, obecní strážník z Předklášteří, přestupek zneužití moci úřední, odsuzuje se k pokutě 50 Kč a těch 27 obžalovaných na chodbě každý 20 Kč, v případě nedobytnosti k trvání 24 hodin vězení. Tak jim to, Kociánku, těm na chodbě řekněte a šeky že dostanou poštou." Po tomto soudu jsme se odebrali do

dokončení na str. 102

KVĚTNICE

MARIE MRÁZKOVÁ

(4. pokračování)

K odlesňování docházelo většinou za účelem chovu ovcí a dolování. Se zalesňováním se znovu započalo asi r. 1870 na stráni nad splavem. Zkoušeli vysazovat akát, smrk, ale zvítězila borovice černá. Byla též vysázena nad trmačovskými zahradami, kde býval dříve třešňový sad. Smrku se dařilo v dolních částech severních stinných svahů. Ve vyšších polohách nastoupila borovice lesní s dubem. Dnes je dubový porost už přestárlá pařezina. Na východním svahu má Květnice v horní polovině dub, v dolní borovici lesní. Zalesňování západního svahu úplně selhalo, svah ovládly keře: dřín, svída obecná, slíva trpká n. trnka, jilm, růže bedrníkolistá, dřišťál obecný aj. Severozápadní svahy pokrývá dnes už přestárlá buková pařezina promíšená smrkem, výše borovice lesní. Celkem asi do 300 m n. m. je les jehličnatý — bor a smrk, v horní části převládá les listnatý. Vápenité půdy zabral buk a bor, půdy křemičité dub s borem. Smrk a habr jsou tu dřevinami podřadnějšími.

Květnice je vedle kopce Čebínky důležitým mezníkem pro květenu. Setkávají se tu dvě velké květenní oblasti: 1. teplomilná a stepní (proniká sem z jihu), 2. lesní květena středoevropská (lemuje sever, východ i západ hory).

Teplomilná a stepní květena se šířila v době poledové z Podunají údolím řek Moravy, Dyje a Svratky až k Českomoravské vysočině, která další její rozšíření směrem severozápadním zastavila. A právě Květnice a Čebínka jsou posledními výspami, na jejichž vápencových svazích se stepní květena ještě vyskytuje.

(Pokračování příště)

dokončení ze str. 101

známé hospody u Kellnerů, kde se říkávalo také „U Kače", a tam jsme zapili dušičku Dvořákovic valacha; a aby to nebylo tak jednoduché, tak Ruda Ondráček ze Štěpánovic udělal v hospodě sbírku na úmrtní fond a vybral 95 Kčs, které mě odevzdal na soudní výlohy, které mě z tohoto slavného soudu vyplynuly.

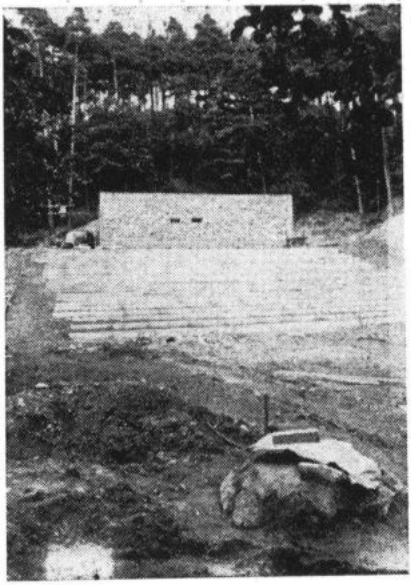
KOUPALIŠTĚ v Tišnově

převzal letos do své správy městský národní výbor, zajistil jeho nerušený provoz a vytvořil podmínky pro příjemný pobyt, občerstvení, klidný odpočinek a osvěžení v čisté vodě.

Letní hosté v Tišnově a okolí zajisté ocení a rádi využijí této všestranně výhodné příležitosti. kk

Plavecký kroužek při SZK ROH v Tišnově existuje teprve krátce, od 9. června 1971, ale počet jeho členů už dosáhl 80. Takový je mezi mládeží zájem.

Pod odborným vedením trenéra Ervína Richtera se v kroužku scházejí děti ve věku od 10 do 14 let každé úterý a pátek, kdy mají reservovaný přístup na koupaliště. Během léta probíhá výcvik na místním koupališti, od srpna do května budou mladí plavci jezdit do Boskovic, kde je krytý bazén. Bylo by potřebí získat ještě tři šikovné tatínky, kteří by pomohli při výcviku. Najdou se? (vb)

Pohled na staveniště letního kina

jistě připomíná, kolik namáhavé práce našich občanů a kolik prostředků bylo vynaloženo na vybudování celého areálu. Nerozpakujme se proto zasáhnout proti jakémukoliv poškozování těchto kulturních hodnot a společného majetku všech občanů. Rodiče, poučte své děti o škodlivosti, společenské nevhodnosti a nemorálnosti takového nezodpovědného jednání. kk

Foto: M. Loskot

PODĚKOVÁNÍ ZA DOBROU PRÁCI S MLADEŽÍ zaslouží obětavý trenér žáků oddílu kopané TJ Baník Tišnov soudruh Ján Vaščák. S nevšední pílí a zaníceníím věnoval mnoho času našim klukům a vychoval na hřišti dobré sportovce, kteří jednou snad budou patřit k oporám tišnovské kopané. Za bývalé svěřence i rodiče mladých sportovců soudruhu Jánu Vaščákovi co nejsrdečněji děkuji a přeji mu v další jeho práci opět jen úspěchy.

Drahoš Šikola, ředitel ZDŠ Tišnov II

NEZAPOMEŇTE, až k vám o prázdninách či na dovolenou přijedou vaši známí a příbuzní, ukázat jim chrám Porta-coeli a navštívit s nimi PODHORÁCKÉ MUZEUM v Předklášteří.

PODHORACKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská č. 475.

Stálá výstava obrazů zasloužilého umělce J. Jambora z jeho odkazu městu Tišnovu. Otevřeno: ne 9–12, st. 14–17.

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

ODBÍJENÁ V SRPNU

28. 8. B. Tišnov – VAAZ Brno v 16 hod. v Tišnově u sokolovny

29. 8. B. Tišnov – TESLA Brno v 10 hod. v Tišnově u sokolovny

SZK ROH

Sdružený závodní klub v Tišnově se zúčastnil soutěže ÚR Čs. ROH a dosáhl v ní úspěchu. Předsednictvo České rady odborových svazů ocenilo práci SZK ROH v Tišnově v r. 1970 čestným uznáním. Toto čestné uznání je spojeno s věcnou odměnou v hodnotě 2.000 Kčs. Protože při SZK ROH v Tišnově je fotokroužek, přijde určitě vhod věnovaný poloautomatický přístroj na vyvolávání černobílých a barevných negativů Miniaut. (ob)

JAZYKOVÉ KURSY v SZK ROH v Tišnově zahajují nový ročník.

Angličtina:

1. ročník – pro začátečníky pondělí 6. 9. 1971 v 16.30 hod.
2. ročník – pro pokročilejší čtvrtek 2. 9. 1971 v 16.30 hod.
3. ročník – pro pokročilé úterý 7. 9. 1971 v 16.30 hod.
4. ročník – závěrečný pondělí 6. 9. 1971 v 18 hod.

Němčina:

1. ročník – pro začátečníky středa 1. 9. 1971 v 16.30 hod.
2. ročník – pro pokročilejší čtvrtek 2. 9. 1971 v 18 hod.
3. ročník – pro pokročilé úterý 7. 9. 1971 v 18 hod.
4. ročník – závěrečný středa 1. 9. 1971 v 18 hod.

Školní rok se shoduje se školním rokem na školách.

Kursovné činí 150–240 Kčs ročně, je splatno nejpozději do konce září 1971, může však být povoleno placení ve dvou splátkách.

S vyučujícím je možno dohodnout vyučování i v menších skupinách (i jednotlivě) a v době vyhovující zájemcům. Bližší informace přinesem ještě příště.

Včas se informujte a přihlaste v SZK ROH v Tišnově, Mlýnská ul. 152. Telefon 666.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakč. rada: V. Borek, PhDr K. Fic, J. Hájek, J.Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava M. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 1274-71. 456.12-1971/Sm 34

KINO PANORAMA

LETNÍ KINO TIŠNOV

1. ne – 20 hod.
● **PARTIE KRÁSNÉHO DRAGOUNA** (širokoúhlý)
Český barevný film. Krvavý vaudeville ze seriálu Hříšní lidé města pražského. Vstupné 8 Kčs.

2. po, 3. út – 20 hod.
SMRTELNÝ OMYL (širokoúhlý)
Další ze seriálu filmových indiánek NDR. Česká verze. Vstupné 7 Kčs.

5. čt – 20 hod.
BITVA NA NERETVĚ (širokoúhlý)
Slavné herecké osobnosti v jugoslávském velkofilmu. Vstupné 12 Kčs.

6. pá, 7. so, 8. ne – 20 hod.
ZELENÝ LUČIŠTNÍK
Západoněmecký film. Filmový přepis slavného detektivního románu Edgara Wallace. Vstupné 6 Kčs.

9. po, 10. út – 20 hod.
MUŽ, KTERÝ ROZDÁVAL SMÍCH
Z nejslavnějších veseloher Matrina Friče. Vstupné 4 Kčs.

12. čt – 20 hod.
LOVEC JELENŮ
Rumunský barevný film podle románu F. Coopera. Česká verze. Vstupné 5 Kčs.

13. pá, 15. ne – 20 hod.
HIBERNATUS (širokoúhlý)
Louis de Funés a jeho zledovatělý pratchán. Česká verze. Vstupné 8 Kčs.

16. po, 17. út – 20 hod.
PEVNOST NA MOŘI
Sovětské filmové drama. Vzbouření v zajateckém táboře. Vstupné 4 Kčs.

19. čt – 20 hod.
RADÚZ A MAHULENA
Klasická pohádka Julia Zeyera a Josefa Suka v českém barevném filmu. Vstupné 5 Kčs.

20. pá, 21. so, 22. ne – 20 hod.
VEČÍREK (širokoúhlý)
Americká barevná komedie o hostovi pronásledovaném smůlou. Vstupné 8 Kčs.

23. po – 20 hod.
LA PALOMA
Český filmový ústav uvádí z programu kina Ponrepo v Praze. Vstupné 6 Kčs.

24. út – 20 hod.
ZLODĚJ Z BAGDADU
Český filmový ústav uvádí z programu kina Ponrepo v Praze. Vstupné 6 Kčs.

26. čt – 20 hod.
GRANT RESTAURANT PANA SEPTIMA (širokoúhlý)
Francouzská barevná filmová detektivní komedie. Vstupné 7 Kčs.

27. pá, 29. ne – 20 hod.
ZÁHADNÝ HEKTOR (širokoúhlý)
Západoněmecká filmová detektivka podle Edgara Wallace. Česká verze. Vstupné 8 Kčs.

28. so – 20 hod.
ROBIN HOOD
Český filmový ústav uvádí z programu kina Ponrepo v Praze. Vstupné 6 Kčs.

30. po, 31. út – 20 hod.
VRAŽDA V PONDĚLÍ (širokoúhlý)
Západoněmecký širokoúhlý film. Vstupné 7 Kčs.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Prodej vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 4 Kčs, na širokoúhlé 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs

ZAŘÍ 1971

MĚSTO 25. VÝROČÍ OSVOBOZENÍ NAŠÍ VLASTI SOVĚTSKOU ARMÁDOU

Tento hrdý titul byl Tišnovu udělen Okresním národním výborem Brno-venkov za velmi dobré výsledky v soutěži národních výborů v roce 1970, o nichž jsme své čtenáře již dříve informovali.

Je to titul nejen vyjadřující uznání za vykonanou společnou budovatelskou práci, ale současně také zavazující. Toho, co se vykonalo, opravdu nebylo málo, ale úkoly, které nás čekají, budou bezpochyby větší. Vstupujeme po XIV. sjezdu KSČ do nové významné etapy rozvoje hospodářského i společenského a jejich dobré výsledky budou věcí společnou, zajímající všechny; rozhodně čím více bude těch, kteří tuto společnou věc budou chápat na úrovni našeho města, tím lépe, a lépe i ve smyslu celospolečenském.

Při neustálé účasti na společenském dění a sledování práce a života kolem sebe si často ani neuvědomujeme, jak významné změny se odehrávají přímo před našima očima. Stačí však jen letmý pohled zpět a porovnání současnosti se skutečností o jen několik málo let dřívější a rozdíl vystoupí zcela zřetelně. Nevšední příležitostí k takové střízlivé přehlídce a k uvědomění společných úkolů se stávají volby – významný společný politický úkol. O jejich bližším termínu se teprve rozhoduje, ale příprava volebních programů je již v plném proudu. Podle závěrů XIV. sjezdu KSČ mají být střízlivými ukazateli pro plnění směrnic rozvoje, které sjezd před společností vytyčil a prostředkem k rozvíjení aktivity občanů na novém, vyšším stupni.

I v Tišnově jsou již volební programy zpracovány a přistupuje se k jejich zveřejnění. Jistě nebude nikoho, koho by jejich obsah nezaujal. –lš–

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v září dožívají významného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Marii Kupské, Tišnov, Tyršova 307. 1. 9. se dožívá 81 roků.

Josefu Wietzovi, Tišnov II, Dřínová 1116. 1. 9. se dožívá 82 roků.

Ludmile Ráboňové, Tišnov, Na loukách 101. 2. 9. se dožívá 83 roků.

Josefě Boháčkové, Tišnov, Komenského nám. 123. 2. 9. se dožívá 83 roků.

Marii Jobánkové, Tišnov, Halouzkova 34. 4. 9. se dožívá 83 roků.

Ludmile Andrysíkové, Tišnov, Drbalova 850. 5. 9. se dožívá 86 roků.

Františku Peňázovi, Tišnov, Trnec 913. 6. 9. se dožívá 83 roků.

Arnoštu Gottwaldovi, Tišnov, Cáhlovská 973. 13. 9. se dožívá 86 roků.

Františce Vrchlabské, Tišnov, Cáhlovská 163. 13. 9. se dožívá 80 roků.

Františku Hřibovi, Tišnov, Brněnská 2. 14. 9. se dožívá 83 roků.

Josefě Knoflíčkové, Tišnov, Vrchlického 449. 17. 9. se dožívá 86 roků.

Františce Hrbotické, Tišnov, Mlékárna 795. 22. 9. se dožívá 86 roků.

Františku Mikulášovi, Tišnov II, Víska 1149. 23. 9. se dožívá 81 roků.

Františku Kosovi, Tišnov, Družstevní 553. 30. 9. se dožívá 87 roků.

Emilii Mudrochové, Tišnov, Hybešova 690. 30. 9. se dožívá 81 roků.

K ČLÁNKU „Odpoví tišnovské školy?" v červnovém čísle odpovídá M. B.: Naše škola – ZDŠ Tišnov-Předklášteří patří také mezi tišnovské školy. Nevím, jak mohl autor článku přehlédnout, že naše škola se obou ročníků této soutěže nejen zúčastnila, ale v obou získala několik předních umístění. V pátek 25. června t. r. si jeli žáci pro ceny z letošní soutěže. Z dvacetisedmi vyhodnocených prací 1. věkové kategorie v okrese Brno-venkov získal žák 2. třídy Dalibor Filka 1. cenu, J. Matyášová, P. Ivánek a J. Endlicher čestná uznání. Na tak malou školu je to jistě výsledek více nežli uspokojující a povzbuzující; soutěž je pro nás už tradicí, přihlásíme se i do dalšího ročníku.

TIŠNOVSKÁ VĚŽ (viz foto A. Dostála na titulní stránce)

Poprvé za dobu své existence se octla v sevření ocelové trubkové klece nahrazující klasické dřevěné lešení. Pozdně gotická kostelní věž, původně o samotě stojící 51 metrů vysoká hláska, bývala majetkem kláštera Porta coeli. Tišnovští poddaní platili z ní tzv. „hlásečné", které teprve roku 1801 bylo měšťany i s ostatními dávkami vykoupeno od klášterní vrchnosti za 13.125 zlatých na věčné časy. R. 1839 byla hláska prodloužením kostelní lodě o 10 metrů spojena s kostelem.

Čtyřhranný masív věže je rozdělen římsami na tři patra. Nad třetím patrem je věž zúžena o šířku ochozu, který z části spočívá na jednoduchých krakorcích. Věž je zakončena zděným osmibokým jehlanem, který je pokryt měděným plechem. Ztvárnění věže je v nárožích doplněno čtyřmi šestibokými věžičkami. Zdivo stavby je z lámaného kamene, v nároží nese stopy umělé bosáže.

Přízemní místnost věže má valenou klenbu a vedou z ní schody do místnosti v prvním patře vchodem sklenutým tzv. „oslím hřbetem". Dveře jsou zde železné, vyztužené pláty šikmo se křížícími a jsou opatřeny důmyslným uzamykáním. Klenba v této místnosti je v podstatě valená, zpevněná hrubými žebry, která se sbíhají v kruhovém svorníku, zdobeném malbou pětilisté červené růže. Po stranách místnosti jsou ve zdech přes dva metry širokých prostranné lunetové skrýše.

Původní vchod do přízemní místnosti tvořil, roku 1839 zazděný, pozdně gotický draperiový portálek na východní straně věže.

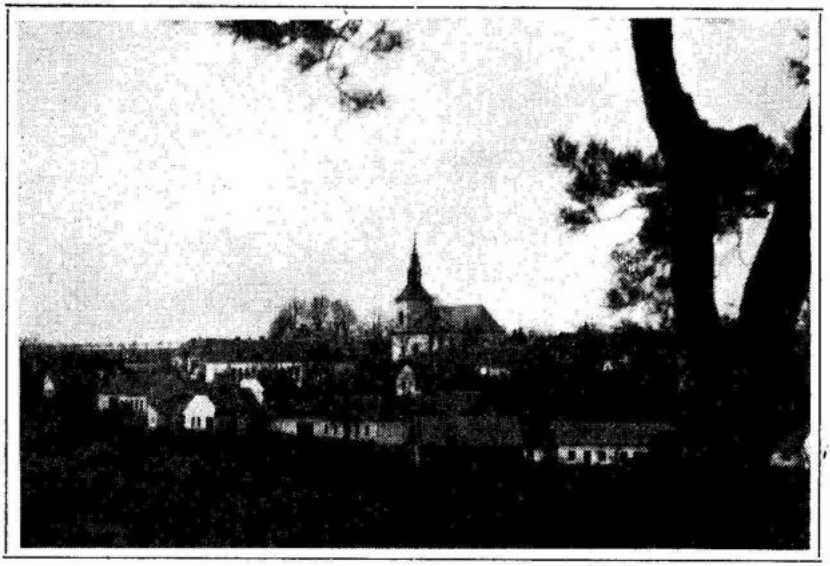
Motiv nárožních věžiček i další detaily dokládají výstižně, že jde o pozdní gotiku, takže stavbu hlásky je možno datovat do první poloviny 16. století.

Zlomek gotického nápisu na průčelí věže bude odborně restaurován. Gotickou minuskulí je tu psáno:

hoc + opus + finitum
est + post + asumtion
te + marie + Ano dni
15.. (1543)

Ciferníky hodin budou vyměněny a uvažuje se o pořízení skleněného ciferníku ze strany náměstí, který by byl v noci prosvětlen, tak jak tomu bývalo již dříve. Věž kostelní s věží radniční tvoří charakteristickou dominantu města Tišnova.

Jan Hájek

POHLEDNICE Z DEBLÍNA

Foto: M. Jeřábek

Poklidná obec, městys čili už ve středověku trhová ves jihozápadně od Tišnova při silnici Tišnov–Veklá Býteš, je jednou z mála střediskových obcí bývalého tišnovského okresu, která zůstala i v novém územním uspořádání spojena se svým dřívějším okresním městem Tišnovem v rámci okresu Brno-venkov. Deblín patřil odedávna k předním obcím Tišnovska. Návrší na levém břehu potoka Závistky, který u Tišnova odevzdává své vody Svratce, místu, kde kdysi stával deblínský hrad, a celé obci vévodí starobylý kostel sv. Mikuláše, protější návrší je korunováno imposantní budovou nové třináctitřídní ZDŠ, vybudované nákladem přes 5 mil. Kčs v roce 1967.

Deblín má neobyčejně bohatou a zajímavou historii, jinak však i přes třistaletou hornickou slávu na rozhraní středověku a novověku zůstal Deblín hlavním svým charakterem obcí zemědělskou bez průmyslu. S tržním právem bezpochyby souvisel i rozvoj některých řemesel, jako např. na počátku 19. stol. řemeslná ruční výroba bot, které byly široko daleko stejně známé jako zhruba o sto let později vykrmené deblínské husy; bezzemci a obyvatelé, kteří nenalezli plné uplatnění v zemědělství doma, vycházeli a vyjížděli za prací nejednou i do krajů mimomoravských. I dnes převážná část obyvatel Deblína do zaměstnání dojíždí, především do Tišnova, Brna, v poslední době pak i Kuřimi a Drásova.

Dnes má Deblín 283 domů a něco přes 1.100 obyvatel, téměř stejný počet jako před čtyřiceti lety. Přesto nelze nevidět, že v Deblíně se právě v poslední době mnoho změnilo. Založení JZD v roce 1957 znamenalo přechod na moderní zemědělskou velkovýrobu a socializace ukázala, že Deblín není bohat jen svou historií; svědčí o tom vesměs zmodernizované a pečlivě upravené rodinné domky i bývalé usedlosti v celé obci a řada nově vybudovaných komunikací. Hlavním úkolem této pětiletky v Deblíně bude (podle slov s. J. Kropáčka, tajemníka MNV) vybudování vodovodu, na jehož realizaci již okres postupně uvolňuje prostředky, připravuje se vybudování odstavné plochy pro autobusy a je i několik zájemců o stavbu rodinných domků.

I v nové historii tedy dovede Deblín držet a hájit své místo.

–lš–

Deblín v místopisné literatuře moravské

Bořivoj Peška

Deblín, i když nepatří mezi největší obce Tišnovska, má bohatou minulost, která je poměrně dost důležitá k poznání dějin osídlení v povodí Svratky a jejich přítoků v oblasti kolem přirozeného centra kraje – Tišnova.

Franc Joseph Schwoy ve svém díle **Topographie vom Markgrafthum Mähren** z r. 1793 o Deblíně píše:

Deblín, vesnice patřící k panství Kuřim, s farou a bývalým zámkem, položená hodinu jihozápadně od Tišnova a 3 míle [1]) severozápadně od Brna. Čítá 89 domů, 106 rodin, 506 duší a má asi 450 jiter [2]) obyčejné orné půdy vedle 80 jiter luk. Zdejší dvůr byl v r. 1784 rozdělen mezi 20 nových osídlenců. Již v 10. stol. zde byl pevný zámek, který český vévoda Boleslav v r. 957 odňal vedle jiných pevných míst násilím Uhrům, majících téměř celou Moravu. Na počátku 14. stol. byl místem pobytu mocných loupežníků, kteří z něho zneklidňovali celou krajinu okolo ležící, až jim jej násilím odňal král Jan v r. 1312. Nato přešel Deblín na pány z Lomnice; v roce 1380 patřil Jenčovi z Lomnice a v r. 1406 Čeňkovi, synu Přečkovu, kteří odtud měli jméno z Deblína. V r. 1447 jej držel Jan z Deblína, také pravděpodobně ještě z domu Lomnického. Konečně jej koupilo Brno v r. 1466 s příslušným územím. A to jej spojilo s později zakoupeným statkem Kuřimí. Král Ferdinand I. propůjčil městu Brnu úplně nové těžební právo nad tehdy nově zřízenými doly na stříbro u Deblína, jež obdržely jméno Danielsberg.

Člen řádu benediktinů a profesor Gregor Wolny v **Die Markgrafschaft Mähren** z r. 1846 má o Deblíně již rozsáhlejší záznam:

Deblín, 3,5 hodiny jihozápadně od úředního místa (= Brno), částečně na návrší, částečně v údolí položená tržní osada o 122 domech s 856 obyvateli (415 mužskými, 441 ženskými), pozemkovým majetkem 734 jiter 1381 sáhů polí, 48 jiter 533 sáhů luk, 193 jiter 1544 sáhů pastvin, 112 jiter 218 sáhů lesa a se stavem dobytka 19 koní, 59 oslů, 104 krav a 120 ovcí. Kromě jednoho vrchnostenského zámku a jednoho hospodářského domu je zde také farní kostel, zasvěcený svatému Mikuláši, opatřený třemi oltáři (dva zvony mají letopočty 1481 a 1562) a škola, jež jsou pod ochranou vrchnosti. Přifařeny a školou přičleněny jsou sem ještě vesnice Branškov, Herotice, Pejškov, Ausoší, Nelepeč, Žernuvka, Čížky (Czižek), Jestřabí, Nová Ves (Neudorf), Prosatín, Blahoňov a Gabrda (Kávrdův mlýn). Již ve 13. stol. byla zde fara, jejíž patronát obdržel řád německých rytířů, ale o dalších osudech této fary není nic známo. Ve 14. a 15. stol. byl tu hrad, z něhož sotva lze nalézt stopu a v 16. stol. doly na stříbro pod názvem Danielsberg, na něž udělil r. 1531, listinou datovanou v Augsburgu 20. XI. 1531, král Ferdinand městu Brnu těžební právo. Jinak má městečko, jež již r. 1470 mělo tržní právo, čtyři výroční trhy, a to na svátky Navštívení Panny Marie, pondělí po proměnění Krista, na sv. Havla a den Neviňátek. V r. 1784 byl zdejší vrchnostenský dvůr rozdělen mzei 20 nových osídlenců.

[1]) 1 míle – asi 7.400 m. [2]) 1 jitro – asi 57 arů. [3]) 1 sáh – asi 1,7 m^2.

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

O TIŠNOVCE

Josef Ondroušek

Nedávno se mi dostala do rukou útlá brožurka s názvem „Kronika našeho nádraží"; spisovatel Branald v ní píše o nádraží Praha-střed. Také naše tišnovské nádraží má svou historii, třebaže ne tak bohatou.

Historie nádraží bývá obvykle úzce spjata s historií tratí, které k němu vedou a znamenají spojení místa se světem, tepny, kterými proudí do města život i kultura a poznání. K tišnovskému nádraží se nerozlučně váže trať Tišnov–Brno, dnes již i pro většinu Tišnováků legendární Tišnovka. Protože těch památek na starou Tišnovku je již poskrovnu a na mnoho věcí se již zapomnělo, inspirovala mě knížečka Branaldova k sepsání historie Tišnovky a vůbec železnice v okolí Tišnova; starému železničnímu spojení se světem má jistě Tišnov do značné míry co děkovat za svůj rozkvět.

První úvahy o trati železné dráhy přes Tišnov vznikly kolem roku 1830, kdy se začala plánovat vůbec první železnice v zemích koruny české – trať z Vídně do Prahy. Jedna z uvažovaných tras vedla totiž přes Brno, Tišnov, Chotěboř do Prahy. Tato alternativa však byla zavržena pro velké stoupání, které by musela trať při přechodu přes Českomoravskou vysočinu překonávat. (Stejný osud potkal i několik dalších návrhů, a tak byla Praha s Vídní spojena přes Břeclav a Olomouc.)

Tišnov si musel na železnici počkat ještě celé půlstoletí až do roku 1884, kdy c. k. privátní společnost státní dráhy zahájila stavbu trati Brno–Tišnov. Je to téměř neuvěřitelné, ale již v dalším roce, 2. 7. 1885, byl na nové trati slavnostně zahájen provoz. Pro co nejmenší náklady při stavbě nebyly dělány žádné terénní úpravy, žádné násypy ani zářezy, trať šla přímo po terénu, a tak měla i značná stoupání. A právě tato stoupání byla příčinou pověstné pomalosti Tišnovky, kterou okolní obyvatelé obšťastňovali narážkami na pomalost, stejně jako obyvatelé Prahy krčskou lokálku neboli posázavský pacifik. Až do dnešních dnů se zachovala kreslená pohlednice ze staré Tišnovky, na které je nakreslen strojvedoucí volající na babičku, která jde kolem trati: „Pojďte se s námi svézt, babičko!" a babička odpovídá: „Dneska nemohu, panáčku, dneska pospíchám".

Původní trať však nekončia v Tišnově, ale až v cukrovaru v Předklášteří. Když se dráha začala stavět, zavázalo se město Tišnov, že přispěje třiceti tisíci zlatými na stavbu tišnovské stanice a na zřízení příjezdové cesty k ní, ale pod podmínkou, že Tišnov bude konečnou stanicí nové trati. Když si abatyše kláštera, ke kterému cukrovar patřil, vymohla prodloužení trati, odmítlo město slíbený příspěvek vyplatit. Byl z toho soudní spor, který Tišnováci vyhráli. Vyprávělo se, že někteří tišnovští občané dráhu pro nedodržení podmínek bojkotovali a vlakem nejezdili. Bude na tom asi kus pravdy, protože ještě více než dvacet let po postavení trati jezdil mezi Tišnovem a Brnem koňský dostavník.

Doktor Šaur, syn bývalého tišnovského lékárníka, který mi velice pomohl při této práci, píše ve svých vzpomínkách na starou Tišnovku:

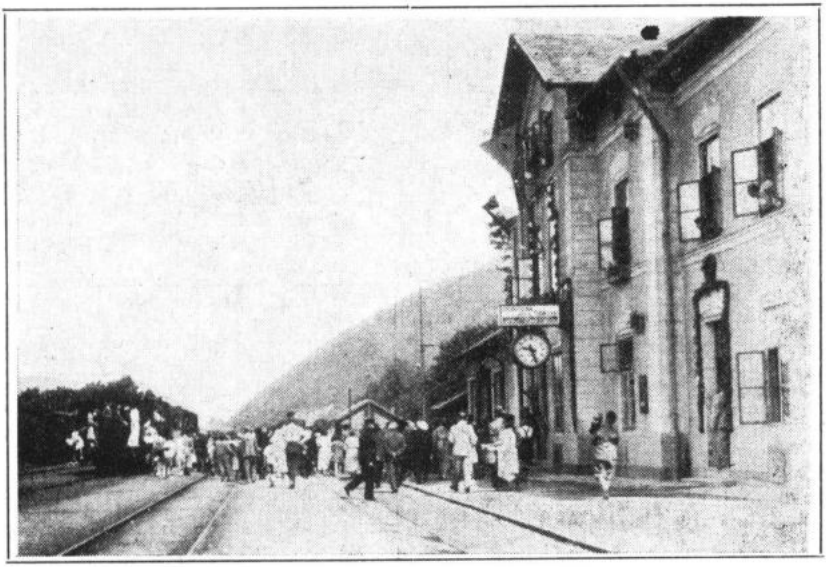
„Jestliže jste se zeptali některého Tišnováka, které město je hned po Praze, odpověděl Vám pohotově: No přeci Tišnov. A když jste se dotázali jak došel k tomuto přesvědčení, odpověděl vám: Tak se podivéte na tabulku na prvim peróně brněnského nádraží, tam to máte černý na bílým„"

A skutečně, tehdy byly na stěnách schodišť vedoucích z podchodů na jednotlivá nástupiště trvalé velké orámované tabule udávající směry vypravovaných vlaků. Na schodišti, které vedlo na první nástupiště, bylo napsáno: **RYCHLÍKY A OSOBNÍ VLAKY KU PRAZE A TIŠNOVU.** A tím bylo nesporně doloženo, že prvním městem po Praze je Tišnov a Tišnováci byli na tento nápis na brněnském nádraží hrdi, i když se ty rychlíky ve skutečnosti na Tišnov nevztahovaly.

Z počátku jezdily mezi Brnem a Tišnovem ve všední dny čtyři páry osobních vlaků, jízda z Brna do Tišnova trvala přibližně hodinu a půl a jízdenka stála rakouských 50 haléřů. Často se však stávalo, že vlak zastavil z různých příčin na trati, cestující se odešli občerstvit do nejbližšího hostince a po kratší nebo delší době byl vlak teprve schopen pokračovat v další jízdě. Takové cestování se ale poněkud prodloužilo a také prodražilo.

Začátkem tohoto století projektuje doubravnický rodák ing. Osvald Životský trať přes Českomoravskou vysočinu – z Tišnova do Žďáru nad Sázavou. První vlak však po této trati projel 23. 6. 1905. Tato trať byla majetkem jiné společnosti, proto se v Tišnově měnila lokomotiva a odpínala většina vagónů. Tišnovka dostala partnerku „Horku", jak byly vlaky a nová trať všeobecně nazývány. Dík tomu býval na tišnovském nádraží čilý ruch. Stroje z hor se obvykle v Tišnově zdržely jen krátce – po nabrání vody jely hned s vlakem zpět; uhlím se zbrojily až v Rožné. Lokomotivy od Brna zajížděly na točnu a jejich pobytu bylo využíváno k pohonu parního čerpadla ve vodárně; tím se ušetřilo vytápění stabilního kotle.

Příště dokončení

Tišnovské nádraží v roce 1934. Foto: dr. Šaur

MÍSTO MEDAILONKU

Letos v září (19. 9.) uplyne 26 let od smrti **Anny Pammrové,** podivínské obyvatelky lesní samoty u Žďárce nedaleko Tišnova. Svérázná filosofka, spisovatelka a plamenná obhájkyně ženských práv je všeobecně známa především jako přítelkyně Otakara Březiny, kterého poznala jako mladého učitele v Jinošově, nedaleko svého rodiště (Bažantnice u Kralic), a na jehož básnický i osobní vývoj měla významný inspirující vliv.

Obliba lesní samoty je vysvětlitelná rodinným původem Anny Pammrové – byla dcerou lesníka. Vzdělání se jí dostalo – po tehdejším způsobu – v hlavním městě Vídni a mnoho načerpala také z knihovny zámku v Náměšti n. O., kam měla jako dcera zaměstnance vždy přístup. Ovládala cizí jazyky, čehož využila k překladatelské práci (zejména z díla T. Lessinga). Provdala se, avšak její manželství nebylo šťastné; po třech letech se odebrala do své oblíbené samoty, aby se mohla věnovat nerušeně své kulturní zálibě a pokračovala v duchovním styku s naším předním básníkem.

Přátelství Anny Pammrové s Otakarem Březinou trvalo od r. 1887 až do básníkovy smrti r. 1929. Rozvíjelo se převážně písemnou formou. Početná korespondence Březinova Anně Pammrové byla vydána ve dvou sbírkách s názvem „Dopisy Otakara Březiny Anně Pammrové". Z ní je zřetelně patrný nejen silný podněcující vliv A. Pammrové na O. Březinu, na jeho duchovní vývoj, ale také mnoho důležitého pro poznání její složité osobnosti, zvláště když její dopisy

---

PROGRAM OSLAV HORNICKÉHO DNE 1971 V TIŠNOVĚ

1.–9. září denně ve 20 hod.
HORNICKÝ FILMOVÝ FESTIVAL PRACUJÍCÍCH – letní kino

Pátek 10. září ve 20 hod. – sál kina
HRAJÍ A ZPÍVAJÍ VÁM PLZEŇÁCI
(Předprodej vstupenek SZK ROH)

Sobota 11. září v 7 hod. – sídliště
BUDÍČEK dechové hudby SZK

9 hod. – sál SZK ROH
Slavnostní konference ZV ROH dolu RŘ Oslí

14 hod. – hřiště u ZDŠ na Smíškově
DĚTSKÉ SPORTOVNÍ ODPOLEDNE
(koloběžkové závody, závody v pytlích a další soutěže o ceny)

20 hod. – sál SZK ROH
HORNICKÁ VESELICE
(Předprodej vstupenek SZK ROH)

Neděle 12. září 8–12 hod. – sídliště
VELKÁ HORNICKÁ POUŤ
(zajištěn prodej zboží v širokém sortimentu – LUNAPARKY)

10 hod. – prostory kolem sokolovny
AUTO-MOTO soutěž
(závody zručnosti o ceny)

15 hod. – park v letním kině
KONCERT DECHOVÉ HUDBY
(prodej občerstvení)

K účasti na hornických oslavách 1971 zve srdečně všechny občany ZV ROH dolu RŘ v Olší a SZK ROH Tišnov

PRO ÚČASTNÍKY KURSŮ JAZYKŮ

v SZK ROH Tišnov přinášíme ještě informace o užívaných učebnicích.

Angličtina:

1. ročník – Angličtina pro I. ročník střed. škol
2. ročník – Angličtina pro I. a II. roč. stř. škol
3. ročník – Angličtina pro II. ročník střed. škol
4. ročník – Angličtina pro III. ročník střed. škol

Němčina:

1. ročník – Němčina pro I. ročník střed. škol
2. ročník – Němčina pro I. a II. roč. střed. škol
3. ročník – Němčina pro II. a III. roč. stř. škol
4. ročník – Chmelař-Němcová, Učebnice němčiny II. díl

Březinovi nebyly zveřejněny a při svérázném způsobu života pisatelky se snad ani nezachovaly. O síle vlivu A. Pammrové na O. Březinu svědčí i jediné věnování v celém jeho díle: připsání básně Vzpomínka právě A. Pammrové.

Vycházejíc z hlediska své přírodní filosofie, dívala se A. Pammrová svérázně na civilizaci, ve které viděla dokonce nebezpečí pro přirozenost lidského rodu. Tolstého práce Kreuzerova sonáta ji přivedla ke studiu ženské otázky; své reformátorské úvahy a zásady uveřejnila v několika časopisech (Mladé proudy, Ženský obzor, XX. věk aj.), knižně pak v „Alfě" a zejména ve sbírce „O mateřství a pamateřství". Okruh přímých čtenářů Anny Pammrové je však poměrně malý, takže její myšlenky pronikaly do literatury hlavně prostřednictvím Březinovým.

–lš–

TROJBOJ KARLA ŠPAČKA

Ve dnech 24. a 25. července t. r. se uskutečnil na střelnici v Lomničce u Tišnova 8. ročník memoriálu Karla Špačka ve střelbě na loveckém kole, zajíce na průseku a baterie.

Celý závod probíhal za hojné účasti závodníků nejen z Brna a okolí, ale i závodníků ze Znojma a Třebíče.

Závody zahájil s. Silvestr, předseda okresního MS Brno-venkov, který v úvodu vzpomněl zakladatele tohoto trojboje s. Karla Špačka, dobrého myslivce a komunisty. Přítomni byli také manželka pí. Zdeňka Špačková a příbuzní, kteří se memoriálu každoročně zúčastňují.

Samotné závody, kterým počasí přálo, probíhaly v urputném zápolení, ale ve sportovním duchu.

Putovní pohár získalo družstvo Znojma II. ve složení s. Kupka, s. Novotný a s. Rychlík (137 bodů), v soutěži jednotlivců seniorů zvítězil s. ing. Málek ze Znojma (58 bodů) a v soutěži juniorů zvítězil s. Kolbabek z Brna.

–vra–

KVĚTNICE

Marie Mrázková

(5. pokračování)

Květena tajnosnubná je zastoupena velmi vzácnými mechy a lišejníky, které našly útočiště na výslunných vápencových stráních Květnice. Prof. Podpěra, který na jejich přítomnost první upozornil, je považuje za ojedinělou ukázku flory předchozích geologických dob. Na Pavlovských kopcích, které mají bohatou stepní květenu, je květena mechová velmi chudá. Přítomností těchto mechů a lišejníků je Květnice výjimkou oproti ostatním místům stepní vegetace na Moravě.

Jižní vápencové svahy Květnice jsou suché, skalnaté. Je to vyznívající step s těmito teplobytnými rostlinami: dub pýřitý (šípák), pryšec červenoplodý, plamének přímý, žluťucha menší, huseník ouškatý, mařinka sivá, zvonek bonouský, lnice kručinkolistá, chrpa chlumní, strdivka sivá, kavyl sličný, vláskovitý i péřitý, ostřice nízká. Kostřava žlábkovitá a válečka prapořitá tvoří souvislejší porosty. Kostřava roste ve stínu řídkého akátu a na vrcholu Květnice. Válečka prapořitá v řídkém boru na jižním svahu skalnaté stepi.

Na vápencovém svahu se utvořilo pro velký sklon málo humusu, proto se tu vyskytují rumištní rostliny; ožanka kalamandra (první průkopník zde usazených rostlin, neboť hustou spletí svých keříčkových pníčků zpevňovala hlinitou suť), ožanka hroznatá (je vzácností Květnice, na celé Moravě roste jen velmi zřídka), lipnice smáčknutá, prorostlík srpovitý, oman oko Kristovo, mochna písečná, mateřídouška časná, vousatka jižní (je dominující rostlinou jižního výběžku Květnice).

(pokračování příště)

Na snímku vám představujeme mužstvo odbíjené Baníku Tišnov, které si úspěšně letos vede ve druhé lize. Na fotografii Milana Loskota jsou hráči: Stojící zleva Páč VI., Knoflíček J., Halouzka J., Polášek B., Kopáček J., Matulka J., Mrkos J. Klečící: Hanák J., Jaskulka M., Hanák V.

Trenérem oddílu je M. Jaskulka a předsedou oddílu dlouholetý obětavý funkcionář ing. E. Zvěřina.

Věříme, že si družstvo povede stejně úspěšně i ve druhé části soutěže jako doposud a najde mezi tišnovskými fanoušky ještě víc nových příznivců. Pro informaci uvádíme přehled zářijových zápasů, které, pokud se budou hrát v Tišnově, proběhnou na nově upraveném hřišti u tišnovské sokolovny.

4. 9. Tatra Studénka – Baník Tišnov v 15 hod. ve Studénce
5. 9. Sokol Kateřinky – Baník Tišnov v 10 hod. v Kateřinkách
11. 9. NHKG Ostrava – Baník Tišnov v 15 hod. v Ostravě
12. 9. VŠ Ostrava – Baník Tišnov v 10 hod. v Ostravě
18. 9. Baník Tišnov – Kotouč Štramberk v 15 hod. v Tišnově
19. 9. Baník Tišnov – Tatra Kopřivnice v 10 hod. v Tišnově

TURNAJE MLÁDEŽE V TENISU

TJ Baník v Tišnově uspořádá letos další, již tradiční turnaje mládeže v krásném tenisovém sportu, který v poslední době u nás získává stále vyšší úroveň a tomu také odpovídající popularitu jak u zájemců o tento sport, tak i u diváků a příznivců. Výsledky a zkušenosti z posledních let potvrzují přesvědčivě správnost postupu TJ Baník, když se soustřeďuje na podchycení a odborné vedení od samých začátků především zájemců z řad žáků a mládeže.

Letos proběhnou za podpory místních závodů a MěstNV dva turnaje, dotované pěknými cenami:

ve dnech 3.–5. 9. 1971 turnaj dorostenců,

ve dnech 10.–12. 9. 1971 turnaj žactva.

Obou turnajů se zúčastní 70 chlapců z Jihomoravského kraje a spolu s nimi jihomoravská špička. Doufejme, že také počasí bude této významné sportovní události přát a diváci že jí neopomenou věnovat zaslouženou pozornost. Přijďte povzbudit naše mladé sportovce!

PODHORACKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA

Brněnská ul. č. 475

Zvláště v této době potěší návštěva **Stálé výstavy obrazů zasloužilého umělce J. Jambora**

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Uvádíme z ní náladový obrázek na fotografii A. Dostála.

Otevřeno: ne 9–12, st 14–17

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

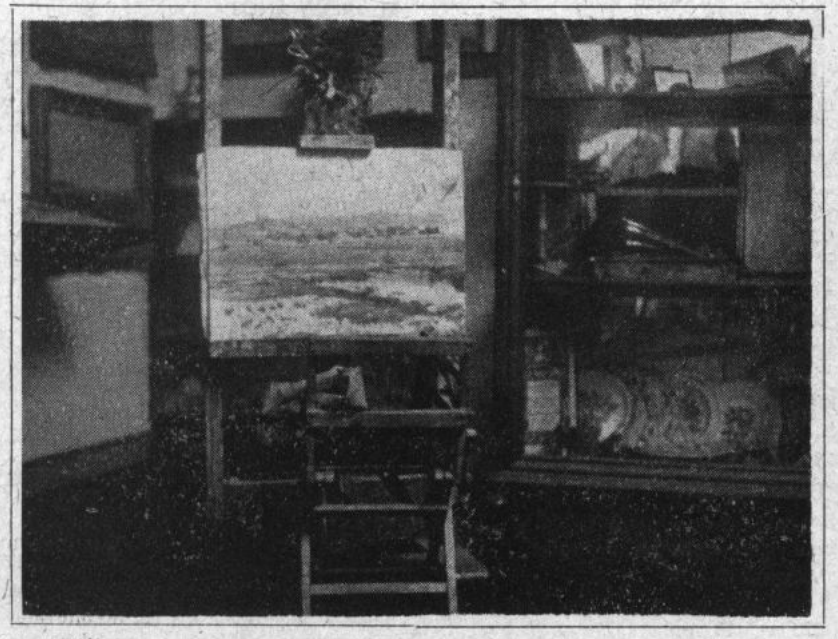
uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANCUJEME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakč. rada: V. Borek, PhDr. K. Fic, J. Hájek, J.Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava M. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 1338-71. 456.12-1971/Sm 69

KINO PANORAMA

LETNÍ KINO TIŠNOV

2. čt – 20 hod.

● **V PRALESE NEJSOU HVĚZDY**

Dobrodružný peruánský film.
Vstupné 5 Kčs.

3. pá, 4. so – 20 hod.

ÚTOK Z NEZNÁMA (šorokúhlý)

Japonský barevný širokoúhlý film.
Vstupné 7 Kčs.

5. ne – 20 hod.

● **REBEL BEZ PŘÍČINY** (širokoúhlý)

Americký barevný film. Vstupné 7 Kčs.

6. po, 7. út – 20 hod.

● **BANDITÉ V MILÁNĚ** (širokoúhlý)

Italský barevný film. Vstupné 7 Kčs.

9. čt – 20 hod.

ZATRAČENÁ KOČKA

Americká filmová a poněkud detektivní komedie z dílny Walta Disneye. Česká verze. Vstupné 5 Kčs.

10. pá – 20 hod.

KNĚŽNA DE CLÈVES (širokoúhlý)

Český filmový ústav uvádí z programu kina Ponrepo v Praze. Česká verze.
Vstupné 6 Kčs.

11. so – 20 hod.

FORT APACHE

Český filmový ústav uvádí z programu kina Ponrepo v Praze.
Vstupné 6 Kčs.

12. ne, 13. po, 14. út – 20 hod.

ČTYŘI VRAŽDY STAČÍ, DRAHOUŠKU

Česká filmová comice – komedie o muži, který se stal nechtě geniálním detektivem. Vstupné 6 Kčs.

16. čt – 20 hod.

ROMEO A JULIE

Filmový přepis Shakespearovy nesmrtelné tragedie. Vstupné 6 Kčs.

17. pá, 18. so, 19. ne – 20 hod.

OSVOBOZENÍ I. a II. díl
(širokoúhlý)

Sovětský barevný film. I. díl – strhující obraz největší tankové bitvy druhé světové války. II. díl – rozbití německé obrany na Dněpru.
Vstupné 12 Kčs.

20. po, 21. út – 20 hod.

MUŽ PŘES PALUBU (širokoúhlý)

Láska a nevěra na vodě i na souši.
Vstupné 6 Kčs.

23. čt – 20 hod.

● **TAKŽE AHOJ**

Český film o dívce Veronice a jejích neutěšených láskách. Vstupné 4 Kčs.

24. pá, 25. so, 26. ne, 27. po 28. út – 20 hod.

TETOVANÝ (širokoúhlý)

Jean Gabin a Louis de Funes v hlavních rolích francouzské filmové komedie. Česká verze. Vstupné 8 Kčs.

30. čt – 20 hod.

SMRT FILATELISTY

Filmová detektivka z Gruzie. Česká verze. Vstupné 4 Kčs.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Prodej vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 4 Kčs, na širokoúhlé 6 Kčs.

Kulturní zpravodaj

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs

ŘÍJEN 1971

Z VOLEBNÍHO PROGRAMU

MěstNV v Tišnově přinášíme výběr nejvýznamnějších údajů o výsledcích práce v upylnulém volebním období, tj. od r. 1964. Podrobněji budou občané seznámeni s volebním plánem, ale také se smyslem, významem a organizací voleb v bohatém a pestrém pořadu v agitačních střediscích ve Sdruženém závodním klubu v budově kina, v restauraci pod Klucaninou a v Předklášteří; o době a místu konání jednotlivých akcí budou občané zvlášť informováni všemi místními sdělovacími prostředky.

Každý nezaujatý občan našeho města musí uznat, že Tišnov doznal za posledních deset let velkých změn, mnoho významných budovatelských akcí přispělo k rozkvětu města a prospěchu jeho občanů. Město změnilo a stále mění svůj vzhled. Nové sídliště vyrostlo pod Klucaninou, zmizely staré domy ve Dvoře v Cáhlovské ulici a byly zde vystavěny nové moderní družstevní byty, zmizela nevyhovující mateřská škola u Borovičků a s ní další dva domy udělaly místo výstavbě nové mateřské školy, zmizely nehygienické domy pod radnicí, Červený mlýn, sušírna v Předklášteří, stodola u Halouzků, k široké bytové výstavbě je připraven prostor pod Květnicí. Město, které mělo v r. 1964 jen 6.575 obyvatel, má jich dnes 8.260 a je největším městem v okrese Brno-venkov.

Výstavba a úpravy ve městě zahrnuly řadu velmi významných akcí. U Březiny byla vybudována nákladem 18 mil. Kčs kanalizační čistírna, na kterou navazuje postupně budovaná nová kanalizace města, rozšířeny zdroje pitné vody (8 mil. Kčs), zajištěna a započata plynofikace města, provedena kabelizace a podstatné zlepšení veřejného osvětlení, opraveno nebo nově postaveno bylo několik km místních komunikací, chodníků, odkanalizováno několik ulic, stotisícových nákladem opraveny veřejné budovy (radnice aj.), vybudováno letní kino; v akci Z nákladem přes 3,982.000 Kčs vybudovány hodnoty v ceně 7,163.000 Kčs.

Bytový fond vzrostl o 638 bytových jednotek (nově postaveno 516 bytů, rozestavěno je 122), MěstNV přidělil žadatelům 66 bytů.

I na všech ostatních úsecích vykonali jak poslanci MěstNV, tak členové a aktivisté komisí i ostatní občané velký kus práce pro rozvoj a zlepšení životního prostředí. Patří jim za to zasloužený dík a uznání. –lš–

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v říjnu dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Františce Muzikantové, Tišnov II, Víska 1131. 4. 10. se dožívá 83 roků.

Marii Veselé, Tišnov, Cáhlovská 161. 5. 10. se dožívá 80 roků.

Bohumíru Šindelářovi, Tišnov U Humpolky 1507. 6. 10. se dožívá 81 roků.

Františce Filkové, Tišnov II, Chaloupky 1085. 9. 10. se dožívá 87 roků.

Antonii Bartoškové, Tišnov, U Humpolky 1509. 11. 10. se dožívá 85 r.

Maxe Procházkové, Tišnov, Komenského nám. 105. 12. 10. se dožívá 85 roků.

Marii Maškové, Tišnov, Dvořákova 107. 14. 10. se dožívá 85 roků.

Hedvice Habartové, Tišnov, Brněnská 8. 17. 10. se dožívá 80 roků.

Žofii Vykypělové, Tišnov, Trnec 844. 19. 10. se dožívá 82 roků.

Marii Málkové, Tišnov, Husova 696. 22. 10. se dožívá 80 roků.

Kristýně Maškové, Tišnov, Alšova 759. 23. 10. se dožívá 85 roků.

Anně Síbkové, Tišnov, Revoluční 619. 26. 10. se dožívá 85 roků.

Amálii Sendlerové, Tišnov II, Víska 1146. 27. 10. se dožívá 81 roků.

TIŠNOVSKÉ PEKLO Dr. ANNA CHRISTOVÁ

Měšťanský dům č. 82 – kdysi krčma nevalné pověsti se dodnes jmenuje „Na pekle". Dům byl pojmenován podle někdejšího majitele Šimona Pekelníka, který byl v roce 1616 tišnovským rychtářem. Dům byl právovárečný, tj. jeho majitelé mohli vařit a šenkovat pivo a pálit kořalku. V Podhoráckém muzeu je vystaven zlomek zajímavého historického dokumentu. Je to část zápisu pořízeného městským písařem při výslechu tlupy „mordýřů", kteří řádili v Tišnově a okolí na počátku 18. století. Obávaným vůdcem této tlupy byl nevydařený potomek počestného rychtáře Šimona Pekelníka, někdy nazývaného svými lotrovskými kumpány Pekelníček.

Zápis z února 1707 obsahuje výpovědi Jana Búřky a France Filky, příslušníků Pekelníkové rabiátské bandy, o surové dvojnásobné vraždě spáchané v obci Rohozci. Trojice vrahů přepadla v noci chalupu krejčího Krabky, o němž Pekelník věděl, že má v truhlici hezkou hromádku stříbrňáků. Sekerou ubili nejprve dceru krejčího a potom i její matku. Tu však napřed donutili mučením (pálením hořícími pochodněmi), aby vyzradila, kde jsou peníze ukryty. Byly v „bečici" v uzamčené komůrce. Když se však lupiči pokoušeli komůrku otevřít, „cosi černého ze světnice na ně vyšlo", takže se polekali a utekli. Jedinou jejich kořistí byl kus sukna a prsten. Pekelníkova loupežná banda měla své překupnice, které rozprodávaly uloupené sukno mezi venkovským lidem. Svědkové jmenují jakousi Markytu a Rosinu a zejména babku Klepárnici, která se pokoušela prodat krejčířův prsten. Právě tento prsten, který kdosi poznal jako majetek krejčího Krabky, vydal zločince spravedlnosti. Byvše dotazováni právem útrpným, přiznali se i k dalším zločinům, jako přepadům a vraždám na Kukýrně, plánu na zavraždění a vypálení tišnovského žida i k řadě jiných přečinů. Jaký byl jejich konec? O tom nám starý zápis nevypráví, ale víme, že tišnovská „spravedlnost" (šibenice) na vrchu Klucanině nebyla postavena pro legraci. Na ní jistě za své zločiny došli spravedlivé odplaty Búřka, Filka i Pekelník.

ABY LÉPE BYDLELI

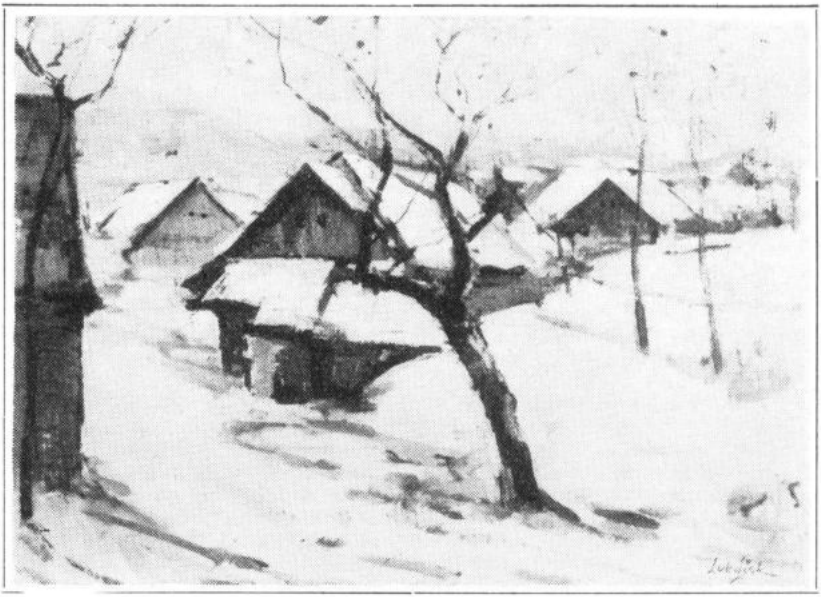
Na sídlišti pod Humpolkou, kde bylo postaveno v poslední etapě 120 bytových jednotek, se dokončuje v současné době úprava terénu a veřejné osvětlení. Blok 36 bytových jednotek, který tu stál sice už dříve, nebyl připojen ani na plyn, ani na ústřední topení. Aby to mohlo být dokončeno, bylo zapotřebí, aby jeho obyvatelé přispěli vlastní prací. A tak bylo na výkopu a betonování topného kanálu i na plynové přípojce odpracováno v období od dubna do července letošního roku 1.876 brigádnických hodin, na oplocení zahrádek a na úklidu 276 hodin. Tím byl splněn více než na 200% závazek k 50. výročí KSČ. Nejvíce ze svého volného času věnovali M. Jízdný, K. Procházková, Fr. Římsa, Al. Šťastný, M. Dřímal, J. Kotas, J. Leifr i další. –ob–

ZE SPOLEČNOSTI

Pokládáme za milou povinnost otisknout dopis adresovaný Výboru žen a Městskému národnímu výboru v Tišnově. Tyto řádky jistě nepotřebují dalšího komentáře. Věříme, že taková pozornost působí radost našim starším spoluobčanům, kteří se dožívají těchto významných životních jubileí.

„Pokládám za svoji povinnost ještě jednou Vám tímto způsobem srdečně poděkovat za milou pozornost k mým 80. narozeninám. Byla jsem velmi potěšena a dojata. Je to pro nás staré lidi velmi potěšující, že dnešní režim je k našemu stáří tolik pozorný. Přeji Vám, aby i Vám se Vaše práce dařila a zdárně vyvíjela."

S pozdravem Vaše Marie Daniová, Tišnov, Halouzkova 88."

Alois Lukášek: Zima ve Smrčku.

Zapomenuté kouty Českomoravské vysočiny, osamocené chalupy, vesnické návsi, kopcovitá krajina s rozevlátými poli, stromy pokřivenými větrem, oslava člověka a jeho tvořivé práce – to jsou obrazy Mistra Aloise L u k á š k a, které i méně zasvěcený znalec umění pozná na první pohled. Osobitý rukopis, nenapodobitelné ztvárnění krajiny, které Mistr vtiskuje svým obrazům.

Nechce se tomu ani věřit, že Alois L u k á š e k, rodák ze Zlatkova (okres Žďár nad Sázavou) se dožívá 12. října šedesáti let.

Veliký malíř, skromný člověk, důvěrný znalec svého kraje, ze kterého vzešel a kterému zůstal ve své tvorbě věrný.

Ateliér, posazený uprostřed kouzelných nedvědických zahrad, s romantickým výhledem na majestátný Pernštejn je plný Mistrových obrazů, cítíš tu onu podmanivou vůni malířských barev a štětců. Obrazy na stěnách se stávají okny, kterými tu člověk přehlédne celou tu krásu Vysočiny. Ze stěn, i z každého plátna opřeného někde v koutě ateliéru, z každého předmětu člověk tu cítí zvláštní kouzlo malířského kumštu.

Zcela právem se nazývá A. Lukášek malířem Vysočiny. Není prvním, komu Vysočina učarovala. Tvořil zde Ant. Chittussi, Ant. Slavíček, O. Blažíček, J. Kaván, J. Jambor a mnozí další. Ale „Lukášek však na jejich dílo navazuje jen tématicky, ke svému uměleckému projevu volí vlastní neopakovatelné prostředky a svébytný malířský rukopis. V posledních letech tvorby předvádí reliéf krajiny do geometrických schémat, která barvou nabývají plastičnosti a perspektivy. Směřuje tak ke svému vrcholnému uměleckému projevu, který jej dnes řadí mezi přední naše krajináře v evropském kontextu".

(PhDr. A. B. Král, CSc.: Jubilant A. Lukášek, Směr 30. VII. 1971.)

S Lukáškovým jménem se setkáváme na výstavách SVUM Aleš v Brně již v létech 1946–1948 a potom též na výstavách Bloku 1947–1949. Členem brněnské pobočky SČVU se stal již v roce 1949 a je jejím členem stále.

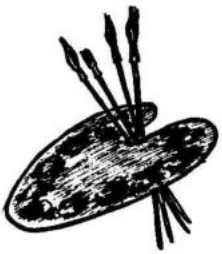
Po absolvování pražské akademie, speciálky prof. Otakara Nejedlého se vrací zpět na rodnou Vysočinu. Kreslí chalupy, maluje, chodí s plátnem a paletou kolem rybníčků, hledá nové pohledy na svůj kraj, zkouší sílu svého štětce. Hodiny, dny, měsíce neúnavné práce, roky hledání. Zlomem se stává období kolem roku 1960, kdy malíř umělecky dozrává, kdy nachází sám sebe. Následuje řada samostatných výstav. Jenom v kraji bychom jich napočítali přes padesát. A tak pomalu, ale jistě se A. Lukášek dostává do podvědomí lidí, kteří začínají jeho obrazy objevovat, nechávají se strhávat osobitým ztvárněním krás Vysočiny. Lukášek získává své vyznavače i své odpůrce. A protože malíř rozumí lidem, kraji, ve kterém tento lid žije, rozumí lidé jemu, jeho plátnům, rozevlátým barvám dávajícím tvar hornaté krajině, chalupám i stromům. Také tišnovští občané měli možnost shlédnout několik samostatných výstav A. Lukáška, a to v letech 1962, 1965, 1967, 1968. Kromě toho vystavoval též na putovních výstavách Díla, z nichž poslední byla v Tišnově v dubnu t. r. Nyní mají ctitelé jeho obrazů možnost shlédnout soubornou výstavu akad. malíře A. Lukáška, která k jeho 60. narozeninám je instalována do konce října v prostorách státního zámku ve Žďáru nad Sázavou.

Stěny ateliéru jsou oděny desítkami pláten a mezi důvěrnými náměty z Vysočiny najdeme i barevné kytice i křehký akt ženy cudně ukrývající svou krásu do barevných stínů.

Kreslí většinou oleje, ale svůj obdiv sklízejí i kombinované techniky. Krajiny, které se nám roztékají před očima, obrazy ztrácejí svou geometričnost, barvy fosforeskují s dominantou modré a bílé. Člověk sleduje tento příboj barev, nechá se vtáhnout do obrazů a stává se jejich součástí. I zde divák poznává Vysočinu, která se však tahy jeho štětce změnila v pohádkový kraj a přesto tak důvěrně známý, protože tu zůstaly i stromy, i chalupy, i cesty vedoucí kamsi do polí.

Člověk si prohlíží obrazy v posvátném tichu pitoreskně zbarveného podzimu, za oknem se již ukrajuje den, je čas jít domů. Odejít, jen tak docela tiše po špičkách, tiše i když je toho ještě tolik, tolik prohlížet. A člověk má najednou v srdci žádostivě bláznivou touhu, spatřit tento kraj zblízka. Projít pěšky, tak jako malíř, dívat se, dívat se kolem sebe, objevovat krásu a litovat toho, že je bezmocný, protože se o ni nemůže podělit s druhými tak, jako to umí jenom Mistr Lukášek.

Odejít docela tiše po špičkách a někde na stole nechat lístek, jenom několik slov, několik vět, poděkovat za tu krásu, popřát zdraví k jubileu, pevnou ruku a všechno to ostatní, co se při takových příležitostech přeje. Ale jak to napsat!

Nemusím vlastně ani nic psát. Stačí, když se oči dívají na obrazy a oči dívající se na krásu umí mluvit. A malíři, ti dovedou v očích lidí číst. Nač zbytečných slov. Stačí odejít docela tiše po špičkách a kousek té krásy, kterou bázlivě tiskneme v podzimním větru v koutečku chvějícího se srdce, si odnést s sebou.

Miroslav Pavlík

MALÉ KAPITOLY
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

O TIŠNOVCE (Dokončení)

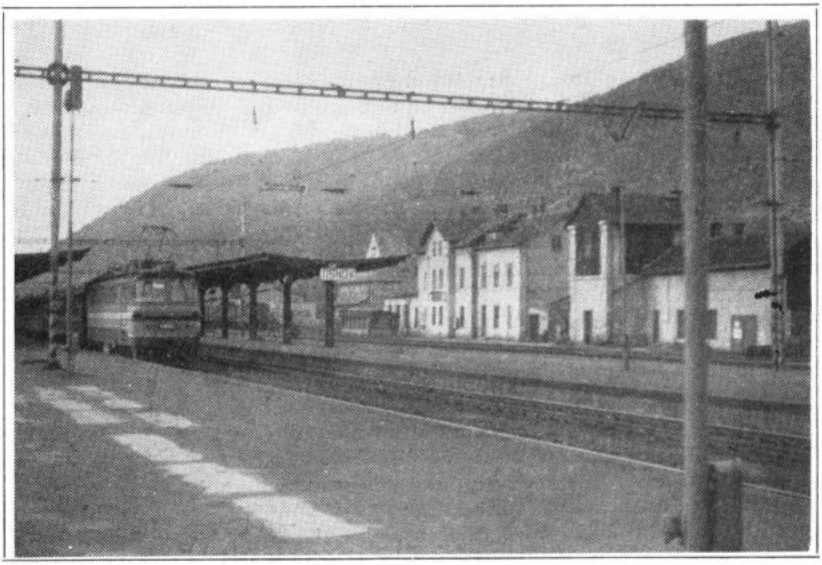
JOSEF ONDROUSEK

Po první světové válce byl zrušen cukrovar, ale vlečka sloužila dále. Používala se pro odvoz řepy a také pro převážení čtyř parních lokomobil a pluhů do velkostatku, protože tak těžký náklad nemohl být přepravován po dřevěném silničním mostě. Vagónování a přepravní procedura byla velkou atrakcí pro tišnovské kluky. Přeprava na vlečce ustala a vlečka zanikla až když na místě zrušeného cukrovaru začala výstavba rodinných domků. Zánik vlečky uspíšila stavba nové trati z Brna do Havlíčkova Brodu přes Křižanov, která se začala v roce 1939 a vedla úplně mimo trasu staré trati. Starý most cukrovarské vlečky přes Svratku musel ustoupit stavbě mostu pro novou trať.

Práce na výstavbě nové trati byly přerušeny okupací. Hotové tehdy už tunely u Dolních Louček využili okupanti ke zřízení podzemních továren na letecké motory. Poněvadž automobilová doprava byla minimální, byla postavena údolím Loučky a Libochůvky asi 10 km dlouhá úzkorozchodná železnice, na které jezdili i osobní vagóny a která zajišťovala dopravu materiálu i lidí z tišnovského nádraží k podzemním továrnám.

Po osvobození „úzkorozchodka" zanikla a pokračovalo se ve výstavbě nové trati do Havlíčkova Brodu. V roce 1954 byla již v provozu jedna kolej, o čtyři roky později i druhá. Konečně v roce 1962 zrušením staré trati v úseku Brno–Král. Pole – Brno–hl. nádraží končí historie staré Tišnovky úplně; jen krátký úsek z královopolského nádraží do Královopolské strojírny a úsek z Tišnova do Čebína-vápenky slouží dodnes jako vlečky.

Během stavby nové železnice došlo k velkým změnám i na tišnovském nádraží; je podstatně rozšířeno, vybudovány podchody a ostrovní nástupiště, stará výtopna a vodárna jsou nahrazeny novým depem za nádražím. Jen na vlastní nádražní budovu se dosud nedostalo.

Nádraží v Tišnově dnes. Foto: J. Ondroušek

V polovině šedesátých let, po poměrně nákladných přípravách jako jsou úpravy tunelů a silničních nadjezdů, byla trať elektrifikována a 4. 11. 1966 projíždí Tišnovem slavnostní vlak, první s elektrickou lokomotivou. O rok později přestávají jezdit mezi Brnem a Havl. Brodem parní lokomotivy vůbec, další rok je pára nahrazena i na osobních vlacích na staré trati do Žďáru n. Sáz. a 30. 4. letošního roku končí parní lokomotivy své působení v Tišnově definitivně, protože i na nákladních vlacích do Žďáru jezdí již jen motorové lokomotivy.

Kdyby dnes ožili staří Tišnováci, kteří se před lety snažili, aby přes Tišnov vedla pořádná železnice na Prahu, byli by jistě velmi potěšeni; viděli by, že přes naše město vede jedna z nejdůležitějších a nejživějších tratí, po které denně projede více než dvacet expresů a rychlíků, většinou mezinárodních, a velké množství osobních a nákladních vlaků; z Tišnova se dá jet přímo rychlíkem např. do Brezna, Bratislavy, Prahy nebo Berlína, dokonce ještě dále.

Nenávratně pryč je romantika staré, pomalé Tišnovky s dýmající parní lokomotivou. Zbyla jen původní staniční budova a budova staré výtopny s vodárnou, které připomínají zašlé časy.

TIŠNOVSKÁ VĚŽ V NOVÉM

Fasáda opravené věže tišnovského kostela nezvykle svítí na pozadí Květnice; u leckterého starousedlíka možná vyvolává zkoumavé pohledy a otázky, proč byla fasáda upravena tak odlišně od dřívějšího stavu. Dík reportérské pohotovosti našeho spolupracovníka, který ještě na lešení „vyzpovídal" restaurátorku Oldřišku Keithovou, můžeme na ně dát odpověď.

Proč se u této původně gotické hlásky obnovují renesanční prvky?

Památková péče rozhodla po úvaze, aby věž dostala renesanční podobu, aby se zachoval soulad s pozdější přístavbou kostela.

V čem spočívá Vaše práce?

Je třeba najít i ty nejmenší stopy, podle nichž se dají zdůraznit původní prvky renesance. Znaky gotické, kterých je tu bohatě, zůstanou naopak ztlumeny.

Ty červené nepravidelné plošky zůstanou?

Ano, to jsou zbytky původní bosáže, zůstanou tak jak je vidíte. Z těchto plošek usuzujeme na velikost a tvar bosů, které se pak doplňují podle skutečnosti; nic tu nepodléhá fantasii. Kde se nezachovalo nic, dáváme jen tušit původní omítku.

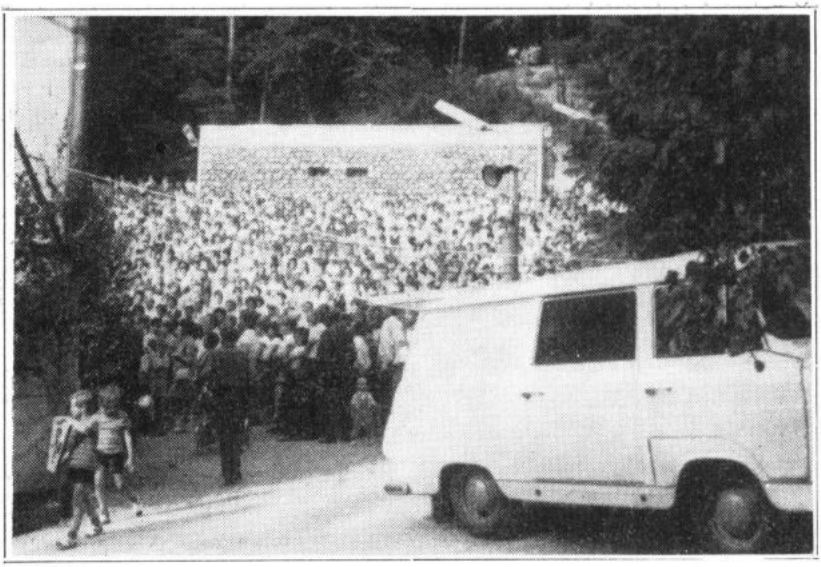
Jsou obavy, že barvy poškodí déšť?

Aby se tak nestalo, jsou barvy povrchově fixovány, obavy jsou zbytečné. Používáme typické renesanční barvy – pompejskou červeň a šeď.

Co bude se starým gotickým nápisem?

Gotický nápis na průčelní straně, který hlásá dokončení stavby, byl už sejmut a bude obnoven resturátorem Benedíkem.

Děkuji Vám za rozhovor. Rozmlouval V. Borek

Okresní dožínky v Tišnově dne 29. srpna t. r. se při krásném počasí vydařily. Foto M. Loskota zachycuje účastníky slavnosti, kteří po malebném alegorickém průvodě z tišnovského náměstí zcela zaplnili hlediště letního kina a byli jistě spokojeni i s celým pestrým programem zdařilé slavnosti. –lš–

65 ROKŮ TRVÁNÍ

letos oslaví místní organizace Českého svazu chovatelů drobného zvířectva v Tišnově. Byla založena v roce 1906 jako spolek chovatelů králíků a u jeho zrodu stáli tišnovští občané Josef Chronc, Antonín Dusík a další. Postupně přibrala organizace do svých řad i chovatele drůbeže, holubů, koz, kožešinových zvířat, kanárů a exotického ptactva a v poslední době i chovatele psů pastevních a služebních plemen.

Největší počet členů, přes 1.000, měla organizace v období fašistické okupace. V té době však nebyli členy spolku jenom ti, pro něž je chovatelství koníčkem, nýbrž všichni majitelé králíků, holubů a slepic, protože spolek zajišťoval pro zvířectvo svých členů krmivo.

Dnes, jak jsme se dozvěděli od předsedy místní organizace s. Josefa Růžičky, je v Tišnově organizován 101 chovatel. Jejich koníček není samoúčelný. V loňském roce dodali členové tišnovské organizace pro veřejné zásobování a pro potřeby průmyslu 21.400 kusů vajec, 150 kg králičího a drůbežího masa, 1.500 kožek, 27 kg angorské srsti a 7 kg peří. Mimo to dodali do líhně organizace 8.500 vajec a z nich přes 6.000 kuřat bylo rozprodáno zájemcům z celého okolí.

Tišnovští chovatelé pořádají téměř každoročně výstavu výsledků své práce. Zúčastňují se výstav i v jiných městech naší republiky a celostátních výstav, kde Antonín Chronc starší i mladší, Josef Růžička, Jan Hýsek a Jiří Habart získali již několik čestných uznání.

Nejúspěšnějším tišnovským chovatelem je Leo Stachenberger, majitel chovné stanice pastevních psů – tatranských čuvačů. Jeho psi získali mnoho vítězných cen i na mezinárodních výstavách.

Nyní mají tišnovští chovatelé v plánu zakoupit bývalou Kazdovu zahradu, kde si chtějí svépomocí vybudovat skladiště pro inventář a pro krmivo, klubovnu a také prostory pro pořádání výstav a cvičiště pro výcvik psů. Uvažuje se také o zřízení karantenní stanice pro exotické ptactvo před exportem a po importu.

U příležitosti letošního jubilea uspořádá tišnovská organizace Českého svazu chovatelů drobného zvířectva ve dnech 29.–31. října 1971 na dvoře hostince Na Pernštýně výstavu, na které se její členové pochlubí s nejlepšími kusy ze svých chovů a zároveň se budou snažit získat další zájemce o čistokrevné chovy do svých řad. Výstava je spojena s chovatelskou soutěží mezi organizacemi v Tišnově, Šerkovicích, Šenticích a Lažánkách. Vítězná organizace obdrží putovní pohár a další organizace dostanou odměny. Při výstavě bude pořádat odbor chovatelů služebních psů ukázky jejich výcviku.

V sobotu 13. listopadu t. r. se koná v SZK slavnostní schůze, kterou vyvrcholí oslavy 65. výročí založení místní organizace v Tišnově. Na této schůzi budou také odměněni členové, kteří mají zásluhy na úspěšné činnosti tišnovské organizace.

Tišnovští chovatelé zvou všechny na výstavu a doufají, že po zhlédnutí výsledků jejich práce, která přináší radost i užitek, se jejich řady opět rozrostou. –ok–

Dodnes si uchovala starobylá, rozložitá chalupa, původně myslivna, ležící při cestě do Deblína exotické jméno Na Krétě. Možná, že se tu hosté kdysi doopravdy cítívali jako na krásném středomořském ostrově, ale skutečný původ tohoto pojmenování je již méně prozaický, ale přesto zajímavý. Jméno této hospodě dal dávno jeho tehdejší majitel na počest své choti Grety. Lidé si však toto jméno přetvořili na Krétu, která, ač vzdálenější, byla přece jen bližší.

(i)

KVĚTNICE

MARIE MRÁZKOVÁ

(6. pokračování)

Významné mechy na Květnici jsou (teplobytné): blanoústka kroucená (Hymenostronum tortile), prostobrvec dlouholistý (Weisia crispota), prutník zední (Bryum murale); vlasoústka žlutoštětá (Trichostomum pullidissetum) a Grossidium squanigerum se vyskytují na Moravě jen na Květnici. Tytéž druhy mechů jako na Květnici se objevují také na Radotínských skalách u Prahy. Dále se vyskytuje děrkavka istrijská (Grimmia tergestina), kterou objevil dr. J. Šmarda, a děrkavka nahoústá (Grimmia anadon) ojediněle na vápencích. Děrkavka kulatá (Grimmia orbicularis) na vápencích převládá. Na balvanech křemencových, které vystupují mezi vápenci, roste děrkavka proměnivá (Grimmia commutata) a děrkavka stříbrošedá (Grimmia leucophae).

Nejlépe poznáme vápencový či křemencový podklad podle lišejníků. Na křemencích rostou rody Parmelia a Rhizocarpon, na vápencích rody Caloplace, Toninia a Dermatocarpon. Velmi vzácné jsou hlavně Sanalissa symphorea a Thyrea pulvinata.

Severní svahy jsou vlhké a stinné, rostou tu dealpinské rostliny: pěchava modrá, která tu vytváří velké porosty, čechřice horní, lomikámen trojlaločný a lomikámen vždyživý, nejkrásnější ozdoba vápencových skal Tři stoly, jejichž kolmé stěny vyhledává. Mechy zde tvoří vysoké polštáře a zastoupeny jsou těmito druhy: vijozub zkroucený (Tortella tornosa), vlášenitka Oederova (Plagiopus Oederi), sourubka kadeřavá (Neskera crispa), hedvábitec hladký (Homalothecium Philippeanum), štětivec Vaucherův (Cirriphylum Vaucheri). Roste tu také významný lišejníkový dealpin Solarina saccata.

(Dokončení příště)

Proč bojovali

Když se náš stát stal obětí západní nerozhodnosti a hrubé síly nacismu, Tišnovsko ukázalo, že dovede za svobodu bojovat, a bude-li třeba, i umírat. Po patnáctém březnu 1939 se v oblasti Tišnovska tvořila jedna z velkých odbojových skupin „Obrana národa". Tvořili ji především aktivní i záložní důstojníci a sokolové. Na Tišnovsku byla jedna z nejlépe organizovaných skupin na Moravě. Tišnov byl určen za sídlo praporu. Velitelem byl npor. v zál. Robert Klusák, učitel z Tišnova-Předklášteří, po jeho zatčení pak Ludvík Sítař.

V širší oblasti Tišnovska se počítalo s utvořením ještě tří praporů: v Bystřici nad Pern., v Novém Městě na Mor. a ve Velké Bíteši.

Dne 8. října 1971 tomu bude 30 let, co byli zatčeni příslušníci této skupiny, Tišnováci Oldřich Kothbauer, Alois Macků, Gustav Spohr, Robert Klusák, Josef Kovář, Jan Tejkal, Jiří Hliněnský, později pak byli zatčeni Karel Volný, Ludvík Sítař, František Pacas a dále Alois Sítař, Antonín Parolek a mnoho dalších. Celkem 27 tišnovských občanů bylo popraveno nebo umučeno v různých koncentračních táborech. V dalekém okolí není obce ani města, kde padlo tolik odbojových pracovníků jako v Tišnově. Skvělostí svého života a svou smrtí zůstavili národu čest a budoucím zářný příklad.

Vzpomínám na Vás, Vy velcí mrtví. Vzpomínka a dík patří dnes matkám, vdovám a sirotkům po těchto umučených a popravených. My, účastníci té velké doby, nikdy nezapomeneme na svoje spolubojovníky a jsme přímo povinni to připomínat příští generaci, hlavně mládeži, aby si více vážila svobody.

Vzpomíná Fr. Zduba, Veverská Bítýška

OKRESNÍ PRŮMYSLOVÝ PODNIK BRNO-VENKOV oznamuje

Kreslil: M. Pavlík

Od 1. srpna 1971 opět opravujeme chladničky v bytech zákazníků. Objednávky přijímá OPRAVNA CHLADNIČEK TIŠNOV Komenského nám. 145, tel. 529

OPRAVY VYSAVAČŮ, MIXERŮ, VAŘIČŮ A DALŠÍCH ELETRICKÝCH SPOTŘEBIČŮ provádí RTS Tišnov, Komenského nám. 145, tel. 529

PODHORACKÉ MUZEUM

Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská ul. č. 475

Zvláště v této době potěší návštěva

Stálé výstavy obrazů zasloužilého umělce J. Jambora
z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: ne 9–12, st 14–17

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NADRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ
ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

SPORT

KOPANÁ

Neděle 3. 10.:
I. muž.: S. Soběšice – B. Tišnov
Dorost: Sp. Kuřim – B. Tišnov

Neděle 10. 10.:
I. muž.: B. Tišnov – S. Doubravník
Dorost: B. Tišnov – B. Zbýšov

Neděle 17. 10.:
I. muž.: Start Brno – B. Tišnov
Dorost: Start Brno – B. Tišnov

Sobota 23. 10.:
I. muž.: B. Tišnov – Mor. Slavia
Dorost: B. Tišnov – Mor .Slavia

Pátek 29. 10.:
I. muž.: S. Drnovice – B. Tišnov
Dorost: S. Drnovice – B. Tišnov

TENIS

Vítězové dosavadních ročníků tenisových turnajů mádeže v Tišnově.

Starší žáci:
1967 J. Mandelík, S. Chrlice; 1968 K. Seyfert, B. Tišnov; 1969 Zd. Fejfar, Sp. Jihlava; 1970 J. Langhammer, Sp. Jihlava; 1971 V. Seyfert, B. Tišnov.

Mladší žáci:
1967 Lad. Hájek ,S. Bílovice; 1968 V. Seyfret, B. Tišnov; 1969 Fr. Hudec, Zbrojovka; 1970 J. Smejkal, S. Chrlice; 1971 Jiří Beznoska, Sp. Žďas.

Čtyřhra žáků:
1967 J. Mandelík–P. Mikulík, S. Chrlice; 1968 K. Seyfert–M. Novotný, B. Tišnov; 1969 Lad. a Lub. Hájkovi, S. Bílovice; 1970 J. Langhammer–V. V. Seyfert, B. Tišnov a K. Hrdlička, S. Žabovřesky, 1971 R. Krátký a Jar. Umlášek, oba Mor. Slavia.

Dorostenci (od r. 1969):
1969 J. Mandelík, Zbrojovka; čtyřhra: J. Mandelík–K. Seyfert, Zbrojovka–B. Tišnov; 1970 M. Nesnídal, Mor. Slavia; M. Nesnídal–K. Seyfert, M. Slavia–B. Tišnov; 1971 R. Krátký, Mor. Slavia Brno.

NAŠE TIŠNOVSKO kulturní zpravodaj vydávaný kulturní komisí MěstNV v Tišnově. Redakč. rada: V. Borek, PhDr. K. Fic, J. Hájek, J.Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava M. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 Dolní Kounice - 456.12/1971-Sm 78 - 1582-71

LETNÍ KINO TIŠNOV

1. pá, 2. so, 3. ne – 19.30 hod.

CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNÍ

Americký barevný film podle stejnojmenného románu J. Verna. Vstupné 14 Kčs.

4. po, 5. út – 19.30 hod.

PENĚZOKAZ

Vzrušující detektivní příběh podle Edgara Wallace. Vstupné 6 Kčs.

7. čt – 19.30 hod.

● **MLHAVÁ NOC** (širokoúhlý)

Kriminální příběh z lékařského prostředí. Vstupné 7 Kčs.

8. pá, 9. so, 10. ne – 19.30 hod.

Gamera kontra Gaos (širokoúhlý)

Japonský barevný širokoúhlý film. Vstupné 7 Kčs.

11. po, 12. út – 19.30 hod.

● **VRAŽDA V HOTELU EXCELSIOR** (širokoúhlý)

Český barevný širokoúhlý film. Vstupné 8 Kčs.

14. čt – 19.30 hod.

POSLEDNÍ KŘÍŽOVÁ VÝPRAVA (širokoúhlý)

Výpravný rumunský barevný film z historických bojů XVI. století. Vstupné 8 Kčs.

KINO PANORAMA

16. so, 17. ne – 17.30 a 20 hod.

STATEČNÝ MOHYKÁN

Další příběhy Nattiho mezi Indiány. Česká verze. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

19. út – 17.30 a 20 hod.

VELVYSLANKYNĚ (širokoúhlý)

Příběh o první ženě – diplomatce. Česká verze. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

21. čt – 17.30 a 20 hod.

FUNEBRÁK

Starší český film. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

23. so, 24. ne, 25. po, 26. út – 17.30 a 20 hod.

TO JE ALE BLÁZNIVÝ SVĚT (širokoúhlý)

Barevná americká komedie režiséra Stanleye Kramere. Vstupné 8, 10, 12 Kčs.

28. čt – 17.30 a 20 hod.

BÍLÝ VÝBUCH

Válečný příběh z Kavkazských hor. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

29. pá, 30. so, 31. ne – 17.30 a 20 h.

● **TAJNÁ SÍŤ** (širokoúhlý)

Francouzský barevný špionážní film. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

17. ne – 9.30 hod.

CIBULÁČEK

Sovětský barevný film. Česká verze.

23. so – 9.30 hod.

PAN TAU JDE DO ŠKOLY

Český barevný film.

29. pá – 9.30 hod.

STUDNA DŽINŮ

Český barevný film.

31. ne – 9.30 hod.

KRÁL MANÉŽE

Barevný širokoúhlý film. Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Prodej vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 4 Kčs, na širokoúhlé 6 Kčs.

Naše
TIŠNOVSKO
Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs
LISTOPAD 1971

HOVOŘÍME K VOLBÁM

S PŘEDSEDOU MěstNV V TIŠNOVĚ SOUDRUHEM FRANTIŠKEM CVRKALEM

Chodíme denně naším městem a zdá se nám, že se tu stále nic neděje. A když potom přijede někdo na návštěvu do rodného města a ptá se nás: „Tak co je v Tišnově nového?", odpovídají mnozí, „ale nic, všechno při starem." A ti, kteří se vracejí do Tišnova, do svého rodného hnízda, jednou za čas, kroutí hlavou a říkají „Jak to, že tu není nic nového? Když jsem tu byl před časem naposled tak tamhle ten dům zde ještě nestál a tam ten starý zase nenávratně zmizel, radnici máte v novém, pod městem se dokončuje autoservis, kostelní věž dostala novou barvu, sokolovna se opravuje, zářivky svítí v ulicích, sídliště se rozrostlo, v městském parku je letní kino . . ."

Je toho hodně co se změnilo a stále se mění. Jsou to výsledky dobré práce MěstNV a všech jeho spolupracovníků. **Předseda MěstNV s. František Cvrkal** má sice stále dost práce, ale přesto si najde chvilku k tomu, aby promluvil s občany, vyslechl starosti i přání důchodců, pro které má velké pochopení zajde také mezi mladé, uvidíte ho mezi brigádníky o volných sobotách. Je prostě všude tam, kde se něco děje, kde se jedná o dobrou věc. Lidé říkají „náš předseda" a je v tom kus chlouby i díků za to, co pro občany a město dělá.

Našel si chvilku i na to, aby odpověděl na mé otázky, které jsem mu položil v souvislosti s nadcházejícími volbami a jejichž odpovědi budou jistě zajímat širokou tišnovskou veřejnost.

Určitě bude mnohé zajímat jaké výsledky přineslo poslední sčítání obyvatelstva v Tišnově. Mohl byste nám z těchto výsledků některé sdělit, s. předsedo?

Město Tišnov má 8.447 obyvatel. V Tišnově je 1.233 domů. Některé další údaje ze sčítání: v Tišnově je 2.300 bytů. Koupelna je v 1.601 bytech. Chladniček je 1.591, televizorů 1.819, je u nás též 528 majitelů osobních aut, 409 motocyklů. V kuchyních je 264 elektrických sporáků, 849 plynových sporáků. Osob ekonomicky činných je celkem 3.819, z toho 2.042 mužů a 1.777 žen. Z toho pracuje 1.578 osob mimo bydliště, z toho 989 mimo náš okres. Jsou to především pracovníci Uranových dolů. Celkem je v Tišnově 2.642 domácností.

A pokud se týká bytové výstavby, která hodně zajímá naše občany?

Od roku 1964 bylo v Tišnově postaveno 516 bytů a 122 bytů je rozestavěno. V družstevní výstavbě bylo postaveno 256 bytů, v podnikové bytové výstavbě 240 bytů a 20 bytů v komunální (státní) bytové výstavbě. Rozestavěno je 114 družstevních bytů a 8 bytovek pro učitele. Počítáme s tím, že část bytů bude dokončena v letošním roce, zbytek v roce 1972 v I. čtvrtletí. Od roku 1964 bylo postaveno 120 rodinných domků.

Jak je postaráno o údržbu domů, které patří pod domovní správu v Tišnově?

Značné náklady vynaložila také domovní správa v Tišnově do oprav bytového fondu. Od roku 1964 bylo na opravy bytového fondu vynaložena částka 7,768.000 Kčs, z čehož vlastní údržbářskou četou byly provedeny opravy v částce 3,052.000 Kčs. Domovní správa obhospodařuje 671 bytových jednotek.

Jakých výsledků bylo dosaženo na jiných úsecích práce národního výboru?

Také na jiných úsecích práce se může pochlubit dobrými výsledky. Na sídlišti Pod Klucaninou byla vystavěna nová mateřská školka a dětské jesle. Byly provedeny úpravy v ZDŠ na Smíškově v částce 140.000 Kčs, provedena oprava fasády na ZDŠ Tišnov II v částce 72.000 Kčs. Provedli jsme asanaci staré mateřské školky u Borovičků,

Foto na titulní straně: Jamborova ulice

zbourali dva sousední domy a připravili staveniště k výstavbě nové mateřské školky pro 90 dětí.

Od roku 1964 je v činnosti Sdružený závodní klub v Tišnově. Za přispění Uranových dolů byly provedeny úpravy místností v budově kina. MěstNV provedl úpravy ateliéru zasloužilého umělce akad. malíře J. Jambora a umístil zde 41 jeho obrazů spolu s dalšími obrazy, které zesnulý Mistr věnoval městu. V roce 1969 byl zahájen provoz v letním kině v parku Pod Klucaninou, v jehož celkové výstavbě bylo zvláště letos pokračováno rozhodným způsobem. Na této výstavbě nám hodně pomohli naši občané, členové společenských organizací, z nichž bych chtěl především upozornit na členy mysliveckého sdružení. Nutno vyzvednout též práci polských chlapců, kteří pracují v Brně v ZKL a jsou ubytováni v našem městě.

Velkou bolestí poslední doby se stal havarijní stav tišnovské sokolovny, jejíž uzavření bylo zvlášť citelně pocítit na úseku kultury.

V letošním roce MěstNV zařadil do akce Z rekonstrukci elektrického vedení v celé budově sokolovny. Tato akce si vyžádá 600.000 Kčs a přispěly na ni ONV, ČTO, Uranové doly, MěstNV a místní závody. Je to první etapa z připravovaných úprav sokolovny.

Jaká je perspektiva zlepšení obchodní sítě v Tišnově?

Zatím byla postavena samoobsluha na sídlišti Pod Klucaninou, byly provedeny úpravy některých samoobsluh a dalších prodejen. Rozestavěna je distribuční jednotka u Humpolky. S rozsahem distribuční sítě nejsme spokojeni a město by potřebovalo obchodní dům, o který sice projevuji velký zájem distribuční složky, ale problém je v zajištění stavební kapacity. Jsme si rovněž vědomi toho, že stávající samoobsluha na sídlišti Pod Klucaninou, kde bylo vybudováno rozsáhlé sídliště, nestačí. Bude naším úsilím dosáhnout toho, aby Potraviny zajistily přístavbu stávající prodejny.

Součástí volebního programu je stále lepší zajištění služeb obyvatelstvu. Došlo a dojde v budoucnosti k nějakému zlepšení na tomto úseku? Mám na mysli např. Služby města Tišnova, s jejichž „službami" mám osobně velmi špatné zkušenosti.

K zajišťování služeb obyvatelstvu bych chtěl upozornit, že Služby města Tišnova od 1. 7. t. r. jsou Oblastní komunální podnik řízený ONV. Služby zajišťují na 39 druhů různých služeb obyvatelstvu. Z větších akcí, které SMT zajistily je změna palivové základny v prádelně a čistírně z pevného paliva na mazut, čímž bylo odstraněno silné znečišťování ovzduší v okolí prádelny. Služby doplnily vybavení čistírny benzinovým čisticím strojem. MěstNV především sledoval, aby poskytované služby obyvatelstvu byly prováděny kvalitně. Jsme si vědomi toho, že i na tomto úseku jsou nedostatky. Proto je zapotřebí celou řadu služeb soustředit do Domu služeb. Je to náročný úkol, ale jsme toho názoru, že město, které v současné době je jedním z největších na okrese Brno-venkov a má stále značnou spádovost občanů z okolních obcí, by nutně Dům služeb potřebo-

valo. Na tuto věc sami nestačíme a k realizaci potřebujeme pomoci okresního národního výboru.

Hodně našich občanů zajímá plynofikace města. Jednak ty občany, kteří bydlí na sídlišti Pod Klucaninou a čekají na připojení, ale také vlastníky rodinných domků i bytů pod domovní správou, kteří si do svých domků i bytů chtějí zavést plyn.

Ano, jednou z důležitých otázek pro rozvoj města je plynofikace. Byl prodloužen plynovod z Kuřimi do Tišnova ve sdružené investici JZD Drásov, MEZ Drásov, Závodů S. K. Neumanna, MěstNV, UD, ONV a Domovní správy Tišnov. Tato sdružená investice si vyžádala nákladu 4,5 mil. Kčs. Plyn již užívají občané sídliště u Humpolky a v letošním roce má být plynofikováno sídliště Pod Klucaninou.

Je známo, že v minulých letech krizového období byla podceněna v orgánech národních výborů vedoucí úloha strany. Počítá také s tímto volební program?

Ve všech orgánech MěstNV budeme důsledně uplatňovat vedoucí úlohu strany. Zkvalitníme řídicí a organizátorskou práci MěstNV. Budeme uplatňovat v práci nové účinnější formy práce. Budeme provádět účinná opatření ke zvyšování zájmu o veřejně prospěšnou práci ve městě. Podstatně zkvalitňovat práci poslanců ve volebních obvodech. Věnovat více pozornosti kontrolní činnosti v rámci pravomoci komisí. Chceme znovu obnovit činnost občanských výborů v Tišnově.

Mohl byste nám vyjmenovat alespoň několik věcí, se kterými ještě počítá volební program pro léta 1971 až 1975?

Na úseku bytovém půjde především o zajištění výstavby 698 bytů Pod Květnicí s občanskou vybaveností. Dále bude postaveno 65 bytů pro ČSD a ČSAD Pod Klucaninou. Chceme vyjít vstříc také 60 žadatelům o stavební pozemek na výstavbu rodinných domků. Domovní správa vynaloží na údržbu bytového fondu částku 6,080.000 Kčs. Počítáme s další plynofkací města. Plyn má být zaveden především na sídliště Pod Květnicí a na trase napojeny všechny kotelny veřejných budov, školy, nemocnice a pod. Na tuto akci ONV zajišťuje částku přes 4 mil. Kčs. Na úseku služeb obyvatelstvu provedou SMT výstavbu opravny baterií nákladem 1,200.000 Kčs. Okresní průmyslový podnik zahájí provoz v autoservisu, který je před dokončením. Tato stavba si vyžádá náklad 3,197.000 Kčs. V příštím roce bude dána do provozu nová samoobsluha v sídlišti u Humpolky. V roce 1972 bude zahájena oprava restaurace Humpolka nákladem 1 mil. Kčs.

Problémem se v Tišnově stává v poslední době také školský úsek. Totiž to, že oproti vzrůstajícímu počtu obyvatel je stále nedostatek učeben a žáci musí směnovat, což zajisté neradi vidí rodiče a jejich přáním do nastávajícího volebního období je, aby také s tímto problémem počítal volební program NV.

Počítáme s výstavbou základní devítileté školy a 22 třídách s tělocvičnou a krytým bazénem v sídlišti Pod Květnicí. Tato škola je pro město velmi nutná, poněvadž s nárůstem obyvatelstva se tišnovské školy potýkají s naprostým nedostatkem učeben a děti od 1. do 5. třídy musí směnovat. Bude též postavena mateřská škola v Cáhlovské ulici a s další mateřskou školou se počítá v sídlišti Pod Květnicí.

Soudruhu předsedo, z několika stran jsem slyšel chválu od našich starších spoluobčanů, že máte pro důchodce a jejich problémy velké pochopení. Pamatuje volební program i na ty, kteří po celoživotní poctivé práci jsou na zaslouženém odpočinku?

V péči o naše důchodce zařadil ONV do pětiletého plánu pro město Tišnov částku 1 mil. Kčs na výstavbu domu pro důchodce. Po tomto domě již delší dobu naši důchodci volají.

A na závěr mi dovolte, aby poslední dotaz patřil našemu kulturnímu zpravodaji. Získává si stále více čtenářů a tak bychom také my rádi pomohli NV při řešení některých problémů, hlavně v oblasti působení na naše občany,

chtěli bychom je informovat o všem, co NV dělá a připravuje i v čem potřebuje pomoc od našich spoluobčanů. **Vydávaný kulturní zpravodaj se mně líbí. Vím také, že tento zpravodaj má ohlas u našich spoluobčanů, že je posílán do celé republiky Tišnovákům i těm, kteří mají k našemu městu vztah. Vím, že by čtenáři rádi uvítali jeho rozšíření. Vím také, že si občané rádi přečtou články z historie našeho města. Myslím si, že by bylo zapotřebí v kulturním zpravodaji vyzvednout práci těch občanů a složek, kteří účinně pomáhají na výstavbě našeho města. Mám na mysli na příklad členy mysliveckého sdružení, polské občany, skupinu mladých občanů, i jednotlivé občany, kteří příkladně pomáhají městu. Na příklad také pracovníci za závodu Drukocel nám vydatně pomohli při výstavbě letního kina tím, že zhotovili po pracovní době zábradlí a kanalizační mříže v hodnotě 8.000 Kčs.**

Děkuji Vám, soudruhu předsedo, za velmi pěkný a věcný rozhovor. Děkuji Vám jménem všech našich čtenářů a přejeme Vám, aby Vaše práce byla stále tak úspěšná jako doposud, aby se naše město stále více rozrůstlo a získalo v našem okrese místo, které mu právem patří.

Budeme zvažovat a zamýšlet se nad tím, co bylo uděláno a co ještě zbývá udělat. Hodně se změnilo k lepšímu a stále ještě hodně věcí je před námi. Budeme odevzdávat svůj hlas, budeme přistupovat k volebním urnám, abychom našim dětem, spoluobčanům, sobě zajistiil klidnou a spokojenou budoucnost, záruku klidného stáří. Dáme novým poslancům na příští volební období svou důvěru a oni nás jistě nezklamou. Důvěra totiž mnoho zavazuje a jejich výběr, vědomí toho, že to budou ti nejlepší z nás, jsou nejlepší zárukou toho, že tento krásný volební program bude do posledního písmenka splněn.

Rozmlouval: pav

VYSÍLÁ JIHOMORAVSKÝ ZVUKOVÝ DENÍK

Naší pozornosti to sice uniklo, ale upozornili nás mnozí spoluobčané. Totiž na vysílání Jihomoravského zvukového deníku ze 17. srpna t. r. Mnozí jistě zbystřili pozornost, když ve vysílání uslyšeli ..... **„vás za malý okamžik seznámíme s událostmi dne, aby pak střídavě s hudbou přišly na řadu – poznámka o činnosti poslanců v Tišnově – vzpomínka na Prajze z vlastivědného sborníku téhož městečka".**

A tak široká rozhlasová veřejnost byla seznámena s několika výňatky z volebního programu MěstNV v Tišnově. O úspěšném řešení bytové otázky v Tišnově, o plynofikaci, ale také o nedostatcích, kterým se volební program nevyhýbá. Ať již je to neuskutečněná stavba obchodního domu nebo stížnosti na služby. **„Občané Tišnova nejsou spokojeni zejména se stavební údržbou, potíže jsou s opravami komínů, fasád domků a pod. ... Zdá se však, že kladných položek na účtu tišnovských poslanců je přece jen víc než těch záporných a že tedy mohou před své voliče předstoupit s čistým svědomím".** Bylo konstatováno v závěru této části vysílání. A ve druhé části si posluchači roz-

dokončení na straně 135

MALÉ KAPITOLY
Z HISTORIE TIŠNOVSKA

JAN HÁJEK:

OBECNÍ ZŘÍZENÍ TIŠNOVSKÉ

Tišnovsko náleželo v 10. a 11. století k hradskému obvodu brněnskému. Správním střediskem kraje byl hrad Veveří. Kasteláni tohoto hradu dostávali někdy výsluhou části území na Tišnovsku a spravovali takto získaný majetek z tehdy ještě dřevěného tišnovského hrádku. Kastelán čili purkrabí měl nad tišnovskými poddanými moc správní i trestní. Na původní sídlo kastelána „cúdy tišnovské" upomíná nyní jedině pojmenování města kolem kostela, kde se uchovala i část městských hradeb a kde se ještě stále říká „Na hrádku".

Růženeček doškových chaloupek v podhradí stává se důležitou stanicí na staré zemské stezce, která Tišnovskem od pradávna procházela. Trhy v Tišnově vznikaly samovolně. Legalizovány byly panovníkem až v roce 1416.

Roku 1233 zakládá královna Konstancie, vdova po českém králi Přemyslu Otakaru I., u trhové vsi Tusnovic ženský cisterciácký klášter Porta coeli, který později vynesl Tišnov na město s pravidelným půdorysem a městským rychtářem. Tišnov je v listinách uváděn někdy jako město, jindy jako městečko.

Tišnovský obecní ouřad byl sestaven z dvanácti purkmistrů, z nichž jeden byl vrchností určen za primátora, to jest rozhodujícího činitele a hlavního obecního hospodáře, který úřadoval a podpisoval úřední registra celoročně. Ostatní purkmistři úřadovali každý pouze jeden měsíc v roce. Dále se obecní ouřad skládal ze čtyř konšelů, kteří měli funkci radních a kteří se s dvěma dalšími hospodáři starali o obecní jmění, tj. pivovar, krčmu, špitál, školu, mlýn, pazdernu atd. Dva rychtáři, starší i mladší, byli určováni vrchností a byli vrchnostenskými důvěrníky a zprostředkovateli. Osm obecních starších jako poradci bývali zváni pouze k důležitým rozhodováním. Dva sádčí dbali o řádné udržování a označování hranic katastru sády, tj. hraničními kameny. Obecní písař byl rovněž důležitou a váženou úřední osobou. Každoročně byli voleni ponocní, hajní a dva kominíři. Obecní ras byl pomocníkem kata a jeho povolání bylo dědičné.

Městský ouřad v Tišnově L. P. 1732 renovati:

Primátor: Václav Crha

Purkmistři: Jak. Podjukl, Vít Doskočil, Pavel Vildomec, Mat. Sokol, Fr. Kratochvíle, Jan Sokol, Jos. Crha, Mat. Procházka, Jan Pávek, Petr Čermák, Jakub Voša

Rychtáři: starší – Václav Budišínský, mladší – Jiří Kaister

Konšelé: Mik. Mouka, Martin Kozel, Jiří Panovský, Ignác Beránek

Hospodáři: Johann Suchý, Johann Kopřiva

Obecní starší: Bern. Hliněnský, Vít Svoboda, Jiří Koláček, Fr. Knosteli, Kašpar Šindler, Bern. Sokol, Joh. Suchý, Joh. Kopřiva

Sádčí: Fr. Kratochvíle, Joh. Pávek

Hajní: Bernard Bednářůj, Kristin Kopečný

Kominári: Jos. Staňků, Ant. Skaláků

Ras: Ignác Oberreiter

Značné změny přinesly Tišnovu reformy Josefa II. Klášterní panství bylo postátněno (19. 3. 1782). Dřívější církevní vrchnost zastoupil vládou dosazený „Oberamtmann" a jeho kancelisté. Dosavadní obecní ouřad byl zrušen a zřízen byl magistrát sestávající z purkmistra, jednoho zkoušeného a dvou nezkoušených radních.

Od roku 1834 purkmistroval v Tišnově zámožný, avšak opatrný hospodář starousedlík Filip Dvořáček. Tehdy ještě, až do roku 1848, byli „burgmeistři" dosazováni patrimoniálním úřadem, „Oberamtmannem" ze zámku v Předklášteří. (Nyní budova Podhorackého muzea.)

Předseda MěstNV v Tišnově s. František Cvrkal

Po zrušení roboty roku 1848 dostává Tišnov svého starostu svobodnou volbou. Roku 1849 byl státem zakoupen rozsáhlý právovárečný dům Peterův na Horním rynku tišnovském, později zvaný „Pecírek" a přemístěny tam úřady z klášterského zámku.

Starostové města Tišnova

Filip Dvořáček	1834–1850, 1857–1866
František Hansel	1850–1857
Jan Oderský	1866–1870, 1882–1893
Josef Hansel	1870–1882
František Müller	1893–1909
Dr. Karel Seyfert	1909–1914
Alois Řezáč	1914–1936
Antonín Mouka	1936–1943
Regierungskomisar Erich Binar	1943–1945

Předsedové Městského národního výboru v Tišnově

Jindřich Sedlák	1945
Alois Kubáček	1945, 1946–1949
Dr. Karel Krejčí	1945–1946
Josef Ptáček	1949–1950
Eduard Smejkal	1950–1952
Antonín Řehoř	1953–1960
Adolf Babička	1960–1964
Jiří Jobánek	1964–1970
František Cvrkal	od ledna 1971

dokončení ze strany 133

hlasu měli možnost poslechnout **„vyprávění o tom, jak Prajzi učili horákyně vařit kávu".**

A protože jste si toto vyprávění mohli již v našem zpravodaji přečíst, dejme ještě slovo závěru tohoto pořadu.

„Na závěr se vám ještě musíme přiznat, že humorné vyprávění o „Prajzech" jsme si v drahonínské Pamětní knize nepřečetli sami. Převzali jsme je z kulturního zpravodaje „Naše Tišnovsko", který vychází každý měsíc v Tišnově a kam píše kapitoly z historie Tišnovska pracovník Podhoráckého muzea Jan Hájek". Velmi nás to potěšilo, je to zajisté nejen uznání poutavým článkům Jana Hájka, ale zároveň také ocenění práce celé redakce.

Také v dopise adresovaném naší redakci, který jsme z Českého rozhlasu z Brna dostali, nás soudruzi informují, že od s. tajemníka Dozbaby získali všechna čísla zpravodaje, o který mají zájem stejně, tak jako o spolupráci s námi. A tak doufejme, že nyní o Tišnově uslyšíme v rozhlase stále častěji a jenom to pěkné a dobré.

–mp–

Svazarm jubiluje

Letos v listopadu uplyne 20 roků od vzniku naší branné organizace – Svazu pro spolupráci s armádou.

Mezi prvními městy v republice, kde byl Svazarm založen, byl také Tišnov. Dnes je v našem městě celkem pět základních organizací Svazarmu, které k 30. 6. t. r. měly celkem 136 členů.

Nejúspěšnějšími tišnovskými svazarmovci jsou beze sporu radioamatéři. Z jejich kolektivu vyšli tři českoslovenští reprezentanti v honu na lišku – K. Souček, A. Pánek a O. Staněk, kteří získali mnoho úspěchů při startech u nás i v zahraničí. V současné době vychovávají novou generaci mladých liškařů, z nichž již Ivo Kovář zaznamenal několik pěkných umístění při závodech.

Velice dobře pracuje také klub leteckých modelářů. Jeho členové se nyní specializovali na modely řízené radiem. Bořivoj Trmač, Vladimír Bílý, ing. Mojmír Pavlík a další jsou po celé republice známí nejen jako úspěšní závodníci, ale také jako velice úspěšní projektanti a konstruktéři modelů letadel. V našem městě existuje také automotoklub a krožek branně technické výchovy. Oba dva však v současné době ve své činnosti zůstávají daleko za tradicí. Základní organizace Svazarmu je i v Závodech S. K. Neumanna a na zemědělském odborném učilišti a letos vznikl v Tišnově také klub sportovního potápění.

Tišnovští svazarmovci chtějí, při příležitosti jubilea své organizace, seznámit podrobněji veřejnost se svojí prací a s jejími výsledky. Proto připravují výstavu, která bude ve dnech 19.–22. listopadu 1971 v sále SZK v Tišnově.

V příštím čísle našeho zpravodaje uveřejníme vzpomínky zakládajícího člena a dnešního předsedy OV Svazarmu Brno-venkov Václava Lipovského a dlouholetého člena Svazarmu mistra sportu Karla Součka na začátky této organizace v Tišnově a na její dvacetiletou činnost v našem městě.

–ok–

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v listopadu dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Hubertu Stavělovi, Tišnov, Revoluční 742. Dožívá se 1. 11. 85 roků.

Františku Oharkovi, Tišnov, Za mlýnem 155. Dožívá se 2. 11. 80 roků.

Bohumile Němečkové, Tišnov, Halasova 992. Dožívá se 8. 11 86 roků.

Josefu Permedlovi, Tišnov, Hornická 471. Dožívá se 9. 11. 81 roků.

Františku Tlachovi, Tišnov, Tyršova 391. Dožívá se 16. 11. 83 roků.

Marii Vostrejžové, Tišnov, Na rybníčku 629. Dožívá se 16. 11. 82 roků.

Marii Dvořáčkové, Tišnov II, Uhrova 1004. Dožívá se 17. 11. 85 roků.

Klementině Životské, Tišnov, Drbalova 745. Dožívá se 19. 11. 87 roků.

Emilii Kociánové, Tišnov, Bezručova 187. Dožívá se 20. 11. 85 roků.

Františku Adamovi, Tišnov II, Porta coeli 1001. Dožívá se 23. 11. 93 r.

Kateřině Blahákové, Tišnov Horova 945. Dožívá se 25. 11. 87 roků.

MALÉ LISTOPADOVÉ ROZJÍMÁNÍ

Oáza klidu a ticha, uprostřed města, obehnaná nachýlenou zdí, místo poslední cesty těch, kterým se naplnil čas. Mramorové pomníčky, větve stromů spletené letitým věkem v zelenou klenbu nad žlutými cestičkami, tajemná světla hořících svíček, mlhavá atmosféra listopadového dne tišnovského hřbitova. Sjíždějí se sem lidé

z nejvzdálenějších koutů naší krásné vlasti, aby chvilku postáli u hrobů těch, na které zůstaly v srdci ty nejkrásnější vzpomínky. Tišnovský hřbitov patří k těm nejkrásnějším, které znám. Má svou majestátnost, důstojnost i tichou melancholii. Řekne se hřbitov, ale i ten může být dobrou vizitkou města a jeho práce.

Má své věrné strážce, babičky, které vídáme denně s kytičkou květin a konví s vodou, jak ukrajují svou každodenní cestu ke hrobům svých nejbližších. Až půjdete v některém podzimním dnu přes tišnovský hřbitov, postůjte chvilku a vzpomeňte těch, kteří kromě vzpomínek zanechali po sobě i svou práci, veliký odkaz, který je naší povinností chránit a předat dalším generacím. Mnozí celý život těžce pracovali, abychom my mohli žít bez existenčních problémů, možná, že to byl právě některý z nich, který dláždil ulice našeho města, zasadil stromy ze kterých sklízíme úrodu, postavil dům, kolem kterého denně chodíme, možná, že svou prací se také on zasloužil o dobré jméno našeho města.

Žijeme příliš rychle a stále v ustavičném spěchu, že nám někdy nezbude ani ta chvilka k tomu, abychom se zastavili na chvilku u hrobu svých nejbližších. A je to opravdu velká škoda.

Možná, že potom, až čas nás nachýlí dopředu a zpomalí naše kroky, budeme litovat dní, kterými jsme jen tak prolétli ve spěchu a nenašli si ani chvilku na to, abychom se mohli ohlédnout za sebe. —mp—

Omlouváme se našim čtenářům za to, že říjnové číslo dostali do rukou opožděně. Zpoždění způsobil všetečný poštovní šotek, který si vzal ze zásilky štoček titulní strany asi na památku. Red.

KVĚTNICE

MARIE MRÁZKOVÁ

(Dokončení)

V bukovém lese roste ostřice prstnatá, lilie zlatohlavá, lýkovec obecný, jaterník trojlaločný, strmobyl obecný. Ostrůvky tu tvoří mařinka vonná, bažanka lesní a konvalinka vonná. Roztroušeny jsou tu zlatobýl obecný, břečtan obecný, kyčelnice devítilistá, rozrazil rezekvítek, jestřábník obecný a zední, osladič vápenný, fialka lesní, fialka Bivinova.

Na západních svazích na rulovité žule se usadily ještě některé teplobytné rostliny: kavyl vláskovitý, strdivka sedmihradská, plamének přímý, sesel sivý, divizna rakouská. Zvláště se tu vyskytuje kokořík lékařský a mnohokvětý, huseník písečný a oman hnidák.

Na vápencích v lese dubovém a borovém se nacházejí: ostřice plstňatá, strdivka nící, čilimník černající, hrachor černý, prvosenka šedavá, mařinka vonná, bukvice lékařská, dymnivka dutá a prstnatá, fialka vonná, sasanka pryskyřníkovitá a sasanka lesní, která je tu význačným zjevem.

V tomto lese je rozdíl mezi rostlinnou pokrývkou vápenců a křemenců tak velký, že nám může být pomocníkem pro určení geologické hranice mezi oběma horninami.

I když zásahy člověka byla rostlinná pokrývka narušena, je žádoucí a nadějné, aby zvláště nyní — když je Květnice prohlášená přírodní rezervací — zůstala její nejdůležitější část uchráněna všech zásahů.

Od 1. srpna 1971 opět opravujeme chladničky v bytech zákazníků. Objednávky přijímá OPRAVNA CHLADNIČEK TIŠNOV Komenského nám. 145, tel. 529

Hlavním posláním jsou služby

V podobě, jak jej známe dnes, vznikl Okresní průmyslový podnik před jedenácti lety sloučením částí dřívějších průmyslových podniků v Tišnově, Rosicích a Židlochovicích. Dnes je zaměstnáno v podniku na 450 lidí nejrůznějších profesí. Není jistě bez zajímavostí, že největší provozovna – chemický závod v Židlochovicích zaměstnává pouhou desetinu zaměstnanců podniku, jeho roční obrat však představuje polovinu kapacity podniku. Tolik k našemu rozhovoru, o který jsme požádali ředitele OPP Brno-venkov s. Jaroslava Košíka.

Soudruhu řediteli, jaké je poslání vašeho podniku?

Hlavním posláním OPP jsou opravy drobného průmyslového zboží. V oboru kovo jsou to televizory, radiopřijímače, elektrospotřebiče, auta, motory, chladničky apod. V oboru dřevo pak opravy nábytku apod. Dále je to zakázková krejčovská výroba prošívaných přikrývek, prádla, trenýrek, pletárenských výrobků, svetrů a dalšího zboží. Kromě toho má podnik i sdružené provozy, jako kamenictví vyrábějící náhrobky i další provozy, jako např. výrobu galanterního zboží v Modřicích, či chemický závod z Židlochovicích.

Naše čtenáře by zajímalo, jaké služby zajišťujete v Tišnově.

V současné době rozšiřujeme nové středisko ELEKTRO Tišnov, kde provádíme opravy rozhlasových i televizních přijímačů, ale i rozhlasových ústředen a dalších výrobků spotřební elektroniky. Nově jsme zavedli opravu chladniček v bytech zákazníků a postupně rozšiřujeme opravy praček a drobných tepelných o točivých elektrospotřebičů. V středisku KOVO Tišnov zhotovujeme branky, ploty, dveře, vrata, brousíme sekery a zhotovujeme různé zámečnické výrobky; v dalších provozech vyrábíme lucerny, nabíječky baterií osobních automobilů a oddělovací transformátory. Prostory jsou však stísněné a proto se snažíme je rozšiřovat. Poslední akcí byla výstavba autoservisu v Tišnově za Červeným mlýnem.

Jaké služby bude tento autoservis poskytovat?

V autoservisu, který bude dán k 1. 1. 1972 do zkušebního provozu, se budeme specializovat na střední a generální opravy sovětských vozů značky Moskvič a Žiguli, samozřejmě budeme provádět i běžné opravy vozů Škoda. Hlavní budova je již hotova, dokončuje se nyní montáž strojů a pokračuje výstavba kotelny, která je dimenzována pro další haly určené k zajišťování služeb.

Pro zajištění veškerých služeb potřebujete jistě nové odborníky.

Naši pracovníci jsou pravidelně odborně školeni, např. v oboru radiotelevize, kde se už začínáme připravovat na barevnou televizi. Mimo to v každém oboru jsou vychovávání učni. V oboru automechanik jich máme nyní dostatek – už nyní pomáhají obětavě při dokončovacích pracích na autoservisu. Na druhé straně bychom uvítali větší zájem o zámečnický obor, kde nám pracovníci scházejí. Že jde o práci náročnou, ale zajímavou, to by vám pověděli chlapci na Brněnské. Nedávno opravovali věžní hodiny a s fortelem. Hodně se nám hlásí děvčata do krejčovství, bohužel však pro nedostatek prostor nemůžeme jim zatím vyhovět.

Děkuji vám soudruhu řediteli za rozhovor a přeji vám i všem vašim pracovníkům hodně úspěchů.

Rozmlouval: (Ob)

PODHORACKÉ MUZEUM
Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská ul. č. 475

Stálé výstavy obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: ne 9–12, st 14–17

Oslavy VŘSR v Tišnově a zahájení Měsíce přátelství.

V pátek 5. 11. v 17.30 hod.
LAMPIONOVÝ PRŮVOD
z náměstí Míru k pomníkům a položení věnců.
V Předklášteří od papírny do Porta coeli.

6. 11. v 18.30 hod. – sál kina
SLAVNOSTNÍ VEČER
Slavnostní projev, kulturní vložky, celovečerní poutavý film.

RESTAURACE BRNO-VENKOV
si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE
ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NADRAŽÍ
ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU
uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ
ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.
Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

PROGRAM
agitačního střediska u SZK v Tišnově

Začátky programu vždy v 18.30 hod.

Středa 3. 11. – klubovna SZK
Příčiny rozrušení společenského systému v letech 1968–1969. – Film.

Čtvrtek 11. 11. – sál SZK
Základní principy politické organizace
Přednáška pro mladé voliče.

Úterý 16. 11. – sál SZK
Regionální historie voleb.
Promítání historických dokumentů.

Úterý 23. 11. sál SZK
Základy socialistické demokracie a zákonnosti.
Pro mladé voliče. – Film.

Další agitační střediska pracují v sídlišti Pod Klucaninou (restaurace) a v Předklášteří (papírna). Bližší informace o jednotlivých akcích, na které naše občany srdečně zveme, sledujte na plakátech a v hlášeních rozhlasu MěstNV v Tišnově!

V SZK ROH Tišnov v listopadu

Kosmonautika pro mládež
4. 11. – sál SZK – 16 hod.
Je ve vesmíru život?
Film: Letíme ke hvězdám.

18. 11. – sál SZK – 16 hod.
Umělé družice Země
Film: Na prahu vesmíru.

6.–8. 11. – klubovna SZK
Výstava pokrmů

8. 11. – sál SZK – 18.30 hod.
Správnou výživou posilíme zdraví
Přednáška MUDr. J. Halačky

9. 11. – sál SZK – 19 hod.
Čs.-sovětské vztahy za II. svět. války
Filmy: V čele státu sovětů, Moskva–Kreml.

13. 11. – sál SZK – 20 hod.
Společenský večer – tanec
Pořádá MO Čs. svazu chovatelů

20. 11. – sál SZK – 15 hod.
Začarovaný Kašpárek
Loutková pohádka pro děti.
Vstupné: děti 2 Kčs, dospělí 3 Kčs.

30. 11. – sál SZK – 19 hod.
Čs.-sovětské vztahy po II. svět. válce
Přednáška s filmem.

Kulturní zpravodaj NAŠE TIŠNOVSKO vydává kulturní komise MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, dr. K. Fic, J. Hájek, J. Ondroušek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava M. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Štejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 - 1818-71 - 456.12-1971/Sm 92

SPORT

Vše začalo před třemi léty. Tehdy jsme v Tišnově přivítali fotbalisty z klubu SC Union Poysbrunn. Zúčastnili se v Tišnově Memoriálu Františka Hanáka. Krátce nato jsme jim jejich návštěvu oplatili a naše fotbalové družstvo sehrálo v Rakousku dvě přátelská utkání a bylo hostem fotbalistů v Poysbrunnu.

V loňském roce jsme v Tišnově přivítali přátele z Poysbrunnu podruhé. Společně s námi si prohlédli pamětihodnosti hradu Pernštejn, zúčastnili se projížďky na lodi po Brněnské přehradě. Velice se jim líbil taneční orchestr dr. Karla Seyferta, který hrál na taneční zábavě, při jejich loňské návštěvě.

Letos v září, ve dnech 18. až 20. září, jsme byli v Rakousku na oplátku zase my. Zájezdu se zúčastnilo celkem 31 účastníků. Pro mnohé, hlavně mladé, to byla jejich první cesta do zahraničí. Na naší státní hranici jsme přijeli v 10 hodin. Po pasových a celních formalitách jsme byli na rakouské straně očekáváni funkcionáři a hráči z Poysbrunnu. Po prvním přivítání jsme autobusem jeli do Poysbrunnu, který je od Mikulova vzdálen asi 10 km. Po vystoupení z autobusu jsme se shromáždili v jednom sále místního hostince, který byl zároveň i klubovnou fotbalového klubu. Všude na stěnách vlajky, trofeje a poháry. Mezi nimi na čelném místě byly i žlutomodré vajky Baníku Tišnov. Zde nás také hostitelé rozdělili po dvojicích do rodin hráčů a funkcionářů, kde jsme bydleli a stravovali se. Odpoledne jsme se všichni zúčastnili v nedalekém okresním městě Poysdorfu, tzv. vinařských slavností, které jsou obdobou našich vinobraní. V neděli si mnozí prohlédli vinohrady a do sytosti ochutnali všech druhů dozrávajících hroznů.

Odpoledne pak jsme se na velice pěkném trávníku místního fotbalového hřiště utkali s domácími. Ve vyrovnaném a bojovném zápase jsme nakonec naše hostitele porazili v poměru 4:3. Naše branky vstřelili Felbinger 2, Hanák a Kovář po 1. Těsně před koncem zápasu si při nezaviněné srážce zomil nohu náš brankář Vladimír Váňa. Byla mu okamžitě poskytnuta odborná první pomoc, což jsme kvitovali s ulehčením a v pondělí ráno byl sanitou převezen na čs. hranici a odtud do nemocnice.

Po utkání jsme byli pozváni do pěkného vinného sklípku, kde se shromáždili všichni hráči a funkcionáři. V příjemném prostředí čas rychle utíkal a než jsme se nadáli byla půlnoc a šli jsme spát, protože na druhý den nás čekala prohlídka Vídně.

Ráno před odjezdem se s námi přišli všichni rozloučit. Poslední stisky rukou a všude, jak v češtině, tak i v němčině bylo slyšet – na shledanou! Při cestě do Vídně jsme několikrát zapochybovali, zdali nejsme v Československu. I v Rakousku mají tabulky, značící objížďku – Umleitung!

Celá Vídeň je polepena plakáty, z nichž se na nás dívají různí politikové. V říjnu byly v Rakousku volby a tak předvolební propaganda pracovala na plné obrátky.

Prohédli jsme si Vídeň, hlavně významné památky, zbyla i chvilka na nákup různých drobností, poslat pozdravy z Vídně a jeli jsme do známého Prátru. Dominantou celého Prátru je Vídeňské kolo, odkud je krásný pohled na celou Vídeň. Zbytek kapesného „padl" při různých atrakcích a hrou různých automatů. Večer potom jsme se s Prátrem rozloučili a vydali se na zpáteční cestu. A když jsme ve 23 hodin přijeli na hranice, mnozí si říkali – tak už jsme zase v Československu.

A věřte, bylo to všechno krásné, rádi bychom se tam znovu podívali, ale byli jsme rádi, že jsme zase doma!

lj

SCU POYSBRUNN - BANÍK TIŠNOV 3 : 4 (3 : 2)

KINO PANORAMA

Kino s technických důvodů za do odvolání nehraje.

Naše TIŠNOVSKO

Vydává MěstNV v Tišnově
Cena 1 Kčs

ROSINEC 1971

MĚSÍC PŘÁTELSTVÍ

československého a sovětského lidu zaujal zaslouženě důstojné místo ve veřejném politickém i kulturním životě našeho města. V letošním roce doslova nabitém významnými událostmi se tak stalo dík několika zdařilým akcím, uspořádaným společenskými organizacemi sdruženými v NF. Zasloužanou pozornost upoutala oslava 54. výročí Velké říjnové socialistické revoluce v předvečer výročního dne za přítomnosti zástupců sovětské Rudé armády. V důsledku rekonstrukce sálu sokolovny i hlediště kina se konala oslava VŘSR v intimnějším prostředí sdruženého závodního klubu pracujících, vhodně volený program kulturní v provedení Karasova divadla a lidové školy umění tím však nepozbyl na důstojnosti a významu. Akce Měsíce přátelství byly současně také příspěvkem agitačním v přípravě listopadových voleb a posloužily bezpochyby dobře: vítězství kandidátů NF v Tišnově je opravdu přesvědčivé.

Snímkem M. Loskota na titulní straně se vracíme ještě k jedné z akcí Měsíce přátelství, která úspěšně proběhla již počátkem podzimu: místní organizace SČSP čís. 2 v Tišnově hostila sovětskou delegaci, kterou snímek zachycuje v doprovodu místních funkcionářů při kladení věnce k památníku Rudé armády. Delegaci tvořili turisté z chemického závodu v Tambově. Byli slavnostně uvítáni na radnici v Tišnově, navštívili mateřskou školu v Dvořákově ul., závod Modeta, pobesedovali s učiteli a žáky ZDŠ na Smíškově ul., srdečně byli přijati i v rodinách tišnovských občanů. Vyvrcholením pak byl slavnostní večer s kulturním programem v ŠZK při dechové hudbě. Sovětští přátelé si odváželi z Tišnova množství poutavých dojmů i upomínkových darů od místních občanů a závodů; budou jistě rádi dlouho vzpomínat.

—lš—

místo kytičky

zasíláme co nejsrdečnější blahopřání občanům našeho města, kteří se v prosinci dožívají význačného životního jubilea, 80. narozenin a více. Přejeme jim zdraví, spokojenost a osobní pohodu. Blahopřání adresujeme těmto občanům:

Marii Šustrové, Tišnov, Havlíčkova 339. 4. 12. se dožívá 80 roků.

Otze Braunové, Tišnov II, Komenského 1036. 9. 12. se dožívá 82 roků.

Evě Růžičkové, nejstarší občance města, Tišnov, Hybešova 856. 12. 12. se dožívá 97 roků.

Adéle Svobodové, Tišnov II, Víska 1141. 13. 12. se dožívá 82 roků.

Josefě Kulíškové, Tišnov II, Chaloupky 1298. 14. 12. se dožívá 85 roků.

Marii Dufkové, Tišnov, Brněnská 252. 16. 12. se dožívá 80 roků.

Rudolfu Blahákovi, Tišnov, Horova 945. 19. 12. se dožívá 90 roků.

Anně Kosíkové, Tišnov, Hybešova 690. 20. 12. se dožívá 81 roků.

Emilii Pařízkové, Tišnov, Kukýrna 39. 22. 12. se dožívá 81 roků.

Heřmě Smíškové, Tišnov, Jungmannova 68. 23. 12. se dožívá 94 roků.

Marii Dvořákové, Tišnov, Dvořákova 392. 24. 12. se dožívá 81 roků.

Evě Jurnečkové, Tišnov, Za mlýnem 208. 24. 12. se dožívá 80 roků.

Štěpánce Madrachové, Tišnov, Koráb 132. 25. 12. se dožívá 86 roků.

Cecílii Kadlecové, Tišnov, Družstevní 537. 29. 12. se dožívá 81 roků.

Růženě Rybové, Tišnov, Na Hrádku 763. 30. 12. se dožívá 80 roků.

JAK JSME ZAČÍNALI VE SVAZARMU

V roce 1949 byl zrušen Svaz brannosti, jehož činnost směřovala proti politice KSČ a vlády. Proto bylo v roce 1951 rozhodnuto ustavit novou organizaci, která by sdružovala všechny branné sporty – Svazarm (Svaz pro spolupráci s armádou).

Ustavující schůze Svazarmu v Tišnově se konala 2. listopadu 1951 v místnosti Okresní vojenské správy v Porta coeli. Zástupci všech masových společenských organizací v našem městě, zástupci Lidových milicí a armády zvolili prvním předsedou okresního výboru Svazarmu Theodora Rennera. Z počátku byly ve Svazarmu kolektivními členy společenské organizace, při nichž se utvořily branné kroužky; kolektivní členství se však neosvědčilo. V r. 1952 se stává předsedou okresního výboru V. Lipovský, který byl v této funkci až do r. 1960, kdy byl okres Tišnov zrušen.

V prvním desetiletí Svazarmu patřili mezi nejaktivnější složky motoristé, letečtí modeláři a radioamatéři.

Tišnovský automotoklub byl součástí Svazarmu hned od jeho vzniku. Zásluhou jeho obětavých funkcionářů – učitele M. Pavlíka, V. Trmače, M. Mančala, J. Baráčka a mnoha dalších – uspořádal klub mnoho zdařilých akcí, např. různé motocyklové soutěže, čtyři ročníky silničních rychlostních závodů aut a motocyklů a jiné.

Letečtí modeláři v čele s B. Trmačem, ing. Pavlíkem a J. Palatou patří po celých dvacet let mezi nejiniciativnější. Uspořádali mnoho soutěží, některé i celostátní (např. soutěže v leteckém souboji Combat), a mohou se pochlubit mnoha vavříny z celé republiky.

Radioamatéři začali pracovat v r. 1954, před tím prováděl Svazarm výcvik branců-radistů. Tišnovští radioamatéři (zejména mistr sportu K. Souček) si získali jméno účastí na různých závodech na pásmech a také při honu na lišku doma i v zahraničí.

Mezi aktivní kluby Svazarmu patřili také kynologové. Scházeli se v Tišnově z celého okolí a sami si vybudovali cvičiště, ale později byli převedeni mezi chovatele drobného zvířectva.

Při výčtu úspěšných klubů Svazarmu v našem městě nelze zapomenout ani na střelce, civilní obranu i brannou přípravu mládeže.

Po odchodu okresního výboru do Brna nastává útlum činnosti Svazarmu. Aktivně pracují dále modeláři a radioamatéři, kteří díky pochopení MěNV získali pro svoji činnost místnosti. Ostatní hledají stále cestu, jak svoji činnost oživit; jsou např. marné pokusy obnovit činnost autoklubu, který vlastně odchodem starých funkcionářů zanikl. Svazarmovci věří, že nový MěstNV jim vyjde v jejich práci vstříc.

Další činnost Svazarmu jasně vytyčil XIV. sjezd KSČ, ale přesto by bylo dobré obnovit některé akce z minulosti, ať jsou to např. branná odpoledne ke Dni čs. armády, větší spolupráce s masovými organizacemi a další.

–ok–

SYMPOSIUM O PSTRUHAŘSTVÍ

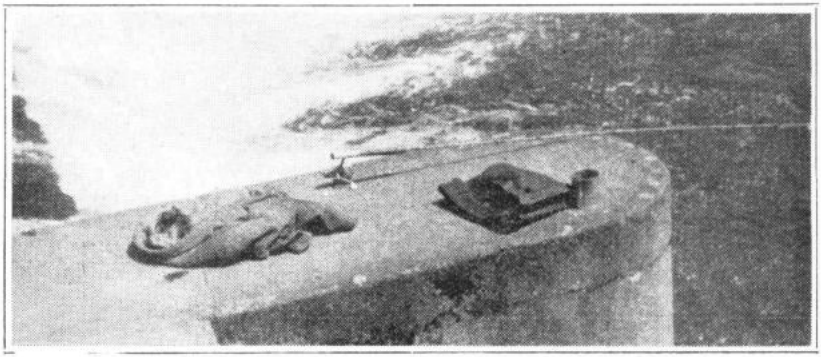
Rekreace na Prudké byla ve dnech 8. až 10. října t. r. svědkem zajímavého setkání rybářských hospodářů Jihomoravského kraje se zástupci vědeckých ústavů. Pod patronátem odboru vodního a lesního hospodářství KNV Brno vystřídala se celá řada výzkumných pracovníků v přednáškách o problematice pstruhového hospodaření, o životě lososovitých ryb v našich vodách, zejména pstruha obecného potočního a lipana podhorního, o nárocích těchto ryb, o způsobu jejich chovu a pěstování, včetně statistických dat, pečlivě zjišťovaných ve Výzkumném ústavě obratlovců v Brně a v dalších vysokých školách v Brně; dokazují veliký vzrůst těchto lososovitých ryb v revírech Jihomoravského kraje. Největší problematikou pstruhovitých vod v kraji je stále ještě znečišťování řek a potoků a ochrana povodí před pytláky.

Účast 60 frekventantů dokazuje velký zájem o pstruho-lipanovou problematiku. Akce byla uspořádána v rámci oslav 50. výročí založení KSČ a usnesení, které bylo jednomyslně odhlasováno, napomůže do budoucna řešit celou řadu úkolů a problémů v rybářství nejen v kraji, ale jistě v celé republice. Potvrdil to ve svém diskusním příspěvku i milý host symposia, zástupce Slovenského rybářského svazu. Pro rybáře snad nejzajímavější částí symposia byla diskuse o povolených mírách úlovků lososovitých ryb v našich vodách, protože z důvodů výtěžnosti bude nutno v budoucnosti přikročit ke snížení u pstruha na 23 cm a u lipana na 27 cm, protože je už známo několik revírů v JM kraji, kde tyto ryby zákonné míry 25 a 30 cm dosahují jen ve vzácných případech. Bylo dohodnuto, že po dvou letech se sejdou hospodáři pstruhových organizací znovu k výměně zkušeností a po dalších dvou letech bude další symposium o problematice dalších druhů ryb, tentokrát z mimopstruhových vod. –Pl–

Tišnov–Brno 11 147:56

Podmínky pro sportovní rybaření na řece Svratce od Tišnova po Nedvědici umožňují tišnovské rybářské organizaci pořádat v rámci své činnosti muškařské závody a utkání, která jsou vítaným zpestřením ogranizační činnosti a zaslouženým oddechem pracovníků organizace. Nejobávanější soupeř našich muškařů, závodníci z největší brněnské organizace Brno 11, prohráli překvapivě svoje první muškařské utkání s Tišnovem v roce 1969 46:42. Loni nám porážku oplatili na jezerech Dyje v utkání na vláčenou štik a letos v říjnu došlo ke druhému muškařskému utkání v terénu od Borače po lepenkárnu v Prudké.

Soupeř se dostavil se třemi náhradníky, neboť tři standartní závodníci závodili ligu na plavanou. Tišnovské mužstvo v sestavě: Šudák (kapitán), Malásková, Malásek, Gulár, Stárek, Jeřábek, Špaček a Plašil tím mělo usnadněnou úlohu a zvítězilo tentokráte zvlášť přesvědčivě. Z domácích závodníků nejvíce bodovali Jeřábek (66), Malásek (49) a Gulár (20), z hostí dorostenec Dohnal (19). –Pl–

„Víc po něm nezbylo" (nebraly) – foto V. Bílý

PRVNÍ MILIONÁŘ V TIŠNOVĚ

Ano, i v socialistickém zřízení žije mezi námi. Také v Tišnově 14. 9. 1971 přivítali zástupci ČSAD, MěstNV, VB a spoluzaměstnanci prvního milionáře. Byl jím občan našeho města **Jiří Pivoňka,** nákladní řidič ČSAD provozu Tišnov, který jako první z kolektivu 126 řidičů ujel 1,000.000 km bez nehody.

Co to vyžaduje? „Maličkost" říká s. Pivoňka. Nejméně 18 let každodenní svědomité a odpovědné práce za volantem za každé nepohody, objet „pouze" asi 23× naši zeměkouli.

Soudruh Pivoňka však patří mezi osvědčené dopravácké kádry. Je nositelem čestného odznaku „Nejlepší pracovník podniku" a „Nejlepší pracovník dopravy". Přejeme si, aby takových „milionářů" přibývalo a tím také na našich vozovkách ubývalo škod a zmařených lidských životů následkem dopravních nehod.

Na snímku blahopřeje s. Pivoňkovi zástupce OO VB Tišnov s. prap. Lang.

Strašák

Známý tišnovský rodák a příznivec „Našeho Tišnovska" **Jan Richter** se letos opět vydal na kole do zahraničí, tentokrát na Tour de Balkan. Cesta z Brna do Primorska není maličkostí, čítá 2.200 kilometrů. Naše redakce dostala pohlednici s textem, který rádi zveřejňujeme:

Srdečný pozdrav z Černomořského pobřeží, kam jsem po čtrnácti dnech jízdy šťastně dojel, zasílá Vám a všem čtenářům sportovní veterán Honza Richter.

Rozšiřujeme služby obyvatelstvu

opravujeme

PRAČKY A ŽDÍMAČKY

v nové provozovně

OPP Brno-venkov
Tišnov, Rudé armády 352,
telefon 384

MALÉ KAPITOLY Z HISTORIE TIŠNOVSKA

JAN HÁJEK:

ZE ZÁPISŮ TIŠNOVSKÉHO KOPIÁŘE Z ROKU 1635

Markyta Kalibová děvečka u Barbory Hájkovej z Tišnova předně přikázáni Boží přestoupila, své panenství porušila živnostenským obtížením a žádnému toho jest neoznámila. Mezitím jednomu mládenci provaznickému povolení dala, aby oni ke stavu sv. manželství jednali, že jeho manželkou býti chce, což se jest také stalo.

Prv některých dnů veselí to mělo býti, ale Pán Bůh jí to neráčil dáti a ten hrozný aučinek její jest vyjeviti ráčil, což se jest stalo léta Páně 1635, 8. januáry, totiž to pondělí ráno, kdy Pánbůh jest ráčil to její panenství zrušiti a ten nešlechetný aučinek nechal vyjeviti, že to nemluvňátko na svět zplodila, žádnému neoznámila, zplodíce je do vody hodila, kteréžto voda na horní mlejn obecní tišnovský jde, na vantroky připlavalo, kdež stavidlo prochází, na malém sloupci se jest zastavilo.

Tu mlynář jdouce s tovaryšem svým kola opravovati vodního, jsou to děťátko spatřiti, ano pěkně na sloupci zastaveno, ihned je vyňali a do mlýna přinesli, tu ihned lidem oznamovati dávali a právu rychtářskému jsou to oznámili. Právo vezmouce sebou některé staré matrony, kteréžto tomu rozuměly, doslejchajíc toho, že byla Markyta u Barbory Hájkovej, tam přímo šly a hryzdíce se s hospodyní hned tej Markýty na stranu zavolajíc jsou ji ohledaly. Její plod mužského pohlaví bylo, tu jsou jí ho ukázaly. Poctivé ženy se jí vyptávaly, jestli je její, ználi se k němu a proč jemu to učinila. Ona hned teprve toho litujíc o tom se dobrovolně přiznala, že jest jemu to učinila a do tej vody je vhodila, v kteréžto verčení až posavad zůstává.

Tu jíž, na její dobrovolné přiznání, Vaší Milost spravedlivého práva vyššího žádáme, že nám dobrodinství právního podělíti ráčíte. S tou se V. P. B. poručena činíme.

Tomáš Milota, rychtář volený a přísežný městečka Tišnova, panu rychtáři a p. radám slav. a ct. spravedlivého a prozřetelného práva vyššího slav. města Brna.

Odpros Markyty obviněnej.

Že jsem to učinila z nerozumu svýho, budouc v domě hospodyně svý, že jest pak ona mně takovou obtíženou v mou hodinu poslední viděla, kterak jsem sobě počínala. Já pak, když mě žádnej nic neřekl, šla jsem po práci její, šla jsem pro vodu k řece a tam na mne to velký neštěstí přišlo . . . Tu když jsem viděla, že tu žádnýho není, když mě žádnej neretoval, to jsem učinila, nevím kterak mi to přišlo, nemyslela jsem na to . . . Šla jsem zase odtud do hospodyně příbytku jejího a spravovala jsem což na mě náleželo a ona jest mi žádné odpovědi nedala. Já jsem v sobotu šla s ní na Předklášteří, tak jsem na sobě sud hrachu nesla, že jsem s ním nemohla jíti, takže jsem na zadu zůstávala. Přijda do domu jejího, tak těžce jsem nahoru lezla. Ona jest mi žádné rady nedala. Já smutná nedobře jsem sobě smyslila a to nemluvňátko, kteréž živý nebylo, jsem do tý vody dala.

Protož pro sím práva vyššího, pro milosrdenství Boží, pro jeho nevinný umučení za milost, že chci života svýho polepšiti, pokání činiti, ve dne i v noci Pánu Bohu spravedlivě sloužiti, činiti pokání za svý hříchy, kterýchž jsem se dopustila a že nechci žádného hněvati dokud živa budu, o to prosí Markyta skrze přímluvné pero tišnovského písaře . . .

Dne 19. března odesílá rada tišnovská žalobu rychtáře Miloty i odpros Markyty Kalibové do Brna a žádá Vyšší právo o radu a poučení. Brněnští páni radí, aby Markýta byla dotázána právem útrpným (mučením), bylo-li novorozeně živo než je do vody hodila.

Tišnov pak žádá o propůjčení mistra popravčího. Nebohá Markyta při mučení doznala, že novorozeňátko bylo, než je do vody hodila ještě trochu živo. Tímto přiznáním podepsala nešťastná Markýta svůj ortel.

CO JE TO KORÁB?

V tišnovských gruntovnicích ze 16. století se často vyskytují jména členů evangelické rodiny Korábů. (Šebesta nebo Šebestián Koráb (1551), Pavel Koráb (1564), Bartoš Koráb, Bareš Koráb.) Mnozí z tohoto mlynářského rodu vykonávali dokonce v obecní správě důležité funkce. Teprve po bitvě na Bílé hoře se Korábové z písemných dokladů ztrácejí. Rodina byla pravděpodobně vyhubena v třicetileté válce nebo odešla z Tišnova, donucena k tomu mandátem císaře Ferdinanda II. nekatolickým stavům z r. 1627. Tehdy i přes zákaz emigrovali masově i poddaní.

Dodnes se však uchoval název ulice Koráb. Jméno vzniklo přenesením názvu Korábova mlýna na ulici podél tišnovské struhy, při níž mlýn stával. Bylo to přibližně v místech, kde nyní stojí dům čís. 191 (Dupalův dům), naproti kterému je lávka přes náhon vedoucí do uličky k nádraží.

Zajímavý je původ tohoto jména. Slovo **koráb** se vyskytuje ve všech slovanských jazycích s významem **loď**. V moravských nářečích označuje toto slovo i **vykotlaný kmen stromu,** např. vrbový, někdy až na kůru, také **sloupanou kůru,** přenesením někde i **vyžraný zub,** dále pak **vše, co zbude vyhnitím uvnitř u zdechliny.** Frant. Svěrák zaznamenal výraz **koráb** v boskovickém nářečí ve významu **kostry upečené husy.** V podobném významu existuje slovo **kórabja** v dolní lužičtině, kde znamená **páteř se žebry** (u zvířat i u člověka), **kórabje** je **kostra. Kórabjaty** je pak takový kůň, kterému lze počítat žebra, tj. **vyhublý, bídný.** Tentýž význam — **přijít na mizinu** — mají i v lidovém jazyce úsloví **být na korábě, dostat se na koráb** apod., která zapsal v minulém století Frant. Bartoš. V nářečích je **korábník** zchudlý člověk, **korábnictví** je chudoba. S tímto významem souvisí i vlastní jméno Koráb, vyskytující se až do počátku 17. století i v Tišnově. V současné době se setkáváme s tímto příjmením v některých obcích na Českomoravské vysočině, např. Koráb ve Žďáře nad Sázavou, Korábek v Dalečíně apod. Souvislost s významem **koráb** (z řeckého korabion) = **loď** je nepravděpodobná.

(i)

Ulice Koráb v třicátých letech.

U mistra Emanuela Ranného

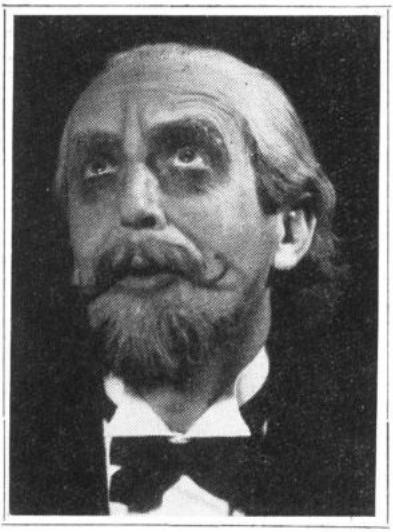
Členové grafické sekce KPVU v Brně nejen se scházejí k besedám nad grafickými listy starých mistrů i žijících významných starších nebo nadějně začínajících mladých umělců, nýbrž čas od času navštěvují i ateliéry některých z předních grafiků, aby probesedovali přímo s umělci v jejich tvůrčím prostředí o jejich díle a blíže se seznámili s jejich uměleckou tvůrčí prací. Jistě jednou z nejzajímavějších zůstane pro 11 členů kroužku návštěva v ateliéru grafika Emanuela R a n n é h o ve Štěpánovicích u Tišnova, kde v někdejším selském stavení na návsi žije a ve svém ateliéru, vybudovaném z bývalé stáje, tvoří Mistr Em. Ranný. A Mistr Ranný je pro tento líbezný kraj, pro krásné svratecké údolí – jako kdysi byl jeho básníkem Josef Uher z Podolí u Boráče – grafikem, umělcem, který žije tímto kouzelným kouskem naší země v těsném okolí podhorského Tišnovska.

Účastníci besedy měli možnost nejen poznat prakticky celý umělecký vývoj Em. Ranného, významného člena pražského Hollara, od jeho začátků, kdy byl žákem Petra Dillingera a svého učitele doslova napodoboval, až po nejposlednější listy, v nichž se stále v nejrůznějších obměnách objevují kraj i lid tišnovského Horácka: krajina kolem Štěpánovic, někdejší tkalcovská Lomnice, rodný dům Jos. Uhra, ale i motivy z předklášterské papírny či z uranových dolů v Rožínce. Em. Ranný ukázal však účastníkům besedy i málo známé grafické listy Jos. Jambora, malířského oslavitele Tišnovska. Nakonec se umělec vyznal ze své lásky k dílu starého nizozemského málo známého mistra Segerse ze zač. 17. stol., předchůdce Rembrandtova, mistra, jenž ve svém grafickém umění, např. ve vidění krajiny a v práci s materiálem, předvídal lecos pozdějšího. – Na poslední květnovou sobotu 1971 odnesli si nakonec účastníci opravdu přátelské besedy z ateliéru Em. Ranného nejen upomínkový grafický list, ale především poznání zaníceného vztahu skromného umělce k zodpovědné práci, k uměleckému tvoření, bez něhož ani v socialismu nelze žít. Naopak – a tvorba Em. Ranného je toho důkazem – umění má v naší socialistické současnosti důležité místo, zejména v estetické výchově socialistického člověka.

J. M. Weimann

Na fotografii jsou účastníci besedy. Mistr Ranný stojící třetí zleva.

Loučíme se . . .

Řady tišnovských kulturních pracovníků navždy opustil koncem letošního října ve věku 62 let vynikající člen Karasova divadla, učitel **Bohumil Hranička,** nezapomenutelný interpret divadelních postav např. profesora v Mášence, Perčichina v Měšťácích, Myslivce v Zahořanském honu, nebo Celestina v Mamselle Nitouche či titulní role Moorovy hry Pan profesor v pekle (na hořejším snímku). Od čtyřicátých až do počátku šedesátých let byl neodmyslitelnou vynikající osobností kulturního života v Tišnově a na Tišnovsku. Jeho lidsky procítěné pěvecké i herecké umění, které štědře rozdával, dokud mu v tom nezabránila neúprosná choroba, nacházelo pochopení zejména u širokých lidových vrstev, z nichž sám vyšel (pocházel z proletářského Starého Brna).

Vedle úspěšné výchovné práce s dětmi i mimo vyučování působil zejména pěvecky v bývalém učitelském hudebním sdružení tišnovského okresu, v brněnském Ulehlově národopisném souboru i v rozhlase.

Trvalá světlá památka bude jen chabým vyjádřením povinné vděčnosti tomuto příslovečně skromnému člověku vysokých uměleckých kvalit.

–lš–

NAŠE TIŠNOVSKO
obsah druhého ročníku 1971

Název stati	strana
Historie Tišnovska	
O jméně Lubě (K. F.)	7
Basilika tišnovského kláštera (A. CH.)	8
Z rybářské historie (M. Jeřábek)	9
50 let KSČ (vzpomíná B. Vykypěl)	18, 42
Starý Tišnov (J. F. Karas)	22
95 let tišnovského požárního sboru (Z. Melkes)	24, 37
L. Svoboda v Tišnově	21
Sídliště lovců a rybářů pod Dřínovou horou u Tišnova (O. Kos)	34
Za tkalcema do Lomnice (J. Hájek)	46
Kandidát Hybeš zvolen! (J. Sedlák)	46
Internace Mariana Langiewicze v Tišnově (J. Hájek)	47
Tišnovské podzemí (J. Hájek)	60
Tišnovští právovárečníci (J. Hájek)	61
Požární řád pro město Tišnov (J. Hájek)	74
V Tišnově dne 11. července 1866	86
Aji ho nás beli Prajzi (J. Hájek, K. Fic)	98
Tišnovská věž (J. Hájek)	107
Deblín v místopisné literatuře moravské (B. Peška)	109
O Tišnovce (J. Ondroušek)	110, 122
Tišnovské Peklo (A. Christová)	119
Proč bojovali (F. Zduba)	126
Obecní zřízení tišnovské (J. Hájek)	136
Ze zápisů tišnovského kopiáře z roku 1635 (J. Hájek)	146
Co je Koráb? (i)	147
Medailony, význační Tišnováci	
Jindřich Sedlák (lš)	5
Jos. Fr. Karas (lš)	21
Odešel MUDr. Frant. Bílý (vb)	25
Josef Hanák (lš)	33
Bedřich Vala (pav)	36

Frant. Halouzka (Iš) 45
Prof. MVDr. J. Taufer a Tišnov (J. Muzikant) 50
Jeden z těch, kteří osvobozovali Tišnov (F. P. Gončarenko) (Iš) 57
Malíř a grafik Karel Farmánek (pav) 58
Gusta Zdražilová-Blažková (Iš) 73
Josef Břenek (Iš) 85
Naposled ve staré vlasti (Benedikt Kocián) (vb) 88
Rudolf Klátil a Předklášteří (k) 89
Anna Pammrová (Iš) 112
Mistr Alois Lukášek (M. Pavlík) 120
První milionář v Tišnově (J. Pivoňka) (Strašák) 145
U Mistra Emanuela Ranného (J. M. Weimann) 148
Loučíme se (B. Hranička) (Iš) 149

Sport

Odbor Turistiky (K. Formánek) 14
Oddíl ledního hokeje končí (lík) 14
Tenisová mládež opět úspěšná (vb) 26
Úspěšný návrat (odbíjená) (J. Knoflíček) 38
Před zahájením jarních fotbalových soutěží 50
Hon na lišku (ok) 62
Zpráva o činnosti TJ Baník Tišnov 63
Oddíl stolního tenisu (P. Souček) 78
Trojboj Karla Špačka (vra) 113
Mužstvo odbíjené Baníku Tišnov 114
Turnaje mládeže v tenisu 114
Tenis (vítězové tenisových turnajů mládeže) 127
Baník Tišnov – SCU Poysbrunn 4:3 140

Příroda

Z dějin botanického výzkumu Tišnovska (H. Š.) 31
Koniklece kvetou (H. Šmardová) 48
Květnice (M. Mrázková) 49, 59, 77, 90, 101, 113, 125, 137
Podolí v květech jabloní (H. Š.) 62

Okolní obce

Dolní Loučky (L. V.) 56
Pohlednice z Lomnice (A. Dostál) 84
Ves v zahradě (Pohlednice z Malhostovic) (i) 96
Pohlednice z Deblína (Iš) 108

Život města, různé

Slovo máte vy (vb) 3, 20
Bydlení důchodců (Iš) 4
Nezapomenutelný večer (i) 4
Ohlasy na oslavy 50 let gymnasia (Iš) 4
Papírna v Tišnově-Předklášteří (Iš) 10
OK2KEA (ok) 13
Psáno na buben 13, 90
Soutěž (Iš) 19
Resignace předsedy MěstNV v Tišnově 20
TOKS mezi krajskou špičkou (V. Borek) 24
Slavnostní uvedení nového předsedy MěstNV 30
Sokolníci (ok) 32
Kytičky k MDŽ (vb) 34
Pošta Tišnov 1 44
Český svaz žen (B) 44
Klub oživl 45
Jak se dělá písnička (V. Borek) 48
Práce tišnovských ZDŠ (Iš) 55
Péče o děti v Tišnově (Iš) 55
Píší o nás (i) 71
Oslavy 50. výročí vzniku KSČ (Iš) 70
Z činnosti redakce (i) 72
Speleologové na Květnici (J. Hájek) 75
Okénko MěstNV v Tišnově 76
Práce pionýrů (D. Š.) 78
Kulturně politické problémy výstavby města (Iš) 82, 94
Odpoví tišnovské školy? (PAV) 83
Co tomu říkáte? 97
Město 25. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou (Iš) 106
Z volebního programu (Iš) 118
Tišnovská věž v novém (V. Borek) 123
65 roků trvání svazu chovatelů (ok) 124
Hovoříme k volbám s předsedou MěstNV v Tišnově 130
Měsíc přátelství (Iš) 142
Jak jsme začínali ve Svazarmu (ok) 143

RESTAURACE BRNO-VENKOV

si Vám dovolují doporučit tyto své provozovny:

HOTEL KVĚTNICE

ubytování, uspořádání svatebních hostin, možnost konání školení.

HOTEL U NÁDRAŽÍ

ubytování, uspořádání svatebních hostin.

RESTAURACE POD KLUCANINOU

uspořádání svatebních hostin.

Každou sobotu hudba a tanec.

TANČÍME DENNĚ

ve vinárně **GRILL.** Otevřeno 20–03.

Zveme Vás k posezení v příjemném prostředí s hudbou a tancem.

PODHORÁCKÉ MUZEUM
Předklášteří - Porta coeli

Stálá expozice z dějin Tišnova a Tišnovska.

Malá galerie: Výstava k 50. výročí založení KSČ na Tišnovsku.

Otevřeno: úterý – pátek 8 – 16, sobota 8 – 12, neděle 8 – 14 hod.

V pondělí zavřeno.

GALERIE JOSEFA JAMBORA
Brněnská ul. č. 475

Stálé výstavy obrazů zasloužilého umělce J. Jambora

z jeho odkazu městu Tišnovu.

Otevřeno: ne 9–12, st 14–17

PROGRAM SZK ROH Tišnov

Středa 1. 12. dopoledne. Sál SZK
VÝCHOVNÝ KONCERT
pro žáky ZDŠ (tři skupiny)

Středa 1. 12. v 19 hod. Sál SZK
SAMONOSNÉ STĚNY
přednáška v cyklu LA

Sobota 4. 12. v 10 hod. Sál SZK
LOUTKOVÁ POHÁDKA pro děti s mikulášskou nadílkou.
Pořádá ZV ROH dolu RŘ Oslí.

Sobota 4. 12. v 15 hod. Sál SZK
LOUTKOVÁ POHÁDKA pro děti s mikulášskou nadílkou.
ZV ROH závodu S. K. Neumann, Tišnov

Neděle 5. 12. v 16 hod. Sál SZK
DISKOTÉKA pro mládež – SSM

Sobota 11. 12. ve 20 hod. Sál SZK
MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA
Pořádá závod POTRAVINY Tišnov

Úterý 14. 12. v 7,45 a v 10 hod. Sál SZK
VÝCHOVNÝ KONCERT
pro žáky ZDŠ vyš. ročníků

Čtvrtek 16. 12. v 16 hod. Sál SZK
KOSMONAUTIKA PRO MLÁDEŽ - film

Neděle 19. 12. v 16 hod. Sál SZK
TANEČNÍ ODPOLEDNE – SSM

Úterý 21. 12. ve 13.30 hod. Sál SZK
BESÍDKA pro děti ZDŠ
Gottwaldova ulice

Středa 22. 12. v 18.30 hod. Sál SZK
PODMÍNKY RŮSTU A PLODNOSTI ROSTLIN – přednáška v cyklu LA

Pátek 31. 12. ve 20 hod. Sál SZK
SILVESTR V SZK s dechovkou.

Na závěr ročníku se redakce obrací na čtenáře a příznivce Našeho Tišnovska především se srdečným přáním mnoha osobních i pracovních úspěchů v příštím roce. Děkujeme za projevy přízně, podporu a podnětné připomínky, které se snažíme postupně realizovat. Omluvte, prosím, některé nedostatky, ke kterým došlo z technických důvodů, jejichž překonání nebylo v možnostech pracovníků redakce.

Kulturní zpravodaj NAŠE TIŠNOVSKO vydává kulturní komise MěstNV v Tišnově. Redakční rada: V. Borek, dr. K. Fic, J. Hájek, J. Ondroušek, J. Vavřinová (tajemnice). Grafická úprava M. Pavlík. Odpovědný redaktor dr. L. Stejgerle. Adresa redakce: MěstNV Tišnov. Tisk Grafia 11 - 1928-71 - 456.12-1971/Sm 92

KINO PANORAMA

2. čt – 17.30 a ve 20 hod.
VELVYSLANKYNĚ (širokoúhlý)
Příběh o první ženě-diplomatce. Mluveno česky. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

4. so, 5. ne, 6. po – 17.30 a ve 20 hod.
● **SLADKÁ IRMA (širokoúhý)**
Shirley MacLaineová a Jack Lemmon v hlavních rolích americké barevné veselohry. Vstupné 6, 7, 8, Kčs.

7. út – 17.30 a ve 20 hod.
JSEM NEBE
Český film. Příběh prvního milostného zklamání. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

9. čt – 17.30 a ve 20 hod.
DÁVNÉ LÉTO
Maďarsko-švédská hudební veselohra koprodukční. Vstupné 3, 4, 5 Kčs.

11. so, 12. ne, 13. po – 17.30 a ve 20 hod.
● **HRY LÁSKY ŠÁLIVÉ**
Česká filmová komedie podle Giovanniho Boccaccia a Markéty Navarské. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

14. út – 17.30 a ve 20 hod.
KONEC PSYCHOLOGA (šorokoúhlý)
Maďarská barevná filmová tragikomedie. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

16. čt – 17.30 a ve 20 hod.
● **NEVĚSTA**
Český film. Smutná veselohra o holce na vdávání. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

18. so, 19. ne, 20. po – 17.30 a ve 20 hod.
PAN DOKTOR A JEHO ZVÍŘÁTKA I. a II. díl
Americký barevný filmový muzikál z pohádkového světa. Mluveno česky. Vstupné 4, 6, 8 Kčs.

21. út – 17.30 a ve 20 hod.
REZIDENT MÁ NADĚJI (širokoúhlý)
První část sovětského špionážního filmu. Mluveno česky.
Vstupné 5, 6, 7 Kčs.

23. čt – 17.30 a ve 20 hod.
ZLATOKOPOVÉ Z ARKANSASSU (širokoúhlý)
Vzrušující dobrodružství z divokého západu. Vstupné 6, 7, 8 Kčs.

25. so, 26. ne, 27. po – 17.30 a ve 20 hod.
● **HOSTINEC NA TEMZI**
Detektivka podle Edgara Wallase. Vstupné 4, 5, 6 Kčs.

28. út – 17.30 a ve 20 hod.
● **POHYBLIVÉ PÍSKY**
Příběh několika horkých letních dnů.

30. čt – 17.30 a ve 20 hod.
FUNEBRÁK
Starší český film. Vstupné 2, 3, 4 Kčs.

DĚTSKÁ PŘEDSTAVENÍ:

5. ne – 9.30 hod.
NEPOLAPITELNÍ MSTITELÉ
Sovětský barevný film. Česká verze.

12. ne – 9.30 hod.
TAJNÝ ÚKOL
Sovětský barevný širokoúhlý film. Mluveno česky. Vstupné děti 2 Kčs, dospělí 4 Kčs.

19. ne – 9.30 hod.
ZLOZOR
Slovenský film.

26. ne – 9.30 hod.
KAMENNÝ KVÍTEK
Sovětský barevný film.

Filmy označené ● mládeži do 15 let nepřístupny.

Návštěvníci mají nárok na uvedení na místo v nejbližší světelné přestávce. Filmová představení přístupná mládeži začínající po 18. hodině může mládež výjimečně navštívit jen v doprovodu dospělých osob. Prodej vstupenek hodinu před začátkem každého představení. Vstupné na klasické filmy 4 Kčs, na širokoúhlé 6 Kčs.

PF '72 NT.